

เทศบาลเมืองบ้านสวน จังหวัดชลบุรี
BANSUAN TOWN MUNICIPALITY

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ.2566 - 2570) แก้ไข ครั้งที่ 2/2566
(ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13)

เทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 3

การนำแผนพัฒนาห้องถิน ไปสู่การปฏิบัติ

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 3

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ไปสู่การปฏิบัติ

ประกาศเทศบาลเมืองบ้านสวน

เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖

ตามที่เทศบาลเมืองบ้านสวน ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) และประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานพัฒนาและแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น และตามหนังสือกรุงเทพมหานครไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๙๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ซักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดทำบริการสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน จึงได้มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ และผู้บริหารได้อ่านมติแผนพัฒนาท้องถิ่นฉบับดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ เรียบร้อยแล้ว นั้น

หนังสือกรุงเทพมหานครไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๙๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ซักซ้อมแนวทางการปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดทำบริการสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน จึงได้มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นน้ำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นน้ำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นน้ำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๒๓ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น และให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยให้ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นนี้แล้ว และนำไปปฏิบัติ รวมทั้งแจ้ง สภาพท้องถิ่น คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด อำเภอ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประกาศให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศใช้และปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

เทศบาลเมืองบ้านสวน จึงอาศัยอำนาจตามระเบียบฯ และหนังสือสั่งการตั้งกล่าว ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ นับแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายวิชิต ชิตวิเศษ)

นายกเทศมนตรีเมืองบ้านสวน

ประกาศเทศบาลเมืองบ้านสวน

เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖

ตามที่เทศบาลเมืองบ้านสวน ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) และประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานพัฒนาและแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น และตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๙๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ซักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดทำบริการสาธารณูปโภคหรือกิจกรรมสาธารณะ จึงได้มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ และผู้บริหารได้อนุมัติแผนพัฒนาท้องถิ่นฉบับดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ เรียบร้อยแล้ว นั้น

หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๙๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ซักซ้อมแนวทางการปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดทำบริการสาธารณะ ก้าหนดว่า เมื่อรัฐกิจงานบุคลากรประจำองค์กรใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมุ่งหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำ แผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น และให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนา ท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยให้ผู้บริหาร ท้องถิ่นประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น อนุมัติแล้ว และนำไปปฏิบัติ รวมทั้งแจ้ง สภาท้องถิ่น คณะกรรมการ บริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด อำเภอ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประกาศให้ ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศใช้และปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

เทศบาลเมืองบ้านสวน จึงอาศัยอำนาจตามระเบียบฯ และหนังสือสั่งการดังกล่าว ประกาศใช้ แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ นับแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายวิชิต ชิตวิเศษ)

นายกเทศมนตรีเมืองบ้านสวน

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นแผนการพัฒนาประเทศ ที่กำหนดกรอบและแนวทางการพัฒนาให้หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วนต้องทำตาม เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ประเทศไทยที่ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนับสนุนต่อผลประโยชน์แห่งชาติ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐเพิ่งจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่ การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่มุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนา ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์ชาติต้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศไทยมีความมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศไทยให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือเทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูล ขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติ ได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยยุทธศาสตร์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติต้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

2. ยุทธศาสตร์ชาติต้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศไทยในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ (1) “ต่อยอดดีดี” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตร ะจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศไทยในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดรับกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (2) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทยในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดดีดีและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดือยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนเข้ากวาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศไทยให้ในคราวเดียวกัน

3.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทย มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัยมีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยสัสด อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้องมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สามและอนุรักษ์ ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกร นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความคุ้มครองตนเอง

4.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนา ที่สำคัญที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ประชาชน สังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อนโดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชน ในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจาย อำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของ ชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และ สังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

5.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอก ประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโต ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับ การสร้างสมดุล ทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

6.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยกบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูงยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัว ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูล ขนาดใหญ่ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเที่ยบได้กับ มาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะท้วง รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคม ต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยสัสด และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับ การทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและເອົ້ວຕ່ອງการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวก ความยุติธรรมตามหลักนิติธรรม

ที่มา : http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2561/A/082/T_0001.PDF

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผล ตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) ทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จตามที่ต้องการ 5 ปีและเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ได้กำหนดทิศทางและ เป้าหมายของการพัฒนาบนพื้นฐานของหลักการและแนวคิดที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอประมาณ ความเมตตาผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ควบคู่กับการใช้เงื่อนไข 2 ประการเพื่อกำกับการกำหนดทิศทางและประเด็นการพัฒนาในส่วนต่าง ๆ ได้แก่ เงื่อนไขความรู้โดยการใช้องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้าน และเงื่อนไขคุณธรรม โดยยึดถือผลประโยชน์ ของประชาชนและความเป็นธรรมในทุกมิติของสังคม

2. แนวคิด Resilience ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการลดความแปรปรวนต่อความเปลี่ยนแปลง อันประกอบด้วยการพัฒนาความสามารถใน 3 ระดับ ได้แก่

(1) การพร้อมรับ (Cope) หมายถึง ความสามารถ ในการบริหารจัดการภัยใต้สภาพ วิกฤติ ให้สามารถยืนหยัดและต้านทานความยากลำบาก รวมถึงฟื้นคืนกลับ สู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว

(2) การปรับตัว (Adapt) หมายถึง การปรับตัว รูปแบบ และแนวทางการ พัฒนา ให้สอดรับกับความเปลี่ยนแปลง พร้อมกระจายความเสี่ยงและปรับตัวอย่างเท่าทันเพื่อแสวงหา ประโยชน์จาก สิ่งที่เกิดขึ้น และ

(3) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (Transform) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานให้สอดรับกับความเปลี่ยนแปลง

3. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติซึ่งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” โดยมุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็น สำหรับ การดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ ทั้งทาง ร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงการมุ่งส่งต่อไป ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

4. โมเดลเศรษฐกิจ BCG ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน 3 รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว โดยอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของ ประเทศอันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการใช้ ประโยชน์จากการเริ่มต้นในทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสามารถกระจายรายได้ โอกาส และ ความมั่งคั่งได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ยังคำนึงถึงเงื่อนไขและ ข้อจำกัดของการพัฒนาประเทศที่ สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะส่งผลให้บริบทของประเทศไทยและโลกเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การวางแผนการพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 มีความมุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศไทยในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบที่รุนแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม และทันท่วงที่การกำหนดทิศทางการพัฒนา ประเทศไทยในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้าง สังคมที่ก้าวทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนา ตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มี ความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ได้กำหนดเป้าหมายหลัก จำนวน 5 ประการ ประกอบด้วย

1. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคม ยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของ ภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม
2. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสม กับ โลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ทักษะทางพุทธิกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม เตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและ ความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต
3. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความ มั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่ม人群บางและผู้ด้อยโอกาสให้มี โอกาส ในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณูปโภคที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่า เทียม
4. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและ บริโภค ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษ สำคัญ ด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ขยาย และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือน กระจก เพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon neutrality) ภายใต้กรอบของศตวรรษนี้
5. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศไทยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ กลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสูดีจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของ ภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่าง ทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

โดยตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก มีดังนี้

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี 2570
1.การปรับโครงสร้าง ภาคการผลิตและ บริการสู่เศรษฐกิจ ฐานนวัตกรรม	รายได้ประชาชาติต่อหัว	7,097 เหรียญสหรัฐต่อปี (227,000 บาท) ในปี 2564	9,300 เหรียญสหรัฐต่อปี (300,000 บาท)
2.การพัฒนาคน สำหรับโลกยุคใหม่	ตั้งนีความก้าวหน้าของคน (ประกอบด้วยตัวชี้วัดใน 8 ด้าน ^{ได้แก่ สุขภาพ การศึกษา ชีวิตการทำงานรายได้ที่อยู่อาศัยและ สภาพแวดล้อม ชีวิตครอบครัวและ ชุมชน การคุณภาพและการสื่อสาร และการมีส่วนร่วม)}	0.6501 (ความก้าวหน้าของคน อยู่ในระดับปานกลาง) ในปี 2563	0.7209 (ความก้าวหน้าของคน อยู่ในระดับสูง)
3.การมุ่งสู่สังคม แห่งโอกาสและ ความเป็นธรรม	ความแตกต่างของความเป็นอยู่ (รายจ่าย) ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงสุด ร้อยละ 10 และต่ำสุดร้อยละ 40	5.68 เท่า ในปี 2563	ต่ำกว่า 5 เท่า
4.การเปลี่ยนผ่าน การผลิตและปริโภค ^{ไปสู่ความยั่งยืน}	ปริมาณการปล่อย ก๊าซเรือนกระจก	ในปี 2562 การปล่อย ก๊าซเรือนกระจก ในภาคพลังงานและขนส่ง ลดลงร้อยละ 17 เมื่อเทียบกับปริมาณ การปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในกรณีปกติ	การปล่อย ก๊าซเรือนกระจกโดยรวม (ครอบคลุมภาคพลังงาน/ คุณภาพและขนส่ง/ กระบวนการ ทางอุตสาหกรรม/ การจัดการของเสีย) ลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับ ปริมาณการปล่อย ก๊าซเรือนกระจก ในกรณีปกติ
5.การเสริมสร้าง ความสามารถของ ประเทศในการ รับมือกับการ เปลี่ยนแปลงและ ความเสี่ยงภัยใต้ บริบทโลกใหม่	ตั้งนีรวมสะท้อนความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัดดังนี้ 1) ชีดความสามารถของการปฏิบัติ ตามกฎอนามัยระหว่างประเทศและ การเตรียมความพร้อมฉุกเฉิน ด้านสุขภาพ	ร้อยละ 85 ในปี 2563	ร้อยละ 90 โดยสมรรถนะหลัก แต่ละด้านไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80
	2) อันดับความเสี่ยงด้านภัยอากาศ	อันดับเฉลี่ย 5 ปี (2558-2562) เท่ากับ 36.8	อันดับเฉลี่ย 5 ปี (2566-2570) ไม่น้อยกว่า 401
	3) อันดับความสามารถ ในการแข่งขันด้านดิจิทัล	อันดับที่ 38 ในปี 2564	อันดับที่ 30
	4) อันดับประสิทธิภาพของรัฐบาล	อันดับที่ 20 ในปี 2564	อันดับที่ 15

1.3 แนวคิดของการรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนา ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนา จำนวน 13 ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทย prioritise จะ “เป็น” อย่างไรจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขึ้น” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลัก ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 โดยหมุดหมายการพัฒนา ทั้ง 13 ประการมีมาจากการประเมินโอกาสและความเสี่ยงของไทยในการพัฒนา ประเทศไทยภายใต้กรอบของ ยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของ โรคโควิด-19 รวมถึงผลกระทบการพัฒนาในประเทศไทยในระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้ หมุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้น เป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การ พัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมุดหมายแต่ละ ประการสามารถสนับสนุนเป้าหมาย หลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยหมุดหมายทั้ง 13 ประการ แบ่งออกได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยกระดับด้านข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม

ที่เพียงพอ เหมาะสม

3. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจมุ่งเน้นและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศไทย

หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

សម្រាប់អាជីវកម្មបានពេញនូវរឿងរាល់និងលទ្ធផល និងការងាររបស់ខ្លួន

การปรับโครงสร้างการผลิต
เพื่อสร้างภาระให้ต่ำลง

การพัฒนาคนสำคัญรับ โลภยศ
ก็จะเบ็ดเตล็ดเรื่องที่

ရန်ပန္တရန္တနမြန်မာစာ

ก่อนจะไปรับประทานอาหารที่บ้านของคุณพ่อแม่

การสืบสานภูมิปัญญาทางศาสนาคริสต์
ของประเทศไทยในการรักษาเมืองเก่า
การอนุรักษ์แบบอย่างและความเรียบง่าย
ภายในที่ดินริมแม่น้ำโขง

1. เกษตรและเกษตรแปลงใหญ่	1. เกษตรและเกษตรแปลงใหญ่
มูลค่าสูง	มูลค่าสูง
2. การท่องเที่ยวเป็นศูนย์กลางการ แหล่งเรียนรู้ความยั่งยืน	2. การท่องเที่ยวเป็นศูนย์กลางการ แหล่งเรียนรู้ความยั่งยืน
3. การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	3. การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า
4. การแพทย์และสุขภาพ	4. การแพทย์และสุขภาพ
มูลค่าสูง	มูลค่าสูง
5. ประชุมศาสตร์และวิชาชีพ	5. ประชุมศาสตร์และวิชาชีพ
และโปรดักชัน	และโปรดักชัน
6. อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ	6. อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ
7. SMEs ที่เข้มแข็งแข็งแกร่ง	7. SMEs ที่เข้มแข็งแข็งแกร่ง
มูลค่าสูง	มูลค่าสูง
8. พนักงานและเมืองอัจฉริยะ	8. พนักงานและเมืองอัจฉริยะ
9. เศรษฐกิจหมุนเวียนและสร้างคุณ ค่ารับภัย	9. เศรษฐกิจหมุนเวียนและสร้างคุณ ค่ารับภัย
มูลค่าสูง	มูลค่าสูง
10. เศรษฐกิจหมุนเวียน	10. เศรษฐกิจหมุนเวียน
และสังคมคาดการณ์อนาคต	และสังคมคาดการณ์อนาคต
11. ภัยธรรมชาติและการ ปรัชญาและศาสนาพุทธิ	11. ภัยธรรมชาติและการ ปรัชญาและศาสนาพุทธิ
12. กำลังคนและแรงงานบุคคล	12. กำลังคนและแรงงานบุคคล

หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การพัฒนาภาคการเกษตรที่ผ่านมา เน้นการผลิตเพื่อการส่งออกและการเป็นวัตถุดิบให้กับอุตสาหกรรมต่อเนื่องในการสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศ ผ่านการขยายพื้นที่เพาะปลูก การพัฒนาปัจจัยการผลิตให้มีคุณภาพ การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตได้ในระดับหนึ่ง โดยในปี 2562 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของภาคการเกษตรและการแปรรูปที่เกี่ยวข้อง มีมูลค่า 1,477,589 ล้านบาท ซึ่งกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมเครื่องดื่มมีมูลค่า รวมคิดเป็นร้อยละ 74.5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของภาคการเกษตรและการแปรรูป ที่เกี่ยวข้องปี 2562

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง มีความเชื่อมโยงกับ เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ทั้ง 5 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาค การผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และเศรษฐกิจ ห้องถูนและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถ เชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยสนับสนุนให้กำลังคนมีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการ ของภาคการผลิตเป้าหมาย

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำ ทั้งในเชิงรายได้และความมั่นคง รวมถึงโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ และให้กลุ่มประชากรและ ผู้ด้อยโอกาส มีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ ความยั่งยืน โดยการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับ ขีดความสามารถ ในการรองรับของระบบปฏิบัติการ และ

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศไทย ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและ ความเสี่ยงภัยได้บริบทโลกใหม่ โดยประเทศไทยมีความสามารถในการรับมือกับภัยคุกคามที่สำคัญในอนาคต โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โรคระบาดร้ายแรงและโรคอุบัติใหม่ และภัยคุกคามทางไซเบอร์

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ 1 เมื่อพิจารณาความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่า มีความ สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ จำนวน 3 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 2) ด้านการสร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทางสังคม
- 3) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

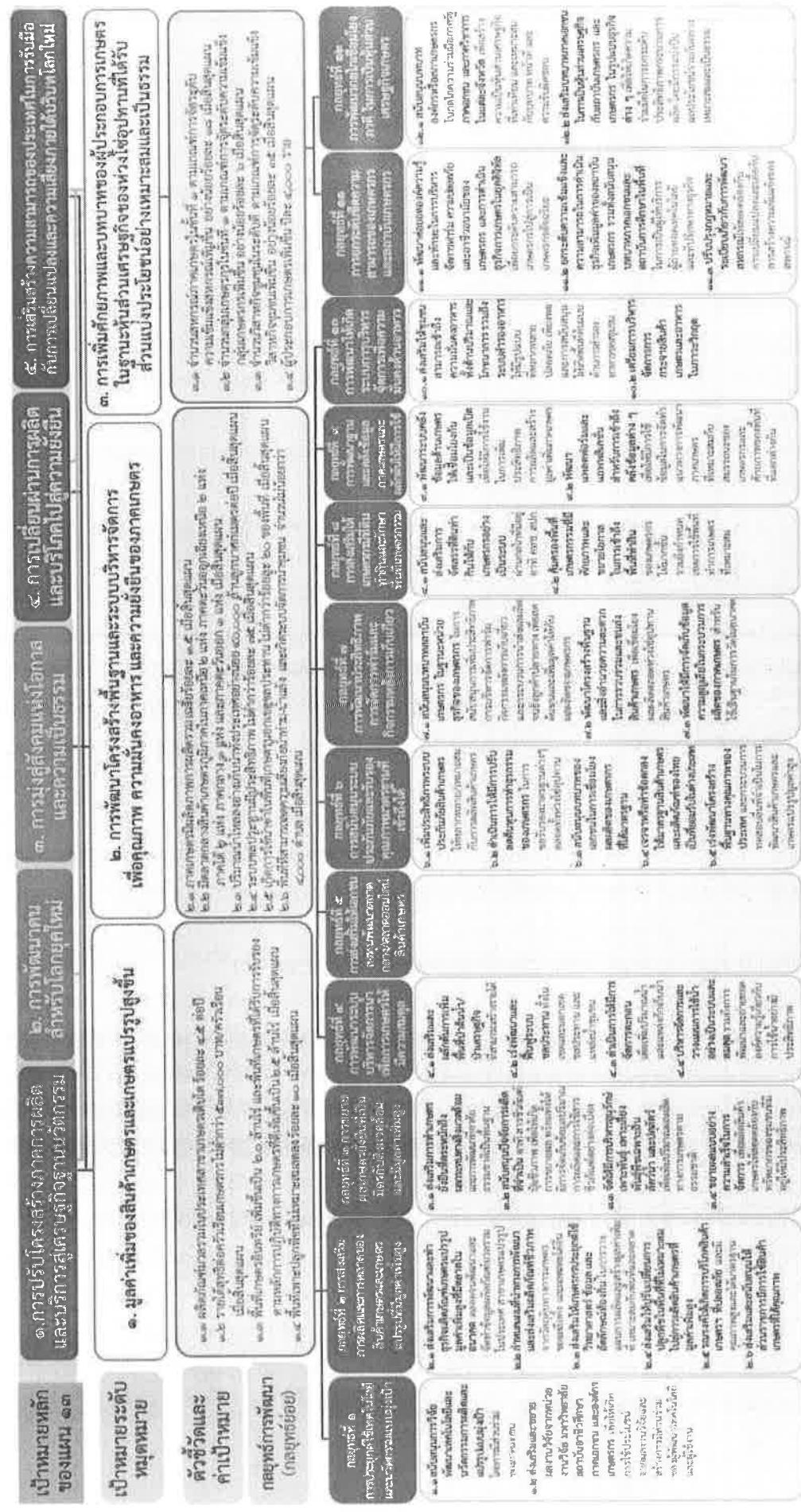
2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคง ทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

เป้าหมายที่ 3 การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วน เศรษฐกิจของห่วงโซ่ อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

3. แผนที่กลยุทธ์

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ ผลผลิตเกษตรปลอดภัย สมุนไพรแปรรูป อาหารทางการแพทย์ อาหารทางเลือก อาหาร ฟังก์ชัน พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ โปรดีนจากพืชและแมลง

กลยุทธ์ที่ 3 การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จ ในประเทศ เช่น เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว เกษตรปลอดภัยวนเกษตร เกษตรอินทรีย์ ห้องเที่ยวเกษตร ประมงพื้นบ้าน การทำประมงถูกกฎหมาย และการปฏิบัติต่อแรงงานที่ถูกต้อง เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งการใช้น้ำช้า

กลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้า กลุ่ม ปศุสัตว์และประมง

กลยุทธ์ที่ 6 การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตร แปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ 7 การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุน และเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ 8 การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร

กลยุทธ์ที่ 9 การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูล อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 10 การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ที่ 11 การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ 12 การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมวดหมู่ที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจไทยและยังเป็นแหล่งสร้างรายได้สำคัญให้แก่เศรษฐกิจ ของประเทศไทยทางตรงและทางอ้อม สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศไทย 2.99 ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 18 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และก่อให้เกิดการจ้างงาน 8.3 ล้านตำแหน่ง ในปี 2562 อีกทั้งยังมีการเติบโต ทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยระหว่างปี 2558-2562 รายได้จากการท่องเที่ยวของไทย ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 2.3 ต่อปี อย่างไรก็ได้ การขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวดังกล่าว เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้น ของจำนวนนักท่องเที่ยวเป็น หลัก กล่าวคือ จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยถึงร้อยละ 5.6 ต่อปี ในขณะที่การใช้จ่ายต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยว เป็น ขยายตัวในอัตราที่ลดลงและระยะเวลาท่องเที่ยวต่อทริปลดลง ซึ่งทำให้การท่องเที่ยวของไทยในระยะหลังต้องแข่งขันกับ ความท้าทายด้านความยั่งยืนจากการ เติบโตในเชิงปริมาณมากกว่าคุณภาพนอกจากนี้หากพิจารณาในมิติของการกระจาย รายได้พบว่ารายได้จากการท่องเที่ยวร้อยละ 90 ยังคงจุกอยู่ในเมืองท่องเที่ยวหลัก ไม่สามารถกระจายไปสู่เมืองท่องเที่ยว รองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่อยู่ในเมืองหลักถึงประมาณร้อยละ 89 ของรายได้จากนักท่องเที่ยว ขาดต่างชาติทั้งหมด

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมวดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน เชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ที่มุ่งเน้นการสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว รักษาการเป็น จุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกรุ่นด้วย และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยว ที่มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ใน 4 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับให้ ภาคการท่องเที่ยวมีศักยภาพในการแข่งขันที่สูงขึ้น และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรายย่อยและชุมชน สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าได้

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่ สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม และ

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการบริหาร จัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

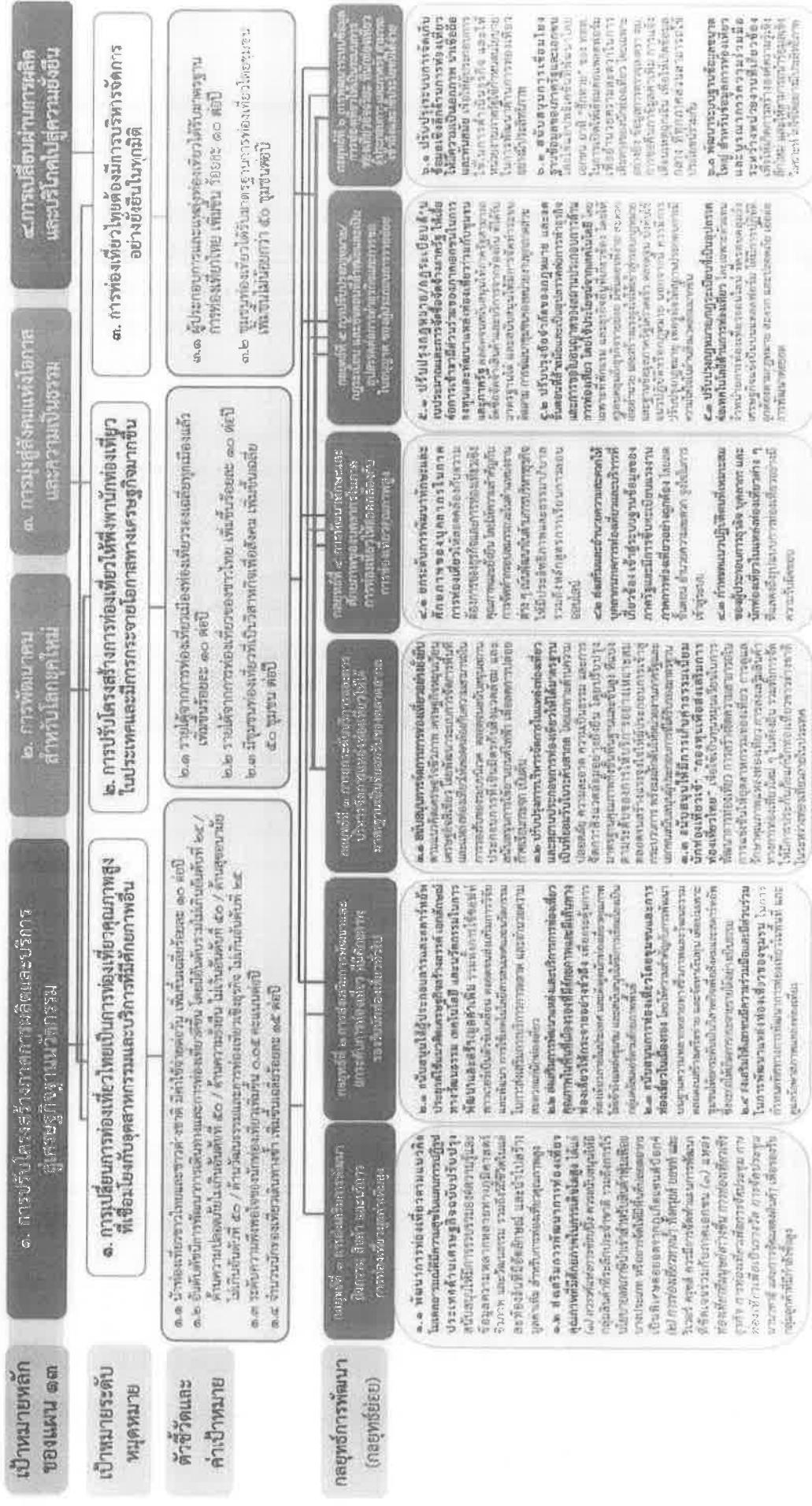
2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ 1 การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม และบริการที่มีศักยภาพอื่น

เป้าหมายที่ 2 การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้ฟื้นฟานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจาย โอกาส ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

เป้าหมายที่ 3 การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

3. แผนที่กลยุทธ์

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้า และบริการ การท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

กลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

กลยุทธ์ที่ 4 การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 5 การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจ และการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 6 การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะ ที่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และภาครัฐ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

หมวดที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ที่สำคัญของโลก โดยปี 2562 ประเทศไทยผลิตและส่งออกยานยนต์ เป็นอันดับที่ 1 ของอาเซียน และเป็นอันดับที่ 11 ของโลก มีมูลค่าการส่งออกจำนวน 1,300,561 ล้านบาท โดยประเทศไทยมี กำลังการผลิตอยู่ที่สูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมนี และอินเดีย ซึ่งตลาดส่งออกหลักของไทย ในกลุ่มรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ได้แก่ ประเทศไทย ออสเตรเลีย เวียดนาม พิลิปปินส์ จีน เม็กซิโก ตามลำดับ ขณะที่ในกลุ่มรถปิกอัพ รถบัส และรถบรรทุก ได้แก่ ออสเตรเลีย พิลิปปินส์ นิวซีแลนด์ ชาวด์อาระเบียง เวียดนาม ตามลำดับ นอกจากนี้ อุตสาหกรรมยานยนต์มีส่วนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ของประเทศไทย โดยมีความสามารถในการผลิตรถยนต์จำนวนมากถึง 2 ล้านคันต่อปี มีผู้ประกอบการ จำนวน 13,920 ราย และมีการจ้างงานจำนวน 345,000 คน อย่างไรก็ตาม แนวโน้ม ความต้องการยานยนต์ ทั่วโลกกำลังเปลี่ยนทิศทางไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการก้าวหน้าของเทคโนโลยี แบตเตอรี่ ที่ทำให้ยานยนต์ไฟฟ้ามีประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้นและราคาที่ลดลง รวมทั้งทิศทางการพัฒนาที่มุ่งไปสู่สังคม คาร์บอนต่ำ

จากสถานการณ์และแนวโน้มนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ของประเทศไทยดังกล่าว จึงได้กำหนด เป้าหมายการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าของประเทศไทยในระยะต่อไป รวม 3 ประเด็น เพื่อให้ สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามที่คณะกรรมการนโยบายยานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติกำหนด และสามารถบรรเทา ผลกระทบต่าง ๆ ในระยะเปลี่ยนผ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่

1) สร้างอุปสงค์ของยานยนต์ไฟฟ้า ประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศไทยและส่งออก โดยสร้างความต้องการ ใช้ของตลาดภายนอกในประเทศไทย และการส่งออกของรถยนต์ไฟฟ้าตามประเภทของยานยนต์ โดยเฉพาะยานยนต์ประเภทไฮบริด ปลั๊กอินไฮบริดที่มี ส่วนสำคัญในการสร้างความคุ้นเคยให้แก่ผู้บริโภคในช่วงระยะเปลี่ยนผ่าน

2) ส่งเสริมผู้ประกอบการเดิม ให้สามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า และสนับสนุนการลงทุน เทคโนโลยีที่สำคัญของยานยนต์ไฟฟ้า ในประเทศไทย เพื่อที่จะปรับอุตสาหกรรมให้เข้ากับกระแสโลก สร้างราก柢ความต้องการ ที่จะเกิดขึ้น ผู้ประกอบการ ซึ่งส่วนใหญ่สามารถปรับตัวสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า หรือปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจ ที่เหมาะสม และบรรเทาผลกระทบให้ผู้ผลิตรถยนต์สันดาปภายในเดิม รวมทั้งกลุ่มผู้ประกอบการในสาขาอื่นที่ได้รับผลกระทบ

3) สร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากร การลงทุน โรงงานผลิตแบบเต็อร์รี่ขนาดใหญ่ และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหากดำเนินการตั้งกล่าวได้เร็วจะเป็นผลดี ต่อการส่งออกของประเทศไทย

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมวดหมู่ที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลกเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ใน 3 เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและ บริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการยกระดับให้เข้มแข็งสามารถในการแข่งขัน เศรษฐกิจท้องถิ่น และ ผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับ ห่วงโซ่อุปทานค่า และประเทศไทยมีระบบนำพาที่สนับสนุนการค้าการลงทุน และการพัฒนานวัตกรรม

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยมุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะ ที่จำเป็นสำหรับโลก ยุคใหม่ และมีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม สอดคล้องกับความต้องการของ ภาคการผลิตเป้าหมาย และ ได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่ส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต และ

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ใน การผลิตและบริโภคอย่างมี ประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับการจัดการปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน รวมทั้งการปล่อยก๊าซเรือน กระจายของประเทศไทยแนวโน้มลดลง

หมวดหมู่ที่ 3 ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากร มนุษย์ที่มุ่งเน้น การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตโดยในช่วงวัยแรงงาน มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพ ทักษะ และสมรรถนะ แรงงานอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

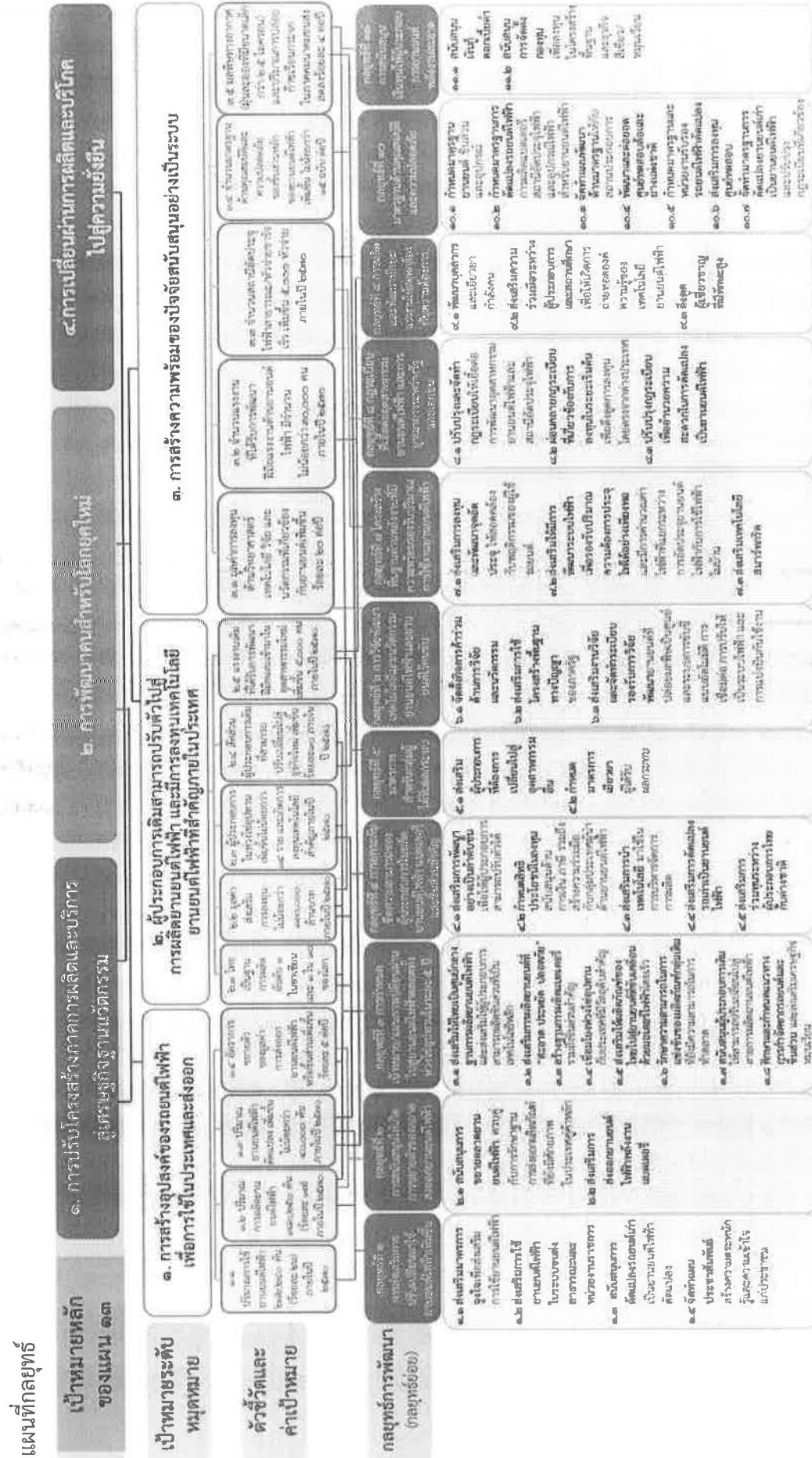
ทั้งนี้ หมวดหมู่ที่ 3 ยังสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการบริโภค และการผลิตที่ยั่งยืน และการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้น การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการสร้างสังคมการบอนต่อ

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศไทยและส่องออก

เป้าหมายที่ 2 ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยี ยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

เป้าหมายที่ 3 การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมให้ผู้ใช้ยานยนต์ในภาคส่วนต่าง ๆ ปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ 2 การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ 3 การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้าอย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ในระยะ 5 ปี

กลยุทธ์ที่ 4 การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่ และชิ้นส่วนสำคัญ

กลยุทธ์ที่ 5 มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ

กลยุทธ์ที่ 6 การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ

กลยุทธ์ที่ 7 โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้า ในอนาคต ได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

กลยุทธ์ที่ 8 การปรับปรุงและจัดทำกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้อิสระกับการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า และให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทาง งานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน

กลยุทธ์ที่ 9 การผลิตและพัฒนาหักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ 10 มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ 11 การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การให้บริการทางการแพทย์แก่ชาวต่างชาติเพิ่มขึ้น แต่ต้องคำนึงผลกระทบต่อโอกาสในการเข้าถึงบริการสุขภาพของคนไทย โดยปี 2562 มีชาวต่างชาติมาใช้บริการทางการแพทย์ 3.6 ล้านคนครั้ง สร้างรายได้ 41,000 ล้านบาท จากราคาค่าบริการและซื้อเสียงของบุคลากรทางการแพทย์ที่ดีกว่าประเทศอื่นเมื่อเทียบ บริการในระดับเดียวกัน แต่เมื่อพิจารณาถึงการกระจายบุคลากรทางการแพทย์ในประเทศยังคงมีความเหลื่อมล้ำ กันในระหว่างภาคและเมือง对比กับประเทศอื่น ๆ พ布ว่าประเทศไทยมีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร 1,000 คน เพียง 0.5 เทียบกับเกาหลีได้ 2.4 และสิงคโปร์ 1.9 ขณะที่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพที่มุ่งเน้นการสร้างรายได้และการให้บริการชาวต่างชาติอาจทำให้มีการหลอกลวงของบุคลากรภาครัฐสู่ภาคเอกชน ส่งผลกระทบต่อการเข้าถึง บริการสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยหรืออาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกล ถึงแม้ปัจจุบัน มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาให้บริการทางการแพทย์เพิ่มมากขึ้น ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกและลดภาระงานของบุคลากร แต่ยังคงต้องคำนึงถึงผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีดังกล่าว

การเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพและโอกาสวิวัฒน์ส่งผลต่อความเสี่ยงในการรับมือกับ โรคระบาด อุบัติใหม่อุบัติซ้ำเพิ่มขึ้น ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมาประเทศไทยประสบปัญหาการแพร่ระบาด ของโรคติดต่ออุบัติใหม่ จากต่างประเทศมาเป็นระยะ อาทิ โรคชาร์ส โรคไข้หวัดนก โรคไข้ชิกก้า โรคไข้หวัดใหญ่ สายพันธุ์ใหม่ 2009 โรคเมอร์ส และล่าสุด โควิด-19 ที่มีการแพร่ระบาดทั่วประเทศอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อภาคการท่องเที่ยวและ การส่งออกของไทย ส่งผลให้ปี 2563 เศรษฐกิจไทยหดตัวอย่างรุนแรง จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในช่วงไตรมาสแรก ของปี 2563 ลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันของปี 2562 ถึงร้อยละ 38.01 รวมทั้งยังส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนวิถีการใช้ชีวิต ของประชาชน และก่อให้เกิดวิกฤตในระบบ สุขภาพ ดังนั้น ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับโครงสร้างระบบ อุปกรณ์ และกำลังคนในการควบคุม และจัดการโรคระบาดให้มีประสิทธิภาพ เพื่อบังกันความเสี่ยงที่อาจเกิดต่อระบบสาธารณสุขและเศรษฐกิจของประเทศไทย

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพสูงจะสอดรับกับเป้าหมายหลัก 4 ประการของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาครัฐผลิตและบริการ สู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการใช้ นวัตกรรมในการผลิตสินค้าและจัดบริการทางการแพทย์และสุขภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ที่มีสมรรถนะสูง 56 ทางด้านการแพทย์และ สาธารณสุข เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับขีดความสามารถบริการทางการแพทย์ และสุขภาพ

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ในการลดผลกระทบต่อการเข้าถึง บริการทางสาธารณสุขของคนไทย และ

เป้าหมายที่ 4) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศไทยในการรับมือกับ การเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่ ในกรอบแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการ ภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพและระบบบริการสุขภาพ นอกจากนี้ ยังเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญในด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นเป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ที่กำหนดอุตสาหกรรมการแพทย์แบบครบวงจรเป็นอุตสาหกรรมและ บริการแห่งอนาคตที่สำคัญความเชี่ยวชาญ ด้านการแพทย์ของไทย สร้างอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม และบริการทางการแพทย์ การใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ใหม่ๆ ยกระดับการให้บริการทางการแพทย์อย่างมีคุณภาพ ในระดับสากล รวมทั้ง เชื่อมโยงอุตสาหกรรมทางการแพทย์และบริการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ และเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมาย สร้างความเป็นธรรมและ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ ที่มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ 2 องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้า และบริการทางสุขภาพ

เป้าหมายที่ 3 ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ 4 ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

3. แผนที่ก่อจุลทรรศน์

เป้าหมายหลัก ของแผนฯ ๑๓

๑. การบริหารจัดการ
ภาคการค้าและสหกรณ์
ส่งเสริมการค้าและธุรกิจ
สู่มาตรฐานโลกยุคใหม่

๒. การพัฒนาศักยภาพ
และศักยภาพผู้ประกอบการ
สู่มาตรฐานโลกยุคใหม่

เป้าหมายรองตัว หมุนเวียน

๑.๑ ให้ความรู้ความเข้าใจในกระบวนการพัฒนา
คุณภาพสินค้าและบริการ
จากสินค้าและบริการที่ขาดแคลน

๓. ปัฒนาศักยภาพให้รับ
ความเป็นธรรมในการดำเนิน
บริการด้านอาหาร

ตัวชี้วัดและ ค่าเป้าหมาย

๑.๑ ตัวชี้วัดและ
บริการสุขภาพดีคิดถึงทุกๆ
มาตรการไม่ประมาทอย่างเด็ดขาด ๑๓

๓.๑ สัดส่วนตัวใช้จ่ายต้นทุนอาหาร
ของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพ
ทั้งหมดต่อเงินเดือนรายเดือน ๑๒

กลยุทธ์การพัฒนา (กลยุทธ์ย่อย)

๑.๑ สนับสนุนให้เกิดการพัฒนา
และการจัดการคุณภาพสินค้าและ
บริการที่ดีและมีมาตรฐาน
มาตรฐานสากลระดับสากล

๓.๑ ลดต้นทุนตัวใช้จ่ายต้นทุนอาหาร
ของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพ
ทั้งหมดต่อเงินเดือนรายเดือน ๑๒

๕. สนับสนุนให้เกิดการพัฒนา
และการจัดการคุณภาพสินค้าและ
บริการที่ดีและมีมาตรฐาน
มาตรฐานสากลระดับสากล

๕. สนับสนุนให้เกิดการพัฒนา
และการจัดการคุณภาพสินค้าและ
บริการที่ดีและมีมาตรฐาน
มาตรฐานสากลระดับสากล

4. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
- กลยุทธ์ที่ 2 การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก
- กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ
- กลยุทธ์ที่ 4 การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์
- กลยุทธ์ที่ 5 การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย
- กลยุทธ์ที่ 6 การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อ
บริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

สถานการณ์การแข่งขันทางการค้าของสหรัฐอเมริกาและจีนที่ขยายวงกว้างส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงประเทศไทย และภูมิภาคซึ่งอยู่ในพื้นที่ความขัดแย้งที่ต้องรักษาความสัมพันธ์กับทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยนทิศทางการค้าการลงทุนในห่วงโซ่อุปทานโลก และการจัดกลุ่มทางการเมืองและเศรษฐกิจ ดังนั้น ทิศทางในอนาคตของไทย จึงควรแสดงบทบาทการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจกับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน โดยเฉพาะ ในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง โดยเน้นความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน และให้ไทยเป็นประตูและทางเขื่อม เพื่อสร้างดุลยภาพที่สร้างสรรค์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาคและมหาอำนาจ เพื่อความก้าวหน้าและมั่นคงของภูมิภาค รวมถึงควรรักษาสมดุลของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทย จีน สหรัฐอเมริกา และประเทศตะวันตก โดยกำหนดความต้องการของไทยในระยะยาวที่ชัดเจน ทั้งในมิติทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต และการพัฒนาเทคโนโลยีระดับสูง เพื่อสร้างความชัดเจนกับมิติประเทศว่าไทย พร้อมร่วมมือในแนวทางดังกล่าว นอกจากนี้ เนื่องจากภูมิศาสตร์ของไทยมีความใกล้กับจีน จึงต้องมียุทธศาสตร์ การพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่เชื่อมโยงของไทย สปป.ลาว และจีนที่ชัดเจน เพื่อสร้างประโยชน์จากการเส้นทาง การคมนาคมจากหนองคายและเชียงรายเข้าสู่ สปป.ลาว และจีน เพื่อให้เกิดการลงทุนสร้างเครือข่ายเศรษฐกิจ และระบบการค้าที่คล่องตัวของหัวใจ 3 ประเทศ โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือของไทย สปป.ลาว และมลฑลในจีนตอนใต้ ให้เกิดเป็นการพัฒนาร่วมกัน

จากการที่ไทยมีข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทำให้มีศักยภาพ ที่จะพัฒนาการเชื่อมต่อเส้นทางขนส่งระหว่างมหาสมุทรอินเดียและแปซิฟิก และใช้ประโยชน์จากเส้นทางเชื่อมโลก ของจีนและแผน “สร้างโลกที่ดีกว่าขึ้นมาใหม่” ที่สหรัฐอเมริกาสนับสนุนได้ รวมถึงสามารถเชื่อมโยงกับ กลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เพื่ออำนวยความสะดวกในการเชื่อมโยงการค้ากับจีน ซึ่งปัจจุบันไทย มีแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ จึงควรบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ ทางภูมิศาสตร์ และโครงสร้างพื้นฐาน จากเส้นทางเชื่อมต่อในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงกับจีนตอนใต้ ให้เป็นหนึ่งเดียวกัน 66 และเชื่อมโยงกับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษต่าง ๆ เพื่อให้เกิดรูปธรรม ในการผลักดันการเปลี่ยนแปลงภาคการผลิต และบริการไทยสู่ระดับนานาชาติโดยมีกลยุทธ์ในการขับเคลื่อน ความร่วมมือและกรอบความตกลงระหว่างประเทศ เพื่อส่งเสริมการขนส่งและโลจิสติกส์ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ที่มีคุณภาพงานขับเคลื่อนโครงการลงทุนเพื่อเชื่อมโยงด้านคมนาคมกับประเทศไทยในกลุ่มน้ำโขง ภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และจีน มีหน่วยงานรับผิดชอบภายใต้การกำกับของรองนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่ตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์ระดับสูง ในการเจรจา และประสานงานให้มีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงคมนาคม รับผิดชอบด้านการขนส่งสินค้า กรมศุลกากรรับผิดชอบระบบการเชื่อมโยงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียว และพิจารณาลดภาษีนำเข้าวัสดุเพื่อใช้ในการก่อสร้าง

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของประเทศไทย มีความเชื่อมโยงกับ เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้แก่

- เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้าง ภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
- เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
- เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม และ
- เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

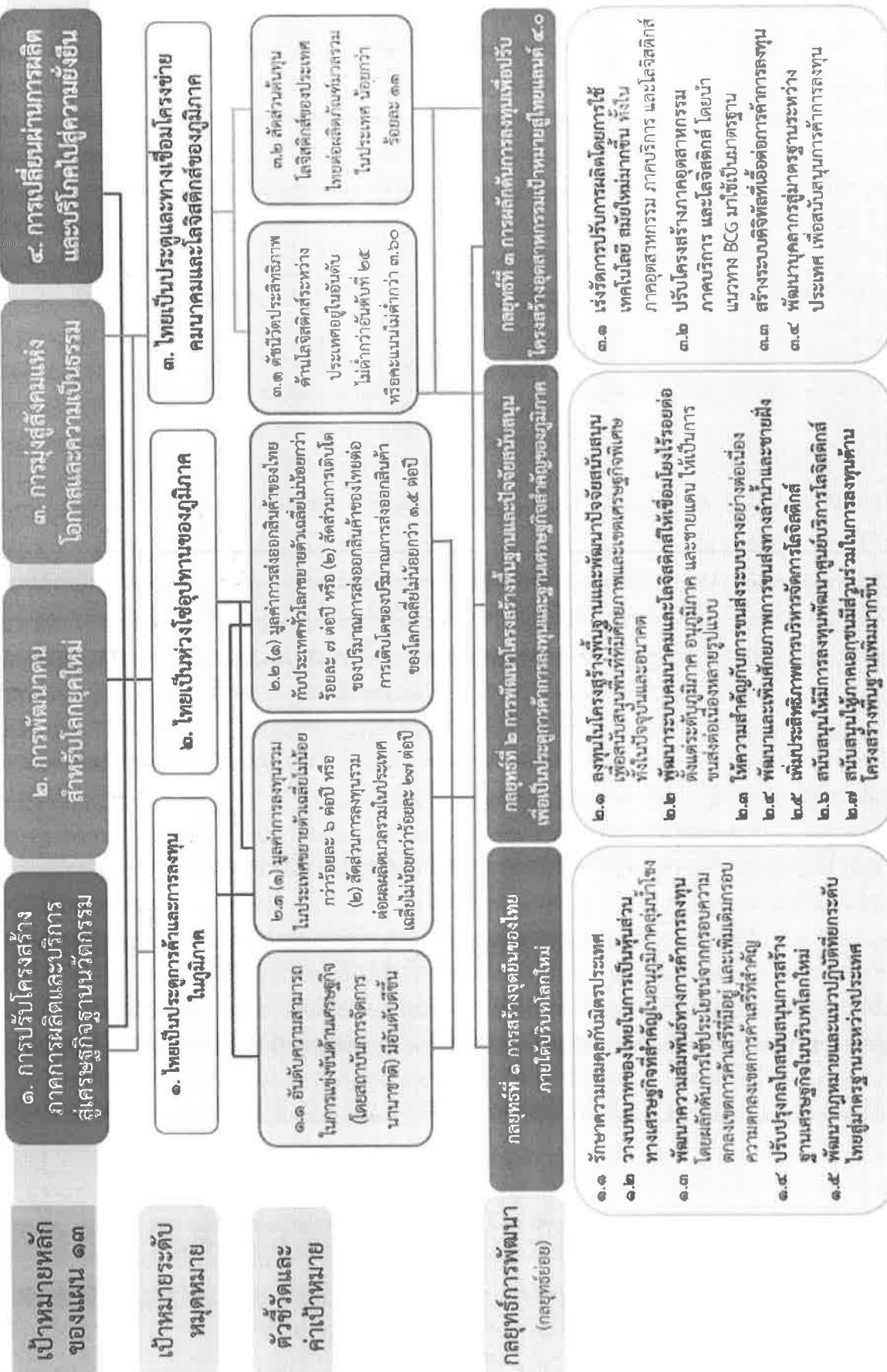
โดยทำให้ประเทศไทยมีระบบบินเน็ตเวิร์กที่สนับสนุนการค้าการลงทุนสามารถเป็นฐานการค้าการลงทุน ที่สำคัญของภูมิภาค เพิ่มผลิตภาพและโอกาสของผู้ประกอบการไทยให้สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าระดับภูมิภาค และระดับโลกและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยให้ตั้งภาคการผลิตและบริการสำคัญ ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติภายในปี 2560 ในยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่งคง ในมิติความร่วมมือทางการพัฒนาด้วยประเทศไทยเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐ และที่มีอำนาจหน้าที่ รวมทั้งยุทธศาสตร์ชาติตัด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในมิติการพัฒนาอุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมไทย เชื่อมโลก ที่มุ่งเน้นเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมและบริการโลจิสติกส์อย่างไร้รอยต่อ และการรักษาและเสริมเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค ที่มุ่งเน้นการเชื่อมโยงการค้าการลงทุนของไทยกับต่างประเทศและขยายความร่วมมือทางการค้าการลงทุน และยุทธศาสตร์ชาติตัด้าน การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในมิติการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ที่มุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำในขณะเดียวกัน ยังมีความเชื่อมโยงกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นสำคัญ ได้แก่

- 1) การต่างประเทศ ใน การขยายความร่วมมือในด้านเศรษฐกิจ การค้า การคมนาคมและทรัพยากรม努ย์ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีกับนานาชาติโดยเฉพาะในกลุ่มอนุภูมิภาคและภูมิภาคเอเชีย
- 2) อุตสาหกรรมและ บริการแห่งอนาคต ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรม เป้าหมายของประเทศไทยไปสู่อุตสาหกรรม อนาคตที่เติบโตเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทยและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาของ อุตสาหกรรมและบริการ
- 3) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ เพื่อยกระดับผลิตภาพ ของภาคการผลิตและบริการลดต้นทุนการผลิตและบริการที่แข่งขันได้ในระดับสากล สนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาคและภูมิภาคอย่างเป็นระบบ
- 4) การเติบโตอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้น 67 การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาครัฐและภาคเอกชน

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

- เป้าหมายที่ 1 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค
- เป้าหมายที่ 2 ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค
- เป้าหมายที่ 3 ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

3. ແຜນທີກລະບຸທີ່

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานเศรษฐกิจ สำคัญของภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ 3 การผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ 4.0

หมวดหมู่ที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัล ของอาเซียน

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เป็นอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศไทยมายานานกว่า 50 ปี และมีความสำคัญอย่างมากต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยปัจจุบันประเทศไทยส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ เป็นอันดับที่ 13 ของโลก และเป็นอันดับที่ 4 ของอาเซียน มีมูลค่าการส่งออก 1.9 ล้านล้านบาท (หรือคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 24.3 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าทั้งหมดของประเทศไทย) และก่อให้เกิดการจ้างงาน รวมทั้งสิ้นมากกว่า 750,000 คน อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยส่วนใหญ่ ยังคงพึ่งพาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และผู้ประกอบการไทยเป็นเพียงผู้รับจ้างประกอบที่ไม่มีเทคโนโลยี เป็นของตนเอง ทั้งยังขาดความเชื่อมโยงระหว่างการวิจัยและพัฒนา กับการผลิตเชิงพาณิชย์ โดยการมีโครงสร้างการผลิตที่พึ่งพาแรงงานสูงและใช้เงินลงทุนต่ำ ส่งผลให้อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยยังไม่สามารถ ท้าวเป็นผู้นำตลาดของอาเซียน และไม่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศได้เท่าที่ควร

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมวดหมู่ที่ 6 มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 3 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการพัฒนา ต่อยอดฐานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยในปัจจุบันให้เป็นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ที่มุ่งเน้นการผลิตขึ้นส่วนประกอบที่สำคัญในห่วงโซ่อุปทานอาเซียน เป็นที่ต้องการของตลาดในอนาคต และมีมูลค่าสูง รวมถึงการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมดิจิทัล

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนา คนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยการพัฒนาがらงคนที่มีทักษะที่สอดคล้องกับ ความต้องการของอุตสาหกรรมและบริการ ในอนาคต รวมถึงอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม และบริการดิจิทัลของประเทศไทย และ

เป้าหมายที่ 3) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศไทยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้ บริบทโลกใหม่ โดยการส่งเสริมการ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์ในหลากหลายภาคส่วนและหลากหลายมิติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในมิติการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ ให้มีความพร้อมสามารถรับมือภัยคุกคาม ควบคู่กับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ความมั่นคงและ ความปลอดภัยทางไซเบอร์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในมิติ การพัฒนาอุตสาหกรรมและ บริการแห่งอนาคตที่ให้ความสำคัญพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทย ไปสู่อุตสาหกรรมอนาคตที่เติบโต เป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทยและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ต่อการพัฒนาของอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ ครอบคลุม เพียงพอและเข้าถึงได้ทั่วในทั่วทั่วที่และราคา และ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในมิติการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดยเป็นการใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการประกอบธุรกิจและ ดำเนินชีวิต เพื่อลดการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 2 การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศไทยเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 3 อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศไทยมีความเข้มแข็งขึ้น

3. ແຜນທິກລະຍາທີ່

ថ្វារាយអតិថិជន
ទំនាក់ទំនង

๓. การประชุมครุภารกิจการศึกษาและวิชาการ

4. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ 1 การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล
- กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาต่ออุดหนุนอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- กลยุทธ์ที่ 3 อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศไทยสามารถแข่งขันได้
- กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นผู้ประกอบการส่วนใหญ่ที่มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 99 ของจำนวนวิสาหกิจภายในประเทศไทย สร้างการจ้างงานสัดส่วนกว่าร้อยละ 71.86 ของจำนวนการจ้างงานรวม ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มแกร่งระบบเศรษฐกิจโดยวัดจากผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ณ ปี 2564 มีมูลค่ารวม 5.6 ล้านล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 34.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.4 ต่อปีในช่วง 5 ปีแรก (พ.ศ. 2560-2564) ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 อย่างไรก็ตี การแพร่ระบาดของโควิด-19 ตั้งแต่ในช่วงปลายปี 2562 ได้ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงน้ำไปสู่การชะลอการจ้างงาน หยุดกิจการชั่วคราว หรือแม้กระทั่งยุติการแบบการ

บริบทของโลกและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง ส่งผลให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต้องเผชิญความท้าทายจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก และต้องเร่งปรับตัวให้เท่าทันเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ โดยเฉพาะการเติบโตอย่างรวดเร็วซึ่งจำต้องเทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้ผู้ประกอบการต้องเปลี่ยนผ่านรูปแบบการดำเนินธุรกิจไปสู่ธุรกิจที่พึ่งพาเทคโนโลยีมากขึ้น การเข้าสู่สังคมสูงวัย ส่งผลต่อการลดลงของจำนวนแรงงานและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคโดยทันไปใช้จ่ายเพื่อบริโภคสินค้า และบริการเกี่ยวกับสุขภาพเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศอย่างฉบับพลัน ทำให้ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติไม่สม่ำเสมอ ส่งผลให้ผู้บริโภค มีความตื่นตัวและบริโภคสินค้าและบริการที่ยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผลกระทบอย่างรุนแรงจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ยังเป็นปัจจัยผลักดันผู้ประกอบการให้เพิ่มความยืดหยุ่นในการทำธุรกิจและเปลี่ยนผ่านไปสู่การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เครื่องจักร และระบบอัตโนมัติ ผลงานวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพ เชื่อมโยงธุรกิจเข้ากับ ห่วงโซ่อุปทานค่าโลภและลดการพึ่งพาตลาดให้ตลาดหนึ่งเป็นหลักอันเป็นการเพิ่มโอกาสทางธุรกิจและกระจาย 81 ความเสี่ยง ในขณะที่ภาครัฐต้องเร่งปรับปรุงและยกระดับประสิทธิภาพระบบการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ให้มีลักษณะมุ่งเป้าตอบโจทย์ผู้ประกอบการบนฐานความเข้าใจธุรกิจที่มี ความหลากหลาย จึงให้ผู้ประกอบการเข้าระบบและได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างเข้มแข็งและขยายขนาดธุรกิจได้

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ การส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทยให้เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้ เป็นแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะในยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง ความสามารถ ใน การแข่งขันใน 2 เป้าหมาย ได้แก่ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและ ยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ในประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐาน ผู้ประกอบการยุคใหม่ ผ่านการสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็น ผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน สามารถปรับตัวและประยุกต์ใช้ เครื่องมือและ ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการประกอบธุรกิจ และได้รับการส่งเสริมให้เข้าถึง แหล่งเงินทุนและ แหล่งเงินทุนทางเลือกด้วยการใช้ประโยชน์จากข้อมูลทั้งด้านการเงินและที่มิใช่การเงิน รวมทั้งสามารถเข้าถึงตลาด ทั้งในและต่างประเทศทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์ ที่เหมาะสมตามศักยภาพของ ผู้ประกอบการ โดยมีโอกาสเข้าถึง ข้อมูลและได้รับการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนให้สามารถเข้าถึงข้อมูล ระบบคลังข้อมูลและความรู้กลางของ ภาครัฐอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง พร้อมทั้งยังสอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ในเป้าหมายสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุน ต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ในประเด็นการกระตุ้นให้ภาคธุรกิจมีการบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงต้นทุนทางสังคมและกระตุ้นให้ เกิดการประกอบธุรกิจเพื่อสังคม รวมทั้งยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง โอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ใน 2 เป้าหมาย ได้แก่ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ และสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามา เป็นกำลังของการพัฒนาประเทศไทยในทุกรั้งดับ และการเพิ่มขีด ความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ ในประเด็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก เพื่อยกระดับเกษตรกรสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในภาคการเกษตรอีกด้วย นอกจากนี้ แนวทางการพัฒนาตามหมวดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้ ยังสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ใน

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ในประเด็นภาค การผลิตและบริการ สำคัญได้รับการยกระดับให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น เศรษฐกิจท้องถิ่นและ ผู้ประกอบการรายย่อย สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า และไทยมีระบบนำเวชที่สนับสนุนการค้าการลงทุนและ การพัฒนานวัตกรรม ผ่านการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละภาคธุรกิจ ของประเทศไทยให้ สามารถแข่งขันได้ อีกทั้งเชื่อมโยงผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับห่วงโซ่มูลค่า โลก โดยมี ระบบนำเวชในการประกอบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการในแต่ละประเภทและสาขาธุรกิจ

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ในประเด็นพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะ ที่เหมาะสมกับโลกยุค 82 ใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ในประเด็นการลดความเหลื่อมล้ำทั้งเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ ผ่านการส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรมและเปิดกว้างสำหรับ ผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

เป้าหมายที่ 2 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับ และปรับตัวเข้าสู่ การแข่งขันใหม่

เป้าหมายที่ 3 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิผล จากภาครัฐ

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาระบบนิเวศให้อิสระอำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ที่ 3 จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทวีถึง

กลยุทธ์ที่ 4 การส่งเสริมการพัฒนา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 5 การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ 6 การพัฒนาระบบนิเวศให้อิสระต่อการสร้างธุรกิจstar ทอพ และผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม รวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาด ต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 7 การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

ผลการพัฒนาที่ผ่านมาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 9 ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ซึ่งให้ความสำคัญกับการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชน และลดการกรุงจุกตั้งของ การพัฒนาในกรุงเทพฯ ภาคกลาง และภาคตะวันออกไปสู่ภาคอื่น ๆ ของประเทศไทย ปรากฏว่าการพัฒนาของไทย ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เมื่อว่าการพัฒนาภาคส่วนใหญ่จะสามารถลดความไม่เสมอภาคในภาระกระจาย รายได้ลงได้แต่การพัฒนายังคงกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ ภาคกลาง และภาคตะวันออก โดยกรุงเทพฯ มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสูงที่สุด และเป็นพื้นที่เดียวซึ่งมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 32.7 ในปี 2560 เป็นร้อยละ 33.8 ในปี 2562 ในขณะที่ภาคอื่น ๆ มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง โดยภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคใต้ชายแดน มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ต่อประเทศเพียงร้อยละ 7.7 9.4 7.9 และ 0.8 ตามลำดับ ในส่วนของการพัฒนาในระดับ พื้นที่ พบร่วมมีความก้าวหน้าการดำเนินงานในทุกพื้นที่ โดยเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชัยเด่น 10 พื้นที่ นับตั้งแต่ ปี 2558 ถึงเดือนมิถุนายน 2564 มีมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การลงทุน (สกท.) รวม 8,658 ล้านบาท มีการจัดตั้งธุรกิจใหม่ในพื้นที่ จำนวน 4,975 ราย มูลค่าทุนจดทะเบียน รวม 9,823.03 ล้านบาท มีการจ้างงานแรงงานต่างด้าวตั้งแต่ปี 2560 ถึงเดือนพฤษภาคม 2564 จำนวนทั้งสิ้น 456,052 คน และมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตั้งแต่ปี 2559 – 2564 วงเงินรวม 47,223.45 ล้านบาท เช่น ทางหลวง อาคารท่าอากาศยาน สะพาน และด่านพรบเด่น เป็นต้น สำหรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมจาก สกท. ในปี 2559 – 2563 รวม 1,455,121 ล้านบาท และ การพัฒนา ในระดับเมือง พบร่วมประเทศไทยมีความเป็นเมืองเพิ่มมากขึ้น โดยในปี 2563 ประชากรในเขตเมือง (เทศบาล) มีประมาณ 23 ล้านคน (ร้อยละ 34.47) เพิ่มขึ้นจากปี 2554 ซึ่งมีประชากรในเมืองประมาณ 21 ล้านคน (ร้อยละ 33.91)

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิบโต ได้อย่างยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ(พ.ศ. 2561 – 2580) ใน 3 ด้านหลัก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมาย ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโต อย่างมีเสถียรภาพ และยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในเป้าหมาย การกระจายศูนย์กลาง ความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนา ประเทศไทยในทุกระดับ และการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึงตนเองและการจัดการ ตนเองเพื่อสร้างสังคม คุณภาพ และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม ในเป้าหมาย การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล ภายใต้ขีดความสามารถของ ระบบนิเวศ นอกจากนั้น แผนกลยุทธ์ของหมวดหมู่ที่ 8 ยังสนับสนุน 5 เป้าหมาย หลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ดังนี้

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและ ยกระดับผู้ประกอบการให้สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิต ระดับประเทศ กระจายผลประโยชน์สู่ เศรษฐกิจฐานราก

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสู่โลกยุคใหม่ โดยมุ่งเน้น การพัฒนาがらงคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงานและส่งเสริมความมั่นคงในชีวิตของ ประชาชนผ่านการพัฒนาพื้นที่และเมือง

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยมุ่ง พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ และ มีคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง โดยคำนึงถึงภูมิเวท

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยมุ่งเน้นให้เมืองใช้ทรัพยากร อย่างประหยัด และมีประสิทธิภาพ ลดการสร้างขยะและมลพิษ เพื่อสุขภาพอนามัยของประชาชนทุกกลุ่ม

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศไทยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและ ความเสี่ยงภัยได้บริบทโลก ใหม่ โดยส่งเสริมให้เมืองยกระดับสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ เป็นการเปลี่ยนผ่านไปสู่ภาครัฐ ดิจิทัลในระดับท้องถิ่น รวมทั้งผลักดันให้เมืองเตรียมความพร้อมในการรับมือกับภัยพิบัติและ มีความสามารถ ในการปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

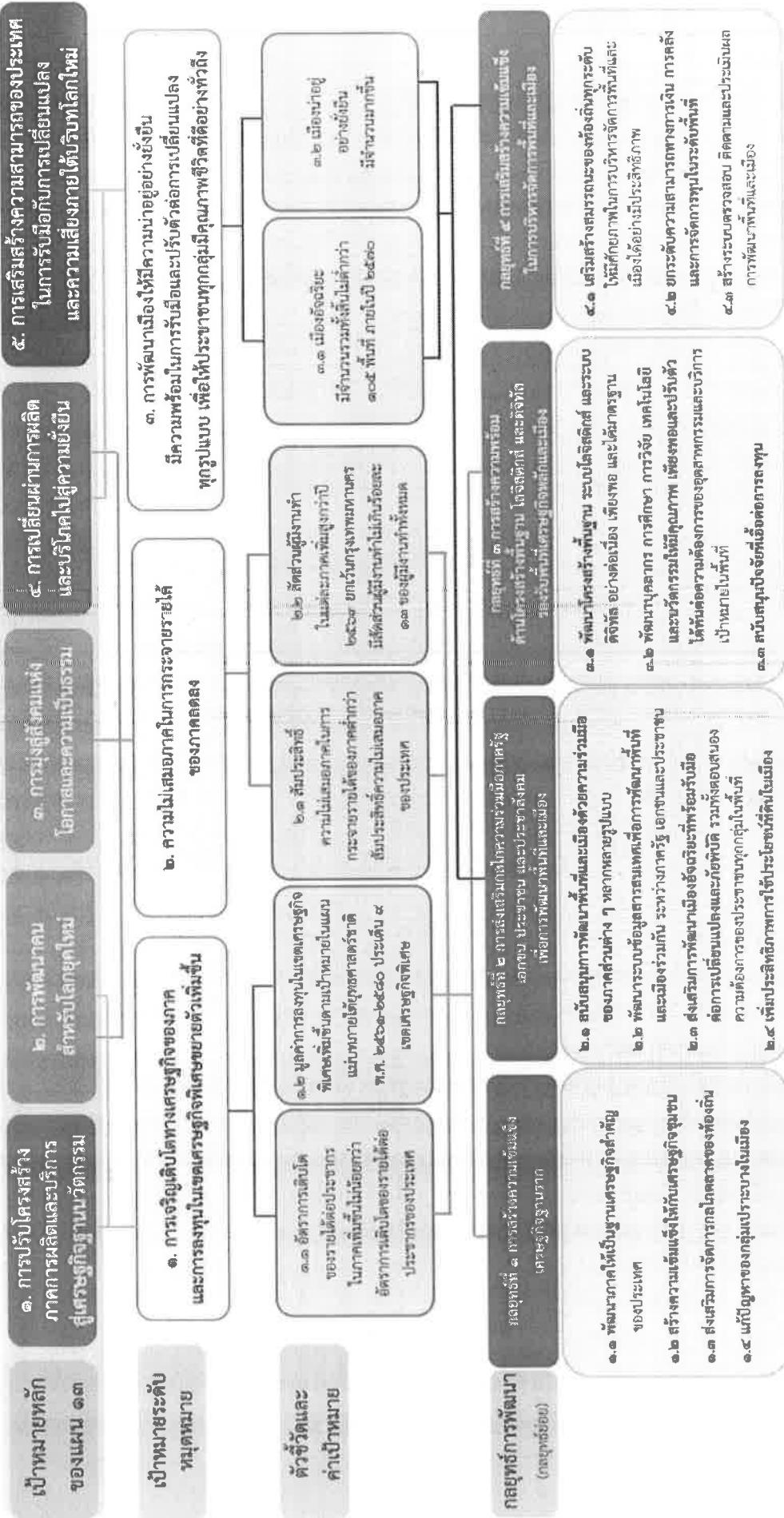
2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 2 ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

เป้าหมายที่ 3 การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

3. ເຜົນທີ່ກລະຍຸທົ່ງ

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง

กลยุทธ์ที่ 4 การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

หมวดหมายที่ 9 ไทยมีความยกระดับข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เท่าเดิม

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

ความยกระดับข้ามรุ่นเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่เรื้อรังมาตั้งแต่อดีต สืบเนื่องถึงปัจจุบัน และมีแนวโน้มที่ความรุนแรงขึ้นในอนาคต เมื่อว่าสัดส่วนคนจนของไทยจะลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงมีคนจนจำนวนมากหนึ่ง ที่ติดอยู่ในเก็บดักความยากจนมาเป็นเวลานาน โดยขาดโอกาสที่จะได้รับผลประโยชน์จากการเริ่มต้นเติบโต ทางเศรษฐกิจ และต้องส่งต่อความยากจนไปสู่ลูกหลาน โดยข้อมูลจากระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคน แบบชี้เป้า ปี 2565 พบว่า ครัวเรือนที่มีแนวโน้มจะตกอยู่ในความยากจนข้ามรุ่น หรือเรียกโดยอีกว่า ครัวเรือน ยากจนข้ามรุ่น 2 มีจำนวนถึงประมาณ 597,248 ครัวเรือน หรือประมาณร้อยละ 15 ของครัวเรือนที่มีเด็ก และเยาวชนเป็นสมาชิก นอกจากนี้ จำนวนของครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นยังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากผลของการแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่คาดว่าจะนำไปสู่การเริ่มต้นเติบโตทางเศรษฐกิจที่ติดต่ำต่อเนื่องยาวนาน อันจะส่งผลให้โอกาสในการหลุดพ้นจากเก็บดักความยากยิ่งขึ้น

นอกจากความเพียงพอและความครอบคลุมของความคุ้มครองทางสังคมที่จำเพาะในแต่ละช่วงวัยแล้ว ความคุ้มครองทางสังคมของไทยในภาพรวมยังขาดการพัฒนาเชิงระบบ เนื่องจากการจัดความคุ้มครองทางสังคมดำเนินงานโดยหดหายหน่วยงาน โดยที่แต่ละหน่วยงานมีการดำเนินงานอย่างแยกส่วน ขาดการบูรณาการตั้งแต่ระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติจนถึงระดับฐานข้อมูล ส่งผลให้ระดับสิทธิประโยชน์ยังไม่เพียงพอในบางกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งยังขาดการติดตามประเมินผล ซึ่งอาจทำให้เกิดการสูญเสียงบประมาณไปกับโครงการที่มีผลกระทบต่ำ จนส่งผลต่อความยั่งยืนทางการคลัง นอกจากนี้ ยังขาดการเตรียมความพร้อมระบบการให้ความช่วยเหลือในภาวะวิกฤต ส่งผลให้การช่วยเหลือล่าช้า ไม่ตรงกลุ่มเป้าหมาย และไม่ประสิทธิภาพ

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมวดหมายที่ 9 มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 2 เป้าหมาย ได้แก่

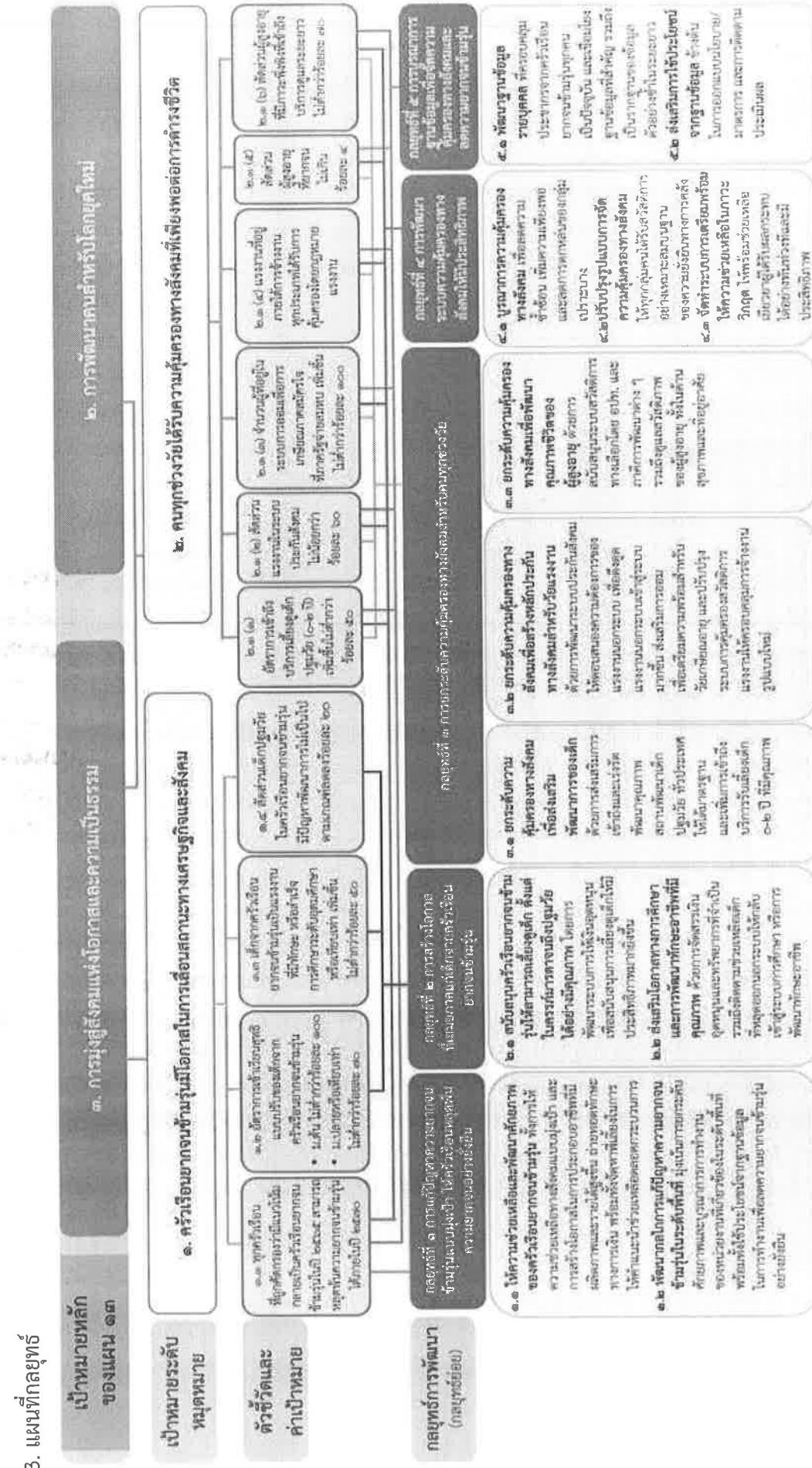
เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ในด้านการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคม เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงในชีวิต และ

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยการสนับสนุนให้กลุ่มประจำบ้านและผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าสู่ทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น นอกจากนี้ หมวดหมายที่ 9 ยังมีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน 2 ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมาย สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาค ทางสังคมใน 2 ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และกระจายศูนย์กลาง ความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมกับการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ 1 ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลยุทธ์เป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 2 คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

4. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ 1 การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน
- กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น
- กลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย
- กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมใหม่ประสิทธิภาพ
- กลยุทธ์ที่ 5 การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจมุ่นเวียนและสังคมคาร์บอนต่อ

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การสร้างการขยายตัวทางเศรษฐกิจตลอดช่วงที่ผ่านมาพึ่งพิงการใช้วัตถุติดและสินค้าขั้นกลาง ในเกณฑ์สูง ในขณะที่ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรในการผลิตสินค้าและบริการยังอยู่ในระดับต่ำ โดยข้อมูลปี 2562 สัดส่วนค่าใช้จ่ายขั้นกลางต่อมูลค่าผลผลิตรวม ที่ร้อยละ 61.85 สูงกว่าสัดส่วนของประเทศญี่ปุ่นและสาธารณรัฐเกาหลี ที่มีค่าร้อยละ 46.38 (ปี 2559) และ 58.65 (ปี 2561) ตามลำดับ รวมถึงข้อมูลรายงานของคณะกรรมการ เศรษฐกิจ และสังคมของอาเซียและแปซิฟิกแห่งสหประชาชาติซึ่งให้เห็นว่าปริมาณการใช้สัดภัยในประเทศไทย ในปี 2559 (ค.ศ.2016) อยู่ที่ 2.06 กิกโลกรัมต่อหัวใจสหราชอาณาจักร มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของ กลุ่มประเทศในอาเซียแปซิฟิก และค่าเฉลี่ยของกลุ่มองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของ การใช้ทรัพยากรพื้นฐาน (ชีวมวล โลหะ อโลหะ และพลังงานฟอสซิล) ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยยังต่ำ มีการใช้อย่างสันติเปลี่ยง และสร้างมูลค่าเพิ่มได้น้อยกว่าที่ควร

ความท้าทายในการขับเคลื่อนหมวดหมู่ การลดลงของความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหา สิ่งแวดล้อมและมลพิษที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น และแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อย่างต่อเนื่อง เป็นปัญหาท้าทายที่สำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่สังคมไทยและประชาคมโลก ตระหนักและให้ ความสำคัญมากขึ้น รวมทั้งเป็นปัจจัยกำหนดความสำเร็จที่สำคัญต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ของการพัฒนาภัยใต้ยุทธศาสตร์ชาติ สอดคล้องกับการดำเนินงานของรัฐบาลที่ได้ให้ความสำคัญ กับการขับเคลื่อนโมเดล การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจมุ่นเวียน เศรษฐกิจสีเขียว เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน การขับเคลื่อน การแก้ไขปัญามลพิษด้านฝุ่นละออง การขับเคลื่อนแผนที่นำทางการจัดการขยะพลาสติก (พ.ศ. 2561 – 2573) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะพลาสติก ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2561 – 2565) รวมทั้งได้ระบุเป้าหมายการลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในการมีส่วนร่วมลดก๊าซเรือนกระจกที่ประเทศกำหนด ตามความตกลงปารีส ขั้นต่ำที่ร้อยละ 20 – 25 จากปริมาณก๊าซเรือนกระจกปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในปี 2573 (ค.ศ. 2030) นอกจากนั้น ประเทศไทยกำลังอยู่ในระหว่างการจัดทำยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อย ก๊าซเรือนกระจกต่อ ของประเทศไทยในการมุ่งสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูตรเป็นศูนย์ โดยคาดการณ์ประเทศไทย จะปล่อยก๊าซเรือนกระจก สูงสุด ในช่วงปี พ.ศ. 2573 – 2583 (ค.ศ. 2030 – 2040) อย่างไรก็ตาม การพัฒนา เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจ หมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว ยังต้องการการขับเคลื่อนโดยการบูรณาการจาก ทุกภาคส่วนและในทุกระดับของแผนที่ เกี่ยวข้อง ในขณะที่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับที่สูงขึ้น และสอดคล้องกับกระแสโลก ยังเป็นเรื่อง ที่มีความท้าทาย รวมทั้งต้องการแนวทางและการขับเคลื่อน อย่างเป็นรูปธรรมและมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย การพัฒนาในด้านอื่น ๆ

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมวดหมายที่ 10 มีความสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 จำนวน 4 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาครัฐผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ที่มุ่งยกระดับ ขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น ด้วยการใช้อัคคามรู้ ความติดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม เพื่อการสร้างโอกาสและการกระจายรายได้สู่ชนชั้น

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยเน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ในการผลิตและบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับ ของระบบนิเวศ

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และ ความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยเฉพาะประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 107 นอกจากนี้ หมวดหมาย ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ มีความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580) โดยสอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ 3 ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในด้านการรักษา ความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล เพื่อให้มีความอุดม สมบูรณ์ และให้ผลประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในการอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ขับเคลื่อนประเทศไทย ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุน การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยก๊าซเรือน กระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ สนับสนุนการลงทุนในโครงสร้าง พื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนา และใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม

2.2 เป้าหมาย ดัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ 1 การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ 2 การอนุรักษ์ พื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3 การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ และยั่งยืน

3. ແຜນທີ່ກະລຸງທົບ

ទេវការណ៍នូវប្រជាពលរដ្ឋ និង

๗. การบูรณะซ่อมแซมทางการชุมชน
๘. การบูรณะซ่อมแซมทางวิถีการ
๙. การจัดการศิลปะและเชื้อภูมิภาค
๑๐. การปรับเปลี่ยนภูมิทัศน์

ฉบับที่ ๑๘๖

(ເຕັມ
ກົມ)

๗. ກາງສູງສຸດຂອງລະຫວ່າງໂຄກສາ
ມະນຸຍາດຕະຫຼາດ

- ମୁହଁରାର ପାତାକୁ ଦେଖିଲୁ ଗାଁବା
ତାହାର ପାତାକୁ ଦେଖିଲୁ ଗାଁବା

๒. การอนุรักษ์ ที่บ้านและในภูมิภาค

မြန်မာရှိသူများ၏အကြောင်းအရာများ၊ မြန်မာရှိသူများ၏အကြောင်းအရာများ၊

ฉบับที่ ๑๖๘

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ห้องถิน และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 5 การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำเนินขึ้นสู่สู่ชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมวดที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การเพิ่มขึ้นของประชากร การขยายตัวของเมือง และการพัฒนาทางกายภาพได้ทำลายความสมดุล ของสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติทั่วโลก ขึ้นบ่อยครั้ง สำหรับประเทศไทย เพชรบุรีเป็นภัยธรรมชาติหลักหลายประเภทและบ่อยครั้ง อาทิ พายุหมุนเขตร้อน พายุฝนฟ้าคะนอง หรือพายุฤดูร้อน คลื่นพายุซัดฝั่ง ดินโคลนถล่ม อุทกภัย ภัยแล้ง ไฟป่าและหมอกควัน แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ ข้อมูลจากรายงานความเสี่ยงด้านภูมิอากาศโลก ปี.ศ. 2020 ระบุว่า ประเทศไทย จัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความเสี่ยงสูงต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นอันดับ 8 โดยในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้เกิดภัยธรรมชาติจำนวนถึง 147 ครั้ง โดยเฉพาะในปี 2547 เกิดเหตุภัยธรรมชาติสึนามิซัดถล่มชายฝั่งอันดามันของประเทศไทย ปี 2554 เกิดเหตุภัยธรรมชาติอุทกภัย และปี 2557 เกิดแผ่นดินไหวขนาดความรุนแรง 6.3 ที่จังหวัดเชียงราย ขณะเดียวกัน รายงานความเสี่ยงโลกปี 2020 จัดอันดับให้ประเทศไทย เป็นประเทศที่มีความเสี่ยงในลำดับที่ 90 จากการประเมินทั้งหมด 181 ประเทศ โดยมีค่าดัชนีความเสี่ยงโดยรวมในระดับที่ 3 (ปานกลาง) จากความเสี่ยงทั้งหมด 5 ระดับ โดยในรายละเอียดพบว่า ประเทศไทยมีความล่อแหลมอยู่ในระดับสูง มีความเปราะบาง อยู่ในระดับปานกลาง อันเนื่องมาจากจุดอ่อน ด้านความสามารถในการปรับตัว อยู่ในเกณฑ์ต่ำ และความสามารถในการรับมือ อยู่ในระดับปานกลาง แม้ว่าความอ่อนไหวต่อความเสี่ยงจะอยู่ในระดับต่ำก็ตาม

การจัดการและป้องกันสาธารณภัย มีการวางแผนทางเพื่อบริหารจัดการหรือป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ อย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ และหลังจากเกิดเหตุจนครบกระบวนการ เมื่อก่อนนี้ก็ตาม การช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติของหน่วยงานต่าง ๆ ยังคงมีอุปสรรคและความท้าทาย หลายมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ด้านความสามารถในการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีความรุนแรงสูงยังด้อยกว่า ด้านความสามารถในการเข้ารับในการให้ความช่วยเหลือ เมียวยาผู้ได้รับผลกระทบและการพัฒนาตามบทบาทภารกิจ ภายใต้เงื่อนไขที่หน่วยงานได้รับ การจัดสรรงบประมาณของภาครัฐยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับมาตรการ ในการจัดการเชิงรุก อาทิ การเตรียมความพร้อม การป้องกันและลดผลกระทบ ล่วงหน้าก่อนที่จะเกิดภัยธรรมชาติ เนื่องจากผลลัพธ์เชิงปริมาณที่เกิดจากมาตรการเชิงรุกค่อนข้างวัดได้ยาก ด้านการรับมือ กับปัญหาการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ บางภาคส่วนของสังคมไทยเริ่มมีความตื่นตัวมากขึ้น แต่การขับเคลื่อนหรือ ผลักดันมาตรการ ให้เกิดผลยังเป็นไปอย่างล่าช้า ท่ามกลางข้อมูลบ่งชี้ว่า ประเทศไทยมีความล่อแหลมต่อความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในเกณฑ์สูง ในขณะที่มีข้อจำกัดในด้านความสามารถในการรับมือกับภัยและ การปรับตัวต่อสภาวะภัยธรรมชาติและความเสี่ยง จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ประเทศไทยต้องลดความล่อแหลม รวมทั้งสร้างขีดความสามารถในการรับมือกับความเสี่ยง และเพิ่มความสามารถในการปรับตัวต่อภัยธรรมชาติ และ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งจะเป็นประเด็นการพัฒนาที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อลด และป้องกันผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่จะเกิดขึ้นกับเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคงของประเทศไทย โดยเฉพาะภายในประเทศ ภัยธรรมชาติมีแนวโน้มที่ความรุนแรงมากขึ้น ประกอบกับประเทศไทยเศรษฐกิจหลักให้ความสำคัญกับการสร้าง ความร่วมมือในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและ ภาวะโลกร้อน และนำประเด็นการค้าการลงทุนระหว่าง ประเทศไทยใช้เป็นเครื่องมือในการบรรลุเป้าหมายด้านการลดก๊าซเรือนกระจกมากขึ้น รวมทั้งการเข้าสู่สังคมสุขวัย และข้อจำกัดทางการคลังที่ทำให้ประชาชนและสังคมไทยมีความเปราะบาง ต่อผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากขึ้น

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายการพัฒนาของหมวดหมู่ที่ 11 ได้เชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 2 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

เป้าหมาย ที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลก ใหม่ หากพิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่าเป้าหมายการพัฒนาของหมวดหมู่ที่ 11 มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติใน 3 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในเป้าหมายที่ 2 บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับเพื่อปรับปรุงจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อย ในทุกระดับ เป้าหมายที่ 3 กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง เพื่อให้มีความพร้อม สามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง

ด้านที่ 2 ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมายที่ 1 ประเทศไทย เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจ เติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ในประเด็นอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ มีเนื้อหาด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงระบบการเตือนภัยการเตรียมตัวรับมือภัยพิบัติและการให้ความช่วยเหลือทั้งในระหว่างและหลังเกิดภัยพิบัติ

ด้านที่ 5 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมายที่ 3 ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ โดยสร้างการเติบโต อย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ มุ่งเน้นลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบ และการสร้างขีดความสามารถของประชาชนในการรับมือและ ปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ และดูแลภัยพิบัติ จากน้ำทั้งระบบ โดยมีการจัดระบบการจัดการน้ำในภาวะวิกฤติ ให้สามารถลดสูญเสียความเสี่ยง จากภัยพิบัติ ที่เกิดจากน้ำตามหลักวิชาการให้อยู่ในขอบเขตที่ควบคุมที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการเพิ่มความร่วมมือ ในเรื่องการจัดการภัยพิบัติในภูมิภาคได้อย่างทั่วถึงและทันการณ์

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 ความเสี่ยงทางภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ 2 ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

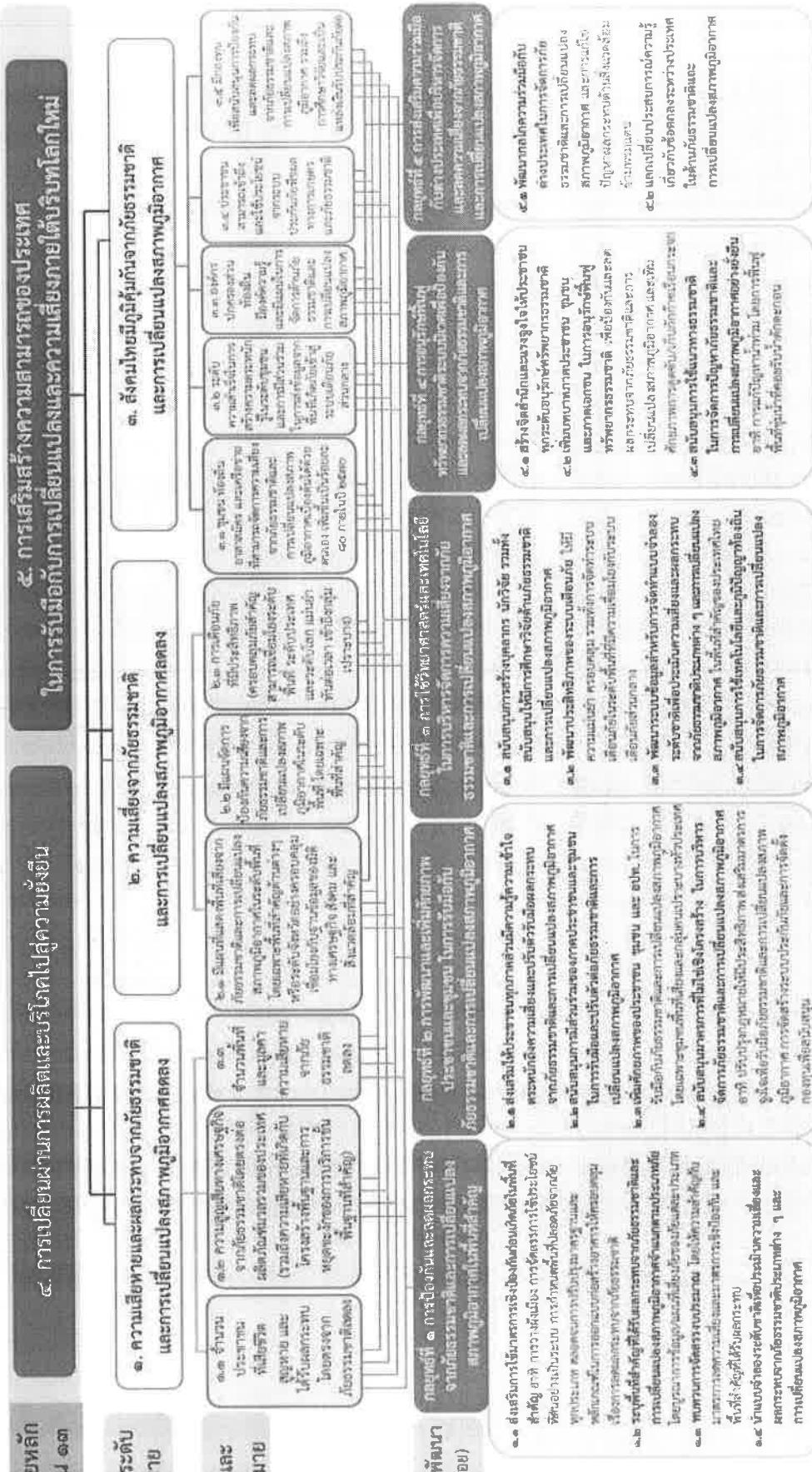
เป้าหมายที่ 3 สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

3. ແຜນທີ່ກະລຸງທົບ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

การประเมินค่าของวัสดุที่ใช้ในกระบวนการผลิต

๕. การตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารที่ได้รับมาในส่วนที่ไม่ได้ระบุไว้ในแบบฟอร์ม

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในการรับมือกับภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ 3 การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ 4 การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบบินิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การพัฒนาがらมีกำลังคนของไทยเพียงกับการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างที่สำคัญ ได้แก่ การเป็นสังคมสูงวัย ส่งผลให้ประเทศไทยขาดกำลังคนในเชิงปริมาณ ประกอบกับผลิตภาพแรงงานที่ลดลงในช่วงโควิด-19 เพิ่มปัจจัย ด้านกำลังคนเชิงคุณภาพ จนอาจเป็นข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเติบโตของนวัตกรรมแหล่งความรู้ ระดับโลกออนไลน์ที่มีต้นทุนและราคาต่ำ วงจรชีวิตของความรู้สั้นลงโดยเฉพาะด้านดิจิทัลและเทคโนโลยี ที่เปลี่ยนแปลงเร็ว และแนวโน้มความต้องการเรียนรู้ตามความสนใจรายบุคคล รวมถึงภาคเอกชนที่เริ่มให้ ความสำคัญ กับการสร้างและ การจ้างงานตามสมรรถนะในการทำงานมากกว่าคุณวุฒิทางการศึกษา อีกทั้ง สถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ ส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตและพฤติกรรมของคน และสะท้อนถึง บทบาทของ เครือข่ายภาคประชาสัม∧มที่มีความเข้มแข็งในการร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ แต่ยังขาดการสนับสนุน ที่มีประสิทธิภาพ จาภาครัฐ จึงต้องเร่งขยายผลและต่อยอดประเด็นการพัฒนาเพื่อน ไปสู่การพลิกโฉมกำลังคน สมรรถนะสูงที่มี ภาวะผู้นำสูง สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มขีดความสามารถของประเทศไทยได้

ทั้งนี้การเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนในสังคมสูงวัยที่มีช่วงชีวิตที่หลากหลายมากขึ้น ซึ่งจะกระทบต่อระบบการเรียนรู้ที่ต้องปรับเปลี่ยนให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาสมรรถนะให้ได้ตลอดเวลา รวมทั้ง สามารถเชื่อมโยงและเทียบโอนสมรรถนะอย่างมีคุณภาพและไร้รอยต่อ ในขณะที่คนไทยยังขาดทักษะชีวิต ในหลายด้าน อาทิ ความรอบรู้ด้านการเงินที่ทำให้บังคับเข้าไปอยู่ในวงจรของหนี้อกรอบและในระบบ ความรอบรู้ ด้านดิจิทัลที่รวมถึงความสามารถในการรับมือกับข้อมูลข่าวสารที่ผิดพลาด การรู้เท่าทันสื่อ รวมถึงระบบบินิเวศควรอีก ต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับประชากรทุกกลุ่มอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพทั้งบนพื้นที่ภัยภาพ และบนพื้นที่เสมือนจริง ขณะที่กลุ่มเข้าไม่ถึงจะต้องมีมาตรการกำหนดอุปสรรคต่างๆ ให้สามารถเข้ามาเรียนรู้ และพัฒนาทักษะได้อย่างทั่วถึง มากขึ้น

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมวดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต มุ่งตอบสนอง เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 2 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคน สำหรับโลกยุคใหม่ โดยคนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงสอดคล้องกับ ความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย สามารถสร้างงานอนาคต และ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ ที่มีความสามารถในการสร้างและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้ง

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาส และความเป็นธรรม ด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งการพัฒนาระบบ呢เวศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเรียนในระบบการศึกษาปกติ นอกจากนี้ หมวดหมายที่ 12 ยังมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติใน 3 ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นเป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมาย คนไทยเป็นคนดี คนเก่งมีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิธีชีวิตในศตวรรษที่ 21 และสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อ การพัฒนาคนตลอด ช่วงชีวิต และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็น เป้าหมาย การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และการกระจายศูนย์กลางความเจริญ ทางเศรษฐกิจ และสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทคโนโลยีทุกรอบดับ

2.2 เป้าหมายและผลลัพธ์ของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ 1 คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกัน ต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ได้อย่างสงบสุข

เป้าหมายที่ 2 กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และ สามารถ สร้างงานอนาคต

เป้าหมายที่ 3 ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

៣. ឈរនភកតិយុទ្ធដ

ເປົ້າມາຍເສັກ
ຂອງພັນ ອະ

๒๔๙

๑. คุณภาพให้ผู้รับ
มีคุณลักษณะของคนดี
อย่างไร

๓๔. คณพายได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องที่สำคัญมากในทุกๆ ช่วงเวลา ไม่ว่าจะเป็นสำหรับโลกภายนอก ให้มีความต้องการของมนุษย์ที่ต้องการสักครู่ มีความรู้เรื่อง ความเชื่อมโยง และมีความสามารถในการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว อย่างเพลิดเพลินด้วยสิ่งใหม่ๆ ที่เข้ามา

၅။ ភាគចំណេះពីរាយករារបានដឹង ទិន្នន័យបានបង្ហាញជាប្រចាំឆ្នាំ មួយប្រចាំខែ ឬប្រចាំសប្តាហ៍ ឬប្រចាំថ្ងៃ ឬប្រចាំពេល ឬប្រចាំសប្តាហ៍ ឬប្រចាំថ្ងៃ ឬប្រចាំពេល

ພະຍາດຕີມີການສ່ວນເຫຼືອໃຈ້ງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຮັດຕະລິດ ປະເທດລາວ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

๔๒ ๑. หน้าที่ของผู้ดูแลเด็กและเยาวชนในสถานศึกษาและการอบรมทางศาสนา
บุคคลภายนอก ๖๗ (๑) ให้ความรู้ความเข้าใจแก่เด็กและเยาวชนเกี่ยวกับ
สิ่งแวดล้อมและสิ่งเรียนรู้ทางศาสนา ๖๘ (๒) ให้การสนับสนุน
และจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมทางศาสนา
๖๙ (๓) ให้การสนับสนุนเด็กและเยาวชนที่ต้องการศึกษาเรียนรู้ทาง
ศาสนา ๗๐ (๔) ช่วยเหลือและสนับสนุนเด็กและเยาวชนที่ต้องการเข้าร่วม
การฝึกอบรมทางศาสนา ๗๑

๑.๔ ศึกษาพื้นที่ตั้งจุดตรวจสุขาภิบาลและค้นหาน้ำเสียในพื้นที่
๑.๕ ศึกษาแนวทางการดูแลรักษาบ่อเก็บน้ำเสียตามมาตรฐาน
๑.๖ ศึกษาแนวทางการดูแลรักษาบ่อเก็บน้ำเสียตามมาตรฐาน
๑.๗ ศึกษาแนวทางการดูแลรักษาบ่อเก็บน้ำเสียตามมาตรฐาน
๑.๘ ศึกษาแนวทางการดูแลรักษาบ่อเก็บน้ำเสียตามมาตรฐาน
๑.๙ ศึกษาแนวทางการดูแลรักษาบ่อเก็บน้ำเสียตามมาตรฐาน
๑.๑๐ ศึกษาแนวทางการดูแลรักษาบ่อเก็บน้ำเสียตามมาตรฐาน

“ก้าวเดินทาง ตามภารกิจที่ได้รับไว้
(๑) ช่วยเหลือคนอื่นให้เรียบร้อย (๒) บริการ
พัฒนาชุมชนให้เป็นสุข อย่างยั่งยืน
ให้ความรู้และฝึกอบรมให้คนในชุมชน
(๓) ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัย

23

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

พัฒนาการศึกษาทางภาษาไทย ต้องให้ความสำคัญกับการเรียนรู้และการสอน ตามที่สอดคล้องกับความต้องการของเยาวชนไทย (๑) ลักษณะ “ผู้เรียน” ของไทยในปัจจุบัน คือผู้เรียนที่มีความต้องการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดเวลา แต่ก็มีความต้องการเรียนรู้อย่างจำกัด ไม่สามารถเรียนรู้ได้ทั้งหมด แต่เป็นส่วนหนึ่ง (๒) แนวคิดของผู้เรียนต้องมีความหลากหลาย ไม่สามารถจำกัดได้โดยความคิดเดียวเดียว หรือความเชื่อเดียวเดียว

ເບີໂທໃຫຍ່ແລ້ວກົດເປົ້າມີກຳນົດກຳມົງກອບຕື່ມືດັ່ງນີ້
ໄວ້ (ລ) ຕ່າງໆກຳນົດກຳມົງກອບຕື່ມືດັ່ງນີ້
ມະນຸ (ນ) ດູວ່າວ່າການນິ້ນີ້ຈຶ່ງເຮັດວຽກຂອງພະນັກງານ

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาคครัวเรือนสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

ภาครัฐเป็นกลไกหลักกลไกหนึ่งในการดูแลประชาชนให้กินดื่อยดี สามารถประกอบอาชีพได้ และขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยมีหน้าที่และบทบาทสำคัญในการให้บริการประชาชน และการนำนโยบายสาธารณะ แผนการพัฒนาประเทศ และกฎหมาย สู่การปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม โดยปัจจัยสำคัญของความสำเร็จ ของภาครัฐ ในการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับตัว ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว สถานการณ์ความไม่แน่นอนและมีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น ภาครัฐไทยยังคงมีข้อจำกัดในหลายประเด็นที่เป็นอุปสรรคต่อการตอบโจทย์ประชาชนได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยเฉพาะการที่โครงสร้างภาครัฐ ยังมีขนาดใหญ่ มีส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐจำนวนมากที่มีการทำงาน ซ้ำซ้อนกัน ขาดการบูรณาการการทำงานร่วมกัน ในขณะที่การมีส่วนร่วมของภาคีพัฒนาอื่น ๆ ในการบริการ ภาครัฐยังมีข้อจำกัด ส่งผลให้การทำงานและการให้บริการของภาครัฐมีแก็ตปั้นห้าความล่าช้า ไม่ตอบโจทย์ ความต้องการของประชาชน การให้บริการ ไม่ครอบคลุมพื้นที่อย่างทั่วถึง ซึ่งสะท้อนจากมิติด้านความมีประสิทธิผลของภาครัฐ ของดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก พบว่า ปี 2562 ค่าดัชนีของไทยมีค่าที่ 65.87 คะแนน ลดลงจาก 66.83 คะแนน ในปี 2561 และน้อยกว่าประเทศสิงคโปร์ บรูไน และมาเลเซีย รวมถึงการที่ภาครัฐยังขาดการมุ่งเน้น ให้มีการประสานการดำเนินงานกับทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน สะท้อนจากสถานการณ์การบรรลุ เป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ยังมีสัดส่วนของเป้าหมายแผนแม่บทอย่างภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่ยังอยู่ในสถานการณ์บรรลุเป้าหมายต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ณ ปี 2563 เป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 80.71 นอกจากนี้ สัดส่วนการลงทุนของภาครัฐในต่อการลงทุนรวม ในการจัดบริการสาธารณะในปี 2563 อยู่ที่ เพียงร้อยละ 10.7 เท่านั้น ต่ำกว่าค่าเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่ร้อยละ 20 ในปี 2565 ซึ่งรวมถึงการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการติดตามตรวจสอบ การดำเนินงานภาครัฐอาจยังมีข้อจำกัด และไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนั้น กฎหมายไทยจำนวนมากมีความล้าสมัย ไม่เอื้อต่อการทำงานและการปรับตัวของภาครัฐ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ รวมถึงการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและภาคเอกชน กระบวนการแก้ไข กฎหมาย มีระยะเวลานานทำให้ไม่สามารถปรับปรุงกฎหมายให้รองรับการเปลี่ยนแปลงและขาดการนำเครื่องมือ และเทคโนโลยี สมัยใหม่เข้ามายังไนการแก้ไขปรับปรุง พัฒนากฎหมาย หรือยกเลิกกฎหมาย ขาดฐานข้อมูล ด้านกฎหมายของประเทศไทย เพื่อรองรับการเข้าถึงกระบวนการของกฎหมาย ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม ในการกำหนดกฎหมาย ขาดความตระหนักรถึงการปฏิบัติตามกฎหมายและผลที่จะได้รับอย่างเคร่งครัด ส่งผลให้ เกิดความไม่เท่าเทียมกัน ของการบังคับใช้กฎหมาย โดยสะท้อนได้จากประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย ของประเทศไทย เทียบเคียง จากมิติด้านการบังคับใช้กฎหมายของดัชนีนิติธรรม พบว่า ในปี 2563 ประเทศไทย มีคะแนน 0.47 คะแนน จัดอยู่ลำดับที่ 83 จาก 128 ประเทศทั่วโลก ทั้งนี้ คะแนนในการบังคับใช้กฎหมาย ของประเทศไทยแนวโน้มลดลง อย่างต่อเนื่อง จาก 0.50 คะแนนในปี 2561 เป็น 0.48 คะแนนในปี 2562 และ 0.47 คะแนน ในปี 2563

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ ภาครัฐจำเป็นต้องเร่งพัฒนาและปรับตัวเพื่อลดช่องว่างของการปฏิบัติงานให้มีศักยภาพที่เหมาะสม ในฐานะที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศบนหลักการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ คือ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐ โดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการตรวจสอบ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่มุ่งการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศ โดยมีประเด็นที่ต้องดำเนินการ เพื่อรับมือกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและเสริมสร้างความสามารถของภาครัฐ ประกอบด้วย

1) พัฒนาการให้บริการ ภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก ประยุต แก่ประชาชนและผู้ประกอบการ โดยพัฒนาคุณภาพการให้บริการ และเปิดโอกาสให้ภาคส่วนอื่นเข้ามามีส่วนร่วม

2) ปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐ ให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

3) ปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ และสร้างระบบบริหารจัดการ

4) การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มี ทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัลและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อ การพัฒนาประเทศ ซึ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 2 เป้าหมาย ได้แก่ เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยมีบริการสาธารณะทั่วถึง เท่าเทียม และ เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลง ภายใต้บริบทโลกใหม่

การพัฒนาตามหมวดหมู่ฯ จะสามารถส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน 4 ด้าน ได้แก่

1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในประเด็นเป้าหมาย ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข

2) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ใน 2 ประเด็นเป้าหมาย คือ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมใน 2 ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ 2 ประเด็น เป้าหมาย คือ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะเด็จ รวดเร็ว โปร่งใส และภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัว ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ หมวดหมู่ที่ 13 ยังมีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติใน 4 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ 17 ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม ประเด็นที่ 20 การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ ประเด็นที่ 21 การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประเด็นที่ 22 กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ 2 ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

3. แผนที่ภัยดื้อ

เป้าหมายหลัก
ชุมชน ๑๓

๓. ภาระสืบสานและอนรรค
และความเป็นธรรม

เป้าหมายระดับ
หมู่บ้าน ๑๓

๑.๑ ภาระสืบสาน
และการรักษาครองครอง
ให้คงอยู่ต่อไป

๑.๒ ภาระสืบสาน
(กลุ่มย่อย)

- ๑.๑ ภาระสืบสานให้คงอยู่ต่อไป
ผู้คนในหมู่บ้านให้เกิดความรัก
และความไว้วางใจในกันและกัน
ให้เกิดความไว้วางใจในกันและกัน
ให้เกิดความไว้วางใจในกันและกัน

- ๒.๑ เร่งหนุนสนับสนุนให้เกิดความตื่นตัว
ให้เกิดความตื่นตัวให้เกิดความตื่นตัว
ให้เกิดความตื่นตัวให้เกิดความตื่นตัว

- ๒.๑ ภาระสืบสานให้คงอยู่ต่อไป
ผู้คนในหมู่บ้านให้เกิดความตื่นตัว
ให้เกิดความตื่นตัวให้เกิดความตื่นตัว

๔. การตั้งรัฐวิสาหกิจส่วนราชการเพื่อสืบสานและอนรรคในการรักษาครองครอง
ภาระสืบสานและอนรรคและการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองให้ใหม่ให้ใหม่

๔.๑ ภาระสืบสานให้คงอยู่ต่อไป
ผู้คนในหมู่บ้านให้เกิดความตื่นตัว

๔.๒ ภาระสืบสานให้คงอยู่ต่อไป
(เป้าด้านที่ ๑๓)

- ๑.๑ ภาระสืบสานให้คงอยู่ต่อไป
ผู้คนในหมู่บ้านให้เกิดความตื่นตัว
ให้เกิดความตื่นตัวให้เกิดความตื่นตัว

- ๑.๑ ภาระสืบสานให้คงอยู่ต่อไป
ผู้คนในหมู่บ้านให้เกิดความตื่นตัว
ให้เกิดความตื่นตัวให้เกิดความตื่นตัว

๑.๒ ภาระสืบสาน
(กลุ่มย่อย)

- ๒.๑ เร่งหนุนสนับสนุนให้เกิดความตื่นตัว
ให้เกิดความตื่นตัวให้เกิดความตื่นตัว

- ๒.๑ ภาระสืบสานให้คงอยู่ต่อไป
ผู้คนในหมู่บ้านให้เกิดความตื่นตัว

- ๒.๑ ภาระสืบสานให้คงอยู่ต่อไป
ผู้คนในหมู่บ้านให้เกิดความตื่นตัว
ให้เกิดความตื่นตัวให้เกิดความตื่นตัว

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประยุกต์

กลยุทธ์ที่ 2 การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยั่งยืน เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศไทย

กลยุทธ์ที่ 3 การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

กลยุทธ์ที่ 4 การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนา ประเทศไทย
ที่มา : https://www.nesdc.go.th/download/Plan13/Doc/Plan13_Final.pdf

1.4 “ประเทศไทย 4.0”

ประเทศไทย 1.0 จะเน้นภาคเกษตร

ประเทศไทย 2.0 เน้นภาคอุตสาหกรรมเบา

ประเทศไทย 3.0 เน้นภาคอุตสาหกรรมหนักและการส่งออก

จากรูปแบบการพัฒนาประเทศไทยทั้ง 3 รูปแบบที่ผ่านมา เป็นผลให้ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มประเทศ “รายได้ปานกลางขั้นสูง” ทำให้มีแนวคิด ประเทศไทย 4.0 ออกมา ในการขับเคลื่อนประเทศไทย โดยรูปแบบนี้เป็น แนวคิดที่จะนำโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ได้แก่

1. เปลี่ยนจากการผลักดันสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม
2. เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี และ ความคิดสร้างสรรค์
3. เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้น ภาคบริการมากขึ้น

กลไกขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 นายสุวิทย์ เมธินทร์ยิ่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ อธิบายว่า กลไกขับเคลื่อน (Engines of Growth) ชุดใหม่ ประกอบด้วย

1) Productive Growth Engine ซึ่งเป้าหมายสำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ประเทศที่มีรายได้สูง (High Income Country) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และ ความคิดสร้างสรรค์กลไกดึงกล่าว ประกอบไปด้วย การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในรูปแบบประชาธิรัฐ การบริหารจัดการสมัยใหม่ และการสร้างคลัสเตอร์ทางด้านเทคโนโลยี การพัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาโมเดลธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วย นวัตกรรม กิจการร่วมทุนรัฐและเอกชนในโครงการขนาดใหญ่ รวมถึงการบ่มเพาะธุรกิจด้านเทคโนโลยี เป็นต้น ซึ่งถือ เป็นการตอบโจทย์ความพยายามในการก้าวข้ามกับดักประเทศไทยได้ ปานกลางที่ไทยกำลังเผชิญอยู่

2) Inclusive Growth Engine เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์และเป็นการกระจายรายได้ โอกาส และ ความมั่งคั่งที่เกิดขึ้นโดยกลไกนี้ ประกอบด้วย การสร้างคลัสเตอร์เศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัด การพัฒนาเศรษฐกิจ ระดับฐานรากในชุมชน การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อตอบโจทย์ประเดิมปัญหาและความท้าทายทางสังคมในมิติ ต่างๆ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ การส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก การสร้างงานใหม่ๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การ ยกระดับขีดความสามารถ การเสริมสร้างทักษะและการเติมเต็มศักยภาพของประชาชนให้ทันกับพลวัตการ เปลี่ยนแปลงจากภายนอก และการจ่ายภาษีให้แก่ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแบบมีเงื่อนไข (Negative Income Tax) เพื่อแก้ไขกับดักความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

3) Green Growth Engine การสร้างความมั่งคั่งของไทยในอนาคต จะต้องดำเนินถึงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบโจทย์การหลุดออกจากกับดักความไม่สมดุลของการพัฒนาระหว่างคนกับสภาพแวดล้อม โดยกลไกนี้ประกอบด้วย การมุ่งเน้นการใช้พลังงานทดแทน การปรับแนวคิดจากเดิมที่ดำเนินถึงความได้เปรียบเรื่องต้นทุน (Cost Advantage) เป็นหลัก มาสู่การดำเนินถึงประโยชน์ที่ได้จากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งระบบ (Lost Advantage) หัวใจสำคัญอยู่ที่การพัฒนาระบวนการผลิตให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด อันจะเกิดประโยชน์กับประเทศและประชาชนโลกด้วยในเวลาเดียวกัน

องค์ประกอบของการพัฒนาประเทศไทย Thailand 4.0 ได้แก่

1.เปลี่ยนจากเกษตรแบบดั้งเดิม สู่เกษตรสมัยใหม่ เน้นบริหารจัดการและเทคโนโลยี เตรียมปั้นเกษตรกร เป็นผู้ประกอบการ ทั้งยังเป็นเกษตรกรที่มีฐานะร่ำรวย

2.เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีภาครัฐช่วยเหลือ เพื่อผลักดันสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง

3.เปลี่ยนจาก Traditional Services ที่มีมูลค่าต่ำสู่ High Value Services

4.เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำ สู่แรงงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูงเป้าหมายที่ได้จาก โมเดลนี้คือเปลี่ยนประเทศไทยที่จดอยู่ในกลุ่มประเทศ “รายได้ปานกลางขั้นสูง” ให้กลายเป็นกลุ่ม “ประเทศไทยมีรายได้สูง” ด้วยนวัตกรรมที่ช่วยยกระดับคุณภาพของเศรษฐกิจ จากกลไกต่างๆ เน้นไปทางการนำเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้ 5 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่

1. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ

2. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์

3. กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ ทุนยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ควบคุม

4. กลุ่มดิจิ托ล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัจจุบันประดิษฐ์และ

เทคโนโลยีสมองกลฝังตัว

5. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง

ข้อมูล : [thairath.co.th](http://www.bangkokbanksme.com/article/5992), <http://www.bangkokbanksme.com/article/5992>

1.5 การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

องค์การสหประชาชาติ ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาขึ้นใหม่โดยอาศัยกรอบความคิดที่ม่องการพัฒนา เป็นมิติ (Dimensions) ของ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้มีความเชื่อมโยงกัน เรียกว่า เป้าหมายการพัฒนา ที่ ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ซึ่งจะใช้เป็นทิศทางการพัฒนาตั้งแต่เดือนกันยายน ปี 2558 ถึงเดือนสิงหาคม 2573 ครอบคลุมระยะเวลา 15 ปี โดยประกอบไปด้วย 17 เป้าหมายคือ

เป้าหมายที่ 1 จัดความยากจนทั่วไปแบบในทุกพื้นที่

1.1 ภายในปี 2573 จัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมด ซึ่งในปัจจุบันวัดจากคนที่มีค่าใช้จ่ายดำรงชีพรายวันต่ำกว่า \$1.25 ต่อวัน

1.2 ภายในปี 2573 ลดสัดส่วนชาย หญิง และเด็กในทุกช่วงวัย ที่อยู่ ภายในใต้ความยากจนในทุกมิติตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลง อายุน้อยครึ่งหนึ่ง

1.3 ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรฐานการคุ้มครองทางสังคม ที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ และให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและ เปราะบางภายในปี 2573

1.4 ภายในปี 2573 สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและควบคุมเหนือที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ มากขึ้น ไม่ต้องผ่านคนกลาง เทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

1.5 ภายในปี 2573 สร้างภูมิต้านทาน และลดการเปิดรับและความเปราะบางต่อเหตุรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับภัยอากาศ และภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง

เป้าหมายที่ 2 ยุติความทิวท้อง บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

2.1 ยุติความทิวท้องและสร้างหลักประกันให้ทุกคนโดยเฉพาะ ที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบางอันรวมถึงหารก ได้เข้าถึงอาหาร ที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี 2573

2.2 ยุติภาวะทุพโภชนาการทั่วไปแบบและแก้ไขปัญหาความต้องการ สารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี 2573 รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศ ว่าด้วยภาวะแครเครื่นและคอมแพคในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ภายในปี 2568

2.3 เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมืองเกษตรกร แบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและทรัพยากร และปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์มอย่างปลอดภัยและเท่าเทียม ภายในปี 2573

2.4 สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวปฏิบัติทาง การเกษตรที่มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลิตภาพและการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยพิบัติอื่นๆ และจะช่วยพัฒนาที่ดินและคุณภาพดินอย่างต่อเนื่อง ภายในปี 2573

2.5 คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์ พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นาและที่เลี้ยงตามบ้านเรือนและชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์และพืชที่มีการจัดการที่ดีและมีความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติและสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและองค์ความรู้ ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างธรรมดะและเท่าเทียมตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคุณมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

3.1 ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลก ให้ต่ำกว่า 70 ต่อการเกิดมีชีพ 1 แสนคน ภายในปี 2573

3.2 ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี โดยทุกประเทศมุ่งลดอัตราการตายในทารกแรกเกิดต่ำกว่า 12 ต่อการเกิดมีชีพพันคน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ลงให้ต่ำถึง 25 ต่อการเกิดมีชีพพันคน ภายในปี 2573

3.3 ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคไข้ต้อกอนที่ถูกกล่าวหา และต่อสู้กับโรคตับอักเสบโรคติดต่อทางน้ำและโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี 2573

3.4 ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสามผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพดีและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี 2573

3.5 เสริมการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย

3.6 ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกลงครึ่งหนึ่งภายในปี 2563

3.7 สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการข้อมูล การให้การศึกษาเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า รวมถึงการวางแผนครอบครัว และการผ่อนอนามัยเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี 2573

3.8 บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพและเข้าถึงยาและวัสดุซึ่งจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิผล มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

3.9 ลดจำนวนการตายและการป่วยจากสารเคมีอันตรายและการปนเปื้อนและมลพิษทางอากาศ น้ำ และดินให้ลดลงอย่างมากภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพ อายุ่งครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ ตลอดชีวิต

4.1 สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผล ภายในปี 2573

4.2 สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี 2573 เพื่อให้เด็กเหล่านี้มีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

4.3 ให้ข่ายและสนับสนุนทุกคนเข้าถึงการศึกษาวิชาเทคนิค อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่มีราคาที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ ภายในปี 2573

4.4 เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพ สำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดี และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี 2573

4.5 ขัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษาและสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่ประสบบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี 2573

4.6 สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสังคมส่วนสูง ทั้งชายและหญิง สามารถอ่านออกเขียนได้ และคำนวณได้ ภายในปี 2573

4.7 สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมไปถึง การศึกษาสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและในส่วนร่วมของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 5 : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

5.1 ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่

5.2 จัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่หรือฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำการทางเพศ และ การแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่น

5.3 จัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควรโดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง

5.4 ยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดเตรียมบริการสาธารณสุขร่วมกับชุมชนและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมให้ และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายใต้กฎหมายและคุ้มครอง ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

5.5 สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิผลและมีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในทางการเมือง เศรษฐกิจ และภาคสาธารณสุข

5.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ และสิทธิในการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของประเทศที่ต้องการป้องกันภัยธรรมชาติ ด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านี้

เป้าหมายที่ 6 : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน

6.1 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี 2573

6.2 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรมและยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อ ความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิงและกลุ่มที่อยู่ใต้สถานการณ์ ที่ประสบภัย ภายในปี 2573

6.3 ยกระดับคุณภาพน้ำโดยลดมลพิษ จัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีและวัสดุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่ทั่วโลก ภายในปี 2573

6.4 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วน และสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหน้าที่ยั่งยืน เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำและลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนน้ำ ภายในปี 2573

6.5 ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากร่นแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขตเด่น ตามความเหมาะสมภายในปี 2573

6.6 ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ่มน้ำ และทะเลสาบภายในปี 2563

เป้าหมายที่ 7 : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาน้ำที่ย่อมเยา

7.1 สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่ในราคาน้ำที่สามารถซื้อหาได้ และเชื่อถือได้ ภายในปี 2573

7.2 เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผลิตและจัดการพลังงานของโลก ภายในปี 2573

7.3 เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้น 2 เท่า ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 8 : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

8.1 ให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาอยู่สุดมีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ 7 ต่อปี

8.2 บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการทำให้หลากหลายการยกระดับเทคโนโลยี และนวัตกรรมรวมถึงการมุ่งเน้นในภาคส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและใช้แรงงานเข้มข้น

8.3 ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพการสร้างงานที่สมควรความเป็นผู้ประกอบการความสร้างสรรค์และนวัตกรรมและส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อยขนาดเล็กและขนาดกลางซึ่งรวมถึงผ่านทางการเข้าถึงบริการทางการเงิน

8.4 พัฒนาความมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิต และพยายามที่จะตัดความเสื่อมไปอย่างรวดเร็วจากการเติบโตทางเศรษฐกิจและการทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน 10 ปีของแผนการทำงานเพื่อการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืนโดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการปี 2573

8.5 บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน รวมถึงเยาวชน และผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกันภายในปี 2573

8.6 ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีงานทำที่ไม่มีการศึกษาและที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมภายในปี 2563

8.7 ดำเนินมาตรการโดยทันทีและมีประสิทธิภาพเพื่อขัดแย้งงานบังคับบุตรความเป็นทาสสมัยใหม่และการค้ามนุษย์และยับยั้งและการจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่ Lewinsky ที่สุดซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และ การใช้ห้ามเด็ก และยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบในปี 2568

8.8 ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ที่ทำงานเสี่ยงอันตราย

8.9 ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่จะสร้างงาน และส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวนายในปี 2573

8.10 เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริมและขยายการเข้าถึงการธนาคาร การประกันภัย และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

เป้าหมายที่ 9 : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

9.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและ มีความทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึงได้ในราคาน้ำที่สามารถจ่ายได้และเท่าที่ยอมสำหรับทุกคน

9.2 ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี 2573 ให้เพิ่มส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศโดยให้เป็นไปตามสภาพแวดล้อมของประเทศ และให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น 2 เท่าในประเทศพัฒนาอยู่สุด

9.3 เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาน้ำที่สามารถจ่ายได้ให้แก่อุตสาหกรรมและวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนาและให้เพิ่มการผูกกลุ่มเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและตลาด

9.4 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามข้อความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี 2573

9.5 เพิ่มพูนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนาและให้ภายในปี 2573 มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหสวรรษ Sustainable Development Goals (SDGs) ผู้ทำงานวิจัยและพัฒนาต่อประชากร 1 ล้านคนและการใช้จ่ายในภาคสาธารณะและเอกชนในการวิจัยและพัฒนาให้เพิ่มมากขึ้น

เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ

10.1 ให้บรรลุอย่างต่อเนื่องและการเติบโตของรายได้ในกลุ่ม ประชากรร้อยละ 40 ที่ยากจนที่สุด ในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของ ประเทศไทย ในปี 2573

10.2 ให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึง อายุ เพศ ความบกพร่องทาง ร่างกาย เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา หรือสถานะทางเศรษฐกิจหรืออื่นๆ ภายในปี 2573

10.3 สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการจัด กฎหมาย นโยบาย และแนวปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติและส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบายและการกระทำที่เหมาะสมในเรื่องนี้

10.4 เลือกใช้นโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคม และให้บรรลุความ เสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

10.5 พัฒนาภาระเบี้ยนและการติดตามตรวจสอบตลาดเงินและสถาบันการเงินของโลก และเสริมความ แข็งแกร่งในการดำเนินการภาระเบี้ยบดังกล่าว

10.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจของสถาบันทาง เศรษฐกิจและการเงินระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สถาบันมีประสิทธิผล เชื่อถือได้มีความรับผิดชอบ และซ้อมธรรมมากๆ

10.7 อำนวยความสะดวกในการอพยพและเคลื่อนย้ายคนให้เป็นไปด้วยความสงบ ปลอดภัย เป็นไปตามระเบียบ และมีความรับผิดชอบดึงดูดผ่านทางการดำเนินงานตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและจัดการที่ดี

เป้าหมายที่ 11 ทำให้มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ยุติธรรม และยั่งยืน

11.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการ พื้นฐานที่พอเพียง ปลอดภัย และ ในราคาน้ำที่สามารถจ่ายได้และยังคงตั้งชุมชนแอดอัต ภายในปี 2573

11.2 จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ปลอดภัยในราคาน้ำที่สามารถจ่ายได้สำหรับ ทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนนโดยการขยายการขนส่งสาธารณะและดำเนินการเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ใน สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกายและผู้สูงอายุ ภายในปี 2573

11.3 ยกระดับการพัฒนาเมืองและชีวภาพสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและ การบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วมบูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี 2573

11.4 เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

11.5 ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบและการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวกับน้ำโดยมุ่งเป้าปกป้องคนจน และคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ภายในปี 2573

11.6 ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรโดยรวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษ ต่อคุณภาพอากาศและการจัดการของเสียงของเทศบาลและอื่นๆภายในปี 2573

11.7 จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียวที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะ ผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภคและผลิตที่ยั่งยืน

12.1 ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ 10 ปีว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศ พัฒนาแล้วเป็นผู้นำโดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา

12.2 บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี 2573

12.3 ลดขยะเศษอาหารของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภคและลดการสูญเสียอาหารจากกระบวนการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี 2573

12.4 บรรลุการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดในวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตลอดทั้งวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านี้ ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านี้ออกสู่อากาศ น้ำ และดิน อย่างมีนัยสำคัญ เพื่อที่จะลดผลกระทบทางลบที่จะมีต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ให้มากที่สุด ภายในปี 2563

12.5 ลดการผลิตของเสียโดยการป้องกัน การลดการแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ และการนำมารีไซเคิล ภายในปี 2573

12.6 สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทขนาดใหญ่รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และพนวณข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในวงจรการรายงานของบริษัทเหล่านั้น

12.7 ส่งเสริมแนวปฏิบัติต้านการจัดซื้อจัดจ้างภาคราชการที่ยั่งยืนตามนโยบายและการให้ลำดับความสำคัญของประเทศ

12.8 สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและความตระหนักรถึงการพัฒนาที่ยั่งยืน และวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 13 ปฏิบัติการอย่างร่วมด้วยเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

13.1 เสริมภูมิต้านทานและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตราย และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ที่เยี่ยงขึ้นกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

13.2 บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์และการวางแผนระดับชาติ

13.3 พัฒนาการศึกษา การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถ ของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบและการเตือนภัยล่วงหน้า

เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

14.1 ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภทโดยเฉพาะจากกิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงซากปรักหักพังทางทะเลและมลพิษของสารอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี 2568

14.2 บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญรวมถึงโดยการเสริมภูมิต้านทานและปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟูเพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี 2563

14.3 ลดและแก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทรโดยรวมถึงผ่านทางการเพิ่มพูน ความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

14.4 ภายในปี 2563 ให้กำกับอย่างมีประสิทธิผลในเรื่องการเก็บเกี่ยวและยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงานและที่ไม่มีการควบคุมและแนวปฏิบัติต้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดที่ให้ ผลตอบแทนแบบยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีวิทยาของสัตว์น้ำเหล่านี้

14.5 ภายในปี 2563 อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ 10 ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศไทย และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

14.6 ภายในปี 2563 ยังยังรูปแบบการอุดหนุนการประมงบางอย่างที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงานและที่ไม่มีการควบคุม และระบุการเริ่มการอุดหนุนในลักษณะตั้งกล่าว ระหว่างนี้ก่อให้การปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสม และมีประสิทธิผลสำหรับประเทศไทยพัฒนาและประเทศไทยเป็นส่วนควบในการเจรจาการอุดหนุน การประมงขององค์การการค้าโลก

14.7 ภายในปี 2573 เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐบาลพัฒนาที่เป็นเกษตรขนาดเล็กและประเทศไทยพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนรวมถึงฝ่ายทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่องการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง พื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อายุยืน จัดการป่าไม้อายุยืน ต่อสู้การกล่าวหาภาพเป็นทะเลราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

15.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การพื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำดีในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี 2563

15.2 ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่าพื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรมและเพิ่มการปลูกป่าและพื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี 2563

15.3 ต่อสู้การกล่าวหาภาพเป็นทะเลราย พื้นฟูแผ่นดินและดินที่เสื่อมโทรมรวมถึงแผ่นดินที่ได้รับผลกระทบจากการกล่าวหาภาพเป็นทะเลราย ความแห้งแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงโลกที่ไร้ความเสื่อมโทรมของที่ดิน ภายในปี 2573

15.4 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อจะเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศเหล่านั้นที่จะให้ผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนภายในปี 2573

15.5 ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของดินที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี 2563 จะปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

15.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรมและส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม

15.7 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อยุติการล่าและการขยัยชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครองและแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

15.8 นำมาตรการมาใช้เพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานในระบบนิเวศบกและน้ำและควบคุมหรือขัด priority species ภายในปี 2563

15.9 บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การวางแผนกระบวนการพัฒนาอย่างศาสตร์การลดความยากจนและบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศภายในปี 2563

เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่ส่งบสุขและครอบคลุมเพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิผลรับผิดชอบและครอบคลุมในทุกระดับ

16.1 ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

16.2 ยุติการข่มเหง การหาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก

16.3 ส่งเสริมนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้าง หลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมแก่ทุกคน

16.4 ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไปและต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี 2573

16.5 ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ

16.6 พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิผล มีความรับผิดชอบและโปร่งใสในทุกระดับ

16.7 สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดีในทุกระดับการตัดสินใจ

16.8 ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันโลกภูมิภาค

16.9 จัดให้มีเอกสารกำหนดแนวทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีสูตรบัตร ภายในปี 2573

16.10 สร้างหลักประกันว่าสามารถสนับสนุนการเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 17 : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและพื้นฟูทุนส่วนความร่วมมือระดับโลก เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

17.1 เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายนอกในประเทศโดยรวมถึง ผ่านทางการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนาเพื่อพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและรายได้ของอื่นๆ ของรัฐ

17.2 ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการโดยเดิมที่โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมายการมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ 0.7 สำหรับให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา และมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ 0.15 ถึง 0.20 สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยสนับสนุนให้ผู้ให้ ODA พิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มี สัดส่วน ODA/GNI ถึงอย่างน้อยร้อยละ 0.20 สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

17.3 ระดมทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติมจากแหล่งที่หลากหลายไปยังประเทศกำลังพัฒนา

17.4 ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้สาธารณะ โดยใช้เงินโดยบายที่ประสบงานกันที่มุ่งส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามความเหมาะสม และแก้ปัญหาหนี้ต่างประเทศของประเทศไทยยagn และมีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสบปัญหานี้

17.5 ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศไทยในโลก

17.6 เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบหนึ่ง-ต่อ-หนึ่ง ได้-ได้ และไตรภาคีและการเข้าถึงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมและยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยีของโลกเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหสวรรษ Sustainable Development Goals (SDGs) ฉบับเดิม 16

17.7 ส่งเสริมการพัฒนาการถ่ายทอดและการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศไทย กำลังพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยประโยชน์แก่ประเทศไทยกำลังพัฒนารวมทั้งตามเงื่อนไขสิทธิพิเศษตามที่ตกลงร่วมกัน

17.8 ให้ธนาคารเทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และ นวัตกรรม สำหรับประเทศไทยพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ภายในปี 2560 และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนที่สำคัญ (enabling technology) เช่นอย่างเช่นเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเสริมสร้างขีดความสามารถ

17.9 เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิผลและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนรวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี การค้า

17.10 ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีเกติกาเปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลกโดยรวมถึงผ่านการสันสุดการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโอลิยา

17.11 เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศไทยในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศไทยพัฒนา้อยที่สุดให้สูงขึ้น 2 เท่าในปี 2563

17.12 ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษีและปลอดภัยจำกัดปริมาณในระยะเวลาสำหรับประเทศไทยพัฒนา้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับการตัดสินใจขององค์การการค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากฏว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้กับประเทศไทยพัฒนา้อยที่สุด จะมีความโปร่งใสและเรียบง่ายและมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด ประเด็นเชิงระบบความสอดคล้องเชิงนโยบายและเชิงสถาบัน

17.13 เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหาชนโลก โดยรวมถึงผ่านทางการประสานงานนโยบายและความสอดคล้องเชิงนโยบาย

17.14 ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

17.15 เศรษฐีที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบาย เพื่อการขัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน ทุนส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลาย

17.16 ยกระดับทุนส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยทุนส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และทรัพยากรเงินเพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

17.17 สนับสนุนและส่งเสริมทุนส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม โดยสร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของทุนส่วน เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหสวรรษ Sustainable Development Goals (SDGs) ฉบับเต็ม 17 ข้อมูล การติดตามและการตรวจสอบได้

17.18 ยกระดับการสนับสนุนด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับประเทศไทยพัฒนารวมถึงประเทศไทยพัฒนา้อยที่สุดและรัฐบาลไทยที่เป็นเกษตรขนาดเล็ก ในที่พื้นที่มีอยู่ของข้อมูลที่มีคุณภาพ ทันเวลาและเชื่อถือได้ และจำแนกในเรื่องรายได้ เพศ อายุ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ สถานะการอยู่อาศัย ความบกพร่องทางร่างกาย ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามบริบทของประเทศไทย ภายในปี 2563

17.19 ต่อยอดจากข้อเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการตรวจดูความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสิ่ติในประเทศไทยพัฒนา ภายในปี 2573 สำหรับประเทศไทยเองนั้น นอกจากการพัฒนาใน 3 มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตามแนวทางของ SDGs และประเทศไทยยังให้ความสำคัญกับมิติทางด้านวัฒนธรรมอีกด้วย และการจะบรรลุความสำเร็จของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้นั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์นักพัฒนาที่ทรงได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศไทยและระดับนานาชาติได้พระราชทานเข็มทิศการพัฒนาไว้ให้ทุกภาคส่วนนำไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม นั่นคือหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเป็นแนวทางรัฐธรรม์ที่ตั้งอยู่บนฐานของวัฒนธรรมไทยเป็นแนวทางการพัฒนาบนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเอง ตลอดจนใช้ความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตซึ่งจะนำไปสู่ความสุขในการดำเนินชีวิตและสร้างสัมฤทธิผลแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

ที่มา : <https://www.sdgmove.com/aboutsdgs/>

1.6 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงการพัฒนาระบีบเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor)

เป็นแผนยุทธศาสตร์ภายใต้ ไทยแลนด์ 4.0 ด้วยการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่ต่อเนื่องความสำเร็จมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันออก หรือ Eastern Seaboard โดยมีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพ.) เป็นหน่วยงานของรัฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการลงทุน ยกระดับนวัตกรรม และพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูงในประเทศไทย รวมไปถึงประสานงานโครงการกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนอื่น ๆ รวมทั้งรายงานความคืบหน้าพร้อมข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

วิสัยทัศน์

"เป็นองค์กรต้นแบบในการขับเคลื่อนการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกอย่างบูรณาการ ยกระดับเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้สำเร็จอย่างยั่งยืน เพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศพัฒนา"

พันธกิจ

1. พัฒนา EEC ให้เป็นพื้นที่ทันแบบที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ มีกฎหมาย องค์กรดำเนินการ และมีภารกิจชัดเจน ของการพัฒนาเชิงพื้นที่อื่น ๆ ในอนาคต

2. ให้ความสำคัญกับการสั่งสมและนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ประโยชน์ในการสร้างรายได้ และสร้างศูนย์ฯ ที่ดีให้กับสังคม

3. ดำเนินการเชิงรุกแบบบูรณาการอย่างเบ็ดเสร็จ ครบวงจร ภายใต้กรอบเวลา โดยความร่วมมืออย่างใกล้ชิด ระหว่าง ภาครัฐ-เอกชน-ประชาชน ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นโดยคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศ และประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ

4. ร่วมผลักดันแผนภาพรวม เพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกให้บรรลุตามเป้าหมายของประเทศไทย

5. จัดทำโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่มีประสิทธิภาพ มีความต่อเนื่อง ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก และเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบโดยสมบูรณ์

6. กำหนดการใช้ประโยชน์ในที่ดินอย่างเหมาะสมกับสภาพและศักยภาพของพื้นที่โดยสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน

7. พัฒนาเมืองให้มีความทันสมัยระดับนานาชาติที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัยอย่างสะดวกปลอดภัย เข้าถึงได้โดยถ้วนหน้า และส่งเสริมการประกอบกิจการอย่างมีประสิทธิภาพ

แผนการพัฒนา(Eastern Economic Corridor) EEC ทั้ง 8 แผน ประกอบด้วย

แผนการพัฒนาที่ 1 แผนปฏิบัติการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แผนการพัฒนาที่ 2 แผนปฏิบัติการการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย

แผนการพัฒนาที่ 3 แผนปฏิบัติการการพัฒนาบุคลากร การศึกษาการวิจัย และเทคโนโลยี

แผนการพัฒนาที่ 4 แผนปฏิบัติการการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

แผนการพัฒนาที่ 5 แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองใหม่และชุมชน

แผนการพัฒนาที่ 6 แผนปฏิบัติการการพัฒนาศูนย์กลางธุรกิจและศูนย์กลางการเงิน

แผนการพัฒนาที่ 7 แผนปฏิบัติการการประชาสัมพันธ์และการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการกับประชาชน

แผนการพัฒนาที่ 8 แผนปฏิบัติการการเกษตร ชลประทาน และสิ่งแวดล้อม

พื้นที่เป้าหมาย

ดำเนินการใน 3 จังหวัดภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา แบ่งเป็น เขตอุตสาหกรรม เขตพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และเขตพัฒนาเมือง

1. จังหวัดฉะเชิงเทรา พื้นที่พัสดุอาชัยที่ทันสมัย ตอบสนองไลฟ์สטיילสมัยใหม่ศูนย์กลางการขนส่งระบบ รางและรถไฟความเร็วสูง และประตูสู่ภูมิภาคต่าง รองรับการขยายหน่วยงานรัฐและการพัฒนาไปสู่ศูนย์ราชการ แห่งใหม่ในอนาคต

2. จังหวัดชลบุรีศูนย์กลางการศึกษาและพัฒนา เมืองแห่งการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรม ที่สำคัญ 3 มหาวิทยาลัยและ 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษารองรับศูนย์กลางด้านการศึกษา ศูนย์ฝึกแรงงาน และศูนย์พัฒนา ทักษะนานาชาติเพื่อตอบสนองและสอดคล้องกับความต้องการด้านอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

3. ศรีราชาและแหลมฉบัง เมืองแห่งความสมดุลระหว่างที่อยู่อาศัยและสถานที่ทำงาน ศรีราชา ส่วนผสมที่ลง ตัวของความเป็นเมืองและความเรียบง่าย เพียงพร้อมไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกและสถานที่ธรรมชาติ แหลมฉบัง มีท่าเรือน้ำลึกขนาดใหญ่และเป็นประตูหลักแห่งการส่งออกสินค้าสู่อาเซียนและทั่วโลก

4. พัทยา สัตหีบ กลุ่มเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ พัทยา: กลุ่มเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ และเชิงท่องเที่ยว เชิงธุรกิจ: โรงแรม การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ เชิงครอบครัว ร้านอาหาร สวนสนุก ช้อปปิ้ง เชิงสุขภาพ: การแพทย์ การดูแลผู้สูงอายุ และการพัฒนาสุขภาพ

5. อู่ตะเภา ที่ตั้งของศูนย์ให้บริการด้านอาชีวศึกษาและพาณิชย์นวัตกรรมภูมิภาคในอนาคตศูนย์ธุรกิจ การบินและโลจิสติกส์ Headquarter Center Research Center Recreative Center กลไกเชื่อมโยง การท่องเที่ยวพัทยากับ นานาชาติ จุดเชื่อมต่อระบบขนส่งทางรางและถนนสายหลักในอนาคต

6. จังหวัดระยอง เมืองการศึกษาและวิทยาศาสตร์เมืองนานาชาติ ธุรกิจทันสมัย และเมืองอุตสาหกรรม ปีโตรเคมีและอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานสากลเป็น 1 ใน 5 ด้านอุตสาหกรรมปีโตรเคมีในทวีปเอเชีย และศูนย์กลาง ด้านโรงกลั่นน้ำมันและพลังงานในประเทศไทยพัฒนาสู่การเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมชีวภาพ (Bio-polis)

เขตส่งเสริมที่ประกาศแล้ว

1. เขตส่งเสริมรถไฟความเร็วสูงเชื่อม 3 สนามบิน

ตั้งอยู่บริเวณแนวเส้นทางรถไฟความเร็วสูงที่เชื่อมระหว่าง สนามบินดอนเมือง สนามบินสุวรรณภูมิ และ สนามบินอู่ตะเภา มีระยะทาง 220 กิโลเมตร เป็นการพัฒนารถไฟความเร็วสูง ร่วมไปกับการพัฒนาพื้นที่เชิงพาณิชย์ เพื่อสนับสนุนบริการรถไฟในสถานีมัคกะสัน ประมาณ 140 ไร่ และในพื้นที่โดยรอบและในสถานีศรีราชา บนพื้นที่ 25 ไร่

2. เขตส่งเสริมนวัตกรรมระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

ตั้งอยู่บริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดระยอง มีพื้นที่ 3,302 ไร่ เป็นระบบนิเวศนวัตกรรมครบวงจร เพื่อรองรับการลงทุนวิจัยและนวัตกรรม ตลอดจนเตรียมกำลังคนในอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทย ด้วยความร่วมมือของรัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา

3. เขตส่งเสริมอุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัล

ตั้งอยู่อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีพื้นที่ 830 ไร่ เป็นศูนย์กลางการลงทุนและพัฒนา กำลังคนด้านดิจิทัล เพื่อขับเคลื่อนประเทศไทย สู่การเป็น Digital Innovation Hub ของอาเซียน ประกอบไปด้วยศูนย์ข้อมูลระดับโลก สนามทดสอบนวัตกรรมดิจิ托ล และสถาบัน IoT ที่เพียบพร้อมไปด้วยอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่ทันสมัย เขตส่งเสริมเมืองการบินภาคตะวันออก

4. เขตส่งเสริมเมืองการบินภาคตะวันออก

ตั้งอยู่สนามบินนานาชาติอู่ตะเภา จังหวัดระยอง มีพื้นที่ 6,500 ไร่ ประกอบไปด้วยธุรกิจและสิ่งอำนวยความสะดวก ความหลากหลายต่าง ๆ ในสนามบินนานาชาติอู่ตะเภาดังนี้ ศูนย์ธุรกิจขนส่งสินค้าและโลจิสติกส์ ศูนย์ฝึกอบรมบุคลากร ด้านการบินศูนย์ซ่อมบำรุงอาชีวศึกษาและเขตประกอบการค้าเสรีซึ่งจะช่วยให้ธุรกิจสามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5. เขตส่งเสริมศูนย์นวัตกรรมการแพทย์ครบวงจรธรรมศาสตร์ (พัทยา)

ตั้งอยู่ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีพื้นที่ 566 ไร่ เป็นศูนย์กลางของกิจกรรมส่งเสริมด้านนวัตกรรมการวิจัยขั้นสูงและนวัตกรรมทางด้านการแพทย์และยังเป็นศูนย์กลางพัฒนาสุขภาพพลาสนามัยเพื่อรองรับการก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย

6. เขตส่งเสริมการแพทย์ จีโนมิกส์ มหาวิทยาลัยบูรพา (บางแสน)

ตั้งอยู่ที่ภาควิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี มีพื้นที่ 3.69 ไร่ เป็นศูนย์บริการทดสอบทางการแพทย์จีโนมิกส์ใน EEC มีเป้าหมายเพื่อรองรับการลงทุนในอุตสาหกรรมการแพทย์

ที่มา : <https://www.eeco.or.th/th>

: บทสรุปโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก 2%20.pdf

1.7 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

1.7.1 ร่างกรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออก พ.ศ. 2566 – 2570

เป้าหมายรวม

ภาคตะวันออกมีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจให้เกิดการขยายตัว อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน และเกิดการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ ควบคู่กับคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ดี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกขยายตัวเพิ่มขึ้น

2. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคตะวันออก ลดลง

แนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาภาค ตะวันออกตามทิศทางพัฒนาภาค ที่ได้กำหนดไว้ข้างต้น มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ และกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ที่มุ่งเน้นการยกระดับเศรษฐกิจ ทั้งภาคการผลิตและ บริการให้มีมูลค่าสูง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ เกิดการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและการพัฒนาศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ทุกช่วงวัย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และการรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความอุดมสมบูรณ์และ มีคุณภาพที่ดีพร้อมทั้งเป็นมรดกตกทอดส่งต่อสู่คนรุ่นหลัง ตัวอย่างเช่น แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 4 (อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต) มุ่งเน้นพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมาย ไปสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคต และเป็นผู้นำด้านอุตสาหกรรมและบริการในระดับภูมิภาคและระดับโลก และ กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 อาทิ หมวดหมายที่ 3 (ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน) โดยการปรับ ระบบโครงสร้างพื้นฐานไทยสู่ยานยนต์ไฟฟ้า หมวดหมายที่ 4 (ไทยเป็นศูนย์กลางการแพทย์และสุขภาพมูลค่า สูง) โดยการเสริมสร้างคุณภาพของอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์และสุขภาพครบวงจร และการสนับสนุน การลงทุนในงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ให้มีคุณภาพสูงและได้มาตรฐานสากล โดยประเด็นการพัฒนา และแนวทางการพัฒนาเพื่อให้บรรลุผลตามทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก มีดังนี้

1. พัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อน เศรษฐกิจของ ภาคตะวันออกอย่างยั่งยืน โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่สีเขียว ผลิตกำลังคน ให้มีศักยภาพ และ เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการรายย่อย โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(1) พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในจังหวัดขับรุ่น ระยะอง ฉะเชิงเทรา และ ปราจีนบุรีโดยการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เฉพาะ และการส่งเสริมการใช้องค์ความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีขั้นสูง และนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีด้วยตัวเองและพัฒนาการ ผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริม การใช้ทรัพยากรการผลิตให้คุ้มค่าสูงสุดและพัฒนาพื้นที่ อุตสาหกรรมให้อีกด้วยการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และ นวัตกรรม ในการผลิตที่มีประสิทธิภาพ อาทิ การพัฒนาศูนย์วิจัยและทดสอบกล่องสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก การพัฒนาศูนย์ฝึกอบรมเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย การพัฒนาอุตสาหกรรม ยานยนต์และขึ้นส่วนสู่ยานยนต์ในอนาคต (ยานยนต์ไฟฟ้า) การพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่ผลิตวงจรไฟฟ้า ที่มีความซับซ้อนมากขึ้น (อาทิ ระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในยานยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้าอัจฉริยะ)

(2) พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ด้านอุตสาหกรรม ในพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ จังหวัด ปราจีนบุรี โดยการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมแห่ง อนาคต รวมทั้งใช้การ พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเป็นต้นแบบ

(3) ยกระดับศักยภาพของวิสาหกิจเริ่มต้น (Start-up) และวิสาหกิจ SMEs ในเขต พัฒนาพิเศษภาคตะวันออก รวมทั้งจังหวัดปราจีนบุรีในการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและบริมาณ เพียงพอ โดยการถ่ายทอดเทคโนโลยีสมัยใหม่ และสนับสนุนการพัฒนาให้กับ Start-up และ SMEs เพื่อให้เป็น ส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรม อาทิ การพัฒนาขึ้นส่วนอุปกรณ์ และเป็นส่วนสำคัญในการ ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมาย

(4) พัฒนากำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง โดยการส่งเสริมความรู้ ทั้งในระบบ และนอกระบบการศึกษา และการวิจัยและพัฒนา อาทิ การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาและ การยกระดับทักษะฝีมือ แรงงาน (Upskill/Reskill/New skill) เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของ อุตสาหกรรมเป้าหมายได้ อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

2. พัฒนาการเกษตรคุณภาพและผลตอบแทนสูง เชื่อมโยงสู่การผลิตอาหารปลอดภัย การผลิตพลังงานทดแทน และพืชสมุนไพรทางการแพทย์ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านการตลาด ควบคู่กับ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ ผลิตที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญา ห้องถิ่น รวมทั้งการพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพ ให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและการกระจายสินค้าเกษตร โดยมีแนวทาง การพัฒนา ได้แก่

(1) เสริมสร้างผลิตภัณฑ์ไม้ของภาคตะวันออกให้มีประสิทธิภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด นำไปสู่การพัฒนาให้ภาคตะวันออกเป็นมหานคร ผลไม้เมืองร้อนแห่งเอเชีย ด้วยการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และงานวิจัย ควบคู่กับภูมิปัญญาห้องถิ่น และ ระบบบริหารจัดการ ที่มีประสิทธิภาพ ทั้งการเพาะปลูกและการปรับรูปตามศักยภาพการผลิตของเกษตรกรและ วิสาหกิจชุมชนของแต่ละพื้นที่ สนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร ส่งเสริมการประกันภัยการเกษตร พัฒนา ตลาดให้เข้าสู่ระบบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) และความต้องการเฉพาะของลูกค้า (Customized Marketing) พัฒนาระบการเก็บรักษาและการขนส่งสินค้า เพื่อลดต้นทุนและการสูญเสีย และเสริมสร้างศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรและระบบฐานข้อมูลการเกษตรทั้งข้อมูลด้านการผลิต (Supply Side) และ ความต้องการผลผลิต (Demand Side) และผลิตภัณฑ์เกษตรทั้งในประเทศและ ต่างประเทศให้เหมาะสม รวมทั้งพัฒนาจังหวัดจันทบุรีให้เป็นศูนย์กลางการรวมผลผลิตและการกระจาย สินค้าผลไม้คุณภาพได้มาตรฐาน

(2) พัฒนาประสิทธิภาพการเพาะเลี้ยงและปรับรูปสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญของ ภาคตะวันออก อาทิ กุ้งทะเล ปูทะเล ปลากระพงขาว ฯลฯ และกุ้งก้ามgram เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชนอย่างทั่วถึง โดยการใช้เทคโนโลยีในการจัดการฟาร์ม การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ในการเพาะพันธุ์และการเลี้ยงสัตว์น้ำ รวมทั้ง การปรับรูปสัตว์น้ำที่มีคุณภาพและลดต้นทุนการผลิต สนับสนุน การรวมกลุ่มของเกษตรกร ส่งเสริมการประกันภัยการเกษตร และส่งเสริมการท าประมงชายฝั่งและทะเล อย่างรับผิดชอบ บริเวณจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด โดยเสริมสร้างสวัสดิภาพแรงงานประมง ส่งเสริมและควบคุมการจับสัตว์น้ำตามศักยภาพการผลิต และอนุรักษ์และพื้นที่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

(3) ยกระดับพืชสมุนไพรให้เป็นธุรกิจสมุนไพรสู่ตลาดสากล (จังหวัดปราจีนบุรี จันทบุรี และสระแก้ว) และพัฒนาพืชพลังงานเพื่อสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนของประเทศไทย(จังหวัดสระแก้ว ชลบุรี ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา จันทบุรี และระยอง) โดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตพืช สมุนไพร เพื่อการพาณิชย์ให้ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การปรับรูปสมุนไพรให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ตรงตามความต้องการของตลาด ทั้งในและต่างประเทศ และเร่งเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายพืชสมุนไพรและ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร รวมทั้งส่งเสริมให้ จังหวัดปราจีนบุรี เป็นต้นแบบธุรกิจสมุนไพร ทั้งด้านน้ำ กลางน้ำ และ ปลายน้ำ นอกจากนี้ส่งเสริมการผลิต มันสาปะหลังและอ้อยโรงงานที่มีคุณภาพ เสริมสร้างประสิทธิภาพการ ผลิตไปอุอุทานอุล และส่งเสริมให้จังหวัดสระแก้วและชลบุรีเป็นศูนย์กลางการผลิตพืชพลังงานของภาค ตะวันออก

(4) เสริมสร้างศักยภาพการผลิตและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์สำคัญของภาคตะวันออก ได้แก่ สุกร ไก่ และโค ในจังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา และสระแก้ว ให้สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ โดยการส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถใช้เทคโนโลยีการผลิต ที่ทันสมัยและมีพันธุ์สัตว์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานปลอดภัย การสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร การ ส่งเสริมการประกันภัยการเกษตร และการส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเลี้ยงปศุสัตว์ที่มีพื้นที่สัญญาภัย ปรับรูป รวมทั้งการพัฒนาระบบบริหารจัดการตลาดให้มีประสิทธิภาพ

3. รักษาและยกระดับการท่องเที่ยวคุณภาพในแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวทางเลือกรูปแบบทั้งการพัฒนาธุรกิจเกี่ยวนี้องที่เน้นคุณค่า อัตลักษณ์ ความยั่งยืน และเหมาะสมกับคนทุก ช่วงวัย เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวภาคตะวันออกสู่ระดับโลก และเกิดการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาศักยภาพการบริการและสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การพัฒนาภาระกรรมการท่องเที่ยว การเชื่อมโยงการคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยว และการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่ม ประสิทธิภาพด้านการตลาดให้ได้มาตรฐาน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(1) พัฒนาการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวหลักของภาคตะวันออก อาทิ พื้นที่สัตหีบ พัทยา เกาะเสม็ด เกาะช้าง เกาะหมาก เกาะกูด ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ อาทิ การท่องเที่ยว ชายทะเลนานาชาติ การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ (Medical Tourism) การท่องเที่ยวธุรกิจไมซ์ (MICE Business Travel) การท่องเที่ยว เชิงกีฬา (Sport Tourism) ให้ได้มาตรฐานระดับสากล ตามอัตลักษณ์และรูปแบบการ ท่องเที่ยวของแต่ละพื้นที่ สามารถรองรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ โดยเฉพาะนักธุรกิจและครอบครัว และกลุ่ม ผู้สูงอายุ ด้วยการพัฒนาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมได้มาตรฐาน การจัดพื้นที่ท่องเที่ยว (Zoning) การพัฒนามาตรฐานและความปลอดภัย ด้านการท่องเที่ยว การพัฒนาธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวด้วยการ สนับสนุนผู้ประกอบการในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการบริการ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและเพียงพอ ต่อความต้องการ และการรักษาและสร้างจิตส านึกใน การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว รวมทั้งการพัฒนา ตลาดด้านการท่องเที่ยวและสร้างความเข้มแข็งให้กับ นักท่องเที่ยวด้วยการ นำเทคโนโลยีด้านดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

(2) พัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนของภาคตะวันออกให้เป็นการท่องเที่ยวทางเลือกที่ มีคุณภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ มีอัตลักษณ์ และมีความยั่งยืน บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และการรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้จากการ ท่องเที่ยวสู่ชุมชนและ ผู้ประกอบการให้มากขึ้น ผ่านการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงนิเวศ เชิงสุขภาพด้วยแพทย์แผนไทย และสมุนไพร เชิงศิลปะ วัฒนธรรมและอารยธรรม และเชิงประวัติศาสตร์ ของภาคตะวันออก เช่น วัดโสธรารามวรมหาวิหาร และวัดสามiarตานาราม จังหวัดฉะเชิงเทรา เขตคิชนกุฎ จังหวัดจันทบุรี แหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอม จังหวัดปราจีนบุรี และสะแก้ว แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรใน จังหวัดจันทบุรี ตราด และระยอง เป็นต้น โดยการพัฒนาและปรับปรุงแหล่ง ท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว สิ่ง อนวยความสะดวกและความปลอดภัย ให้สอดคล้องกับเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ ของพื้นที่ และชุมชน เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และอยู่บนพื้นฐาน การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวหลักและการท่องเที่ยวทางเลือกผ่านเครือข่ายการท่องเที่ยว การพัฒนาเกษตรกร หรือประชาชนให้เป็นมืออาชีพด้านการให้บริการด้านการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพ การประชาสัมพันธ์ และแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความจดจำ อาทิ และการพัฒนาการบริการที่เกี่ยวนี้องกับการท่องเที่ยว ให้ได้ มาตรฐาน เช่น ที่พัก ระบบขนส่งสาธารณะที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

(3) ยกระดับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเชื่อมโยงการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง แสดงถึงอัตลักษณ์ ของพื้นที่ และ สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น อาทิ ผลิตภัณฑ์ อัญมณี เสื้อจันทบุรี ให้มีความทันสมัยและเกิดการเพิ่มมูลค่า แต่ยังคงรักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่ ด้วยการ ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิต การฝึกอาชีพให้กับวิสาหกิจชุมชนและส่งเสริม การท างานร่วมกันในลักษณะเครือข่าย ทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน วิสาหกิจชุมชน และสถาบันการศึกษา ใน การร่วมวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ให้มีความหลากหลาย ใหม่ ตอบสนองการด าเนินชีวิตประจำวันของ นักท่องเที่ยว การอนวยความสะดวกให้กับวิสาหกิจ ชุมชนในการเข้าถึงบริการภาครัฐ ที่รับสินค้าที่ต้องมีการ ตรวจสอบคุณภาพสินค้าหรือรับรองมาตรฐานสินค้า การบริหารจัดการทรัพยากรท้องถิ่นของชุมชนแบบมีส่วนร่วม และมีประสิทธิภาพ การสร้างความเข้มแข็งในผลิตภัณฑ์ ให้กับลูกค้า การส่งเสริมการสืบทอดการผลิตผลิตภัณฑ์ ท้องถิ่น และการพัฒนาภาระกรรมหรือช่องทางการตลาด ให้มีความหลากหลาย อาทิ การให้นักท่องเที่ยวหรือลูกค้า ร่วมผลิตผลิตภัณฑ์นั้นๆ

4. พัฒนาเมืองและพื้นที่ชนบทให้มีความทันสมัยและน่าอยู่ พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิต ของประชาชนในทุกช่วงวัย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม การเสริมสร้างความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชน การเข้มโคงการคุณภาพชีวิต และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ที่เหมาะสมและครบครัน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(1) พัฒนาเมืองหลักในจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา รวมทั้งจังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็น เมืองอัจฉริยะน่าอยู่และเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสามารถเชื่อมโยงการขยายตัวของเมืองสู่ พื้นที่ชนบท โดยสนับสนุนการพัฒนาเมืองเชิงนิเวศ ที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมและการรักษา สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล การพัฒนาพื้นที่เมืองให้เป็นพื้นที่สีเขียวด้วยการปลูกป่าในเมือง การจัดให้มีระบบจัดการ คุณภาพสิ่งแวดล้อม อาทิ ขยะ น้ำเสีย และฝุ่นละอองขนาดเล็ก ให้ได้มาตรฐานและครอบคลุมประชากรของภาค การสนับสนุนการใช้พลังงาน สะอาด การพัฒนาให้เมืองพัทยาเป็นเมืองศูนย์กลางทางการแพทย์และสาธารณสุข ในระดับนานาชาติและสามารถ รับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ทั้งภัยแล้งและอุทกภัย พร้อมทั้งมีระบบเฝ้าระวังและเตือนภัย เพื่อลดความเสียหายต่อประชาชน และการจัดท าผังเมืองรวมและผังเมือง เฉพาะอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และมีการบังคับใช้อย่างเคร่งครัด

(2) พัฒนาพื้นที่ชนบทของภาคตะวันออกให้เป็นพื้นที่เมืองตามอัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่น เพื่อกระจายความเจริญสู่ชนบทและเป็นเมืองที่มีคุณภาพและยั่งยืน รวมทั้งเป็นพื้นที่อยู่อาศัยและพักผ่อนชั้นยอดของ ประชาชนและนักท่องเที่ยว โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต และประเพณี ควบคู่กับการส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในพื้นที่ชนบทให้ได้ มาตรฐาน เพื่อเป็นฐานการพัฒนา กิจกรรมทางเศรษฐกิจและการพัฒนาเมืองอย่างมีคุณค่า รวมทั้งเกิดการกระจาย รายได้ให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง

(3) พัฒนาและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานพร้อมทั้งสิ่งอ านวยความสะดวกต่างๆ ให้ได้มาตรฐาน และครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชนบทให้น่าอยู่และยั่งยืนและ ส่งเสริมการเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจภายในประเทศและในภูมิภาคอาเซียน โดยการปรับปรุงและต่อยอด โครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ เดิมทุกระบบ ทั้งด้านการคมนาคมและระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลกับทุกภาคส่วน และทุกพื้นที่ เพื่อรองรับการลงทุน การท่องเที่ยว และการเพิ่มขึ้นของประชาชน และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและ เศรษฐกิจ พร้อมทั้งการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานขนาดเล็กเพื่อให้เกิด การเข้มโคงการพัฒนาสู่พื้นที่ชนบทได้ อย่างทั่วถึง และการพัฒนาระบบบริหารจัดการจราจรและการขนส่ง สาธารณูปโภคในโลยีเพื่อให้ประชาชนทุกช่วง วัยรวมทั้งคนพิการสามารถเข้าถึงและเดินทางได้อย่างสะดวก มีต้นทุนที่เหมาะสม และมีความปลอดภัย รวมทั้ง เป็นการเพิ่มขีดความสามารถด้านโลจิสติกส์

(4) พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัยและเสริมสร้างความเข้มแข็งของ ครอบครัว เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข โดยการพัฒนาศักยภาพคนตั้งแต่เด็กปฐมวัย เด็กวัย เรียน และวัยรุ่น ให้มีพัฒนาการทางสมอง มีความรู้ มีทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ และมีทักษะในการดำรงชีวิต ท่ามกลาง การสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงอย่างฉบับพลันในปัจจุบัน การส่งเสริมการเตียงดูเด็กภายในครอบครัว ทั้งด้านวินัย คุณธรรม และจริยธรรม เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กและครอบครัวในการลดปัญหาภัยใน ครอบครัว เช่น ปัญหาท้องก่อนวัยอันควร ความรุนแรงในครอบครัว เป็นต้น การพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ในการสร้างรายได้ผ่านการพัฒนาอาชีพ การส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึง การศึกษา ที่มีคุณภาพและตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และการพัฒนาระบบการบริการสาธารณสุข ที่มีคุณภาพ ที่ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึง

5. รักษาและยกระดับพื้นที่เศรษฐกิจช้ายแดนประเทศไทยก้ามพูชา ให้มีมูลค่าสูงมีความมั่นคง และเป็นประตูเชื่อมโยงการค้า การลงทุนกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน โดยมุ่งเน้นการเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน และผ่านแดน การเสริมสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานบริเวณจุดผ่านแดน และการเพิ่มประสิทธิภาพ การเชื่อมโยงการค้าภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(1) พัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดสระแก้วและจังหวัดตราด ให้เป็นประตู และศูนย์กลางการค้า การท่องเที่ยว และการลงทุน เชื่อมโยงกับประเทศไทยก้ามพูชาและเวียดนาม โดยการจัด ระเบียบการใช้ที่ดินให้เหมาะสม การรักษาและยกระดับการให้บริการบริเวณจุดผ่านแดนให้ได้มาตรฐาน การพัฒนาสิ่งอานวยความสะดวกต่างๆ อาทิ ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลให้เหมาะสมและครบครัน การปรับปรุง ด้านตรวจสอบให้มีความเหมาะสมและมีศักยภาพ การส่งเสริมการค้าและการลงทุน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมขนส่งที่ครอบคลุมและปลอดภัย

(2) ยกระดับพื้นที่เศรษฐกิจช้ายแดนบ้านแหลมและบ้านผักกาด อำเภอปิงน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ให้เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยว ที่ต้องการซื้อสินค้าต่างประเทศ ในราคากูญ และเป็นศูนย์กลางการค้าชายแดนเชื่อมโยงจังหวัดพระตะบองและ ไฟลินของประเทศไทยก้ามพูชา โดยการพัฒนาด้านและตลาดการค้าชายแดนไทย-ก้ามพูชา ให้ได้มาตรฐาน การพัฒนาการให้บริการบริเวณจุดผ่านแดนให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน การส่งเสริมการค้าบริเวณ จุดผ่านแดน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหั้ง ถนนไฟฟ้า ประจำ และการสื่อสาร ให้มีความเหมาะสม

(3) ยกระดับช่องทางธรรมชาติหรือจุดผ่อนปรนการค้าหรือจุดผ่านแดนชั่วคราว ที่มีศักยภาพ ให้เป็นจุดผ่านแดนถาวร เพื่อขยายการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและพื้นที่เศรษฐกิจช้ายแดน อาทิ ช่องทางธรรมชาติ บ้านท่าเส็น ตำบลแหลมกลัด อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด ผ่านการมีส่วนร่วมจากผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้องการเร่งสำรวจ พื้นที่ในการพัฒนาตลาดการค้าชายแดน การพัฒนาเส้นทางคมนาคมให้ได้ มาตรฐานเชื่อมโยงสู่ด้านชายแดน ประชาชนสามพันธุ์จุดผ่านแดน และการพัฒนาจุดตรวจด้านความมั่นคง

6. เสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการ เพิ่มประสิทธิภาพ การรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ เพื่อ สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการใช้ประโยชน์ จาทรัพยากรธรรมชาติอย่างรู้ คุณค่าและยั่งยืน และการสร้างความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัย พิบัติได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงที ด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(1) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน ซึ่งประกอบด้วย 3 แนวทางย่อย ได้แก่

- ยกระดับการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และสร้างความ มั่นคงด้านน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งและอุทกภัย ประชาชนสามารถเข้าถึงและมี ใช้อย่างเพียงพอ และลด ความขัดแย้งในการใช้น้ำ ระหว่างภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และประชาชน โดยเฉพาะจังหวัดระยอง ชลบุรี ปราจีนบุรี จันทบุรี ตราด และระแก้ว โดยการวางแผนบริหารจัดการน้ำที่เป็นระบบและถูกต้องแม่นยำ ด้วยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ (Big Data) และการมีส่วนร่วม ของประชาชน การจัดทำระบบป้องกันน้ำท่วม ชุมชนเมือง การพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กพร้อมทั้งระบบการระบายน้ำในพื้นที่ เกษตร การจัดทำแหล่งน้ำสำรองในพื้นที่ที่ขาดแคลนแหล่งน้ำตันทุน และการขยายพื้นที่การผลิตน้ำประปา

- อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ โดยเฉพาะป่าอยต่อ 5 จังหวัด เพื่อรักษาระบบนิเวศป่าไม้ ให้สมดุล โดยการปลูกป่า การเฝ้าระวังและติดตามการบุกรุกป่าและจับสัตว์ป่า การส่งเสริมและสนับสนุน เครือข่าย ชุมชนในการรักษาทรัพยากรป่าไม้ รวมทั้งการจัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำในพื้นที่เกษตรลาดชัน

- อนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อาทิ ป่าชายเลน และทรัพยากรสัตว์น้ำ โดยเฉพาะบริเวณปากแม่น้ำบางปะกง เพื่อรักษาสมดุลนิเวศชายฝั่ง สร้างความอุดมสมบูรณ์ของสัตว์น้ำชายฝั่งและ ทะเล และเป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีคุณค่า โดยการกำหนดพื้นที่และหลักเกณฑ์ การใช้ประโยชน์ที่ดินชายฝั่ง ผ่านการมีส่วนร่วมของชุมชน การปลูกป่าชายเลนและการเฝ้าระวังการจับสัตว์น้ำ ผิดกฎหมายโดยการมีส่วนร่วมของ ชุมชน การสร้างความตระหนักให้กับประชาชนและชุมชนในการอนุรักษ์ ทรัพยากรชายฝั่ง และการป้องกันและแก้ไข ปัญหาของพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการกัดเซาะชายฝั่งให้ เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

(2) ป้องกันการเกิดปัญหามลพิษ ทั้งขยะ น้ำเสีย ผุ่นละอองขนาดเล็ก อย่างมีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานความร่วมมือกันของทุกภาคส่วน โดยดำเนินงานเชิงรุก ด้วยการจัดทำฐานข้อมูล ด้านสิ่งแวดล้อมรายสาขา เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมี ประสิทธิภาพ การสร้างแรงจูงใจ ในการลดการปล่อยมลพิษ แหล่งกำเนิด การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดเก็บขยะและระบบการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชน รวมทั้งการเร่งลดด้วยตัวค้างในพื้นที่ การสร้างความเข้มแข็ง ในความปลอดภัยของพื้นที่ที่อยู่ใกล้กับสถานที่กำจัดขยะ ที่ลูกภูมาย การจัดหาและพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสีย ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพ การรวบรวมน้ำเสียจากทุกพื้นที่ทั้งชุมชน ศูนย์กลางการค้า แหล่งท่องเที่ยว และพื้นที่อุตสาหกรรม ที่จะให้ผลสูตรเมื่อน้ำ โดยเฉพาะเม่น้ำพังรถตอนบัน แม่น้ำนรนัยก และแม่น้ำระยอง การรักษาคุณภาพน้ำทะเลและชายฝั่งโดยจัดการ ของเสียและมลพิษบนฝั่งตั้งแต่ต้นทาง การรณรงค์ไม่ทิ้งขยะลงแม่น้ำและทะเลและควบคุมการดำเนินกิจกรรมบริเวณชายฝั่ง อาที การขนถ่ายสินค้าทางเรือ การขนส่งน้ำท่องเที่ยว ไม่ให้ทิ้งขยะลงทะเลอย่างเคร่งครัด การพัฒนาระบบจัดการ กากอุตสาหกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพและควบคุมการลักลอบทิ้งของเสียจากอุตสาหกรรมสู่พื้นที่สาธารณะอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดระยอง ชลบุรี ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา รวมทั้งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ จำกัดเวลา อาที สารอินทรีย์ระเหยง่ายและปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก ในจังหวัดระยอง ชลบุรี ฉะเชิงเทรา และปราจีนบุรี

(3) ยกระดับขีดความสามารถในการรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้นการสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้กับประชาชนและ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น การทวนของน้ำทะเลบริเวณชายฝั่ง โดยเฉพาะบริเวณ อำเภอแหลมสิงห์และอำเภอคลุง จังหวัดจันทบุรี ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ การรุกล้ำของน้ำเค็ม โดยเฉพาะ เม่น้ำบางปะกง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการเกษตร ของจังหวัดฉะเชิงเทราและปราจีนบุรี เป็นต้น การศึกษา วิเคราะห์ และคาดการณ์ผลกระทบของสภาพภูมิอากาศต่อการผลิตในภาคการเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติ การสนับสนุนจังหวัด และท้องถิ่นในการจัดทำแผนการปรับตัวและรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการพัฒนาระบบ การจัดการ ภัยพิบัติและการเตือนภัยพิบัติในทุกระดับให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

http://osm.chonburi.go.th/webeastosm/main/web_index

1.7.2 แผนพัฒนาจังหวัดชลบุรี (พ.ศ. 2561-2565) ฉบับบททวน พ.ศ. 2564

วิสัยทัศน์จังหวัดชลบุรี

“เมืองนวัตกรรม เศรษฐกิจขั้นนำของอาเซียน”

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดชลบุรี ประกอบไปด้วยทั้งหมด 6 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ยกระดับการพัฒนานวัตกรรมอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ยกระดับให้เป็นเมืองท่องเที่ยวนานาชาติ มีมาตรฐานระดับสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 สร้างเสริมวัฒนธรรมสู่เกียรติสร้างมูลค่า

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 ยกระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ เทคโนโลยีโครงสร้างพื้นฐาน โครงข่ายคมนาคม รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 พัฒนาคนและชุมชนให้สัมมั่นคง มีคุณภาพและยั่งยืนตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลอย่างมีส่วนร่วม

1.7.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี

วิสัยทัศน์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี

“ชลบุรี เมืองนวัตกรรม คู่อุตสาหกรรมสีเขียว การท่องเที่ยววิถีใหม่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม พร้อมพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาล”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย 7 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน / สาธารณูปโภค

1.1 พัฒนาปรับปรุงชนิดที่สะอาด / พอดีเพียง และมีคุณภาพ

1.2 จัดการแหล่งน้ำให้เพียงพอ เพื่อเป็นต้นทุนใช้ในด้านการเกษตร / อุตสาหกรรม / อุปโภคบริโภค และการท่องเที่ยว

1.3 พัฒนาถนน / สะพานให้ได้มาตรฐาน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วม

1.4 ปรับปรุงเครือข่ายเส้นทางคมนาคม ความเข้มข้นอย่างสูงการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวและการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

1.5 พัฒนาระบบจราจร และความปลอดภัยบนท้องถนน

1.6 พัฒนาระบบไฟฟ้า

1.7 ส่งเสริมและพัฒนาขนส่งมวลชน

1.8 พัฒนาระบบทรัพศพ และอินเตอร์เน็ตความเร็วสูง

1.9 พัฒนาระบบผังเมือง / และงานการควบคุมอาคาร

1.10 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สู่การเปลี่ยนแปลงทางนวัตกรรม

2. การส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวสู่วัฒนธรรมวิถีใหม่

2.1 พัฒนารูปแบบวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยชุมชนมีส่วนร่วมจัดการ และสร้างจุดเด่นที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว

2.2 กำหนดโฉนด / รูปแบบท่องเที่ยวและบุคลากรท่องเที่ยว ภาคีทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยว โดยมีแผนที่ชัดเจนร่วมกัน

2.3 ยกระดับภูมิปัญญาท้องถิ่น / วัฒนธรรมให้เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว และคงเอกลักษณ์ชุมชน

2.4 พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน

2.5 ส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการในการให้บริการด้านการท่องเที่ยว

2.6 ส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ยั่งยืน

2.7 ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมของท้องถิ่นให้คงอยู่และยั่งยืน

2.8 พัฒนาวัฒนธรรมด้านการท่องเที่ยว สู่ความเป็นเมืองอัจฉริยะ

3. การพัฒนาเกษตร / อุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน

3.1 ยกระดับความรู้ / ทักษะด้านการเกษตร และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีวัตกรรมที่เหมาะสม

3.2 เพิ่มมูลค่าสินค้าการเกษตรให้ได้มาตรฐาน และรวมกลุ่มวิสาหกิจในการบริการจัดการ

3.3 พัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับการบริหารการจัดสรรน้ำ / ระบบนิเวศน์ที่เหมาะสม

3.4 สร้างความร่วมมือกับผู้ประกอบการในการพัฒนาธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐาน

3.5 พัฒนาเกษตรนวัตกรรมสู่การดำเนินชีพที่ยั่งยืน

4. การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่เมืองนวัตกรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง

4.1 ยกระดับคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส/ผู้สูงอายุ/ผู้พิการ ให้มีสวัสดิการที่ดี ได้มาตรฐาน มีอาชีพทางเลือกที่เหมาะสม

4.2 ส่งเสริมเด็ก / เยาวชนให้มีทักษะชีวิตที่ดี และเพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์ที่เหมาะสม

4.3 ส่งเสริมคุณภาพสินค้า ผลิตภัณฑ์ และความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นสู่ระดับภาค

4.4 ส่งเสริมและเพิ่มโอกาสการมีงานทำและมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

4.5 พัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งใน-นอกระบบตามอัธยาศัย และยกระดับผลลัพธ์ ทางการเรียนของเด็ก / เยาวชน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วม

4.6 พัฒนาการกีฬาเด็ก / เยาวชน / ประชาชน พร้อมทั้งจัดหาสถานที่ / บำรุงรักษาซ่อมแซม ให้ พร้อมสำหรับการรองรับการพัฒนา

4.7 พัฒนาส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

4.8 พัฒนาและส่งเสริมการป้องกันและระงับการระบาดของโรคติดต่อ

4.9 การพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมของประชาชน

4.10 พัฒนาคุณภาพชีวิตผ่านแนวคิดนวัตกรรมอย่างยั่งยืน

4.11 เสริมสร้างนวัตกรรมที่เข้มแข็ง สร้างระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4.12 ส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงวัย สูนวัตกรรมที่เปลี่ยนแปลง

5. การอนุรักษ์ / พื้นฟูสิ่งแวดล้อมและพลังงาน

5.1 พัฒนาระบบการบริหารจัดการขยะ / น้ำเสีย และมลภาวะอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพ

5.2 ปลูกฝังจิตสำนึกดีเด็ก / เยาวชน และประชาชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม / มีเครื่องข่ายเฝ้าระวังที่ดี

5.3 อนุรักษ์ / พื้นฟูทรัพยากรที่ดิน ป่าไม้ ทะเล ชายฝั่ง โดยการจัดการแบบบูรณาการ ให้คงความอุดมสมบูรณ์ยั่งยืน และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เหมาะสม

5.4 ส่งเสริมเครือข่าย / จัดตั้งศูนย์และกลไกเฝ้าระวังเตือนภัยด้านสิ่งแวดล้อม / ธรรมชาติ

5.5 นวัตกรรมสีเขียวสู่การจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

6. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลสู่นวัตกรรมสมัยใหม่

6.1 พัฒนาทักษะผู้นำ ระบบข้อมูลและยกระดับการวางแผนชุมชนให้เชื่อมโยงกับการพัฒนา ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

6.2 พัฒนาหน่วยงาน / ศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นให้มีทักษะ / เชี่ยวชาญเฉพาะทาง และสามารถประยุกต์ความรู้ในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

6.3 ส่งเสริมการบริหารจัดการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ

6.4 ปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงทางนวัตกรรม

6.5 พัฒนาศักยภาพด้านนวัตกรรมสู่องค์กรที่ทันสมัย

6.6 พัฒนาองค์กรสู่นวัตกรรมที่ยั่งยืน

7. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

7.1 การป้องกันและฟื้นฟูติดยาเสพติด

7.2 ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมและเฝ้าระวังด้านยาเสพติด

7.3 ร่วมส่งเสริมกิจกรรมการกีฬาให้ทุกหมู่บ้านได้มีการเล่นกีฬาเป็นประจำทุก ๆ วัน

7.4 สนับสนุนการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

7.5 เสริมสร้างนวัตกรรมความปลอดภัยในสังคมไทยอย่างยั่งยืน

1.8 คำແຄລນໂຍບາຍຂອງນາຍເທດມනຕີເມືອງບ້ານສວນ ນາຍວິຊີຕ ຂົດວິເຄະ ນາຍເທດມනຕີເມືອງບ້ານສວນ

1.8.1 ວິສັຍທັກນີ້

“ພັດນາໂຄຮງສ້າງພື້ນຖານ ໃຫ້ບ້ານສວນເປັນມືອນນ່າຍໆ ສືບສານປະເພນີວັດນຽມຮົມ ອນຸຮັກໝໍທີ່ພົມມາຕີ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ ສ່າງເສີມເສຣໜູກິຈ ແລະດູແລຄຸນກາພີ່ວິດ ເພື່ອຂ້າວບ້ານສວນອູ່ດີ ກິນດີ”

1.8.2 ພັນຍາ

- 1.ພັດນາສັງຄົມແລະຄຸນກາພີ່ວິດ ຂອງປະຊານທຸກໆໜ່ວຍໄໝມີຄວາມເປັນອູ່ທີ່ດີປົກລົງ
- 2.ສ່າງເສີມການສຶກສາ ໃຫ້ປະຊານໄດ້ຮັບການສຶກສາຍ່າງທົ່ວລົງ ທັກການສຶກສາໃນຮະບບ ແລະການສຶກສາ ຕາມອົບຍາຍ້ສໍາຍ ສ່າງເສີມການກີ່ພາ ແລະນັ້ນທາງການ ເສີມສ້າງສຸຂະພາບລານມັຍທີ່ດີແກ່ປະຊານ
- 3.ອນຸຮັກໝໍແລະສ່າງເສີມປະເພນີວັດນຽມອັນດີຈານ ສຕາບັນຄຣອບຄົວ້າ ສຕາບັນຫາຕີ ສາສາ ພະມາກຫຼັກຫຼັກ ໄທ້ກອງອູ່ລົດໄປ
- 4.ອນຸຮັກໝໍທີ່ພົມມາຕີແລະສິ່ງແວດລ້ອມ ບຣີຫາຮັດການຍິຍະ ລດມລົມພິ່ນ ດູແລຄວາມສະອາດ ຄວາມເປັນຮະບັບເຮັບຮ້ອຍ ການຈັດການນ້ຳເສີຍ ທະເລງາມ ຄລອງສາຍ ນ້ຳໃສ ດັນປົກລົງ
- 5.ພັດນາໂຄຮງສ້າງພື້ນຖານ ແລະສາຮາຮູ່ປົກລົງ ໄທ້ເພີ່ມພວ ປະຊານໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກສບາຍ ຮອງຮັບ ການເຈີ່ງເຕີບໂຕຂອງເມືອນໃນອານາຄຕ
- 6.ສ່າງເສີມເສຣໜູກິຈໜຸ່ມໜຸນ ສ່າງເສີມອາຊີ່ພ ສ່າງເສີມກາຮ້າຍໃນພື້ນທີ່ ໃຫ້ປະຊານອູ່ດີກິນດີ
- 7.ບຣີຫາຮັດການອົງກໍຣ ໄທ້ບຣີການສາຮາຮູ່ຍ່າງມີປະສິທິທິກາພ ໃຫ້ຫຼັກການບຣີຫາຮັດການທີ່ແລະ ພັດທະນາກິບາລ ໂດຍຢືດປະຊານເປັນຄຸນຍົກລາງ

1.8.3 ນໂຍບາຍເຮັດວຽກ

1. ເຮັດວຽກການປັ້ງກັນແລະຮະຈັບກາຮ້າຍບາດຂອງໂຄໂຄວິດ-19
2. ຈັດຫາວັດທີ່ປັ້ງກັນໂຄໂຄວິດ-19 ມາໃຫ້ບຣີການແກ່ປະຊານໃນພື້ນທີ່ໃນທຸກໆເວລັກຖານທີ່ທົ່ວລົງ ໂດຍປົງປັບຕິຕາມກຸ່ມາຍ ອີ່ຮັບຮັບຮ້ອຍທີ່ເກີ່ຍ້ອງ ແລະສອດຄລ້ອງກັບແນວທາງການບຣີຫາຮັດການວັດທີ່ປັ້ງກັນໂຄໂຄວິດ-19 ກາຍໃຕ້ສັນຕະກຳເຄີ່ມ ຕາມທີ່ຄຸນຍົກລາງ ຕາມກົດໝາຍໂຄໂຄວິດ-19 ກຳໜັດ
3. ສັນບັນດຸນແລະອໍານວຍຄວາມສະດວກແກ່ປະຊານໃນພື້ນທີ່ ໃນການເຂົ້າຮັບບຣີການວັດທີ່ປັ້ງກັນໂຄໂຄວິດ-19
4. ເຢີວຍາແລະໃຫ້ຄວາມໜ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຕິດເຂົ້າໂຄວິດ-19 ໃນເຂດເທັບາລ ຕາມອຳນາຈນ້າທີ່

1.8.4 ນໂຍບາຍການພັດນາ

ເພື່ອປະໂຫຼືນສຸຂະອງປະຊານຂ່າວບ້ານສວນ ໃນຫຼາຍນາຍເທດມනຕີເມືອງບ້ານສວນ ຈະບຣີກາງານ ໂດຍຢືດຫຼັກ “ເຂົ້າໃຈສາກປ່ຽນຫາ ເຂົ້າສົ່ງປະຊານ ແລະພັດນາຍ່າງຍິ່ງຍື່ນ” ທັນນີ້ ເປັນໄປຕາມອຳນາຈນ້າທີ່ແລະ ຮະບັບຂອງທາງຮາກການ ໂດຍຂອແຄລນໂຍບາຍການພັດນາຕ່າງໆສ່າງເທດມານມີບ້ານສວນ ດັ່ງນີ້

(1) ນໂຍບາຍດ້ານການພັດນາສັງຄົມແລະຄຸນກາພີ່ວິດກຳໜັດໃຫ້ພັດນາແລະເສີມສ້າງຄຸນກາພີ່ວິດຂອງປະຊານທຸກໆໜ່ວຍ້າຍ ໃນດ້ານສິຫຼຸບປະເທດ ສຸຂະກວາະ ສົວສັດກາຮ້າຍ ແລະຄວາມປົກລົງ

- ສ່າງເສີມສຸຂະພາບແລະການປັ້ງກັນໂຄເຈິ່ງຮູກ
- ສັນບັນດຸນການດໍາເນີນງານກອງທຸນຫຼັກປະກັນສຸຂະພາບ
- ສັນບັນດຸນສ່າງເສີມການດໍາເນີນງານຄຸນຍົກລາງ ດູແລຄວາມສະດວກທີ່ມີຜູ້ສູງອາຍຸ
- ເປີດຄຸນຍົກລາງສາຮາຮູ່ ແທ່ງທີ່ 2 ປະຊານເຂົ້າສົ່ງການບຣີຫາຮັດການໂດຍສະດວກ
- ເປີດບຣີການຮັກໝໍແລະຟິ່ນຟຸ່ສຸຂະພາບທາງເລືອດຕ້ວຍຮະບບຮາຮາບມຳບັດ
- ສັນບັນດຸນການປັ້ງກັນແລະຄວບຄຸມໂຄຕ່າງໆ
- ສ່າງເສີມໃຫ້ເຕັກແຮກເກີດ ທີ່ 6 ຂວາບ ຜູ້ປ່າຍເອດສ໌ ຜູ້ສູງວ້າຍ ຄນພິກາສແລະຜູ້ດ້ອຍໂຄກສໄດ້ເຂົ້າສົ່ງສົວສັດກາຈາກຮູ້ຕາມສິຫຼຸບປະເທດ

- ສັນບັນດຸນໃໝ່ກອງທຸນໜ່ວຍເຫຼືອ ແລະສົງຄະຫຼາດທີ່ຄຣອບຄົວ້າ
- ສັນບັນດຸນກອງທຸນສົວສັດກາຮ້າຍຂ່າຍເຫຼືອປະຊານ ໃໝ່ສົວສັດກາໃນຂະນະມີ່ວິດ
- ສ່າງເສີມສັນບັນດຸນການດໍາເນີນງານຂອງສາມາປາປົກສົງເຄຣະທີ່ ຜ່າຍສົງເຄຣະທີ່ຄຣອບຄົວ້າເມື່ອສີ່ວິດ

- ส่งเสริมและสนับสนุนศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ให้บริการคนพิการได้อย่างเท่าเทียมกัน
- จัดให้มีศูนย์บริการกายอุปกรณ์ให้บริการยึดใช้กายอุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น เตียงผู้ป่วย ไม้เท้า รถเข็นผู้ป่วย ฯลฯ สำหรับผู้ป่วย คนพิการ และผู้ที่มีความจำเป็น
- จัดสวัสดิการอื่นๆ แก่ประชาชนทุกช่วงวัย ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับการใช้งาน
- พัฒนาบุคลากรประจำศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการรักษาความสงบ ให้มีความชำนาญในการปฏิบัติงาน และประสานการจัดระเบียบราชการ
- ติดตั้งระบบกล้องวงจรปิด CCTV ที่มีประสิทธิภาพและครอบคลุมในพื้นที่ เพื่อสร้างความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

- แก้ไขปัญหาสุนัขจรจัดในเขตเมืองและป้องกันให้ประชาชนปลอดภัยจากโรคพิษสุนัขบ้าโดยจัดตั้งศูนย์พักพิงสุนัขจรจัด เพื่อช่วยเหลือสัตว์และป้องกันโรคจากสัตว์มาสู่คน

(2)นโยบายด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ

- ส่งเสริมการศึกษา ให้เด็กก่อนวัยเรียน ให้พัฒนาการตามเกณฑ์มาตรฐาน
- พัฒนาและสนับสนุนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่งเสริมให้เด็กในวัยเรียนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงสนับสนุนสถานศึกษาในเขตเทศบาลตามอำนาจหน้าที่
- สนับสนุนการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่จำเป็นสำหรับชีวิตประจำวัน ได้แก่ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ เป็นต้น
- ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาตามอัธยาศัย เช่น ห้องสมุดชุมชน โรงเรียนผู้สูงอายุในชุมชนศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น
- จัดตั้งศูนย์ดิจิทัลชุมชน บริการและแนะนำการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการดำเนินชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ ใช้เป็นช่องทางการรับบริการอิเล็กทรอนิกส์ ส่งเสริมการเรียนรู้ตามอัธยาศัย ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผ่านสื่อต่างๆ
- ส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ จัดให้มีศูนย์กีฬาและนันทนาการ ศูนย์พิฒนา สร่าวไวยน้ำ แอโรบิค โยคะ สีลักษ์ เป็นต้น เพิ่มพื้นที่ออกกำลังกาย และลานกีฬาในชุมชน

(3)นโยบายด้านอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรม

- ส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรมจากระดับครอบครัว ชุมชน องค์กรและสังคม ให้ประชาชนทุกเพศทุกวัย ประพฤติปฏิบัติตามเป็นพลเมืองดี มีจิตสาธารณะตามสมควรแก้ไขโอกาส
- สนับสนุนและจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- รวบรวมแหล่งวัฒนธรรมและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชญาติชาวบ้าน ให้คงอยู่ ยกย่องเชิดชูผู้ทำคุณประโยชน์ต่อส่วนรวม
- ส่งเสริมพื้นฟูและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นให้ดำรงอยู่คู่บ้านสวนตลอดไป

(4)นโยบายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ส่งเสริมกิจกรรมสร้างจิตสำนึกรักษาสิ่งแวดล้อม และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาขยะ ต้องเริ่มจากตนเอง ชุมชน องค์กรและสังคม โดยยึดหลัก 7R นำมาปรับใช้ ประกอบด้วย การใช้น้อย Reduce การใช้ซ้ำ Reuse การนำกลับมาใช้ใหม่ Recycle การปฏิเสธการใช้ Refuse ใช้สินค้าที่ได้มาจาก Refill การหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ Return และการซ่อมแซม Repair
- บริหารจัดการขยะที่มีพื้นที่ให้รวดเร็วถูกหลักสุขาภิบาล และเกิดประโยชน์สูงสุด
- จัดกิจกรรมพัฒนาทำความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ท่อระบายน้ำ คู คลอง ชายน้ำ แหล่งน้ำ และสถานที่สาธารณะอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง
- ส่งเสริมสนับสนุนโครงการที่ช่วยลดภาวะโลกร้อน เช่น การใช้กระถางไฟฟ้าโซลาเซลล์ และสนับสนุนให้องค์กรใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การปลูกป่าชายเลน เป็นต้น
- เพิ่มพื้นที่สีเขียว สร้างสวนสาธารณะสวนหย่อม และปรับปรุงสภาพพื้นที่ให้พื้นที่สีเขียวคงอยู่ เป็นแหล่งกรองมลภาวะของเมือง ใช้เป็นพื้นที่เพื่อการพักผ่อน หย่อนใจ และรองรับกิจกรรมทางสังคม

(5) นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

- ปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองให้เป็นระเบียบและทันสมัย สนับสนุนโครงการสายไฟฟ้าและสายสื่อสารไว้ได้ดี บริเวณถนนพระยาสัจจาและแยกวิรัตน์ศิลป์ เป็นการสร้างเอกลักษณ์ของบ้านสวนให้เด่นชัดขึ้น รวมถึงสนับสนุนให้มีสถานีอัตโนมัติเพิ่มขึ้นในสังคมเมืองต่อไป

- สร้างสะพานลอยทางข้ามถนนสุขุมวิทพร้อมติดตั้งลิฟท์ บริเวณหน้าโรงพยาบาลชลบุรี อำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และสร้างความปลอดภัยให้กับประชาชน

- พัฒนาระบบไฟฟ้าและประปาให้ครอบคลุมเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

- สร้างและปรับปรุงถนน ซอย ผิวการจราจรให้มีความสะอาดแก่การสัญจรและได้นำมาตรฐานสอดคล้องกับการขยายตัวเจริญเติบโตของเมืองและให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างสะดวกปลอดภัยและเป็นระเบียบเรียบร้อย

- ปรับปรุงและจัดระเบียบทางเท้า ให้เป็นระเบียบได้มาตรฐานเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ให้ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัย

- พัฒนาเส้นทางระบายน้ำ ท่อระบายน้ำแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในแหล่งชุมชน

- จัดให้มีสัญญาณจราจรและพัฒนาระบบการจราจรให้มีความปลอดภัยสำหรับผู้ใช้รถใช้ถนน

- ส่งเสริมการวางแผนเมือง เพื่อรับการเจริญเติบโตของเมืองอย่างมีระเบียบ

(6) นโยบายส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ

- เปิดบริการ สถานท่านนบุลาบริการแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำแก่ประชาชน สงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อย ช่วยแก้ปัญหาทางการเงินในระยะสั้นๆ ได้

- ส่งเสริมอาชีพของประชาชน ให้ประชาชนมีงานทำ มีการประกอบสัมมาชีพ โดยประสานกับภาครัฐ และเอกชน ส่งเสริมการจัดหางาน

- ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ ร่วมกับส่งเสริมการตลาด ให้กับกลุ่มอาชีพและผู้ประกอบการในพื้นที่

- พัฒนาผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่าสินค้าชุมชน รวมถึงส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี เพื่อช่วยในการผลิต การตลาด การบริหารจัดการให้กับกลุ่มอาชีพ

- ควบคุมและตรวจสอบตลาด ให้มีมาตรฐาน สะอาด ถูกสุขลักษณะ สร้างความมั่นใจแก่ประชาชน ในการจับจ่ายใช้สอย

- เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร เช่น ปลูกผักสวนครัว สมุนไพร ยึดแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับครัวเรือนชุมชน และโรงเรียน

- สร้างศูนย์ฝึกอบรมอาชีพ อบรมอาชีพระยะสั้นให้กับประชาชน ให้สามารถนำไปประกอบอาชีพ สร้างรายได้แก่ตนเองและครอบครัวได้

(7) นโยบายด้านการบริหารจัดการที่ดี

- ปลูกฝังความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมของประชาชน ในทางการเมืองและการปกครองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากรุณาธิรัตน์เป็นประมุข บริหารงานโปร่งใส่มีประสิทธิภาพ ตรวจสอบและประเมินผล ได้ ให้บริการแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนได้ยึดหลักประชาชน เป็นศูนย์กลาง บริการประชาชนด้วยความเสมอภาค

- ส่งเสริมบทบาทของชุมชน ให้เป็นแกนหลักและเครือข่ายในการพัฒนาแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น

- พัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้รวมถึงการนำเทคโนโลยีทันสมัย พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ สามารถ บริการสาธารณะให้แก่ประชาชนได้อย่างรวดเร็วถูกต้องและเป็นธรรม

- พัฒนาการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลให้มีประสิทธิภาพ จัดทำข้อมูลให้ถูกต้องครบถ้วน เพื่อจัดเก็บได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น

- ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่ออำนวยความสะดวกและความสะดวกแก่ประชาชนผู้รับบริการส่งเสริม มาตรฐานทางจริยธรรม ให้กับบุคลากรยึดมั่นในสถาบันหลักของชาติ ทำในสิ่งที่ถูกต้อง คิดถึงผลประโยชน์ส่วนรวม มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานไม่เลือกปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดี รวมถึงยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและธรรมาภิบาล

- ยึดแนวทางการบริหารงานภาครัฐอัจฉริยะ Smart Governance โดยพัฒนาระบบบริการภาครัฐ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของภาครัฐ โดยมุ่งเน้นความโปร่งใสและการมีส่วนร่วม และมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องผ่านการประยุกต์ใช้นวัตกรรมบริการ

- ปรับปรุงโครงสร้างและอัตรากำลังให้สอดคล้องกับบทบาทภารกิจของเทศบาลตามกฎหมาย รวมทั้งส่งสนับสนุนการพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรของเทศบาล ในการเพิ่มพูนความรู้ สนับสนุนการศึกษาเพิ่มเติมให้รอบรู้ มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน มีจิตสำนึกรักการบริการประชาชน เสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ด้วยความเสมอภาค

- ส่งเสริมให้มีการประสานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ในการร่วมพัฒนาเทศบาล เพื่อความทันสมัยและรวดเร็ว

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์

“เทศบาลเมืองบ้านสวน เมืองแห่งความสุข”

Happy Hometown

2.2 ยุทธศาสตร์

เทศบาลเมืองบ้านสวนได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
2. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการผังเมือง
3. ด้านการพัฒนาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
4. ด้านการอนุรักษ์พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงาน
5. ด้านการพัฒนาระบบบริหารภาครัฐอัจฉริยะตามหลักธรรมาภิบาล

2.3 พันธกิจ (Mission)

1. เสริมสร้างสังคมให้เข้มแข็ง พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในทุกช่วงวัย
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาของรายได้ของประชาชน และเศรษฐกิจในท้องถิ่นให้เติบโตอย่างยั่งยืนและมีคุณภาพ และสนับสนุนให้ประชาชนเข้าถึงระบบสวัสดิการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
3. ส่งเสริม นำนวัตกรรม สร้างค่านิยมความเป็นไทยและสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นที่ดี งามพร้อมน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างยั่งยืน
5. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก รองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคม
6. เสริมสร้างประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การดูแลความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินและรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน
7. การบริหารจัดการและดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. การบริหารราชการอย่างมีคุณภาพและทันสมัย โดยยึดหลักธรรมาภิบาล
9. ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย สร้างจิตสำนึกลมเมือง รักชาติ ศาสนा และพระมหากษัตริย์

2.4 เป้าประสงค์

1. ยกระดับคุณภาพการศึกษา สร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้ในทุกช่วงวัยให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง
2. ประชาชนมีสุขภาวะที่ดีทั้งกายและใจ และมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน
3. ประชาชนมีทักษะความรู้ในการประกอบอาชีพ สามารถปรับตัวเท่าทันการเปลี่ยนแปลง และได้รับสวัสดิการอย่างครอบคลุมและทั่วถึง
4. ประชาชนมีภูมิคุ้มกันทางสังคม มีจิตสาธารณะ ยึดหลักธรรม และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต สืบทอดวัฒนธรรมประเพณี และค่านิยมความเป็นไทยเพื่อเป็นรากฐานให้ชุมชนและสังคมเข้มแข็ง
5. ปัญญาเดพติดในชุมชนมีแนวโน้มลดลง
6. โครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางคมนาคม ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและระบบราชการมีมาตรฐานครอบคลุมพื้นที่ รองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชน
7. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน ชุมชนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และปลอดจากภัยคุกคามต่างๆ
8. การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการและดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความยั่งยืน
9. การปฏิบัติราชการและบริการประชาชนภายใต้หลักธรรมาภิบาลอย่างมีประสิทธิภาพ ทันสมัย และได้มาตรฐาน
10. ประชาชนตระหนักรู้ถึงความสำคัญของสถาบันหลักของชาติ มีสำนึกรักการเป็นพลเมือง สำนึกรักท้องถิ่น เรียนรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมืองการปกครอง ตามระบบประชาธิบัติไทย อันมีพระมหากรุณาธิคุณเป็นประมุข

2.5 ตัวชี้วัด และ 2.6 ค่าเป้าหมาย

ปีงบประมาณที่ร่องบ.	เป้าประสงค์	เป้าประสงค์	2.4 ตัวชี้วัด/ผลลัพธ์โครงการ				2.5 ค่าเป้าหมาย				2.6 กลยุทธ์
			2566	2567	2568	2569	2570				
บุคลากรสัมภาระ 1 ต้านการพัฒนา คุณภาพชีวิต เสริมสร้าง ความเป็นธรรม และความเหลือล้ำ ในสังคม	1. ยกระดับคุณภาพ การศึกษา สู่มาตรฐาน การยกระดับการศึกษาและ การเรียนรู้ในทุกช่วงวัยให้ เท่าทันต่อการ เปลี่ยนแปลงอย่างทัน ทีของสังคมทั่วโลก	ร้อยละของสถานศึกษาของรัฐ ที่ทางบ้านสอนเป็นภาษาอังกฤษ [*] พัฒนาส่งเสริมการศึกษา จำนำนิจกรรม/โครงการ ที่ส่งเสริมการ พัฒนาักษะด้านอุปทานของเด็ก	60	70	80	90	100	1. ส่งเสริมให้คนทุกช่วงอายุ ได้รับ [*] โอกาสในการศึกษา เรียนรู้ อย่างนิ่ม คุณภาพทางการศึกษาทั่วไป			
2. ประชานิสฐาภาวะที่ดี ทั้งภายในและ ทั่วโลก	2. ประชานิสฐาภาวะที่ดี ทั้งภายในและ ทั่วโลก	ร้อยละของเด็กที่ได้รับใน [*] สังคมที่บ้านเมืองบ้านสวน สามารถ อ่านเขียนภาษาไทยเบื้องต้นได้ จำนำนิจกรรม/โครงการ สำหรับการ เรียนรู้นอกห้องเรียน เพื่อให้สามารถ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จำนำประชานิสฐาที่ได้รับการอบรม เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ	3	3	5	5	5	2. สงเสริมการเรียนรู้ สร้างทักษะ [*] การมีส่วนร่วมในการพัฒนาบริการ สาธารณะและสร้างเสริมสุขภาวะที่ดี ทางการเมือง			

ขุนพากษาสตัตร์อปฯ.	เป้าประสงค์	2.4 ตัวชี้วัด/ผลผลิตโครงการ	2.5 ค่าเป้าหมาย				2.6 กลยุทธ์
			2566	2567	2568	2569	
ยุทธศาสตร์ที่ 5 ดำเนินการเพิ่มประสิทธิภาพ บริหารการรักษา ^{มาตรฐาน} อัจฉริยะตามหลัก ธรรมาภิบาล	9 ภาระปฏิบัติราชการและ บริการประจำประจำปี	ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการอบรม พัฒนาการในปีต่อๆ กันมา	80	80	80	80	10. พัฒนาการและมาตรฐานการให้บริการ บริการประชุมทางโทรศัพท์ไม่ใช่ประจำเดือน ทันสมัย และได้มาตรฐานมากยิ่ง ^{ข้อ ๑} หลักธรรมาภิบาล
	หลักปรัชญาลืออย่างนี้ ประสึทธิภาพ ท่านสูงย เบ็ดเตล็ดมาตรฐาน	จำนวนบุคลากรที่ได้รับการอบรม พัฒนาการปฏิบัติราชการด้านการ จัดซื้อจัดจ้าง	150	150	150	150	
		จำนวนบุคลากรพัฒนาประเมิน ^{ข้อ ๒} จัดการภาคีรัฐและรัฐวัฒนธรรม ^{ข้อ ๓} ตามหลักธรรมาภิบาล	5	5	5	5	
		จำนวนบุคลากรพัฒนาเพื่อเสริมสร้าง ศักยภาพของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการ จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	2	2	2	2	
		จำนวนบุคลากรที่ได้ร่วมกิจกรรมการ เรียนรู้ในกรุงเทพมหานครในระบบ ประชุมที่ไม่ต้อง การไปครุ่งหัวลง แต่ มีส่วนในการเป็น ผู้นำองค์กรท้องทั่วโลก ^{ข้อ ๔}	100	100	100	100	11. ส่งเสริมการร่วมส่งเสริม การเรียนรู้ ในการบริหารงานที่ยั่งยืน ในระบบ ประชุมที่ไม่ต้อง เสียเวลาเดินทางทั่วโลก ความสำนัญของสถาบันแห่งชาติ
		เตรียมและฝึกอบรมร่วมใน การพัฒนาทางการเมือง การปกครองในระบบท้องถิ่น ประชุมที่ไม่ต้อง เดินทางทั่วโลก ^{ข้อ ๕} เป้าหมาย					

2.7 กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

1. ส่งเสริมให้คนทุกช่วงอายุ ได้รับโอกาส ในการศึกษา เรียนรู้ อย่างมีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง

2. ส่งเสริมการเรียนรู้ สร้างทักษะและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาบริการสาธารณสุขและสร้างเสริมสุขภาวะที่ดีทั้งกายและใจ

3. ส่งเสริมอาชีพและเศรษฐกิจในชุมชน โดยพัฒนาทักษะความรู้แก่ประชาชน เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเอง และปรับตัวเท่าทันการเปลี่ยนแปลง และดูแลประชาชนให้ได้รับสวัสดิการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

4. เสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ทำนุบำรุงศิลปะ อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี ส่งเสริมค่านิยม ความเป็นไทย ความมีจิตสาธารณะ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล จริยธรรมและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

5. เสริมสร้างความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการผังเมือง

6. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางคมนาคม การจราจร ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการให้มีมาตรฐาน และครอบคลุมพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

7. พัฒนาประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการป้องกันปัญหาอันตรายที่เกิดจากธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการอนุรักษ์พื้นที่ฟื้นฟูทรัพยากร ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และพลังงาน

8. ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยธรรมชาติ และผลกระทบการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

9. เสริมสร้างประสิทธิภาพการลดมลพิษ และขับเคลื่อนชุมชนสู่สังคมคาร์บอนต่ำ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการพัฒนาระบบบริหารภาครัฐอัจฉริยะตามหลักธรรมาภิบาล

10. พัฒนาระบบราชการและการบริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย และได้มาตรฐานภายใต้หลักธรรมาภิบาล

11. ส่งเสริมการมีส่วนร่วม การเรียนรู้ในการบริหารงานท้องถิ่นตามระบบประชาธิปไตยและ ความตระหนักรถึงความสำคัญของสถาบันหลักของชาติ

2.8 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนมีความเท่าเทียมและทั่วถึง ทุกคนมีสุขภาวะที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ

2. การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพและเศรษฐกิจในชุมชนมีความครอบคลุมและทั่วถึงให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองและปรับตัวเท่าทันการเปลี่ยนแปลง โดยน้อมนำเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

3. ประชาชนได้รับการดูแลให้เข้าถึงระบบสวัสดิการได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

4. รากฐานครอบครัว ชุมชนและสังคมเข้มแข็ง ร่วมมือร่วมใจในการทำงานบำรุงศิลปะ และ มีความภาคภูมิใจในวัฒนธรรม ประเพณีและค่านิยมความเป็นไทยที่ดีงาม

5. ระบบโครงสร้างพื้นฐานมีความครอบคลุม ทันสมัย และได้มาตรฐาน สามารถรองรับการขยายตัว ของเศรษฐกิจและชุมชน

6. การบูรณาการความร่วมมือในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เกิดความเชื่อมั่นใน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. ภาคีเครือข่ายร่วมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยคำนึงถึงหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน

8. การบริหารราชการและการบริการประชาชนเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล มีความทันสมัยและได้มาตรฐาน

9. ประชาชนมีความเป็นพลเมือง เกิดสำนึกรักท้องถิ่น ตระหนักรถึงความสำคัญของสถาบัน หลักของชาติ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเข้มแข็ง

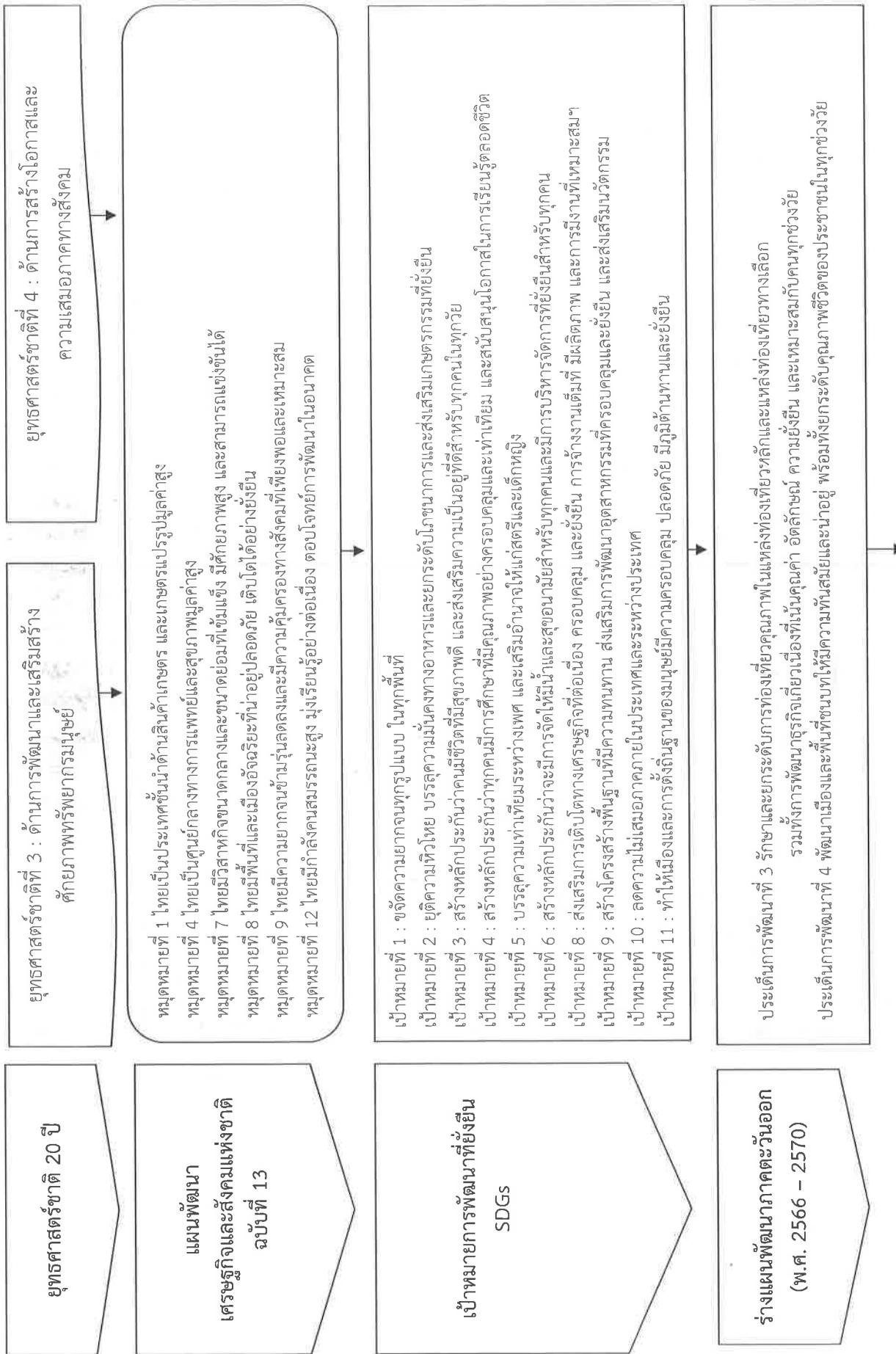
2.9 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม

นับตั้งแต่ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 เป็นต้นมา รูปแบบการจัดทำแผนเพื่อวางแผนครอบทิศทางการพัฒนาประเทศได้มีการปรับเปลี่ยนไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยมาตรา 65 ภายใต้หมวดนานาโยบายแห่งรัฐ ได้กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนระดับที่ 2 และ 3 ตลอดจนการจัดทำกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้การถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติให้มีความสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบนั้น

แผนระดับที่ 1 คือ ยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งเป็น ซึ่งประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจะทำหน้าที่เป็นกรอบทิศทางในภาพใหญ่ที่ครอบคลุมทิศทางการพัฒนาประเทศในการที่จะสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

แผนระดับที่ 2 เป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติต่างๆของยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ทำหน้าที่กำหนดประเด็นการพัฒนาที่มีความบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับ แผนการปฏิรูปประเทศ ซึ่งทำหน้าที่เป็นแผนที่มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนแก้ไขปัญหา อุปสรรคเร่งด่วนเชิงโครงสร้าง กลไก หรือภาระเบียบ เพื่อใหரากฐานการพัฒนามีความเหมาะสมกับบริบทประเทศ ในขณะที่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จะทำหน้าที่ เป็นแผนช่วยระบุทิศทางการพัฒนาที่ประเทศควรให้ความสำคัญและมุ่งดำเนินการในระยะ 5 ปีของแผนยุทธศาสตร์ชาติ โดยคำนึงถึงพลวัตและเงื่อนไขการพัฒนาที่ประเทศเผชิญอยู่ เพื่อเป็นแนวทางให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องปรับจุดเน้นการดำเนินงาน มุ่งสู่การเสริมสร้างความสามารถของประเทศให้สอดรับปรับตัวเข้ากับกับพลวัตและเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการระบุทิศทางการพัฒนาที่มีความชัดเจนจะส่งผลให้การพัฒนาประเทศตั้งแต่ระดับทิศทางโครงสร้าง นโยบาย ตลอดจนการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติมีความเชื่อมโยงกันในทุกระดับและจะเป็นกำลังในการขับเคลื่อนประเทศสู่การบรรลุเป้าหมายระยะยาว และมีนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นแผนหลักที่เป็นกรอบหรือทิศทางในการดำเนินการป้องกัน แจ้งเตือน แก้ไข หรือ รับบัญชี้ภัยคุกคามทุกรูปแบบเพื่อร่างไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติที่มีความครอบคลุมมิติและประเด็นการพัฒนาของประเทศอย่างรอบด้าน โดยแผนระดับที่ 2 ทั้ง 4 แผนข้างต้นจะเป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติต่างๆ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ

แผนระดับที่ 3 ซึ่งเป็นแผนเชิงปฏิบัติที่มีการระบุการดำเนินงาน/โครงการที่ความชัดเจน ตามภารกิจของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) ของเทศบาลเมืองบ้านสวน ถือเป็นส่วนในการสนับสนุนการดำเนินงานของแผนระดับที่ 2 และยุทธศาสตร์ชาติ ให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้และมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกันในทุกระดับของแผน สอดคล้องกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุดที่ มหาดไทย 0810.3/ว1467 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2563 กำหนดให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด แผนพัฒนาภาคตะวันออก แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals; SDGs) ดังนี้

ຢູ່ທະບາຍສົດຮັບອະນຸມາດ

ປະເທດລາວ ທີ່ຈະມີການພື້ນຖານທີ່ 5 ພໍລົງນາຄານແລະປູ້ນັ້ນໃຫ້ຮັບອະນຸມາດຕະຫຼາດ ມີຄຸນມາພາແນະຢ່າງຍິນຍຸຕາມທີ່ກຳປັບປຸງອະນຸມາດຕະຫຼາດ

ຢູ່ທະບາຍສົດຮັບອະນຸມາດ ວິນຍິນຈຸດຫວັງ

ຢູ່ທະບາຍສົດຮັບອະນຸມາດທີ່ 4 ການພື້ນຖານຄູນພາກທີ່ຈະມີຄຸນມາພາແນະຢ່າງຍິນຍຸຕາມທີ່ກຳປັບປຸງ

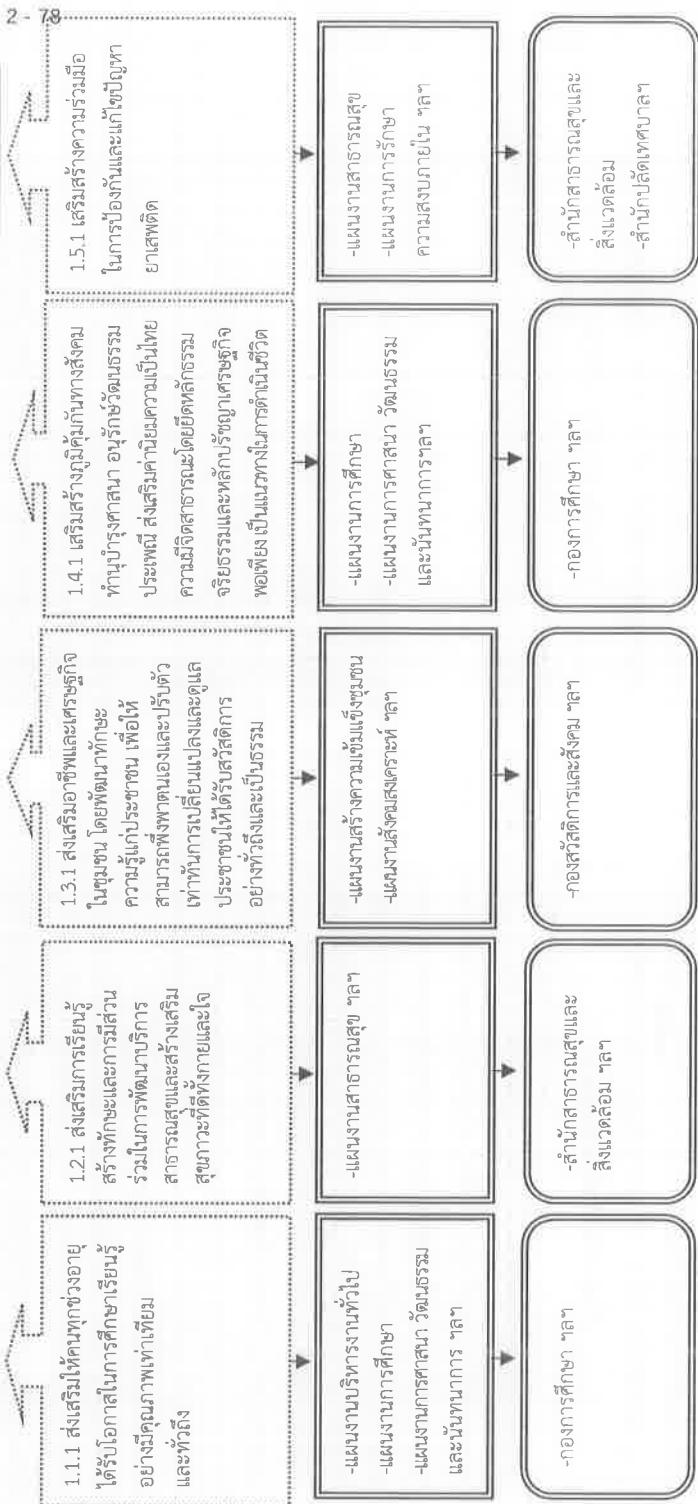
ຢູ່ທະບາຍສົດຮັບອະນຸມາດ ຫົວໜ້າ

ຢູ່ທະບາຍສົດຮັບອະນຸມາດພະຍົດ ເສີມມັນສົງໄລຍະ

- 1.1 ຍັກຮະຕູບຕິດມາພາກສົດຮັບອະນຸມາດ ສັງໄດ້ອາໄສໃນການຫຼັງຈາກສົດຮັບອະນຸມາດ
- 1.2 ປະເທດນີ້ເສີມສົງໄລຍະທີ່ຫຼັງຈາກສົດຮັບອະນຸມາດ ແລະມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຫຼັງຈາກສົດຮັບອະນຸມາດ
- 1.3 ປະເທດນີ້ກີ່ມີກະຊວງປະກາດຄວາມສົດຮັບອະນຸມາດ ສົດຮັບອະນຸມາດ
- 1.4 ປະເທດນີ້ມີມີຄຸນກັນພາກສົດຮັບອະນຸມາດ ມີຈິຕົດຮັບອະນຸມາດ ຢື່ດ້ວຍກຳດັບພົມ ແລະປະບັດຮັບອະນຸມາດ ເພື່ອຫຼັງຈາກສົດຮັບອະນຸມາດ
- 1.5 ບັນຫຼາຍສົດຮັບອະນຸມາດໃນຫຼຸດຫົວໜ້າ

ຢູ່ທະບາຍສົດຮັບອະນຸມາດພະຍົດ ສົດຮັບອະນຸມາດ

- 1.1.1 ສົດຮັບອຳນັດກຳທົງວາງຍາ
ໄດ້ຮັບອຳນັດໃນການສົດຮັບອະນຸມາດ
ຮ່ວມມືກຳນົດກຳທົງວາງຍາ
ວຽກງານພະຍາຍາການ
ແລະຫຼັງຈາກສົດຮັບອະນຸມາດ
- 1.1.2 ສົດຮັບອຳນັດກຳທົງວາງຍາ
ໄດ້ຮັບອຳນັດໃນການສົດຮັບອະນຸມາດ
ຮ່ວມມືກຳນົດກຳທົງວາງຍາ
ວຽກງານພະຍາຍາການ
ແລະຫຼັງຈາກສົດຮັບອະນຸມາດ
- 1.2.1 ສົດຮັບອຳນັດກຳທົງວາງຍາ
ໄດ້ຮັບອຳນັດໃນການສົດຮັບອະນຸມາດ
ຮ່ວມມືກຳນົດກຳທົງວາງຍາ
ວຽກງານພະຍາຍາການ
ແລະຫຼັງຈາກສົດຮັບອະນຸມາດ
- 1.3.1 ສົດຮັບອຳນັດກຳທົງວາງຍາ
ໄດ້ຮັບອຳນັດໃນການສົດຮັບອະນຸມາດ
ຮ່ວມມືກຳນົດກຳທົງວາງຍາ
ວຽກງານພະຍາຍາການ
ແລະຫຼັງຈາກສົດຮັບອະນຸມາດ
- 1.4.1 ເສີມສົງໄລຍະທີ່ຫຼັງຈາກສົດຮັບອະນຸມາດ
ທຳມັນກັງຈາກສົດຮັບອະນຸມາດ ອັນຮັກຈົກຈົກມີມາຮຽນ
ປະເທດນີ້ ສ່ວນຕົວຄໍານິຍາມຄວາມເປັນຫຍ່າ
ຈົກລົງຮັບຮັບອຳນັດກຳທົງວາງຍາ
ພວກເຮົາເປັນຫຍ່ານັ້ນຫຼັງຈາກສົດຮັບອະນຸມາດ
- 1.5.1 ເສີມສົງໄລຍະທີ່ຫຼັງຈາກສົດຮັບອະນຸມາດ
ນິກາມປົກກົງມີມາຮຽນຫຼັງຈາກສົດຮັບອະນຸມາດ
ຍາເສົາເທິດ

ກ່າວຍງານທີ່ຮັບຜິດອອນ

ຢູ່ທຽບສາတ໌ຮັກຕີ 20 ປີ

ຢູ່ທຽບສາດ໌ຮັກຕີ 2 : ຕ້ານການສ່ວນຄວາມຄວາມຄາມຮາຍໃນກາງແກ່ງໆ

ເຄຣັງຂອງຈົດແລະສັງຄມແຫ່ງອ່ານື
ຈົບປັ້ນທີ 13

ແພນ່ພໍລິນາ

- ໜຶ່ງດັ່ງນາຍທີ 1 ໄທຍເປົ້າປະປະທາດັ່ງນັ້ນຄົນຫຼາກເຊີຍຕະຫຼາມທີ່ກະບຸງປະປຸງຕ່າງໆ
ໜຶ່ງດັ່ງນາຍທີ 2 ໄທຍເປົ້າຈຸດໝາຍອອກກາທ່ອທ່ານ່ວຍວ່າທີ່ນັ້ນຄຸນຄາມໄລຍະຄວາມຜູ້ຍື່ນ
ໜຶ່ງດັ່ງນາຍທີ 3 ໄທຍເປົ້າຮູ້ການການລືດຍານນັ້ນໄວ້ພໍາພາຫຼັກ
ໜຶ່ງດັ່ງນາຍທີ 4 ໄທຍເປົ້າປຸນຍົງລາຍກາທ່າງການພັກພົກແລະສັງການພູ້ເຊົາ
ໜຶ່ງດັ່ງນາຍທີ 5 ໄທຍເປົ້າປະຫຼາກຕົກຕ່າກກະລຸງມີແລ້ວທັກສ່າຍົກສ່າຍົກທີ່ສໍາຄັນຢອງນິກາມ
ໜຶ່ງດັ່ງນາຍທີ 6 ໄທຍເປົ້າປຸນຍົງລາຍກາວອຕສາຫກຮວມເລື່ອຖືກກາທ່ອນກັບລົງວິຍະແຕ່ອັດວຽກ
ໜຶ່ງດັ່ງນາຍທີ 7 ໄທຍເປົ້າຮົວສາກົນໃຈນຳຕາລາງແລະຫຼາຍໝາຍໝາຍໃໝ່ເປົ້າມີກາຍພາຫຼຸງ ແລະຂະບັງງານ
ໜຶ່ງດັ່ງນາຍທີ 8 ໄທຍເປົ້າພໍາພົກແລ້ວສະນູນອັນຈິນຂີຍຂີຍທີ່ນໍາຍ່ອງ ປົກວອດໄວຍ ເຕີປົດໄວ້ອ່າຍຍິນ
ໜຶ່ງດັ່ງນາຍທີ 10 ໄທຍເປົ້າສັກສົນຮູບໃຈຫຼຸງນີ້ເວັນແລະສັງຄມຄາຮັບອັນດຳ
ໜຶ່ງດັ່ງນາຍທີ 12 ໄທຍເປົ້າສົ່ງຄົນສ່ວນຮັບປະສົງ ມີ່ງຮູ້ນັ້ນຮູ້ອ່າງວ່າເວັນນີ້ ຕົບຈົງຢັກກາກໍ່ພື້ນໝາ ແກ່ຈະຍຸນາຕົກ
ໜຶ່ງດັ່ງນາຍທີ 13 ໄທຍເປົ້າຄົກຮັກທີ່ກໍ່ທັນສ່ວນນີ້ປະສົງສົກົນແລະຕອບປະຈິບປະຈິບ

ເປົ້າໝາຍກາຮັບຜົນນາທີ່ຍິ່ງຍື່ນ
SDGs

- ເປົ້າໝາຍທີ 2 : ຍົດຄວາມຫວັງໄບ ປະເທດສ່ວນນັ້ນຄົງທາງອາຫາດາລືບຍະກາຮັບຕັ້ງປະເທດໝາຍເກີດກາງຮັບສ່ວນຍ່າງຍິນ
ເປົ້າໝາຍທີ 3 : ສ້ວງເຫັນກັບປະກັນວ່າກຸດໝົກທີ່ເຄີຍສູງວ່າມີຄວາມເປັນຍຸ້ດຕື່ກໍ່ສໍາຫຼັບທັກນິ້ນກຳວັດ
ເປົ້າໝາຍທີ 4 : ສ້ວງເຫັນກັບປະກັນວ່າກຸດໝົກທີ່ມີຄຸນພາວຍ່າງຕົກຄົມແລະມີຫຼັມທ່າທີ່ມີມາ
ເປົ້າໝາຍທີ 5 : ປະຮັດວຽກເທົ່າທີ່ມີຮັບກັນວ່າກຸດໝົກຈົດໃຫ້ມີນີ້ແລະສ່ວນຍຸ້ດຕື່ກໍ່ກໍ່ສໍາຫຼັບທັກນິ້ນກຳວັດ
ເປົ້າໝາຍທີ 6 : ສ້ວງເຫັນກັບປະກັນວ່າກຸດໝົກທີ່ມີຄຸນພາວຍ່າງຕົກຄົມແລະມີຫຼັມທ່າທີ່ມີມາ
ເປົ້າໝາຍທີ 7 : ສ້ວງເຫັນກັບປະກັນວ່າກຸດໝົກຈົດໃຫ້ມີນີ້ແລະສ່ວນຍຸ້ດຕື່ກໍ່ກໍ່ສໍາຫຼັບທັກນິ້ນກຳວັດ
ເປົ້າໝາຍທີ 8 : ສ້ວງເຫັນກັບປະກັນວ່າກຸດໝົກຈົດໃຫ້ມີນີ້ແລະສ່ວນຍຸ້ດຕື່ກໍ່ກໍ່ສໍາຫຼັບທັກນິ້ນກຳວັດ
ເປົ້າໝາຍທີ 9 : ສ້ວງໂຄຮ່າສ້າງພົນກົງໃນກົງຄວາມການຫານາ ສ້ວງສ່ວນກາຮັບຜົນນາຫຼັກຮັບຜົນນາແລະຍື່ນ
ເປົ້າໝາຍທີ 10 : ລົດຄວາມນີ້ເສັ່ນອີກາຕາຍືນປະກົດແລະຮັບກ່າວ່າປະທັບ
ເປົ້າໝາຍທີ 11 : ທຳຫຼັກອ່ານແລະກາຮັກຮັບຜົນນີ້ໃນຮ້ານຂອນນຸ່ງຍື່ນຄວາມຮອບຄົມ ປົລວດຕີ່ຍີ່ນ
ເປົ້າໝາຍທີ 12 : ສ້ວງເຫັນກັບປະກັນໃຫ້ມີປະບົກກັດສິລືຕືລະກາບປົກກັດທີ່ມີ
ເປົ້າໝາຍທີ 17 : ເສັ່ນຄວາມນີ້ແລ້ວໃຫ້ມີກຳນົກກຳການດຳນັນຈາກແລ້ວພູ້ນັ້ນພູ້ນັ້ນກຳນົກກຳທີ່ມີ

ក្នុងរបៀបនៃការពារទិន្នន័យនៃការអនុវត្តន៍
(អ.គ.រ. 2566 – 2570)

บริบทด้านการพัฒนาที่ 3 รักษาและยกระดับการพัฒนาที่ยั่งยืนตามเป้าหมายขององค์กรให้ที่สูงที่สุด ต้องใช้ความตั้งใจในการพัฒนาธุรกิจอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาธุรกิจในระยะยาว ไม่ใช่แค่ในช่วงครึ่งปี

บริบทด้านการพัฒนาที่ 4 พัฒนาเชิงยั่งยืน ทางด้านเศรษฐกิจ ทางด้านสังคม และทางด้านสิ่งแวดล้อม ให้เกิดความยั่งยืน พร้อมทั้งยังคงรักษาภาระทางภาษีที่ต้องชำระอยู่ในระยะยาว ไม่ทำให้เกิดภาระทางภาษีในอนาคต ที่สูงกว่าปัจจุบัน

บริบทด้านการพัฒนาที่ 5 รักษาและยกระดับการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้เกิดความยั่งยืน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ทางด้านสังคม และทางด้านสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งยังคงรักษาภาระทางภาษีที่ต้องชำระอยู่ในระยะยาว ไม่ทำให้เกิดภาระทางภาษีในอนาคต ที่สูงกว่าปัจจุบัน

ຢູ່ອານຸສາສົດຮຽນທີ່

ရွှေမြန်မာတေသနပါရမ်းမှုပေါ်လေဆိပ်အောင်
မြန်မာနိုင်ငံတေသနပါရမ်းမှုပေါ်လေဆိပ်အောင်

บะรุงอุ่นกางฟูพูดไปที่ 4 ยังจะต่อไปรับสืบทอดภารกิจการบริหารจัดการ
กิจกรรมทางการเมืองที่ 4 ให้กับประเทศไทยเพื่อรักษาความมั่นคงทางการเมือง

សម្រាប់អាជីវកម្មរបស់ខ្លួន និងការរៀបចំប្រព័ន្ធដែលត្រូវបានរាយការណ៍ដោយសារជាមុន។

2.1. *Welding* is the joining of two or more metal parts by heating them until they melt and then applying pressure to hold them together. Welding is a common industrial process used to join metal components.

၁၈၂

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

- สำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค
- สำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค

យុទ្ធសាស្ត្រខាងពិភពលេខ

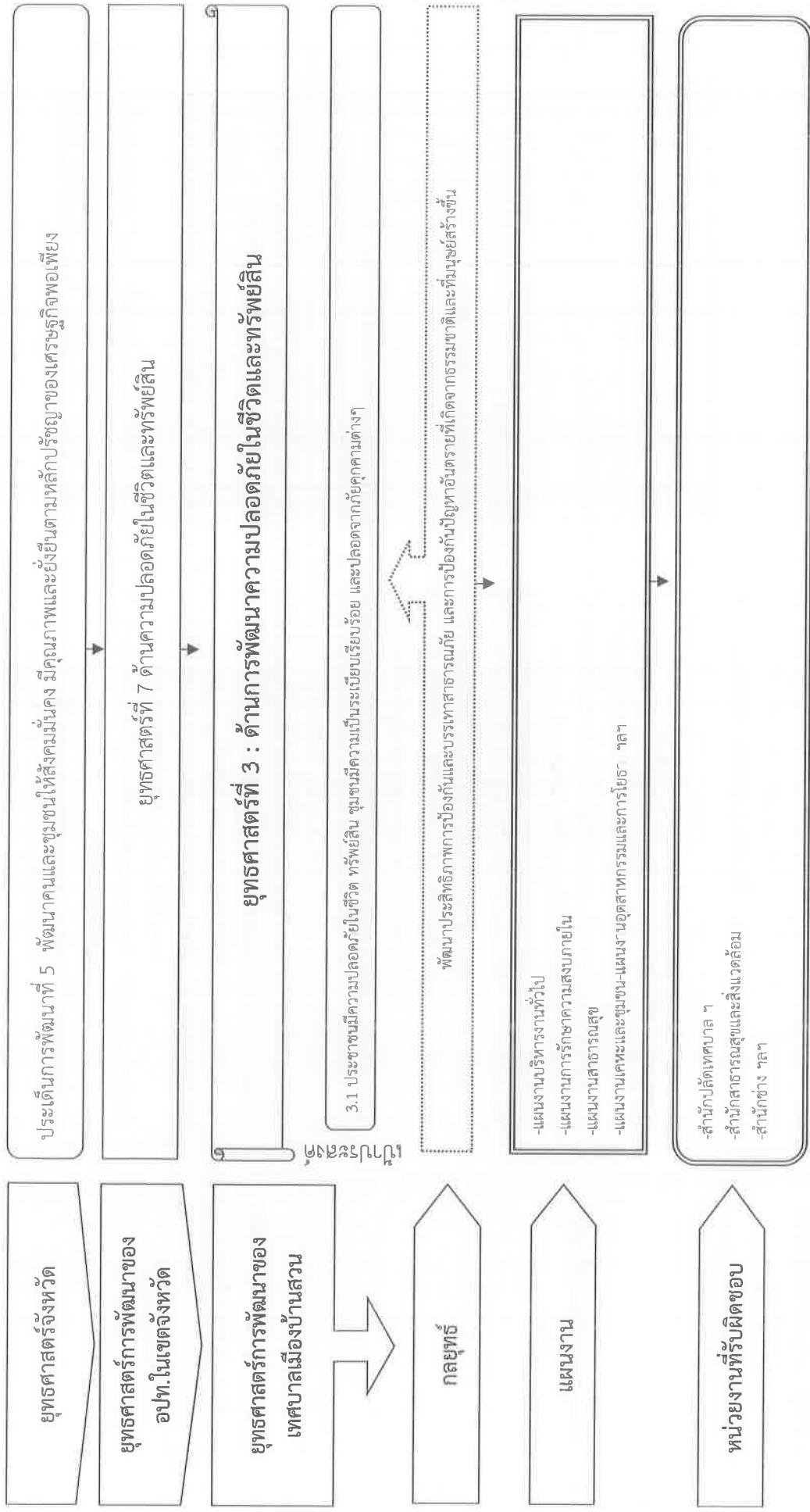
ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀଙ୍କ ମହିଳାଦିଗତ ପରିଷଦରେ ।

ເມືອງຫຼວງ
ແຂວງຫຼວງ
ໄຊທະນາຖາວອນ

SDGs

(พ.ศ. 2566 – 2570)

เป้าหมายที่ 13 : ปฏิบัติการอย่างรัดtight เนื่องจากเป็นภาระหนักและเสียเวลาในการเดินทางไปกลับ แต่ต้องมีความตื่นตัวสูง จึงต้องใช้ความตั้งใจมาก
เป้าหมายที่ 14 : อนุรักษ์แหล่งเรียนรู้ประวัติศาสตร์ชาติให้คงอยู่ ไม่เสียหายโดยไม่ต้องนำเข้าสู่ชีวิตประจำวันที่ไม่เกี่ยวข้อง
เป้าหมายที่ 15 : ปักหมุดที่จุดท่องเที่ยวที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็นสถานที่โบราณ โบราณสถาน หุ่นศิลป์ โบราณวัตถุ ฯลฯ
เป้าหมายที่ 16 : ส่งเสริมศักยภาพเชิงเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่นให้สามารถดำเนินการธุรกิจได้อย่างยั่งยืน
เป้าหมายที่ 17 : เสิร์ฟความต้องการที่แท้จริงของคนในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาที่อยู่อาศัย สาธารณูปโภค พืชผัก ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : ยกระดับเศรษฐกิจดิจิทัลและการสร้างภาระเต็มภาคภูมิที่สู่เป้าหมายที่ต้องการตามวัตถุประสงค์

แผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 13

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
SDGs

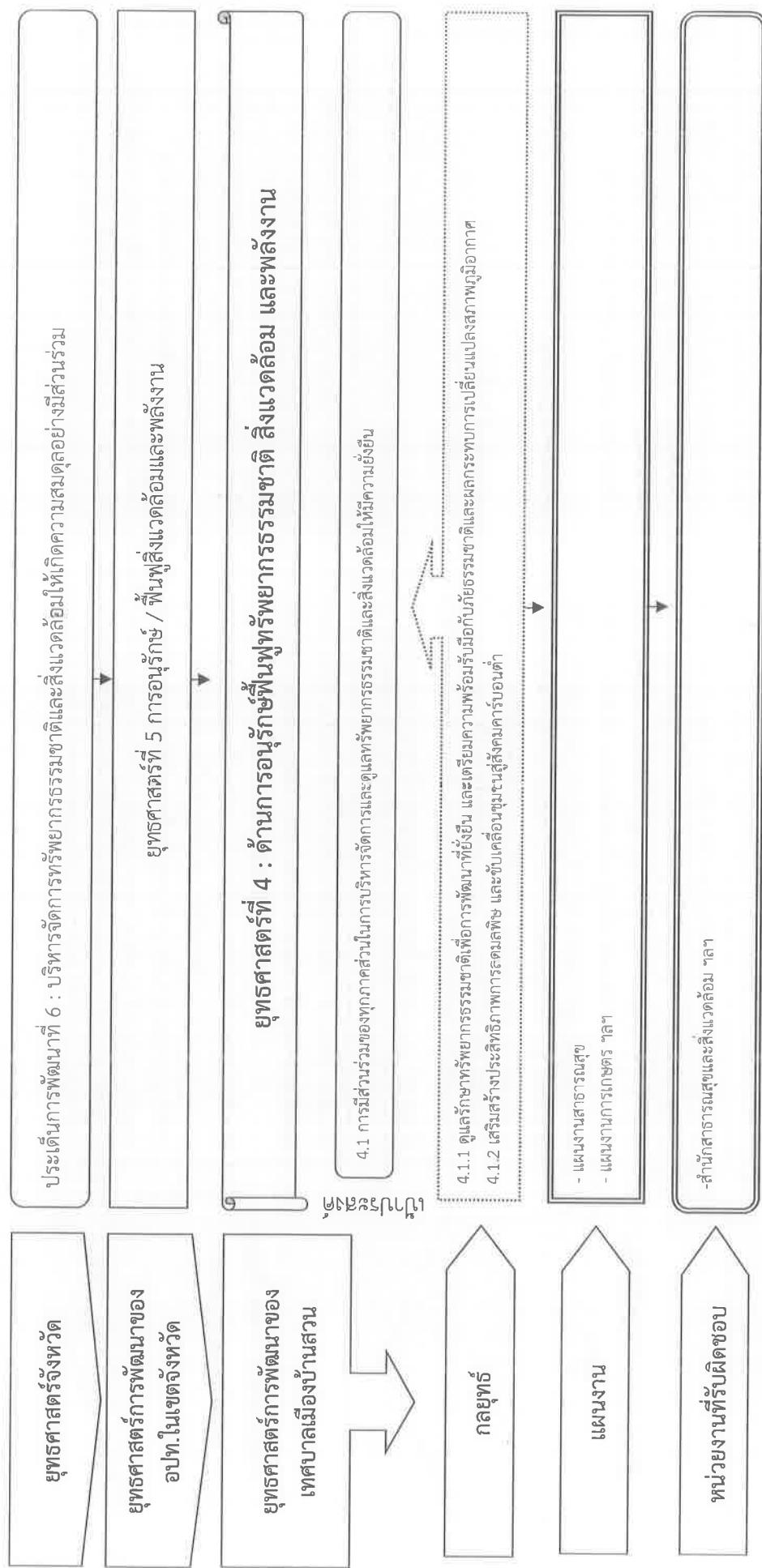
หมวดที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิต italiane ที่สำคัญของโลก
หมวดที่ 8 ไทยเป็นแหล่งเมืองอัจฉริยะที่นำร่อง ปฏิวัติดิจิทัล อย่างยั่งยืน
หมวดที่ 10 ไทยเป็นศูนย์กลางญี่ปุ่นและสหคุณค่า บุบบนา
หมวดที่ 11 ไทยเป็นศูนย์กลางเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางานภัยและนวัตกรรม เปรี้ยบเทียบงานภัยและการค้า

เป้าหมายที่ 4 : สร้างหลักประกันฯ ทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและท่าที่ใหม่ และสนับสนุนโอกาสในงานเรียนรู้ตลอดชีวิต
เป้าหมายที่ 7 : สร้างหลักประกันฯ ทุกคนสามารถเข้าถึงอัจฉริยะที่อยู่ในบ้านเราที่อยู่อาศัยฯ
เป้าหมายที่ 8 : สร้างเสริมการเดินพื้นที่ทางเศรษฐกิจทั่วไป ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานตั้งแต่ที่
เป้าหมายที่ 9 : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญทุกแขนง สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และสร้างมาตรฐานด้วยกัน
เป้าหมายที่ 10 : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ
เป้าหมายที่ 11 : ทำให้มีอาชญากรรมต่ำลง ฐานอาชญากรรมที่มีความรุนแรงลดลง ลดอัตราเมืองทึบ
เป้าหมายที่ 12 : สร้างหลักประกันฯ ที่มีรูปแบบการค้าและสหคุณค่าที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ 13 : ปฏิเสธการอย่างรุนแรงต่อสิ่งแวดล้อมและการใช้พลังงานที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ 14 : อนุรักษ์และฟื้นฟูปัจจัณฑ์จากภัยธรรมชาติ และแก้ไขภัยธรรมชาติอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ 15 : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ประโยชน์ในเว็บบานภัยอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นผู้นำด้วยเทคโนโลยีและเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป รวมทั้งสนับสนุนอุตสาหกรรมที่มีความสามารถในการแข่งขันในระดับโลก พร้อมทั้งยังคงเป็นศูนย์กลางการค้าและนวัตกรรมที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่ง
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่มีความยั่งยืน เช่น อาหารสัตว์ อาหารพืช อาหารทะเล และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งยังคงเป็นศูนย์กลางการค้าและนวัตกรรมที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่ง
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 รักษาและยกระดับภาระท้องที่ที่ยังคงสภาพไม่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งยังคงเป็นศูนย์กลางการค้าและนวัตกรรมที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่ง
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 พัฒนาเมืองและส่วนที่มนุษย์อยู่อย่างยั่งยืน พร้อมทั้งยังคงเป็นศูนย์กลางการค้าและนวัตกรรมที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่ง พร้อมทั้งยังคงเป็นศูนย์กลางการค้าและนวัตกรรมที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่ง
ประเด็นการพัฒนาที่ 6 เสริมสร้างแรงงานยุติธรรมและยั่งยืน พร้อมทั้งยังคงเป็นศูนย์กลางการค้าและนวัตกรรมที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่ง

ร่างแผนพัฒนาภาคตะวันออก
(พ.ศ. 2566 – 2570)

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นผู้นำด้วยเทคโนโลยีและเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป รวมทั้งสนับสนุนอุตสาหกรรมที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่ง
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่มีความยั่งยืน เช่น อาหารสัตว์ อาหารพืช อาหารทะเล และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งยังคงเป็นศูนย์กลางการค้าและนวัตกรรมที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่ง
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 รักษาและยกระดับภาระท้องที่ที่ยังคงสภาพไม่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งยังคงเป็นศูนย์กลางการค้าและนวัตกรรมที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่ง
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 พัฒนาเมืองและส่วนที่มนุษย์อยู่อย่างยั่งยืน พร้อมทั้งยังคงเป็นศูนย์กลางการค้าและนวัตกรรมที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่ง พร้อมทั้งยังคงเป็นศูนย์กลางการค้าและนวัตกรรมที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่ง
ประเด็นการพัฒนาที่ 6 เสริมสร้างแรงงานยุติธรรมและยั่งยืน พร้อมทั้งยังคงเป็นศูนย์กลางการค้าและนวัตกรรมที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่ง

យុទ្ធសាសន្តរបៀវតិ 20 ក្រុង

ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

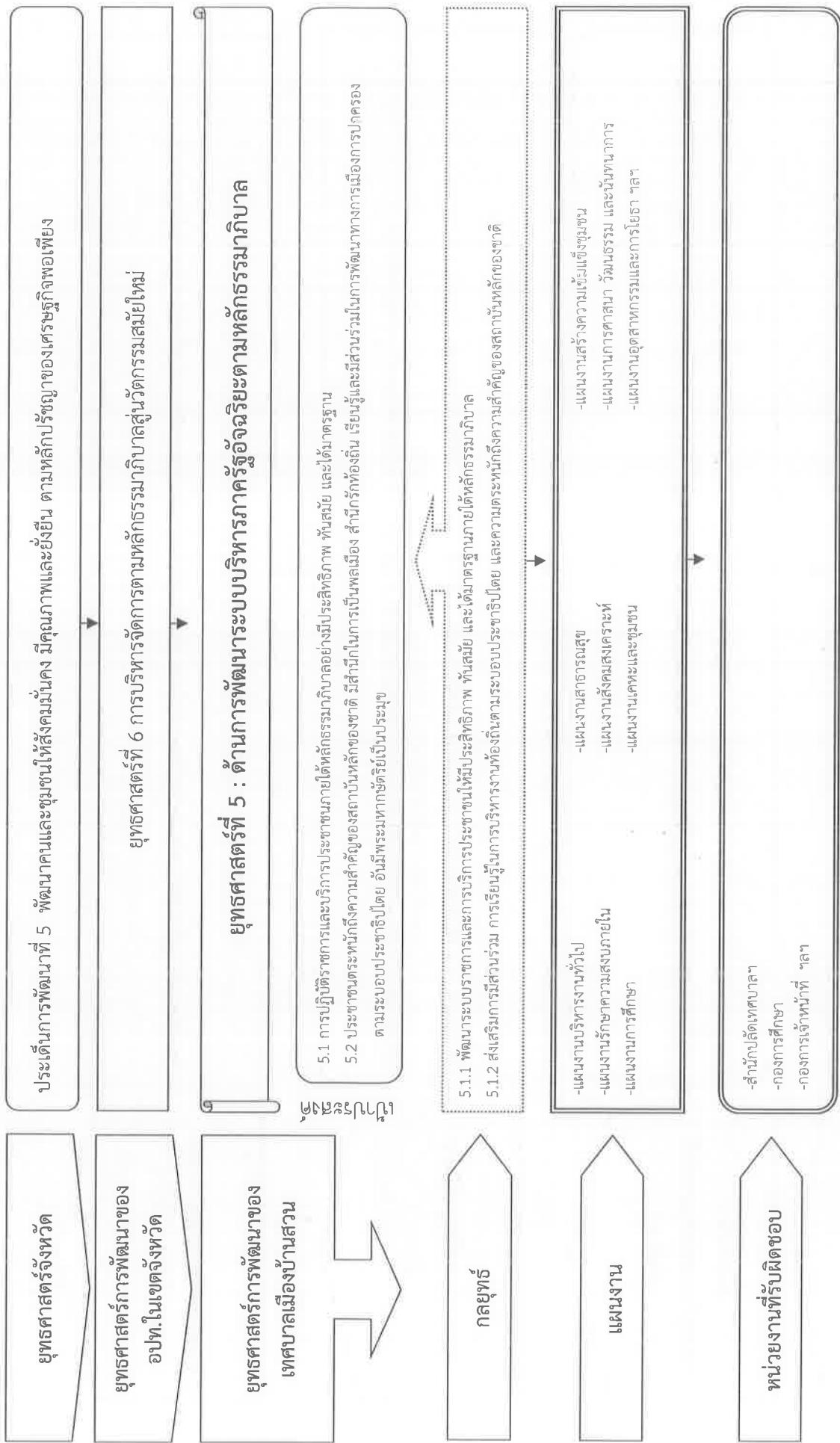
ແກ່ມໍ້າ
ເຄີຍຫຼຸງກົງຈະສັງຄມແຫ່ງຈາຕີ
ອັບປັດທີ 13

សាខាបន្ទី

ร่างแบบพื้นฐานภาคตัววันออก
(ว.ศ. 2566 – 2570)

မြန်မာတေသနပို့စ္စရှင်များအားလုံး၏အကြောင်းအရာများ၊ မြန်မာတေသနပို့စ္စရှင်များ၏အကြောင်းအရာများ၊ မြန်မာတေသနပို့စ္စရှင်များ၏အကြောင်းအရာများ၊

หมวดหมู่ที่ 13 "ไทยประกาศว่าท่านสมภพไปแล้วสิ่งที่เป็นของคุณจะยังคงอยู่"

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในส่วนนี้เป็นการบททวน วิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาในด้านต่างๆ โดยมีแหล่งที่มาของข้อมูลจากส่วนที่ 2 บริบทการพัฒนาประเทศของกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 "พลิกโฉมประเทศไทยสู่ เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน" (Transformation to Hi-Value and Sustainable Thailand) ที่จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในส่วนของการวางแผนทางการพัฒนาท้องถิ่น การนำเสนอข้อมูลภายใต้หัวข้อนี้จึงมีจุดมุ่งหมายที่จะแสดงภาพปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาในระยะต่อจากนี้ พร้อมทั้งการประเมินและคาดการณ์ผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทยและท้องถิ่นในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) เพื่อใช้กำหนดทิศทางการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านสวน

ด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรี ขึ้นอยู่กับภาคเกษตรกรรม ถึงร้อยละ 98.17 โดยพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรม ขายส่งขายปลีกฯ และไฟฟ้า แก๊ส การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ที่พัฒนาและบริการด้านอาหาร ส่วนภาคการเกษตร ป้าแม้ การประมง มีร้อยละ 1.83 ซึ่งพื้นที่ของเทศบาลอยู่ในแผนผังการใช้ประโยชน์ในที่ดิน และแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และจังหวัดชลบุรี เป็นที่ตั้งนิคมอุตสาหกรรมจำนวน 12 แห่ง เขตประกอบการ จำนวน 2 แห่ง ในพื้นที่เทศบาลเป็นที่ตั้งของสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน 63 แห่ง

ในกรณีของประเทศไทย สถานการณ์ตลาดแรงงานในประเทศไทย ยังมีความท้าทายมากยิ่งขึ้นเมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มการใช้ปัญญาประดิษฐ์และระบบอัตโนมัติซึ่งจะเข้ามาแทนแรงงาน โดยเฉพาะงานที่มีลักษณะการทำซ้ำเป็นแบบแผน ซึ่งเป็นลักษณะงานส่วนใหญ่ในภาคอุตสาหกรรม มีการคาดการณ์ว่าแรงงานในภาคอุตสาหกรรมของไทยจำนวน 3 ล้านคน หรือประมาณร้อยละ 55 มีความเสี่ยงสูงที่จะถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยีภายในระยะเวลา 10 - 20 ปี ข้างหน้า นอกจากนี้แรงงานที่ถูกเลิกจ้างบางส่วนอาจผันตัวไปเป็นแรงงานนอกระบบเพื่อชดเชยรายได้ที่หายไป ในขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลและค่านิยมของประชากรรุ่นใหม่ที่ให้ความสำคัญกับการมีสิริระในการบริหารจัดการเวลาอย่างผลักดันให้เกิดรูปแบบการจ้างงานที่มิใช่มาตรฐาน ในขณะที่แรงงานที่อยากรถูกออกจากงานประจำเป็น Gig Workers (การทำงานระยะสั้นที่ได้รับการว่าจ้างเป็นครั้งคราว มีอิสระในการเลือกงานและเวลาทำงานด้วยตัวเอง) นั้นพบว่ามีมากถึงร้อยละ 86 ส่งผลให้แนวโน้มผู้ทำงานได้รับสิทธิประโยชน์ไม่ครบถ้วน และอาจไม่ได้รับความคุ้มครองตามระบบประกันสังคม มีจำนวนเพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตามการที่กำลังแรงงานในประเทศไทยลดลงส่งผลให้เกิดการพึ่งพาแรงงานข้ามชาติมากขึ้น ในขณะเดียวกัน ประเทศไทยยังเป็นศูนย์กลางการเคลื่อนย้ายแรงงานที่สำคัญของภูมิภาคอาเซียนในฐานะประเทศต้นทาง ทางผ่าน และปลายทางของผู้อ้ายถิ่น และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องอีกทั้งหากพิจารณาถึงกลุ่มที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานและ/หรือลักลอบเข้าเมืองด้วยแล้ว จำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งหมดอาจสูงถึง 4 ล้านคน หรือคิดเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 10 ของกำลังแรงงานทั้งหมดในประเทศไทย จึงอาจกล่าวได้ว่า แรงงานต่างด้าวเป็นหนึ่งในกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย

พื้นที่เทศบาลอยู่ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประชาชนในเขตต้องเผชิญกับผลกระทบ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทั้งทางตรงและทางอ้อม การปรับตัวจากแนวนโยบายของรัฐและการดำเนินการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมนับจากนี้ ย่อมมีผลต่อภาคแรงงานทั้งที่เป็นประชาชนตามทะเบียนราชูปถัมภ์และประชากร แฟชั่น เป็นส่วนสำคัญที่จะขับเคลื่อนเศรษฐกิจและพาณิชยกรรมในเขตเทศบาลการเปลี่ยนแปลงสู่ยุคดิจิทัลและความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ที่อาจส่งผลกระทบต่อแรงงาน โดยอาจนำไปสู่การขาดแคลนแรงงานทักษะ และเกิดความไม่สอดคล้องระหว่างทักษะของแรงงานกับทักษะที่ต้องใช้ในการทำงาน (Skill Mismatch) คาดการณ์ว่า ปัญญาประดิษฐ์และระบบหุ่นยนต์อัตโนมัติจะส่งผลให้อัตราการว่างงานของประเทศไทยเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 5 ภายในปี 2573 หากแรงงานส่วนใหญ่ไม่ได้รับการพัฒนาและสร้างทักษะ (Re/Up-Skill) ที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ ตลอดจนอาจนำมาซึ่งความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีระหว่างผู้มีศักยภาพและผู้ขาดโอกาส (Digital Divide) ไม่ว่าจะเป็นด้านการเข้าถึงความรู้ แหล่งเงินทุน หรือสวัสดิการทางสังคม อันจะส่งผลต่อความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชากร รวมถึงความเหลื่อมล้ำของศักยภาพในการแข่งขันระหว่างธุรกิจขนาดใหญ่กับ SMEs ซึ่งเป็นเหตุให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น

จากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ได้ส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจในระดับค่อนข้างรุนแรง เนื่องจากประเทศไทยมีการพิงพาภากบริการในสัดส่วนสูง โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวซึ่งถือเป็นเครื่องจักรขับเคลื่อนเศรษฐกิจของไทยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เศรษฐกิจไทยยังพึ่งพาภาคการส่งออกอย่างมาก โครงสร้างการส่งออกสินค้าของไทยยังคงตัวอยู่ในกลุ่มสินค้ามูลค่าสูงที่มีการฟื้นตัวช้าเป็นส่วนมาก อาทิ ยานยนต์ ชิ้นส่วนประกอบ และเครื่องจักร จึงส่งผลให้ความต้องการสินค้าแปรผันตามกำลังซื้อที่ลดลงอย่างมากของตลาดโลก เมื่อผู้คนขาดแคลนแรงงาน ทำให้ความต้องการสินค้าลดลง แม้จะมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการสนับสนุนทางการเมือง แต่ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ในประเทศคู่ค้าสำคัญ จึงส่งผลต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ขณะเดียวกันพบว่าการประกอบอาชีพของประชาชนในเขตเทศบาล ในช่วงที่ประชาชนต้องการอยู่บ้าน หรือที่พักอาศัยมากขึ้น สร้างโอกาสเติบโตขึ้นของธุรกิจการใช้บริการซื้อขายออนไลน์ และบริการส่งอาหาร (Food Delivery) เกิดเป็นช่องทางการประกอบอาชีพที่พบเห็นเพิ่มขึ้นในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังพบว่าภาคธุรกิจส่วนหนึ่งมีโอกาสเติบโตเพิ่มขึ้น อาทิ ธุรกิจบริการสุขภาพ บริการทางการแพทย์ และศูนย์พัฒนาผู้สูงอายุจากการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัย ประกอบกับในพื้นที่เทศบาลซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงพยาบาลชลบุรี จึงพบการเพิ่มจำนวนของกลุ่มธุรกิจดังกล่าวมากขึ้น แต่ขณะเดียวกันส่งผลกระทบให้ประชาชนบางส่วนขาดรายได้ หรือรายได้ลดลง ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ มีปัญหาหนี้สินจากการแพร่ระบาดและการฟื้นตัวของเศรษฐกิจที่ไม่แน่นอนซึ่งจะส่งผลให้การผิดนัดชำระหนี้ และการก่อหนี้นอกระบบที่แนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ไตรมาสหนึ่ง ปี 2564 การขยายตัวของหนี้สินครัวเรือนของประเทศไทยและสัดส่วนหนี้สินครัวเรือนต่อ GDP ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในบางชุมชนพบผู้สูงอายุและประชาชนบางส่วนว่างงาน ต้องการหารายได้เพิ่มในการดูแลประชาชนที่อยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงโดยเฉพาะเกี่ยวกับการทำงานเลี้ยงชีพอันจะส่งผลกระทบต่อรายได้ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น บทบาทของเทศบาลจากนี้อาจต้องพิจารณาดำเนินการส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชนทุกช่วงวัย สร้างความตระหนักรู้ในการให้ทุกคนมีความรู้เท่าทันเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงอย่างเข้มแข็งให้สามารถปรับตัวในทุกสถานการณ์ ส่งเสริม การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของความช่วยเหลือของภาครัฐ ตลอดจนติดตามปัญหาและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างใกล้ชิดโดยให้น้อมนำรัฐบัญชีของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักปรัชญา นำทางในช่วงเวลาที่ต้องเผชิญกับความท้าทายที่มีความผันแปรสูงและมีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงมากขึ้นในอนาคต

ในส่วนของรายได้ของเทศบาลซึ่งพึ่งพาภาคการท่องเที่ยวเป็นหลัก ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงในอนาคต ที่สูง แนวโน้มรายได้ในอนาคตขึ้นอยู่กับสถานการณ์การรับมือกับการแพร่ระบาดของโควิด-19 ส่วนรายได้ที่จัดเก็บเองก็ลดลง จำนวนมากจากการที่รัฐบาลกำหนดมาตรการลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เพาะปลูกในท้องถิ่นได้รับความเดือดร้อน จึงส่งผลให้จำนวนรายรับจริงที่เทศบาลจัดเก็บและนำมาใช้ในการบริหารและพัฒนาเทศบาล มีจำนวนลดลง

ด้านสังคม

การขยายตัวของความเป็นเมือง (Urbanization) เทศบาลเมืองบ้านสวนมีความหนาแน่นของประชากร 3,355 คน/ตร.กม. (ข้อมูลประชากรสัญชาติไทย ณ วันที่ 31 ธ.ค.2563) แต่การขยายตัวของความเป็นเมืองมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบเชิงบวกต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากมีส่วนช่วยในการขยายโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา การฝึกอบรม ตลอดจนการถ่ายทอดทักษะและองค์ความรู้ที่มีประสิทธิภาพ หลากหลาย และทั่วถึงมากยิ่งขึ้น รวมไปถึงโอกาสในการทำงานในอาชีพที่อาชีวทักษะสูงขึ้นในเขตพื้นที่เมือง จากระดับความเครียดในการใช้ชีวิตที่เพิ่มสูงขึ้น และการเพิ่มภัยคุกคามต่าง ๆ รวมถึงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมในการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน (Preventive Care) มากยิ่งขึ้นในระยะยาว ซึ่งเมื่อผนวกกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการรักษาพยาบาลแล้ว อาจนำไปสู่แนวโน้มการมีสุขภาวะที่ดีขึ้น ของประชาชนในภาพรวม และส่งผลกระทบเชิงบวกต่อการผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างมีนัยสำคัญ

จากการเติบโตของชุมชนพักอาศัยและย่านพาณิชยกรรมในพื้นที่ หลายชุมชนพบว่า ยังต้องการให้มีการก่อสร้างปรับปรุงเส้นทางสัญจรในชุมชนยังไม่ได้รับความสะอาด ระบบระบายน้ำไม่สมบูรณ์ บางแห่งยังพบปัญหาน้ำประปาไม่เต็มคุณภาพ ตลอดจนมีประชากรแห้งจำนวนมากอาศัยบริเวณห้องเช่าหรือบ้านเช่าในชุมชน จึงเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาเมืองใหญ่ อาทิ การจราจรติดขัดในหลายจุดโดยเฉพาะพื้นที่ใกล้สถานศึกษาในช่วงโมงเร่งด่วน ขยายตอกด้านในชุมชนสะสม ชุมชนส่วนใหญ่พบปัญหาสัตว์จรจัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สุนัขจรจัดจำนวนมากซึ่งความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชนตลอดจนเกิดความเสียหายของทรัพย์สินของประชาชน ภาระในการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าและการควบคุมจำนวนสัตว์ขณะเดียวกันประชานาณน์ นำมาซึ่งปัญหาขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในพื้นที่สาธารณะรวมถึงการไม่เคารพกฎหมายเกิดเป็นข้อพิพาทระหว่างผู้อยู่อาศัยในชุมชนอยู่บ่อยครั้ง

การพึ่งพาแรงงานข้ามชาติ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจมากขึ้น ในกรณีของเทศบาลพบว่ามีการใช้แรงงานข้ามชาติในการประกอบกิจการในพื้นที่ซึ่งพบความหลากหลายทางเชื้อชาติ ความเชื้อ และวัฒนธรรม มากยิ่งขึ้นสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้รูปแบบของสังคมไทยปรับเปลี่ยนไปสู่การเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมในที่สุด ความเปลี่ยนแปลงต่างๆ นำมาซึ่งรูปแบบการทำงาน การใช้ชีวิต และสภาพสังคมรูปแบบใหม่ ซึ่งต้องอาศัยวัฒนธรรมที่เปิดกว้างและเข้าอกเข้าใจกันมากยิ่งขึ้น จึงต้องติดตามการเปลี่ยนแปลงที่อาจส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ทั้งในด้านสังคม ความมั่นคง การสาธารณสุขและด้านอื่นอย่างใกล้ชิดด้วย

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติของหน่วยงานด้านความมั่นคงในช่วงปี 2561 - 2563 ได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งจากการจัดอันดับโดยสมาคมวิทยาศาสตร์การต่อรองสถาบัน พบว่าระดับความมั่นคงปลอดภัยภายในประเทศของไทยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง โดยได้อันดับที่ 69 จาก 127 ประเทศ สำหรับระดับความมั่นคงปลอดภัยทางสังคมภายใต้ดัชนีสันติภาพโลก ของสถาบันวิจัยด้านเศรษฐศาสตร์และสันติภาพ แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีระดับความมั่นคงปลอดภัยทางสังคม ในปี 2563 ที่ค่อนข้างน่าเป็นห่วงในอันดับที่ 123 จาก 163 ประเทศ ขณะที่สถิติดีอย่างเช่นในประเทศไทย 2 ของปี 2564 โดยรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.5 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปี 2563 ทั้งจากคดียาเสพติดและคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น ในส่วนของเทศบาลพบว่ามีชุมชนบางแห่งได้รับผลกระทบด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากประกาศเฝ้าระวังและแรงงานข้ามชาติที่เข้ามาอาศัยในชุมชน ขณะที่พบปัญหาเสพติดในหลายชุมชน

นอกจากนี้บางชุมชนพบรากก์ความเดือดร้อนร้าวคัญจากกลุ่มวัยรุ่นเด็กแวน ซึ่งบางแห่งพบรแห่งอบายมุข ร้านเหล้า ร้านเกมส์ในพื้นที่ นำมาซึ่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน โดยยังต้องเฝ้าระวังกลุ่มมิจฉาชีพที่ให้สินเชื่อผ่าน Online Platform การเล่นการพนัน โดยในช่วงการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์แห่งชาติยูโร "ยูโร 2020" ช่วงเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม 2564 กลุ่มนายนุ่นและเครือข่ายการพนันได้เข้ามาซักจุ่งให้เล่นพนันทายผลการแข่งขันฟุตบอล ซึ่งมีเด็กและเยาวชนเข้ามาเล่นพนันเป็นจำนวนมาก สอดคล้องกับข้อมูลศูนย์ศึกษาปัญหาการพนันคนละเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศูนย์วิจัยเพื่อการพัฒนาสังคมและธุรกิจได้ทำการศึกษาในปี 2560 พบร่วมกับไทยกว่า 30 ล้านคนติดการพนันออนไลน์และอฟไลน์ โดยมี 700,000 คน เป็นนักพนันหน้าใหม่

ชุมชนหลายแห่งต้องการให้เทศบาลติดตั้ง และซ่อมแซมบำรุงรักษาล้องโทรทัศน์วงจรปิดรวมถึงไฟฟ้าแสงสว่างในที่สาธารณะ โดยมีความกังวลถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชน รวมทั้งในประเด็นอุบัติภัยทางถนน และการขับรถเร็วในพื้นที่ชุมชน โดยสถิติการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางบกของประเทศไทยได้มาราสที่ 2 ของปี 2564 เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.5 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกัน ของปี 2563 แต่จำนวนผู้เสียชีวิตลดลงร้อยละ 1.3 อย่างไรก็ตามเทศบาลยังต้องให้ความสำคัญกับการลดอุบัติเหตุในกลุ่มคนเดินทางและคนข้ามถนนที่มีโอกาสได้รับอันตรายจากการสัญจรทางถนน การสร้างความตระหนักรถในการปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด อาทิ การหดตัวคนข้ามทางม้าลาย ให้สิทธิคนเดินถนนเป็นหลัก รวมถึงมาตรการจัดการความเร็วในพื้นที่ชุมชน การออกแบบและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้อืดต่อคนเดินทางและผู้มีปัญหาทางการเดินทาง

ความชัดແย়েঁในสังคม ในปี 2563 และ 2564 ยังมีสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดจากปัญหาการขาดเสียรภาพและธรรมาภิบาลของรัฐอันสะท้อนถึงการขาดความเชื่อมั่นต่อระบบ รวมถึงความชัดແย়েঁทางความคิดระหว่างวัยและกลุ่มบุคคล ซึ่งเป็นผลจากปัญหาความเหลื่อมล้ำที่สะสมนานในสังคมไทย ประกอบกับพัฒนาการทางเทคโนโลยีดิจิทัล พร้อมทั้งความแพร่หลายอย่างรวดเร็วของสื่อออนไลน์ สามารถเป็นได้ทั้งโอกาสในการสื่อสารทำความเข้าใจและลดความชัดແย়েঁในสังคม ในขณะเดียวกันก็มีความเสี่ยงที่จะมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างไม่ถูกต้องในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่บิดเบือนอย่างแบบเนียน เพื่อเป็นเครื่องมือในการบ่มเพาะชุดความเชื่อซักจุ่งทางความคิด และสร้างความเกลียดชัง เพื่อให้เกิดความแตกแยกทางสังคม นอกจากนี้ประเทศไทยยังเผชิญกับมิติคุณภาพในเชิงโครงสร้างที่เป็นรากของปัญหาอีกหลายส่วน โดยจุดเริ่มต้นของความท้าทายมาจากครอบครัวที่มีความประ拔จากความยากจนและคุณภาพการเลี้ยงดูที่สามารถเกิดได้กับครอบครัวทุกสถานะ กล่าวคือครัวเรือนยากจนมีข้อจำกัดในการจัดหาทรัพยากรที่มีคุณภาพให้บุตร ขณะที่ครัวเรือนที่พอ มีฐานะหรือฐานะดีมีปัญหาในเรื่องการเลี้ยงดูแบบเอาใจมากเกินไป (Over-protected) และการใช้เทคโนโลยีที่มากเกินไปจากนี้ ภาพสะท้อนสังคมในมิติโลกออนไลน์ยังแสดงให้เห็นถึงภาวะของความตึงเครียด การต่อตัวแบบรุนแรง หยาบคาย เกลียดชัง ก้าวร้าว และการไม่เปิดใจรับฟังกันและกันอย่างแท้จริง

นอกจากนี้บทบาทสื่อกับบริบทสังคมไทย สื่อมีบทบาทอย่างมากในสังคมไทย โดยเฉพาะในปัจจุบันที่เทคโนโลยีมีความก้าวหน้า ทำให้ทุกคนสามารถเป็นสื่อได้ และมีการนำเสนอด้วยมือถืออย่างรวดเร็วอย่างไรก็ตาม ยังมีปัญหาต้านการคัดกรองข้อมูลซึ่งบางส่วนมีลักษณะเป็นการเสนอความคิดเห็นมากกว่าข้อเท็จจริง และทำให้ประชาชนที่ขาดการรู้เท่าทันสื่อ ไม่สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงความคิดเห็น และข้อมูลอันเป็นเท็จได้ ประกอบกับ PISA 2018 เปิดเผยผลการประเมิน ความสามารถด้านการประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลของเด็กอายุ 15 ปี จากทั่วโลก พบว่าโดยเฉลี่ยประมาณ 40% ของนักเรียนจากประเทศ OECD ได้แก่ เดนมาร์ก เยอรมนี ไอร์แลนด์ ญี่ปุ่นและออสเตรเลีย และสาธารณรัฐเชก ได้คะแนนสูงสุด ขณะที่ไทยอยู่ในลำดับที่ 76 จาก 77 ประเทศ ถือเป็นความท้าทายของประเทศไทย โดยเทศบาลยังต้องดำเนินบทบาทส่งเสริมการเรียนรู้ให้ประชาชนทุกกลุ่มมีภูมิคุ้มกันทางสังคม สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาทรัพยากรมุ่งยืนเชิงคุณภาพ มีทักษะทางพุทธิกรรม (Soft Skills) ส่งเสริมกระแสเชิดชูผู้มีคุณธรรมในสังคม และการสนับสนุนให้เกิดการรับรู้ข่าวสารที่ถูกต้อง เพื่อช่วยสร้างความเข้าใจและบรรเทาความชัดແย়েঁ ตลอดจนดำเนินกิจกรรมของเทศบาลที่นำไปสู่การสร้างเสริมสื่อรักษาและส่งเสริมธรรมาภิบาลทางการเมือง

ขณะที่กระแสความเป็นปัจเจก (Individualization) กระแสการตระหนักรู้ของสาธารณะ (Public Awareness) และความต้องการมีส่วนร่วมในประเด็นสาธารณะต่าง ๆ โดยเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์และสิทธิเชิงทางกลุ่มและ/หรือของตนเองอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความตื่นรู้ด้านสิทธิมนุษยชน (Human Rights Consciousness) กระแสโลกาภิวัตน์ และการเติบโตของสื่อสังคมออนไลน์ อาจส่งผลให้เกิดความตระหนักรู้ในการเดินทางและปกป้องสิทธิทั้งของตนเองและผู้อื่น ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาทรัพยากรม努ชย์และการเสริมสร้างสังคมที่มีความเท่าเทียมกันมากยิ่งขึ้น แต่ขณะเดียวกันก็อาจนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของความเคลื่อนไหวทางสังคม (Social Movements) ซึ่งบางครั้งอาจกระทบต่อการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และความสงบเรียบร้อยทางสังคม อาทิ การก่อความไม่สงบหรือการก่อจลาจล ดังนั้น เศษบาลจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาแนวทางในการพัฒนาทรัพยากรม努ชย์โดยมุ่งเน้นการมีจิตสาธารณะ มีความเป็นพลเมือง มีทักษะในการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น รวมถึงมีความรู้ความเข้าใจและความเห็นอกเห็นใจต่อส่วนรวมมากยิ่งขึ้น

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ประเทศไทยคาดว่าจะกล่าวเป็น 1 ใน 10 ประเทศที่มีสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นมากที่สุดในโลก และคาดการณ์ว่าจะกล่าวเป็น "สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์" (Complete-aged Society) ภายในปี 2566 เนื่องจากมีประชากรสูงวัยประมาณร้อยละ 20.1 ซึ่งจะส่งผลให้ไทยกล่าวเป็นประเทศสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์แห่งแรก ในภูมิภาค ต่อจากญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ ในขณะที่ไทยยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศรายได้สูงดังเช่นประเทศดังกล่าว อีกทั้งประเทศไทยกำลังมุ่งหน้าเข้าสู่ "สังคมสูงวัยระดับสุดยอด" (Super-aged Society) ภายในปี 2577 เมื่อมีสัดส่วนของประชากรสูงวัย สูงถึงร้อยละ 28.1 ของประชากรทั้งหมด โดยในส่วนของเทศบาลมีจำนวนประชากรสูงวัยร้อยละ 17.63 ของประชากรทั้งหมด (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธ.ค.2563)

นอกจากนี้ แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของประชากรรุ่นใหม่ โดยเฉพาะเจเนอเรชั่นวาย ซี และอัลฟ่า ซึ่งมีสัดส่วนและทวีความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในด้านสมดุลระหว่างการทำงานกับชีวิตส่วนบุคคลที่มีแนวโน้มต้องการอิสระและความยืดหยุ่นในการทำงานสูง รวมถึงมีความเป็นผู้ประกอบการที่ต้องการเป็นเจ้าของธุรกิจสูง และอาจนำไปสู่รูปแบบการทำงาน การใช้ชีวิต และสภาพสังคมรูปแบบใหม่ ซึ่งจะปรากម្មัดเจนขึ้นในระยะต่อไป ในปี 2562 ประชากรไทยที่เป็นกลุ่มเจเนอเรชั่น วาย มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 18 - 39 ปี เป็นจำนวน ประมาณ 21 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 31 ของประชากรทั้งหมด โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ได้เข้าสู่ตลาดงาน กล่าวเป็นกำลังแรงงานที่สำคัญ ในขณะเดียวกัน ก็จัดเป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีกำลังซื้อ ค่อนข้างสูงที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญ เพราะเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ประชากร กลุ่มนี้ยังมีระดับการศึกษาที่สูงกว่าประชากรรุ่นก่อนหน้า โดยส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมปลาย (รวมระดับปวช. และระดับมัธยมต้น) คิดเป็นสัดส่วนที่ร้อยละ 27.6 และ 27.2 ของจำนวนประชากรเจเนอเรชั่นวายทั้งหมด ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าระดับการศึกษาของประชาชนเจเนอเรชั่นเอ็กซ์ (อายุ 40 - 54 ปี) และเบบี้บูมเมอร์ (อายุ 55 - 73 ปี) ที่ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ประกอบกับการเกิดขึ้นของอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ ที่เริ่มในช่วงของประชากรเจเนอเรชั่นวาย ส่งผลให้หัตถศิลป์และพฤติกรรมการใช้ชีวิตของประชากรกลุ่มนี้แตกต่างไปจากประชากรรุ่นเดิม นับเป็นแท้มต่อในการปรับตัวและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของงานและในการใช้ชีวิตได้ดีกว่ากลุ่มประชากรอื่น อีกทั้งยังเกิดการแลกเปลี่ยนทางแนวคิดและวัฒนธรรมที่หลากหลาย การให้ความสำคัญกับการมีชีวิตอิสระ และการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัว ผลักดันแนวคิดความต้องการเก็บเกี่ยวนโยบายการณ์ใน การใช้ชีวิต มากกว่าความต้องการความมั่นคง ยังเป็นพฤติกรรมที่เริ่งให้เกิดการทำงานแบบยืดหยุ่นและการจ้างงานที่มิใช่รูปแบบมาตรฐานในประเทศไทยให้มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและตอบโจทย์ความสมดุลในชีวิต

อย่างไรก็ตาม วิถีชีวิตดิจิทัลที่เด่นชัดในสังคมไทยยังนำมาสู่ความเครียดที่อาจนำไปสู่ปัญหาสุขภาพจิตในทุกกลุ่มประชากร ซึ่งประชากรที่มีช่วงอายุระหว่าง 25 - 59 ปี มีสัดส่วนการตายเพราะปัญหาสุขภาพจิตมากที่สุดถึงประมาณร้อยละ 75 ของประชาชนที่เสียชีวิตด้วยปัญหาสุขภาพจิตทั้งหมด นอกจากนี้การลดลงของอัตราการเกิดของประชากรไทย ยังเป็นแนวโน้มที่ชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะกลุ่มประชากรเจนเนอเรชัน วัยที่มีสุขภาพดีและอยู่ในวัยที่เหมาะสมต่อการสร้างครอบครัวมีอัตราการให้กำเนิดลดลง เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากแนวคิดความต้องการเป็นครอบครัวเดียว ใช้ชีวิตคนเดียว ด้วยมีระดับการศึกษาที่สูงขึ้นและสามารถพึงพาตัวเองได้ และการยอมรับเพศสภาพที่ไม่ตรงกับสถานะทางเพศ (สัดส่วนประชากรสัญชาติไทยของเทศบาลเมืองบ้านสวน ณ วันที่ 31 ธ.ค.63 เกิดก่อน พ.ศ. 2489 ร้อยละ 4.21, เป็นบุ珉เมอร์ เกิดระหว่างปี พ.ศ.2489-2507 ร้อยละ 18.77 , เจนเนอเรชัน อีกซ์ เกิดระหว่างปี พ.ศ.2508-2522 ร้อยละ 22.39, เจนเนอเรชัน วาย เกิดระหว่างปี 2523-2539 ร้อยละ 25.45 , เจนเนอเรชัน ซี เกิดระหว่างปี 2540-2552 ร้อยละ 17.38 , เจนเนอเรชัน อัลฟ่า เกิดระหว่างปี 2553-2563 ร้อยละ 11.80)

โครงสร้างประชากรเป็นสังคมสูงวัย จะทำให้จำนวนวัยแรงงานลดลง หากไม่มีการปรับใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม รวมถึงจะทำให้อัตราส่วนพึงพิงของผู้สูงอายุต่อวัยแรงงาน และภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากผู้สูงอายุมีโอกาสเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรัง และมีภาวะทุพพลภาพเพิ่มขึ้นตามวัย ส่งผลให้ภาครัฐโดยเฉพาะอย่างยิ่งเทศบาลจำเป็นต้องทราบถึงการพัฒนาคนทุกช่วงวัยให้เต็มตามศักยภาพ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้สูงวัยที่ยังมีสุขภาพดี เพื่อให้สามารถพึงพาตนเองและช่วยเหลือสังคมได้อย่างสมศักดิ์ศรี และ สามารถปรับใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม ในส่วนของเทศบาลยังคงต้องมีการวางแผนพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง และในระยะต่อไปของศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุต้องวางแผนปรับปรุงระบบบริหารจัดการและพัฒนาการให้บริการให้มีความเหมาะสมและครอบคลุมอย่างรอบด้าน เพื่อรับรองรับประชาชนสูงวัยในเขตต่อไป ขณะเดียวกันเทศบาลต้องดำเนินการรับมือผลกระทบที่ตามมาจากการใช้ชีวิตที่มีต่อสุขภาพทางกายและใจของประชาชนในทุกช่วงวัย พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิธีชีวิตและการเปลี่ยนแปลงต่างๆในช่วงเวลาหนึ่ง

การสาธารณสุข สถานการณ์โรคของประเทศไทยต่างๆมีผู้ป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (Non-Communicable Diseases: NCDs) เป็นจำนวนมาก และเป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิตถึงร้อยละ 75 ของการเสียชีวิตทั้งหมดของประชากรในประเทศไทย หรือประมาณ 320,000 คนต่อปี ทั้งนี้ โรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่พบมากที่สุด คือ โรคหลอดเลือดสมอง รองลงมาคือโรคหัวใจขาดเลือด โรคทางเดินหายใจอุดกั้น เบหหวาน และความดันโลหิตสูง ขณะเดียวกันยังในเทศบาลหลายชุมชนยังต้องเผาระหวังโรคติดต่ออันเกิดจากยุงเป็นพาหะ

จากข้อมูลไตรมาสสอง ปี 2564 สัดติผู้ป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังของประเทศไทยโดยรวมลดลงร้อยละ 32.4 จากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา แต่ยังต้องเผาระหวังโรคมือ เท้า ปาก ในกลุ่มเด็กเล็กซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 รวมทั้งปัญหาความเครียดจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่ยังคงยืดเยื้อและรุนแรงมากขึ้น พบว่าประชาชนมีความเสี่ยงจะเกิดผลกระทบสุขภาพจิตเพิ่มขึ้น ทั้งเสียงภาวะเครียดสูงเสี่ยงซึมเศร้า และเสียงฆ่าตัวตาย และพบมากในพื้นที่เกิดการระบาดมากหรือถูกล้อกด้านน้อย่างเข้มงวด การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ลดลงร้อยละ 24 แต่ยังต้องเผาระหวังความรุนแรงในครอบครัวซึ่งมักมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยร่วมสำคัญ และกลุ่มแรงงานยังมีปริมาณการสูบบุหรี่ต่อวันค่อนข้างสูง ในส่วนของเทศบาลยังคงต้องดำเนินการเชิงรุกสร้างกระแสรความตระหนักรถในการดูแลสุขภาพในเชิงป้องกันให้กับประชาชน ตลอดจนให้ผู้ป่วยได้เข้าถึงการรักษาพยาบาล การดูแลสุขภาพทางกายอย่างถูกต้องและทั่วถึง และต้องติดตามปัญหาสุขภาพจิตในพื้นที่อย่างใกล้ชิด

นอกจากนี้ประเทศไทยมีโอกาสด้านการท่องเที่ยวทางการแพทย์และสุขภาพ เนื่องจากการเดินทางระหว่างประเทศมีความสะดวกรวดเร็ว ในขณะที่ค่าใช้จ่ายและระยะเวลาอัตราเบี้ยรับบริการทางการแพทย์ในประเทศไทยพัฒนาแล้ว เปรียบเทียบกับประเทศกำลังพัฒนามีความแตกต่างกันมาก รวมถึงไทยมีความได้เปรียบในเชิงภูมิศาสตร์เนื่องจากเป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และมีคุณภาพการรักษาอยู่ในระดับสูง แต่ค่ารักษาพยาบาลจัดได้ว่าอยู่ในระดับต่ำสุดปานกลาง จากสถานการณ์ทั้งหมด ส่งผลให้แนวโน้มความต้องการใช้บริการทางการแพทย์และการดูแลสุขภาพในไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งแม้จะสร้างโอกาสที่ดีให้กับประเทศไทย แต่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการให้บริการแก่ประชาชนในประเทศไทยได้ ตลอดจนส่งผลกระทบถึงอัตราค่าบริการที่อาจปรับตัวสูงขึ้น และการเข้าถึงบริการของประชาชน และอาจทำให้ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการทางการแพทย์ที่มีคุณภาพระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้ต่างกันขยายตัวมากขึ้น ทั้งนี้ ความก้าวหน้าทางการเข้าถึงข้อมูลทางการแพทย์ที่แพร่หลาย จะเป็นทั้งโอกาสและความท้าทายของประเทศไทยในการเพิ่มการแพทย์ที่ทันสมัย รวมทั้งประสิทธิภาพการรักษาพยาบาลและการพัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการทางการแพทย์และการดูแลสุขภาพตามแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ซึ่งศูนย์บริการสาธารณสุขของเทศบาลเป็นช่องทางเลือกและสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขของประชาชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง และเทศบาลยังคงต้องพัฒนาระบบการบริการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เท่าทันกับสถานการณ์ด้านสุขภาพและความต้องการรับบริการของประชาชนในพื้นที่

ด้านการศึกษา

การพัฒนารัฐพยากรณ์ของไทยในภาพรวมมีแนวโน้มที่ดีขึ้น แต่ยังคงพบปัญหาผลลัพธ์การศึกษาและการขาดแคลนทักษะแรงงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและทิศทางการพัฒนาประเทศ คุณภาพของทุนมนุษย์ถือเป็นปัจจัยสำคัญของไทยมาโดยตลอด สะท้อนจากผลลัพธ์การศึกษาที่อยู่ในระดับต่ำ โดยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดั้งนี้พื้นฐาน (O-NET) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562 พบว่า นักเรียนไทยมีผลคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์หรือไม่ถึงครึ่งในทุกวิชา ทั้งภาษาไทย (49.07 คะแนน) ภาษาอังกฤษ (39.42 คะแนน) คณิตศาสตร์ (32.90 คะแนน) และวิทยาศาสตร์ (35.55 คะแนน) และผลคะแนนสอบ PISA ของเด็กไทย ซึ่งเป็นการทดสอบความฉลาดรู้ด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ อันเป็นทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าหลายประเทศและผลคะแนนมีแนวโน้มลดลง โดยอยู่เป็นอันดับที่ 66 จาก 79 ประเทศ/เขตเศรษฐกิจ ในปี 2561 ระบบการศึกษาของไทยจึงมีข้อจำกัดในการผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะสูงรองรับความต้องการของตลาดแรงงาน นอกจากนี้ยังมีเด็กและเยาวชนอีกกลุ่มนหนึ่งที่ไม่ได้เรียนหรือไม่ได้ทำงานใด ๆ (Not in Education, Employment or Training) ซึ่งแนวโน้มของเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ได้เพิ่มสูงขึ้น โดยในปี 2562 มีสัดส่วนอยู่ร้อยละ 12.87 ทำให้สังคมขาดห่วงโซ่อุปทานที่สำคัญ เช่น คุณภาพของเยาวชนกลุ่มนี้ไม่ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์และไม่ได้รับการพัฒนา จึงเป็นความท้าทายของเทศบาลเนื่องจากเทศบาลไม่มีภารกิจและโรงเรียนในสังกัด แต่จะดำเนินการหรือบูรณาการกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในแนวทางใดในการจะช่วยเติมเต็มช่องว่างทางการศึกษาและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชน

ขณะเดียวกัน แรงงานไทยส่วนมากยังมีระดับการศึกษาต่ำ นำมามาซึ่งปัญหาการขาดแคลนทักษะแรงงานที่สอดคล้องกับภาคการผลิตเป้าหมายและบริบทการเปลี่ยนแปลงในตลาดแรงงาน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและทัศนคติการทำงานของคนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะคนจนและเรือนวด ซึ่ง อัลฟ่า รวมถึงรุ่นหลังเจนเนเรชันอัลฟ่า ซึ่งกำลังทยอยเข้าสู่ระบบการศึกษาและตลาดแรงงานอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้รูปแบบการทำงานและการใช้ชีวิตเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อรับรับกับแนวโน้มความต้องการการศึกษาและการทำงานรูปแบบใหม่ การผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระยะต่อจากนี้ จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบให้ยืดหยุ่น ทันสมัย และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีมากยิ่งขึ้น อาทิ การปรับเปลี่ยนไปสู่การจ้างงานที่มีใช้รูปแบบมาตรฐาน (NSE) การมีช่วงเวลาเรียน/ทำงานที่ยืดหยุ่น (Flexible Time) และสามารถทำงานที่ไหนและเวลาใดก็ได้ (Anywhere, Anytime) การส่งเสริมการฝึกอบรม/ศึกษาต่อในระดับสูง รวมถึงการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการสื่อสารและสร้างปฏิสัมพันธ์กับคนรุ่นใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ

ความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดการขาดโอกาสในการเข้าถึงความรู้ แหล่งเงินทุน หรือสวัสดิการทางสังคม ประกอบกับการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลที่เพิ่มขึ้นของประชาชน อาจทำให้เกิดความเสียหายแก่คุกคามทางไซเบอร์ ดังนั้นการสร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลแก่ประชาชนในวงกว้าง ตลอดจนการพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ การจัดบริการของเทศบาล และการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะด้านเทคโนโลยีและความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์เพิ่มมากขึ้นจึงเป็นสิ่งที่ต้องเร่งให้ความสำคัญ

ยิ่งไปกว่านั้น สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ตั้งแต่ช่วงต้นปี 2563 เป็นต้นมา ซึ่งทำให้โอกาสในการเข้าถึงการศึกษา/ฝึกอบรมที่ลดลง ซึ่งจะกระทบต่อระดับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในภาพรวม บริบทความท้าทายที่เกิดขึ้นยังแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของพลังเชิงบวกทางสังคมในการรับมือ กับภาวะวิกฤต เทศบาลจึงควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาคนในทุกช่วงวัยเพื่อให้มีทักษะที่จำเป็นในโลกยุคใหม่ อย่าง รอบด้าน อาทิ ทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ทักษะด้านดิจิทัลและทักษะการเป็นผู้ประกอบการ รวมถึง ทักษะทางสังคม/พฤติกรรม (Soft skills) อาทิ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการปรับตัว การยอมรับความแตกต่าง และการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้คนในห้องถูนอยู่ร่วมกัน ด้วยความเห็นอกเห็นใจ (Empathy) จิตสาธารณะ (Public Mind) และการดำเนินงานอาสาสมัครเพื่อ ช่วยเหลือผู้อื่น (Volunteerism) พร้อมทั้งส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อใช้เป็นพลัง ในการพัฒนาและนำมายกระดับประเทศให้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ในส่วนของผังเมือง จากการที่ได้มีประกาศคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษากrat ตะวันออกเรื่อง แผนผังการใช้ประโยชน์ในที่ดิน และแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2562 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ 9 ธันวาคม 2562 มีผลให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ตามพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 มาตรา 32 มีผลให้ผังเมืองตามกฎหมาย ว่าด้วยการผังเมืองในส่วนที่ใช้บังคับในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกอยู่ก่อนวันที่คณะกรรมการรัฐมนตรีมีมติอนุมัติ แผนผังนั้นเป็นอันยกเลิกไป และให้กรมโยธาธิการและผังเมืองดำเนินการจัดทำผังเมืองขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับ แผนผังดังกล่าว ในระหว่างที่ยังจัดทำผังเมืองไม่แล้วเสร็จ ให้อธิบดีแผนผัง EEC เป็นผังเมืองรวมตามกฎหมาย ว่าด้วยการผังเมืองสำหรับแต่ละจังหวัดที่อยู่ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก แผนผัง EEC ได้จัดทำขึ้น เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การสาธารณูปโภค สาธารณูปการ กรรมมนาคมและการขนส่ง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ และรองรับ การพัฒนาเมืองและชุมชนในอนาคต โดยกำหนดให้ใช้ประโยชน์ในที่ดินในแนวเขตแผนผัง EEC ซึ่งรวมถึงพื้นที่ เทศบาลเมืองบ้านสวน ต้องเป็นไปตามแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน แผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ ระบบสาธารณูปโภค และรายการประกอบแผนผังท้ายประกาศ และให้สิ้นสุดระยะเวลาการใช้บังคับ เมื่อมีประกาศกระทรวงมหาดไทยให้ใช้บังคับผังเมืองรวมในท้องที่

แผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้กำหนดพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน ดังต่อไปนี้

1. ที่ดินประเภท พ.กำหนดไว้เป็นสีแดง ให้เป็นที่ดินประเภทศูนย์กลางพาณิชยกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว ระดับประเทศ และนานาชาติ กำหนดให้ใช้ประโยชน์ในที่ดิน เพื่อพาณิชยกรรม การอยู่อาศัย สถาบันราชการ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และกิจการอื่น นอกจากข้อห้าม ดังต่อไปนี้

(1) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรม บริการหรืออุตสาหกรรมที่ให้บริการแก่ชุมชนตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งไม่ใช่โรงงานลำดับที่ 106 (โรงงานประกอบกิจการ ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535)

(2) คลังน้ำมันและสถานที่เก็บรักษาน้ำมัน ลักษณะที่สาม ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม น้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อการจำหน่าย

(3) คลังก๊าซปิโตรเลียมเหลว สถานที่บรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทโรงบรรจุ สถานที่บรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทห้องบรรจุ และสถานที่เก็บรักษา ก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทโรงเก็บ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

(4) เลี้ยงสัตว์ทุกชนิดเพื่อการค้าที่อาจก่อเหตุร้ายตามกฎหมายว่าด้วยสาธารณสุข

(5) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน

(6) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบเกษตรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน

2. ที่ดินประเภท ม.กำหนดไว้เป็นสีฟ้า ให้เป็นที่ดินประเภทชุมชนเมือง มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้เป็นชุมชนเมือง รองรับการขยายตัวของศูนย์กลางพาณิชยกรรมหลักและศูนย์กลางหลัก ระดับอำเภอ รองรับการพัฒนาที่อยู่อาศัย พานิชยกรรม และบริการขั้นพื้นฐาน ให้ใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อ การอยู่อาศัย พานิชยกรรม สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และกิจการอื่น นอกจากข้อห้าม ดังต่อไปนี้

(1) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรม บริการหรืออุตสาหกรรมที่ให้บริการแก่ชุมชนตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งไม่ใช่โรงงานลำดับที่ 106 (โรงงานประกอบกิจการ ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535)

(2) คลังน้ำมันและสถานที่เก็บรักษาน้ำมัน ลักษณะที่สาม ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม น้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อการจำหน่าย

(3) คลังก๊าซปิโตรเลียมเหลว สถานที่บรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทโรงบรรจุ สถานที่บรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทห้องบรรจุ และสถานที่เก็บรักษา ก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทโรงเก็บ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

(4) คลังสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น เว้นแต่ที่ตั้งอยู่ริมถนน สาธารณูปกรณ์ที่มีขนาดเขตทางไม่น้อยกว่า 30 เมตร

(5) สถานีขันส่งสัตว์และหรือสิ่งของตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก เว้นแต่ที่ตั้งอยู่ ริมถนนสาธารณูปกรณ์ที่มีขนาดเขตทางไม่น้อยกว่า 30 เมตร

(6) เลี้ยงสัตว์ทุกชนิดเพื่อการค้าที่อาจก่อเหตุร้ายตามกฎหมายว่าด้วยสาธารณสุข

(7) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน

จากแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน มีการแสดงที่ตั้งของโครงการก่อสร้างสถานีรถไฟฟ้าความเร็วสูงบริเวณ ม.1 ต.หนองข้างโคก และโครงการตามแผนผังระบบสาธารณูปโภค ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และระบบการควบคุมและจัดการลักษณะ แสดงโครงการปรับปรุงสถานีดับเพลิง เทศบาลเมืองบ้านสวน ม.10 ต.บ้านสวน อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ทั้งนี้ในการกำหนดแนวทางพัฒนาการปรับปรุงบ้านสวน การอนุรักษ์/อนุญาต ก่อสร้างและดำเนินการกิจกรรมประเภทต่างๆ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาครัฐ ต้องดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกฯ อย่างเคร่งครัด

ความต้องการใช้ประโยชน์ที่ดินร่วมกันของประชาชนในชุมชน การขาดพื้นที่พักผ่อนหรือนันทนาการในชุมชน คือประเด็นหนึ่งที่อยู่ในความต้องการของหลายชุมชนซึ่งในวันนี้ที่ดินในชุมชนมีอาคารสิ่งปลูกสร้างเพิ่มจำนวนขึ้นและมูลค่าที่ดินก็เพิ่มสูงจากในอดีตมาก ในส่วนของปัญหาอื่นๆ พบร่วมกันชุมชนพักอาศัยหลายแห่งประสบปัญหาน้ำท่วมส่งผลให้เทศบาลยังคงต้องดำเนินการพัฒนาปรับปรุงระบบระบายน้ำรวมทั้งกำหนดแนวทางในการดูแลลอกคลองหรือร่างระบายน้ำให้การระบายน้ำมีประสิทธิภาพ

ด้านเทคโนโลยี

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการสื่อสารส่งผลให้วิธีชีวิตของคนรุ่นต่างๆ เปลี่ยนไปอย่างมากโดยเด็กจำนวนมากที่ถูกเลี้ยงดูด้วยสื่อ จากรายงานของ Multiple Indicator Cluster Surveys หรือ MICS ปี 2562 พบร่วมกันชุมชนที่อายุต่ำกว่า 5 ปี ถึงร้อยละ 52.8 ที่เล่นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยร้อยละ 8.3 เล่นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เฉลี่ยอย่างน้อย 3 ชั่วโมงต่อวัน ทั้งนี้ งานวิจัยโดยภาควิชาคุณารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระบุว่า เด็กที่บริโภคสื่อมากจะส่งผลต่อระดับ IQ ที่ลดลง รวมถึงมีงานวิจัยอีกหลายชิ้นที่สรุปว่า เด็กที่ได้รับสื่อตั้งแต่ยังเล็กส่งผลทางลบต่อพฤติกรรม และพัฒนาการทางลบอาทิ ความก้าวร้าว พฤติกรรมดื้อ ต่อต้าน พัฒนาการด้านภาษาล่าช้า ขณะที่โครงสร้าง ด้านกฎระเบียบ การทำงานยังไม่เอื้อต่อการสนับสนุนการเรียนรู้ดูแลผู้สูงอายุ และสังคมไทยมีความเปราะบางของครอบครัวสูงขึ้น โดยพบว่า โครงสร้างครอบครัวเปลี่ยนจากครอบครัวขยายที่มีคนหลายรุ่นอยู่ด้วยกัน เป็นครอบครัวใหญ่เปลี่ยนเป็นครอบครัวเดียว ใช้ชีวิตคนเดียวเพิ่มมากขึ้น อีกทั้ง ยังมีครอบครัวข้ามรุ่นหรือครอบครัวที่เด็กอยู่กับปู่ย่า ตา ยาย จำนวนมาก โดยมีเด็กมากถึง 1.24 ล้านคน ที่อาศัยอยู่ในครอบครัวข้ามรุ่นโดย 1 ใน 5 ของผู้สูงอายุในครอบครัวข้ามรุ่น มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน ในขณะเดียวกัน สังคมไทยยังเป็นสังคมที่คนในสังคมใช้เวลาเก็บการออนไลน์ โดยผลการสำรวจในปี 2561 พบร่วมกันชุมชนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยวันละ 10 ชั่วโมง 5 นาที เพิ่มขึ้นจากปีที่ 2560 ถึง 3 ชั่วโมง 30 นาที สถานการณ์ต่างๆ เหล่านี้นับเป็นการสร้างความเปราะบางที่นอกเหนือไปกว่ามิติด้านการด้อยโอกาส เป็นความท้าทายของเทศบาลในการรับมือผลกระทบ และหาแนวทางที่เหมาะสมเพื่อให้เด็กๆ เติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพนอกจากนี้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลแบบก้าวกระโดด ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่มีพัฒนาการอย่างรวดเร็ว สามารถก่อความเสียหายที่รุนแรงและแพร่ขยายผลกระทบในวงกว้างยิ่งขึ้นได้เช่นกัน เทคโนโลยีได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงบ้านสวนของเทศบาลมากขึ้นตามลำดับ จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมและประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับปัจจัยทางไซเบอร์เพื่อลดผลกระทบและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น

แนวโน้มของเทคโนโลยีและความต้องการของยานยนต์ในระดับโลกกำลังปรับเปลี่ยนจากเครื่องยนต์สันดาปภายในไปสู่ระบบยานยนต์ไฟฟ้า ซึ่งมีผลให้ปริมาณการผลิตและการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าทั่วโลกเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว คาดการณ์ได้ว่าในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 อุตสาหกรรมยานยนต์จะเป็นสาขาวิชาการผลิตที่ เผชิญกับความพลิกผันทางเทคโนโลยี (Technological Disruption) รุนแรงที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับสาขาวิชาการผลิตเป้าหมายทั้งหมด ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการที่ผลิตชิ้นส่วนในกลุ่มเครื่องยนต์และระบบส่งกำลัง อาทิ หม้อน้ำ ท่อไอเสีย ระบบหัวฉีด ถังน้ำมัน ได้รับผลกระทบมากที่สุด ในปัจจุบัน ผู้ผลิตหลายรายได้เริ่มต้นการลงทุนและการผลิตที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าแล้ว ทั้งในส่วนของแบตเตอรี่ ระบบประจุไฟฟ้า ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนรถยนต์ และการประกอบ ในส่วนของเทศบาลพบว่าในเขต มีผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับงานซ่อมแซมและขายอุปกรณ์รายย่อย จึงต้องเตรียมพร้อมให้ ผู้ประกอบการ ประชาชนทั่วไปและบุคลากรของเทศบาลก้าวทันกระแสการเปลี่ยนแปลงที่มีจะส่งผลทั้งการดำเนินชีวิตของ ทุกคนและการพัฒนาท้องถิ่น

โอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

1) ความยากจน จากการคาดการณ์ว่าการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จะส่งผลให้ ความยากจนเพิ่มสูงขึ้นมากในปี 2563 ต่อเนื่องถึงปี 2564 เนื่องจากผลกระทบด้านรายได้และการว่างงาน ในขณะเดียวกัน นอกจากรายได้ต่อปีน้อยกว่า 2 แสนบาท ไม่สามารถเข้าถึงคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ คิดเป็น สัดส่วนครัวเรือนร้อยละ 96.1 ในเขตเทศบาล และร้อยละ 98.1 นอกเขตเทศบาล ซึ่งเทศบาลต้องหา วิธีดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้กลุ่มคนที่ไม่เข้าถึงเทคโนโลยีเหล่านี้ สามารถเข้าถึงการท่องเที่ยว การพัฒนาทักษะอย่างเหมาะสมได้

2) ความเหลื่อมล้ำ การสร้างความเสมอภาคและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ถือเป็นประเด็น การพัฒนาที่ประเทศไทยให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่อง การตระหนักรถึงกลุ่มประชากร ซึ่งมี “ความต้องการ พิเศษ” ที่ถูกกล่าวถึงในภาวะปกติ และถูกลิมในภาวะวิกฤตในบางชุมชนของเทศบาลยังพบปัญหาผู้พิการ ผู้สูงอายุ ที่ต้องการการดูแล คนเร่ร่อน ผู้ไม่มีบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งถือเป็นภารกิจที่สำคัญของเทศบาล เนื่องจากเป็นการเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ตลอดจนเพิ่มขีด ความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพัฒนาตนเอง และการจัดการตนเอง

ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ จากการที่เศรษฐกิจไทยยังคงมีการเจริญเติบโตและกระจายตัว ความเหลื่อมล้ำในเชิงพื้นที่ยังนำไปสู่ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะ ในด้านการศึกษา นั้น พบว่า มีความเชื่อมโยงโดยตรงกับความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ และความเหลื่อมล้ำเชิงรายได้ โดยในปี 2562 ผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาติชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ปีที่ 6 พบว่า นักเรียนในเขตเทศบาลยังคงมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าคนออกเขตเทศบาลขณะที่นักเรียนในกรุงเทพมหานคร มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดในทุกวิชา สิ่งเหล่านี้เป็นความท้าทายของเทศบาลในการดำเนินนโยบายและบูรณาการ ความร่วมมือซึ่งการที่เทศบาลไม่มีโรงเรียนในสังกัดจึงต้องประสานโรงเรียนในเขตเพื่อนำข้อมูลที่เกี่ยวข้อง สำหรับการประเมินสถานการณ์ปัญหาความเหลื่อมล้ำในการได้รับบริการด้านการศึกษาในการติดตาม ความเปลี่ยนแปลง เพื่อให้นักเรียนได้รับและมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้มากที่สุดรวมถึงการให้มี โอกาสในการเข้าศึกษาต่อและการมีบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ

สำหรับความเหลื่อมล้ำในด้านสวัสดิการสังคม ทั้งกองทุนประกันสังคมสำหรับทั้งแรงงานในระบบ แรงงานของระบบรวมถึงผู้ประกอบอาชีพอิสระ และกองทุนการออมแห่งชาติ ถือเป็นแนวทางของรัฐที่สำคัญในการช่วยสร้างประภัณของประชาชนและจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้เห็นถึงสิทธิประโยชน์ที่เกิดขึ้น ขณะเดียวกันพบประชาชนบางส่วนที่ยังเข้าไม่ถึงด้วย ในด้านกระบวนการยุติธรรม ซึ่งมีกองทุนยุติธรรมที่ได้ดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่อง ถือเป็นกลไกสำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำ ด้านกระบวนการยุติธรรมในกลุ่มผู้มีรายได้น้อย ซึ่งเทศบาลต้องดำเนินการสนับสนุนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้เข้าถึงกองทุนประกันสังคมสำหรับทั้งแรงงานในระบบ แรงงานของระบบรวมถึงผู้ประกอบอาชีพอิสระ กองทุนการออมแห่งชาติ และกองทุนยุติธรรมชุมชน ตลอดจนให้ข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในการเข้าถึงสวัสดิการสังคมต่าง ๆ ของรัฐ

ทั้งนี้ การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้ฉายภาพปัญหาความเหลื่อมล้ำให้เด่นชัดและชัดเจน ให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากผลกระทบต่อคนจน ผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มประชาชน มีความรุนแรงมากกว่า โดยแรงงานที่ถูกเลิกจ้างหรือถูกลดชั่วโมงการทำงานมักเป็นแรงงานที่มีรายได้ทักษะและการศึกษาต่ำ (ระดับประถมและมัธยม) อีกทั้งคนจน ผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มประชาชนยังมีความสามารถในการรับมือกับการขาดรายได้ ได้น้อยกว่ากลุ่มคนที่มีรายได้สูง เนื่องจากมีเงินออมน้อยกว่า และมีโอกาสในการเข้าถึงสินเชื่อน้อยกว่า ในขณะเดียวกันความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาก็มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น จากวิกฤตโควิด เนื่องจากนักเรียนจากครัวเรือนยากจนอาจขาดความสามารถในการเรียนออนไลน์ จากการขาดอินเทอร์เน็ตอุปกรณ์ รวมถึงความพร้อมของพ่อแม่ผู้ปกครอง นอกจากนี้ คนจนยังมีความเสี่ยงทางสุขภาพ และการติดเชื้อมากกว่าคนรวย จากสภาพของที่อยู่อาศัยที่มักมีความแออัดไม่เหมาะสมแก่การควบคุมโรค การใช้บริการรถโดยสารสาธารณะ รวมถึงการขาดงบประมาณในการซื้ออุปกรณ์สำหรับป้องกันและควบคุมโรค เช่น หน้ากากอนามัย และเอกสารขอถ่ายเอกสารมือ เป็นต้น

ในขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการเปลี่ยนผ่านเข้าสู่ยุคดิจิทัล ในส่วนเทศบาลจะต้องหาแนวทางให้กลุ่มคนที่ขาดความพร้อมทางด้านทักษะ เครื่องมืออุปกรณ์ดิจิทัล หรือไม่สามารถเข้าถึงโครงข่ายทางโทรคมนาคม โดยเฉพาะคนจนผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มประชาชน สามารถได้รับโอกาสในการมีส่วนร่วมหรือได้รับประโยชน์จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ การศึกษา/ฝึกอบรม หรือระหว่างมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ นอกจากนี้ บริบทการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ อาจส่งผลต่อสถานการณ์และแนวทางการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในระยะต่อไป เช่นกัน เทศบาลอยู่ในแผนผังการใช้ประโยชน์ในที่ดิน และแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งนอกจากจะเป็นโอกาสทางเศรษฐกิจ ในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะที่มีคุณภาพในเขตพื้นที่เมืองใหม่ ๆ มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ในส่วนหนึ่งจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำระหว่างเมืองและชนบทได้มากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันเทศบาลต้องดำเนินการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในพื้นที่อย่างใกล้ชิด

3) ความคุ้มครองทางสังคม การสร้างหลักประกันทางสังคมมีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างโอกาสและความเสมอภาคในสังคม โดยที่ผ่านมาได้มีการขยายความคุ้มครองทางสังคมให้ประชาชนไทยในหลากหลายกลุ่มเป้าหมาย อาทิ เงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด หลักประกันสุขภาพล้วนหน้า และเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ นอกจากนี้แรงงานในระบบที่อาจต้องออกจากระบบประกันสังคมไปเป็นแรงงานนอกระบบจากผลกระทบของวิกฤตโควิด-19 ในขณะที่ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี รูปแบบเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป และการเลือกประกอบอาชีพของคนรุ่นใหม่ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำงาน อาจส่งผลให้เกิดการขยายตัวของแรงงานในระบบ ที่ไม่ได้รับความคุ้มครองตามระบบประกันสังคมในรูปแบบเดิม

เทศบาลต้องตระหนักรถึงการดูแลประชาชนที่เป็นแรงงานนอกระบบทุ่น儞ให้เข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร และเข้าใจสิทธิประโยชน์ เพื่อให้คนเหล่านี้มีหลักประกันสร้างความมั่นคงทางรายได้และอยู่ในกลไกของภาครัฐ ที่จะสามารถได้อ้อย่างทั่วถึง อีกทั้งลดความเสี่ยงต่างๆที่จะประสบปัญหาจากการทำงาน อาทิ การขาดความมั่นคงทางอาชีพ การได้รับค่าตอบแทน/สวัสดิการไม่เพียงพอ ขาดโอกาสในการฝึกอบรมยกระดับทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง รวมถึงมีปัญหาสภาพแวดล้อมและความไม่ปลอดภัยในการทำงาน และยังมีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 อย่างรุนแรงเพื่อไม่ให้สูญเสียรายได้และการเข้าถึงมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐได้

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเทศไทยอยู่ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ซึ่งเป็นภูมิภาคที่ได้รับความเสี่ยงทางเศรษฐกิจจากภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศสูงที่สุดในโลกในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ความสูญเสียน้ำบันจะยิ่งเป็นความเสี่ยงและเป็นภัยคุกคามร้ายแรงที่นำมาซึ่งความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินอย่างมหาศาล ภาครัฐจึงจำเป็นต้องตระหนักรถึงความสำคัญและมีความตื่นตัวในการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ รวมถึงพัฒนาระบวนการป้องกัน จัดการ และให้ความช่วยเหลือในเชิงรุกมากขึ้น ในส่วนของเทศบาล แม้ว่าจะยังไม่เคยเกิดเหตุการณ์รุนแรงหรือเกิดผลกระทบในวงกว้าง แต่ถือเป็นภารกิจสำคัญในการเตรียมความพร้อมในการดูแลประชาชนในพื้นที่และบูรณาการความร่วมมือกันระหว่างหน้าที่ทางคือ รวมถึงการจัดตั้งที่ดูแลรักษาภัยพิบัติ ประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบูรณาการการทำงานร่วมกันทุกภาคส่วนในพื้นที่เตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ช่วยลดความเสี่ยงและจำกัดผลกระทบของภัยพิบัติ

นอกจากนี้ การเพิ่มที่นาคงาริมานความต้องการใช้น้ำอันเนื่องมาจากขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยการคาดการณ์พบว่า เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีความต้องการการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค การผลิตทางอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ตลอดจนเพื่อรักษาระบบนิเวศ โดยรวมทั้งหมดเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับความเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลให้ปัญหาการขาดแคลนน้ำ ยังคงเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี พื้นที่เทศบาลเมืองบ้านสวนอยู่ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกอยู่远ต้องได้รับผลกระทบกับปัญหาความต้องการใช้น้ำดังกล่าว พระราชบัญญัติกำหนดลุ่มน้ำ พ.ศ. 2564 ซึ่งเป็นกฎหมายลำดับรองในพระราชบัญญัติที่รัฐบาลน้ำ พ.ศ. 2561 ได้กำหนดแบ่งพื้นที่ลุ่มน้ำ ซึ่งพื้นที่ของเทศบาลเมืองบ้านสวน ได้แก่ ต.บ้านสวน และในพื้นที่บางส่วนของ ต.หนองขังคอกและตำบลหนองรี ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำข่ายฝั่งทะเลตะวันออก และในพื้นที่บางส่วนของตำบลหนองรี อยู่ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง ในระยะต่อไปการกำหนดพื้นที่ขององค์กรบริหารจัดการทรัพยากรน้ำจะส่งผลกระทบต่อการบริโภคในพื้นที่ของเทศบาล จึงจำเป็นต้องบูรณาการความร่วมมือของทุกหน่วยงานเพื่อแก้ไขปัญหาและสร้างความตระหนักรถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสร้างเสริมพัฒนาระบบการใช้น้ำอย่างประหยัด

จากการที่นาฯต้องการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการดำเนินการควบคุมปริมาณก๊าซเรือนกระจกของไทยให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ใน Intended Nationally Determined Contribution (INDC) ในการนี้แต่ละภาคส่วนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกด้วย จึงทำให้เกิดแนวคิดการจัดการการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากฐานเดิมที่ไม่เคยมีการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมาก่อน ที่เรียกว่า การสร้างสังคม “คาร์บอนต่ำ” (Low-carbon City) การจัดทำ碳素排放ฟุตพริ้นท์ขององค์กร (Carbon Footprint for Organization: CFO) เป็นวิธีการประเมินปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ปล่อยจากกิจกรรมทั้งหมดขององค์กรและคำนวณอุกมิในรูปแบบใดออกไซด์ เที่ยบเท่า ในส่วนของเทศบาลได้เข้าร่วมกับองค์กรบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์กรมหาชน) หรือ อบก. ในโครงการ “การส่งเสริมการจัดทำ碳素排放ฟุตพริ้นท์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ซึ่งจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการสร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดทำ碳素排放ฟุตพริ้นท์ของหน่วยงาน และช่วยขับเคลื่อนการดำเนินงานในระดับพื้นที่เพื่อไปสู่การกำหนดแนวทางการบริหารจัดการเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกด้วยที่ต้องมีประสิทธิภาพในอนาคต

ชายฝั่งทะเลเป็นทบทวนสำคัญทั้งในด้านการรักษาสมดุลและความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ และการรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบต่าง ๆ ทั้งทางด้านการค้าคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยว และเป็นพื้นที่ทำประมงพื้นบ้านอย่างไร้กีดขวางเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การรุกล้ำพื้นที่ตลอดจนการปล่อยของเสียลงสู่ทะเล กำลังเป็นภัยคุกคามสำคัญต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่สำคัญ เทศบาลจึงยังต้องให้ความสำคัญในการดูแล อนุรักษ์ป่าชายเลนที่มีอยู่ตามแนวชายฝั่งทะเลของพื้นที่เทศบาล ให้มีสมบูรณ์ต่อไป

ปัญหามลพิษประจำเดือนปัจจุบันในด้านมลพิษที่กำลังส่งผลกระทบบูรุณแรงต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติเป็นอันดับต้น ๆ มี 3 ประการ ดังนี้

1) ขยาย การขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและรูปแบบการใช้ชีวิตของประชากรที่ปรับเปลี่ยนไปได้ส่งผลให้ปริมาณขยะในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การเติบโตขึ้นของธุรกิจการใช้บริการซื้อขายออนไลน์ และบริการส่งอาหาร (Food Delivery) จาก สถานการณ์การระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ต้องใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในบ้านเป็นปัจจัยที่ทำให้ปริมาณของขยะพลาสติกมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นกว่ากรณีปกติ ซึ่งจะยิ่งทำให้ปัญหาขยะตกค้าง ขยะพลาสติกอุดตันในท่อระบายน้ำ รวมถึงอาจเกิดปัญหาขยะพลาสติกที่ไหลลงสู่ทะเล ในส่วนของเทศบาล ยังคงพบปัญหาการจัดการขยะและความสะอาดในชายชุมชน แนวทางการคัดแยกขยะที่ยังไม่ได้รับการตอบรับปฏิบัติจากคนในชุมชนจึงเป็นความท้าทายต่อการจัดการปัญหาขยะในพื้นที่ ขณะเดียวกัน ต้องเร่งเพิ่มประสิทธิภาพในการเก็บขยะมูลฝอยเพื่อลดปัญหาขยะตกค้างในชุมชน โดยในส่วนของการกำจัดขยะปัจจุบันได้ใช้วิธีการจ้างผู้ประกอบการเอกชน นอกเหนือไปนี้ในกระบวนการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ขยายอันตราย มีเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ หน้ากากอนามัย ยิ่งไปกว่านั้น เทศบาลเป็นที่ตั้งของสถานพยาบาลขนาดใหญ่ จำเป็นอย่างยิ่ง ต้องกำหนดแนวทางรับมือกับขยะอันตรายในอนาคต จึงต้องเริ่มต้นจากการปลูกฝังจิตสำนึกในการคัดแยกขยะ ตั้งแต่ต้นทางซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อให้เกิดการนำขยะไปกำจัดอย่างเหมาะสมและนำไปใช้ประโยชน์ได้ในสัดส่วนที่สูงขึ้น

2) มลพิษทางอากาศ ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM2.5) พื้นที่เทศบาลประสบปัญหา PM2.5 บ่อยครั้ง ซึ่งแต่ละครั้งมีระยะเวลาติดต่อกันหลายวัน ซึ่งอาจส่งผลต่อปัญหาสุขภาพของประชาชนในระยะยาวได้ เทศบาลยังคงต้องให้ประชาชนมีความรู้ที่ถูกต้อง เพื่อให้ทราบถึงต้นเหตุตลอดจนผลกระทบโดยทางกฎหมายของการก่อมลพิษ และรู้จักป้องกันผลกระทบด้านสุขภาพเมื่อพบปัญหามลพิษทางอากาศ

3) มลพิษทางน้ำ แนวโน้มการขยายตัวของเมืองยังทำให้ปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นในแต่ละวันมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น น้ำเสียในพื้นที่เทศบาลบางส่วนได้รับการบำบัดคุณภาพน้ำโดยโรงปรับปรุงคุณภาพน้ำ จังหวัดชลบุรี ดำเนินงานบำรุงรักษาและบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย โดยการสมทบงบประมาณร่วมกันขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี กับ เทศบาล 4 แห่ง ได้แก่ เทศบาลเมืองชลบุรี เทศบาลเมืองบ้านสวน เทศบาลตำบลบางทราย และเทศบาลตำบลเสม็ด ซึ่งในพื้นที่เทศบาลยังพบการลักลอบปล่อยน้ำเสียในที่ดินหรือทางระบายน้ำสาธารณะในชุมชน

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลในโลกปัจจุบันช่วยสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐไม่อาจหยุดนิ่งในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน (Digital Transformation) เพื่อให้สอดรับกับบริบททางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน ประกอบกับสังคมไทยที่กระตุ้นความเป็นบุ杰ก (Individualization) และการตระหนักรู้ของสาธารณะ (Public Awareness) อันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของประชากรรุ่นใหม่ รวมไปถึงการขยายตัวของความเป็นเมือง ดังนั้นเทศบาลต้องกำหนดทิศทางในการพัฒนาระบบการทำงานให้สอดคล้อง เท่าทันการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยการสร้างฐานรากแก้ไขภัยคุกคาม ดำเนินงานเพื่อให้ตอบสนองต่อความคาดหวังของประชาชนที่ต้องการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพทั่วถึง โปร่งใส และรวดเร็วได้

การเติบโตของเมืองหลักทรายพื้นที่ของไทยยังคงเพิ่มขึ้นกับความท้าทายในหลายด้านรวมทั้ง การพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ มีสัญญาณบ่งชี้ถึงการที่สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของกลไกการปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการเพื่อทำให้ทั่วไปและพื้นที่ในขอบเขต ความรับผิดชอบในหลายด้าน พบร่วมกับภาคเอกชนในหลายพื้นที่ที่ยังมีการรวมตัวกันจัดตั้งเป็นบริษัทพัฒนาเมืองใน หลายเมืองที่มีศักยภาพเพื่อทำหน้าที่ขับเคลื่อนการลงทุนพัฒนาระบบที่ส่งมวลชนสาธารณะและประเด็นการพัฒนา อื่น ๆ ของเมืองอย่างเข้มแข็ง ในส่วนของเทศบาลต้องดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดความก้าวหน้าของ การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและช่วยสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ให้มีความเจริญที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนจึงเป็นเครื่องมือสำคัญของเทศบาล ซึ่งเทศบาลต้องมีการปรับปรุงและนำเสนอ ข้อมูลข่าวสารในสื่อที่เหมาะสมกับคนทุกกลุ่มเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนงานของท้องถิ่นและภาครัฐ และ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนโดยส่วนรวม ทั้งในส่วนของภาคราช ป้ายประชาสัมพันธ์ในชุมชน ป้าย LED รถประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่สื่อออนไลน์ และโดยเฉพาะเสียงตามสาย ที่หลักชุมชนมีความต้องการใช้เป็นสื่อกลาง การรับข้อมูลข่าวสารในพื้นที่

วิเคราะห์ SWOT Analysis

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strength)		จุดอ่อน (Weakness)	
S1	ความพร้อมด้านการแพทย์ โดยมีสถานพยาบาลที่ทันสมัย ครบวงจร เพียงพอต่อความต้องการ และเป็นที่ตั้งของโรงพยาบาลชลบุรี ซึ่งเป็นโรงพยาบาลประจำจังหวัด ประจำภูมิภาค ที่มีศักยภาพและมีความสามารถระดับติดยูนิเวิร์สิตี้	W1	เทศบาลขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติงานและบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะด้าน ไม่เพียงพอเช่น วิศวกร เป็นต้น และบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจในเทคนิควิชาการใหม่ ๆ สำหรับใช้ในการปฏิบัติงาน
S2	พื้นที่เป็นที่ตั้งของสถานศึกษาประจำจังหวัด และสถานศึกษาทั่วไปหลายแห่ง	W2	การจัดเก็บข้อมูลต่าง ๆ ของเทศบาล ยังไม่เป็นระบบและไม่อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ขั้นตอนกระบวนการบางส่วน ทำให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน
S3	โครงข่ายเส้นทางคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน และเชื่อมโยงอย่างมีระบบ	W3	รายได้ที่จัดเก็บเองไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ
S4	ภาครีเครือข่ายเข้มแข็ง ทั้งจากผู้นำชุมชนและผู้นำกลุ่มภาคประชาชนมีการดำเนินงานที่เข้มแข็ง และมีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานของห้องถีน ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐ เอกชน กลุ่มองค์กร ประชาชนทั่วไป ในการสนับสนุนด้านต่าง ๆ เป็นอย่างดี	W4	ปัญหาสังคมและคุณภาพชีวิต เช่น การจัดการด้านสาธารณูปโภคสุขาฯ ไม่ครอบคลุมและเพียงพอ ยาเสพติด โรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อุบัติเหตุ สัตว์จรจัด เป็นต้น
S5	ประชาชนให้ความสนใจ ร่วมมือในการบริหารท้องถีน โดยเฉพาะการติดตามข่าวสารและสะท้อนความปัญหาต้องการผ่านช่องทางต่างๆ ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ทันท่วงที	W5	พื้นที่ใกล้กับมหาวิทยาลัย ทำให้มีประชากรแห่งจำนวนมาก ทั้งชาวไทย และต่างด้าวการอยู่อาศัยเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวไม่มีความชัดเจน อาจนำมาซึ่งปัญหาและความเบลี่ยงแปลงในชุมชนส่างผลกระทบ เช่น ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน ความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย การจราจรติดขัด เป็นต้น
S6	ความหลากหลายทางศาสนา วัฒนธรรม ความเชื่อที่สามารถอยู่ร่วมกันในชุมชนได้	W6	เด็ก เยาวชนและผู้สูงอายุ มีปัญหาสุขภาวะทางกายและใจ และต้องการการดูแลเพื่อรับมือกับกระแสการเปลี่ยนแปลง
S7	ศูนย์การเรียนรู้และคลังปัญญาจากผู้สูงอายุ ในชุมชน	W7	ประชาชนบางส่วนยังขาดจิตสำนึกที่ดีและไม่เคารพกฎหมาย เช่น รุกล้ำทางเท้า รุกล้ำที่สาธารณะ เป็นต้น
		W8	ปัญหาลักษณะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ เช่น ฝุ่นละออง เสียง น้ำเสีย ขยะ เป็นต้น
		W9	การศึกษาเรียนรู้ที่มีอยู่ไม่สามารถก้าวทันต่อเทคโนโลยีและความเปลี่ยนแปลง ส่งผลกระทบต่อการปรับตัวในการดำเนินชีวิตการประกอบอาชีพและการดำเนินงานของเทศบาล
		W10	ปัญหาเด็กและเยาวชน ครอบครัว สังคมและ วัฒนธรรม ที่มีผลกระทบบุคคลค่าที่ดีคุณธรรม จริยธรรมของสังคมไทย เชื่อมถ้อย และการให้ความสำคัญกับวัฒนธรรม จนเกินความพอเพียง
		W11	โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคสาธารณูปการ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อบริการประชาชนในพื้นที่ ยังไม่สมบูรณ์เพียงพอ

ปัจจัยภายนอก

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

3.2.1 แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Megatrends) ที่สำคัญและสภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องคาดว่าจะมีผลต่อทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคต

1) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ปัจจุบันโลกอยู่ในยุคของการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 (The Fourth Industrial Revolution) ซึ่งเป็นยุคของการต่อยอดและผสมผสานเทคโนโลยีที่มีขอบเขตแตกต่างกันเข้าด้วยกัน ส่งผลให้เทคโนโลยีมีความก้าวหน้าอย่างพลิกผัน ทั้งนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ แนวโน้มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่จะมีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดทิศทางของประเทศไทย ประกอบด้วย

(1) การเติบโตของเศรษฐกิจแพลตฟอร์ม (Platform Economy) และเศรษฐกิจแบบแบ่งปัน (Sharing Economy) (2) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis) การพัฒนาและใช้งานข้อมูลขนาดใหญ่จะประสบความสำเร็จได้ จำเป็นต้องมีมาตรฐานการจัดเก็บและเชื่อมโยงฐานข้อมูลผ่านเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ อาทิ อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT) และบล็อกเชน (Blockchain) ร่วมกับการมีบุคลากรที่มีทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องมือที่เหมาะสม เช่น เมมอยข้อมูล (Data Mining) และการเรียนรู้ของเครื่องกล (Machine Learning) เป็นต้น และ (3) การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) และระบบหุ่นยนต์อัตโนมัติ (Automation & Robotics)

นอกจากนี้ ความก้าวหน้าของการพัฒนาเทคโนโลยีทางกายภาพและชีวภาพ (Biotechnology) ที่เป็นอีกหนึ่งกระแหการเปลี่ยนแปลงหลักของโลก ยังเป็นโอกาสที่สำคัญหากได้มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม โดยจะช่วยยกระดับผลิตภัณฑ์ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมให้ก้าวหน้าได้อย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งยังสามารถช่วยลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีนัยสำคัญ

2) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ในระยะเวลา 5-10 ปีข้างหน้า องค์การสหประชาชาติคาดการณ์ว่าประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป จะเพิ่มสูงขึ้นเฉลี่ยกว่าร้อยละ 120 จนมีจำนวนรวมถึง 1.5 พันล้านคน ภายในปี 2593 และส่งผลให้สัดส่วนประชากรวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลงในเกือบทุกประเทศ โดยเฉพาะภูมิภาคเอเชียตะวันออกและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีจำนวนผู้สูงอายุมากที่สุดในโลกในปัจจุบัน และยังคงมีแนวโน้มที่ประชากรผู้สูงอายุจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอีกราว 312 ล้านคน จันคาดว่าจะมีจำนวนผู้สูงอายุรวมกว่า 573 ล้านคนภายในระยะเวลา 30 ปีข้างหน้า การเข้าสู่ประเทศไทยสังคมสูงวัยอาจนำมาซึ่งโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ จากความต้องการสินค้าและบริการที่ตอบสนองความต้องการของผู้สูงอายุ ซึ่งจะส่งผลให้ภาคการผลิตส่วนหนึ่งมีโอกาสเติบโตเพิ่มขึ้น อาทิ อุรุกิจบริการสุขภาพ บริการทางการแพทย์ และศูนย์พักพิงผู้สูงอายุ ซึ่งสังคมสูงวัยยังเป็นช่องทางในการพัฒนานวัตกรรม สินค้า และบริการใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคกลุ่มสูงวัย อาทิ หุ้นยนต์สำหรับการดูแลและนวัตกรรมของใช้ภายในบ้านสำหรับผู้สูงอายุ

3) การดูแลรักษาสุขภาพและการรักษาพยาบาล แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพในระยะเวลา 10 ปีข้างหน้าประกอบด้วย 2 แนวโน้มหลัก ที่จะส่งผลต่อการกำหนดทิศทางการพัฒนาของหลายประเทศในโลก รวมถึงประเทศไทย ดังนี้

1) พฤติกรรมในการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน พฤติกรรมการใช้ชีวิตในสังคมเมืองสมัยใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปสู่การบริโภคอาหารที่มีสารปรุงแต่งและมีไขมันสูง ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ และขาดการออกกำลังกาย ตลอดจนการเชิงรุกต่อสุขภาพทั้งทางกายภาพและจิตใจ ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพทางเศรษฐกิจได้ก่อให้เกิดเป็นปัญหาสุขภาพทางกาย ในขณะที่ระดับความเครียดในการทำงานและการใช้ชีวิตที่เพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับความตื่นกลัวจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้สร้างความวิตกกังวลและนำมารสุ่มเพิ่มขึ้น ของปัญหาสุขภาพจิต ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ประชาชนทั่วโลกมีอัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (Non-Communicable Diseases: NCDs) อาทิ โรคหัวใจ มะเร็ง เบาหวาน และโรคซึมเศร้า เพิ่มสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งโรค NCDs เป็นโรคที่รักษายาก มีค่าใช้จ่ายในการรักษาสูง และหากไม่มีการจัดการที่เหมาะสมจะเกิดเป็นภาระต่อสถานะทางการเงินของผู้ป่วยและเป็นภาระทางการคลังของประเทศไทยอย่างไรก็ตี ในอีกมิติหนึ่งพบว่ากระแสความตระหนักริบในการดูแลสุขภาพในเชิงป้องกัน (Preventive Care)

มีแนวโน้มเด่นชัดขึ้นทั่วโลก ซึ่งเป็นผลให้ความต้องการอาหารเพื่อสุขภาพ รวมถึงอุปกรณ์และบริการการดูแลสุขภาพเพิ่มสูงขึ้นในทิศทางเดียวกันในอนาคต และอาจส่งผลให้อุปสงค์ที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย อย่างไรก็ได้ ความตื่นตัวในการป้องกันโรคติดต่อที่สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ก็จะเป็นแรงกดดันให้ผู้ประกอบการด้านการบริการสุขภาพและการท่องเที่ยวต้องยกระดับมาตรฐานด้านความสะอาดและสุขอนามัยในการให้บริการให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

2) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการรักษาพยาบาล มีการนำเทคโนโลยีใหม่ เข้ามาใช้ในการให้บริการสาธารณสุข อาทิ การตรวจวินิจฉัยและเฝ้าระวังสุขภาพผ่านโทรศัพท์มือถือ แอปพลิเคชัน และอุปกรณ์สำหรับสวมใส่ที่มีเซ็นเซอร์หรือเทคโนโลยีตรวจวัดสุขภาพ (Wearable Health Monitoring Devices) เช่น การวัดความดัน วัดระดับน้ำตาลในเลือด และคลื่นไฟฟ้าหัวใจ เป็นต้น โดยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีโอกาสที่จะพัฒนาไปเป็นความปกติใหม่(New Normal) ของการให้บริการด้านสุขภาพ ในขณะเดียวกัน การนำระบบจัดเก็บและบริหารจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analytics) มาใช้ร่วมกับ Machine Learning และปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ในการจัดการข้อมูลในเชิงชีวสารสนเทศ (Bioinformatics) จะช่วยเพิ่มศักยภาพในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสาธารณสุข และช่วยให้การติดตามข้อมูลทั้งเพื่อการบริหารจัดการคลังยา วัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ และการควบคุมโรคระบาดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ความก้าวหน้าของการวิจัยในด้านพันธุกรรม (Genetic) และเจโนมิกส์ (Genomics) ยังส่งผลให้เกิดการรักษาพยาบาลที่เฉพาะเจาะจง และสามารถพัฒนาหรือยกระดับ สู่บริการขั้นสูง ซึ่งเป็นโอกาสใหม่ทางธุรกิจสำหรับอุตสาหกรรมการแพทย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

4) การขยายตัวของความเป็นเมือง (Urbanization) พื้นที่ส่วนใหญ่ของโลกมีการย้ายถิ่นฐานของประชากรเข้ามาอาศัยและดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมในเขตเมืองและมีการขยายตัวของเมืองที่รวดเร็วมากขึ้นโดยประชากรกว่าครึ่งหนึ่งของโลกอาศัยอยู่ในเขตเมืองตั้งแต่ปี 2551 และจะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 70 ภายในปี 2593 โดยพบว่า ภูมิภาคแอฟริกา เอเชียใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีความเป็นเมืองเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดในระยะที่ผ่านมา เนื่องจากความเป็นเมืองมีส่วนในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจซึ่งเห็นได้จากสัดส่วนขนาดทางเศรษฐกิจ (GDP) ของเมืองที่โลกคิดเป็นร้อยละ 85 ของเศรษฐกิจโลก อันเป็นผลจากข้อได้เปรียบของความเป็นเมืองผ่านการรวมกลุ่มของกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะในภาคบริการและภาคการผลิตจากการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภค เช่น ท่าอากาศยาน โครงข่ายถนนไฟฟ้าในเขตเมือง และสถานีรถไฟความเร็วสูง เป็นต้น รวมถึงยังเอื้อประโยชน์ต่อระบบการศึกษาและสาธารณสุข ที่สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและตอบสนองความต้องการในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แต่เมืองที่มีการเติบโตอย่างก้าวกระโดดได้สร้างผลกระทบ โดยตรงต่อการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อาทิ เมืองที่มีประชากรหนาแน่นและมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจสูงจะมีแนวโน้มปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากเมืองมีสัดส่วนการใช้พลังงานประมาณ 3 ใน 4 ของโลก อีกทั้งสร้างขยะมูลฝอยและของเสียถึงร้อยละ 50 ของโลกยังไปกว่านั้น วิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ยังส่งผลกระทบต่อเมืองในหลายมิติ ทั้งในมิติของการดำเนินชีวิต กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมภายใต้รูปแบบความปกติใหม่ อันเป็นปัจจัยเร่งให้เมืองต้องปรับเปลี่ยนไปสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) ที่มีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ มากขึ้น อาทิ อินเตอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสุขภาวะคนเมืองและการบริหารจัดการเมืองที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สтанการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีแนวโน้มที่จะเกิดรวดเร็วและรุนแรงขึ้นจากที่คาดการณ์ไว้เดิม โดยใน พ.ศ. 2550 มีการคาดการณ์ว่าอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกจะเพิ่มขึ้น 1.5 ถึง 5.1 องศาเซลเซียส ภายในปี 2643 เมื่อเทียบกับระดับอุณหภูมิก่อนยุคอุตสาหกรรม (Pre-industrial Level) แต่การคาดการณ์เมื่อ พ.ศ. 2561 ระบุว่าอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกอาจเพิ่มขึ้นถึง 1.5 องศาเซลเซียส เร็วกว่าที่เป็นปัจจุบันใน พ.ศ. 2573-2595 ซึ่งอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกที่เพิ่มสูงขึ้นดังกล่าว จะส่งผลให้เกิดคลื่นความร้อนในพื้นที่ส่วนใหญ่ที่มนุษย์ตั้งถิ่นฐานอยู่และในบางพื้นที่จะมีโอกาสที่ภัยแล้งและภาวะฝนทึบช่วงจะเกิดถึงขึ้น ในขณะที่หลายภูมิภาคอาจเผชิญกับความลี่ของการเกิดพายุที่บ่อยและรุนแรงขึ้น ตามสภาพทางภูมิศาสตร์ของแต่ละพื้นที่

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะสร้างความเสียหายต่อทั้งชีวิตและทรัพย์สินโดย OECD ได้คาดการณ์ว่า หากไม่มีการดำเนินงานที่สำคัญเพื่อลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จะทำให้ภายใน พ.ศ. 2603 ความเสียหายอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เกิดขึ้นทั่วโลกจะมีมูลค่าถึงร้อยละ 1.0-3.3 ของ GDP โลก และมูลค่าความเสียหายจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 2.0-10.0 ภายใน พ.ศ. 2643 โดยภาคการเกษตรจะได้รับความเสียหายมากกว่าภาคการผลิตอื่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอาจส่งผลกระทบให้ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรลดลง หรือพืชบางชนิดอาจมีระยะเวลาการให้ผลผลิตที่เปลี่ยนแปลงไปยิ่งไปกว่านั้น พื้นที่การเกษตรบางส่วนที่ประสบภัยแล้งบานานหรือน้ำท่วมซ้ำซากจะไม่สามารถทำการเพาะปลูกได้ ในขณะเดียวกัน สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปยังส่งผลกระทบให้การแปรรูปของโรคตามฤดูกาลมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น รวมทั้งยังเป็นปัจจัยส่งเสริมให้เกิดโรคอุบัติใหม่ โรคอุบัติซึ่งในหลายพื้นที่ของโลก เป็นภัยจากอากาศร้อนทำให้พานำโรคติดต่อบางชนิดเพิ่มจำนวนเร็วขึ้น โดยเฉพาะอยุ่ แมลงวัน และหนู ซึ่งการแปรรูปของโรคมีผลกระทบต่อสังคมทั้งในมิติของสุขอนามัยประชาชน ชุมชนและเศรษฐกิจ ครัวเรือน นอกจากนี้ การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิในชั้นบรรยากาศยังส่งผลให้ระดับน้ำทะเลเพิ่มสูงและปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำลดลง เกิดการสูญเสียทรัพยากรช่ายฝั่งอันเนื่องมาจากการกัดเซาะที่รุนแรง และจำนวนสัตว์ทะเลลดลงจากการที่ทะเลมีความเป็นกรดสูงขึ้น อีกทั้งพื้นที่ราบที่อยู่ใกล้ชายฝั่งทะเลจะถูกน้ำทะเลท่วมสร้างความเสี่ยงต่อชีวิตและทรัพย์สิน ส่งผลให้ผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่น้ำท่วมต้องอพยพย้ายถิ่นฐาน โดยกลุ่มคนผู้มีรายได้น้อยจะเป็นกลุ่มประจำบ้านที่มีความสามารถในการปรับตัวต่ำ และอาจไม่สามารถพื้นตัวกลับมาใช้ชีวิตได้ดังเดิม

6) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์และสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพเหมือนเดิมเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน อย่างไรก็ได้ การดำเนินกิจกรรมของมนุษย์ที่ผ่านมาในลักษณะของการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มากเกินพอดี ทั้งในมิติที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการบริโภคที่ก่อให้เกิดของเสียและมลพิษในระดับที่เกินกว่าความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ กำลังเป็นภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยมีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยยุทธศาสตร์ ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมได้ มุ่งเน้นการดำเนินงานใน 4 มิติหลัก ได้แก่ (1) การอนรุกษาและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสืบทอดให้แก่คนรุ่นต่อไป (2) การฟื้นฟูและสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขึ้นมาใหม่ (3) การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สอดคล้องกับขีดความสามารถของระบบนิเวศ และ (4) ยกระดับกระบวนการทัศน์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผ่านการปรับปรุงกลไกและเครื่องมือที่นำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการปรับปรุงระบบบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความครอบคลุมถึงประเภทของทรัพยากรธรรมชาติและปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ ได้แก่ ป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพ ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ปัญหามลพิษ และการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยผลการพัฒนาที่ผ่านมา สถานะปัจจุบัน และนัยจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก

ความพยายามระดับโลกในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Global Climate Action) ในเดือนพฤษจิกายน 2559 ประเทศไทยได้ร่วมลงนามในสนับสนุนภารกิจการทำงานแห่งสหประชาชาติ (United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC) จำนวน 197 ประเทศ ได้มีมติเห็นชอบกับความตกลงปารีส (Paris Agreement) ที่มีเป้าหมายระยะยาวที่จะควบคุมการเพิ่มขึ้นของ อุณหภูมิโลกโดยเฉลี่ยให้น้อยกว่า 2 องศาเซลเซียส เมื่อเทียบกับระดับก่อนการปฏิวัติอุตสาหกรรม และมุ่งมั่น พยายามในการจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกโดยเฉลี่ยให้อยู่ที่ 1.5 องศาเซลเซียส โดยประเทศไทยได้ให้ สัตยาบันร่วมเป็นภาคีความตกลงปารีสเมื่อ 21 กันยายน 2559 ทั้งนี้ ได้มีการประเมินโดยโครงการสิ่งแวดล้อม แห่งสหประชาชาติ (United Nations Environment Programme หรือ UNEP) ว่า เพื่อควบคุมการเพิ่มขึ้น ของอุณหภูมิไม่ให้เกิน 2 องศาเซลเซียส ภายในปี พ.ศ. 2572 ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปีทั่วโลก จะต้องลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 เมื่อเทียบกับปี 2561 และหากต้องการควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลก ไม่ให้เกิน 1.5 องศาเซลเซียส ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลกต้องลดลงร้อยละ 55 ในขณะเดียวกัน จากการประเมินของ Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) พบว่า ปริมาณการปล่อยก๊าซ เรือนกระจกสูตริของโลกจะต้องลดลงเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ภายในปี พ.ศ. 2593 (ค.ศ. 2050) เพื่อที่จะ ควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิไม่ให้เกิน 1.5 องศาเซลเซียส

ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลกและในประเทศไทยกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ รวมถึง ประเทศไทยยังคงมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ด้วยสถานการณ์ดังกล่าว จึงมีแนวโน้มที่ประเทศไทยกำลังพัฒนาจะถูก กดดันมากขึ้นในอนาคตเพื่อให้มีการดำเนินการเพื่อลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างจริงจัง ทั้งนี้ ในปัจจุบันมีหลายประเทศที่ได้ตั้งเป้าว่าจะบรรลุการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูตริเป็นศูนย์ภายในช่วงปี พ.ศ. 2593-2603 อาทิ อาร์เจนตินา บราซิล แคนาดา ชิลี จีน และสหราชอาณาจักร

7) พลังงานหมุนเวียนและยานยนต์ไฟฟ้า กระแสความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศไทยในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และความก้าวหน้าของเทคโนโลยี แบตเตอรี่ ได้สร้างแรงกดดันให้เกิดการพัฒนาและประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในสาขาวิชาการผลิตที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงสุด 2 อันดับแรก ได้แก่ สาขางานพลังงาน และสาขาวิชาการคุณภาพน้ำมันสังเคราะห์ ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy) รวมทั้งมีการคิดค้นการพัฒนา_yanยนต์สมัยใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยไฟฟ้าจากแบตเตอรี่ หรือเซลล์เชื้อเพลิงไฮโดรเจน (Hydrogen Fuel Cell) เพื่อตอบสนองความต้องการผลิตไฟฟ้าจากพลังงาน ทางเลือกและการใช้งานยานยนต์สมัยใหม่ที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วทั่วโลก โดยในปี 2562 ต้นทุน การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทางเลือก ประกอบด้วย พลังงานเชื้อเพลิง พลังงานความร้อนใต้พิภพ พลังงานน้ำ พลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานลม มีแนวโน้มลดต่ำลง อยู่ในระดับที่เทียบเท่าหรือต่ำกว่าต้นทุนการผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงฟอสซิล และคาดว่าพลังงานหมุนเวียนจะมีต้นทุนรวม (ต้นทุนทางการเงินรวมกับต้นทุน ภายนอก) ลดลงต่ำกว่าต้นทุนการผลิตแบบดั้งเดิมภายในปี 2570

ทั้งนี้ พบว่าต้นทุนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทางเลือกที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ในปี 2563 การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนคิดเป็นสัดส่วนสูงกว่า 1 ใน 4 ของพลังงานทั้งหมดของโลก และมีสัดส่วนการลงทุนเพื่อเพิ่มกำลังการผลิตถึง 3 ใน 4 ของการเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตไฟฟ้าทั้งหมดของโลก อย่างทั้งยังพบว่าแนวโน้มการใช้พลังงานในด้านคุณภาพน้ำมันสังเคราะห์ในส่วนของยานพาหนะส่วนบุคคล ในปี 2563 มีปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าทั่วโลกเติบโตสูงขึ้นถึงร้อยละ 40 ต่อปี และคาดว่ายานยนต์ไฟฟ้า จะมีส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นถึงประมาณ 1 ใน 3 ของโลกภายใน 10 ปีข้างหน้าจากการรวมซื้อขายเชิงนโยบาย และแผนของประเทศไทยต่อไป พบว่า มีประเทศไทย/เขตปกครองอย่างน้อย 18 แห่ง เช่น นอร์เวย์ ญี่ปุ่น สวีเดน แคนาดา เนเธอร์แลนด์ ไอร์แลนด์ และอิสราเอล เป็นต้น มีแผนในการระงับการจำหน่ายยานยนต์ที่ใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล และ สนับสนุนให้ประชาชนเปลี่ยนมาใช้งานยานพาหนะทางเลือกอย่างยานยนต์ไฟฟ้าภายในปี 2593

การพัฒนาพลังงานหมุนเวียนเป็นการสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการรายย่อยและภาคครัวเรือนให้สามารถผลิตไฟฟ้าใช้งานได้เอง โดยสามารถขายไฟฟ้าส่วนเกินกลับเข้าระบบเพื่อสร้างรายได้ ในขณะเดียวกัน การลดการใช้พลังงานฟอสซิลและเพิ่มสัดส่วนของการใช้ยานยนต์ไฟฟ้ายังเป็นแนวทางสำคัญในการช่วยบรรเทาปัญหามลพิษทางอากาศที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการผลิตพลังงานและการคมนาคมขนส่ง ทั้งนี้ เนื่องจากไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่รับรองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และอยู่ภายใต้กรอบความร่วมมือในการอนุรักษ์พลังงานและการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นในการที่จะต้องให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเชื้อเพลิงและเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตไฟฟ้าไปสู่การใช้พลังงานทางเลือกในสัดส่วนที่เพิ่มสูงขึ้นเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายตามพันธสัญญาระหว่างประเทศตามที่กำหนดไว้โดยประเทศไทยมีศักยภาพและโอกาสในการที่จะต่อยอดการพัฒนาฐานไปสู่การเป็นอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงจากการพึงพิงการส่งออกยานยนต์แบบสันดาปภายในที่มีแนวโน้มลดลงในอนาคตลงได้

8) แนวโน้มเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดดของประเทศไทยในทศวรรษที่แล้ว โดยเฉพาะประเทศไทยที่มีบทบาทในการกำหนดระเบียบเศรษฐกิจการเมืองโลกมากขึ้น จนนำมาสู่สถานการณ์ที่อยู่ภายใต้แรงกดดันระหว่างข้าวอำนาจใหม่ทางตะวันออกกับข้าวอำนาจดั้งเดิม อย่างสหรัฐอเมริกา ซึ่งอาจก่อให้เกิดการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศขึ้นได้ และอาจทำให้ภาพรวมการค้าระหว่างประเทศของโลกได้รับผลกระทบ เนื่องจากห่วงโซ่อุปทานค่าโลภมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงใกล้ชิดกับมหาอำนาจทั้งสองประเทศดังกล่าว ในขณะเดียวกัน การลดการพึ่งพาทางเศรษฐกิจได้เพิ่มความเป็นไปได้ที่จะเกิดความขัดแย้งทางการเมือง และส่งผลกระทบต่อแนวทางการจัดทำกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศและบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศในปัจจุบัน โดยสถาบันความร่วมมือระหว่างประเทศมีขอบเขตแคบลง และ/หรือมุ่งเน้นเฉพาะประเด็นอาจมีบทบาทเพิ่มมากขึ้น

ในการณ์ของประเทศไทย แนวโน้มการหดตัวลงของห่วงโซ่อุปทานค่าโลกและการปรับเปลี่ยนทิศทางไปให้ความสำคัญกับการสร้างความเชื่อมโยงการพึ่งพาเศรษฐกิจระหว่างกันภายในภูมิภาคมากขึ้น (Regionalization) จะเป็นโอกาสสำคัญของประเทศไทย ซึ่งมีตำแหน่งที่ตั้งใกล้ศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ในการที่จะสร้างโอกาสในการพัฒนาประเทศไปสู่การเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคด้านการค้า การลงทุนและการให้บริการโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเข้ากับประเทศไทยต่าง ๆ ทั่วโลก นอกจากนี้ แนวโน้มเศรษฐกิจการเมืองในช่วงแรกๆ ฉบับที่ 13 ยังคงขึ้นอยู่กับทิศทางยุทธศาสตร์ระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา ที่มีแนวโน้มจะดำเนินยุทธศาสตร์ที่สำคัญ การเพิ่มบทบาทของสหรัฐอเมริกาในเวทีโลก และยังคงท้าทายจีนทั้งในด้านเศรษฐกิจการเมืองและเทคโนโลยี ซึ่งจะส่งผลกระทบให้เงื่อนไขทางการค้าของประเทศไทย การให้ความสำคัญกับการป้องกันการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกผ่านกลไกความตกลงและการกำหนดเงื่อนไขทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Barriers: NTB) จะผลักดันให้ไทยต้องพัฒนาระบบงานการผลิตและสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น การปกป้องความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค และลดการผูกขาดในอุตสาหกรรมดิจิทัลจะส่งผลต่อเนื่องถึงผู้บริโภคในประเทศไทยเนื่องจากไทยเป็นหนึ่งในตลาดสำคัญของบริษัทเทคโนโลยีจากสหรัฐฯ และโอกาสในการแข่งขันในอุตสาหกรรมจะเป็นธรรมมากขึ้นภายใต้หลักความเสมอภาคทางเน็ต (Net Neutrality) และ ระบบการค้าภายใต้ข้อตกลงพหุภาคีและกลไกสถาบันระหว่างประเทศจะเป็นแนวโน้มที่ทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น จากระเบียบโลกแบบเสรีนิยม ในประเด็นข้ามชาติทั้งประเด็นด้านสารสนเทศสุขสิ่งแวดล้อม หรือการค้าการลงทุน

9) การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมทางสังคม ในยุคสมัยที่การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีความซับซ้อนจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการสื่อสาร ประกอบกับบริบททางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ และสังคมที่มีความเฉพาะตัวในแต่ละยุค (Individualization) ได้ส่งผลกระทบให้อุปนิสัยทัศนคติ และพฤติกรรม การดำรงชีวิตของประชากรในแต่ละรุ่นมีการปรับเปลี่ยนที่แตกต่างกันออกไป โดยกลุ่มประชากร เจนเนอเรชั่นวายที่มีการเกิดอยู่ในช่วง พ.ศ. 2523 - 2543 (ค.ศ. 1980 - 2000) ซึ่งเป็นกลุ่มที่เติบโตมา กับ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจะมีบทบาทที่โดดเด่นในการนำสังคม ทั้งจากจำนวนสัดส่วนที่จะมีมากที่สุดทั้งในวัยแรงงาน และวัยเจริญพันธุ์ โดยประชากรกลุ่มนี้มักมีพฤติกรรม ให้ความสำคัญกับการศึกษา ชอบเข้าสังคม ทั้งแบบอффไลน์และออนไลน์ผ่านอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ ตลอดจนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และ เป็นกลุ่มประชากรที่เน้นความสมดุลระหว่างการทำงานและการใช้ชีวิตส่วนตัว (Work-life Balance) เพื่อตอบสนองความต้องการและความสนใจของตนเองมากกว่าเป้าหมายเพียงเพื่อค่าตอบแทนและความมั่นคง นอกเหนือไปจากความที่เติบโตมา กับ เทคโนโลยี จึงทำให้มีความคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยี และสามารถนำมาระบุต ประยุกต์ใช้ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ มีอัตราการย้ายถิ่นและการย้ายงานสูงขึ้น ในขณะเดียวกัน อัตราการเกิด จน้อยลง เนื่องจากประชากรเจนเนอเรชั่นวายมีแนวโน้มแต่งงานช้าและละเลยการมีบุตร

10) อนาคตของงาน (Future of Work) และพฤติกรรมการดำรงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป โลกแห่ง การทำงานในอนาคตกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลง โครงสร้างของประชากรโลก และทศนคติของคนรุ่นใหม่ ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิด "อนาคตของงาน (Future of Work)" กล่าวคือ งานบางประเภทจะเลื่อนหายไป และเกิดงานประเภทใหม่ขึ้นมาทดแทน โดยระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์มีแนวโน้มจะเข้ามาทดแทนงานที่มีลักษณะของการทำซ้ำหรือเป็นแบบแผน (Repetitive/Routine) ส่งผลให้เกิดความต้องการแรงงานที่มีทักษะ ความสามารถเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี มากขึ้น และการเข้าสู่สังคมสูงวัยยังมีแนวโน้มทำให้งานในอุตสาหกรรมการแพทย์และสุขภาพมีจำนวนเพิ่มขึ้น ตลอดจนกระแสความใส่ใจด้านสิ่งแวดล้อมจะส่งผลให้งานสีเขียว (Green Jobs) หรือความสำคัญในตลาดแรงงาน มากยิ่งขึ้น นำไปสู่การเกิดขึ้นของงานในอาชีพใหม่ ๆ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงข้างต้นนำไปสู่ความต้องการทักษะของ แรงงานในลักษณะใหม่ โดยนอกเหนือจากทักษะทางปัญญา (Cognitive) หรือทักษะเชิงเทคนิค (Technical Skills) อาทิ สเต็ม (Science Technology Engineering and Mathematics ;STEM) แล้ว ยังเป็นที่ คาดการณ์กันว่าทักษะทางพฤติกรรม (Non-Cognitive) หรือทักษะด้านมนุษย์ (Human skills) อาทิ ความคิด สร้างสรรค์ การสื่อสาร หรือการทำงานเป็นทีม จะเป็นที่ต้องการและเป็นงานสำหรับอนาคตเนื่องจากเป็นทักษะ เฉพาะที่เทคโนโลยีสนับสนุนไม่สามารถทดแทนแรงงานมนุษย์ได้

สถานการณ์ด้านการลงทุนประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวของปัจจัยทุนอยู่ในระดับต่ำ และ วัยกำลังแรงงานของไทยเริ่มลดลงนับตั้งแต่ปี 2559 ส่งผลให้อัตราการมีส่วนร่วมของกำลังแรงงานลดลง การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ยังต่ำกว่าประเทศที่มีระดับ การพัฒนาใกล้เคียง สัดส่วนค่าใช้จ่ายในการลงทุน R&D อยู่ในระดับต่ำ และประเทศไทยยังประสบปัญหา การขาดแคลนบุคลากรเพื่อการวิจัยและพัฒนา การเพิ่มผลิตภาพแรงงานที่ผ่านมาของไทยยังเป็นไปอย่างล่าช้า อันเนื่องมาจากการขาดแคลนบุคลากรที่มีความต้องการแรงงานและคุณภาพของแรงงาน (Skill mismatching) ภายใต้แนวโน้ม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วส่งผลให้ความต้องการทักษะแรงงานเปลี่ยนแปลงไป

ผลจากการที่ประชากรกลุ่มเจนเนอเรชั่น วัยมีบทบาทสำคัญในตลาดแรงงาน ซึ่งมีความต้องการใช้ชีวิตที่มีความยืดหยุ่นและความสมดุลในชีวิต ทำให้การจ้างงานในระยะต่อไปจะมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น กล่าวคือ การจ้างงานที่ไม่ใช่รูปแบบมาตรฐาน (Non-standard Form of Employment : NSE) อาทิ การจ้างงานชั่วคราว (Temporary) การจ้างงานบางช่วงเวลา (Part-time) การจ้างงานตามความต้องการ (On-call) การจ้างงานแบบแฝง (Disguised) และงานอิสระ (Self-Employment) มีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้น ควบคู่ไปกับรูปแบบการทำงานจากทุกที่ทุกเวลา (Working Anytime, Anywhere) อาทิ การทำงานทางไกล (Remote Work/Telework) การทำงานจากบ้าน (Work from Home) หรือจากที่อื่น ๆ ผ่านระบบออนไลน์ โดยอยู่ภายใต้ช่วงเวลาการทำงานที่ยืดหยุ่น ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและความสมดุลในชีวิต รวมไปถึงช่วยลดผลกระทบจากการวิกฤติที่กระทบต่อความสามารถในการเดินทางไปทำงาน สอดคล้องกับการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจแบบ Gig Economy และพฤติกรรมการดำเนินชีวิตใหม่ ๆ นำไปสู่การขยายโอกาสการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและเป็นแหล่งรายได้เสริม อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว อาจส่งผลให้เกิดการขยายตัวของแรงงานนอกระบบ ซึ่งขาดความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสม รวมถึงแรงงานอาจเผชิญความเสี่ยงจากการมั่นคงในการจ้างงานที่ลดลง

การทำงานที่บ้าน (Work from home : WFH) เป็นมาตรการหนึ่งที่สำคัญเพื่อลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในช่วงการแพร่ระบาดที่รุนแรงหลายองค์กรได้มีนโยบายให้พนักงานปรับการทำงานเป็นรูปแบบการทำงานที่บ้าน และจากหลายเป็น New Normal ของรูปแบบการทำงานเมื่อพื้นที่ของห้องทำงานของโรคฯ การปรับตัวและกำกับดูแลระบบการทำงานขององค์กรให้การทำงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรมีการเตรียมความพร้อมเพื่อให้อื้อต่อการทำงานในรูปแบบใหม่ในอนาคต

11) ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้ส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางและรุนแรงในเกือบทุกประเทศทั่วโลกรวมถึงประเทศไทย การแพร่ระบาดของโรคอย่างรุนแรงและต่อเนื่องมีได้เป็นเพียงวิกฤตการณ์ทางสาธารณสุขเท่านั้น แต่ได้ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงการใช้ชีวิตของประชากรโลกอย่างรุนแรง เกิดเป็นต้นทุนจากหักความสูญเสียชีวิต และการเจ็บไข้ได้ป่วยโดยตรงจากการติดเชื้อ และผลกระทบทางอ้อมจากความพยายามในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาด โดยในปี 2563 ธนาคารโลกได้ประมาณการว่าเศรษฐกิจโลกจะหดตัวลงถึงร้อยละ 4.30 และมีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 6.46 รวมถึงมีการสูญเสียของช่วงโมงการทำงานถึงร้อยละ 8.8 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2562 ซึ่งอัตราการสูญเสียของช่วงโมงการทำงานข้างต้นเทียบเท่ากับการสูญเสียการจ้างงานประจำถึง 255 ล้านตำแหน่ง

ในขณะเดียวกัน การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ยังส่งผลกระทบเป็นวงกว้างต่อเศรษฐกิจและการค้าโลกอย่างรุนแรง โดยระดับผลกระทบมีความแตกต่างกันตามบริบทของแต่ละประเทศ ทั้งนี้จากรายงานของการประชุมสหประชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (United Nations Conference on Trade And Development: UNCTAD) ปี 2563 พบว่า กลุ่มประเทศหรือประเทศที่ได้รับความเสียหายในด้านการค้าโลกมากที่สุดตามดังนี้ Purchasing Managers' Index (PMI) คือ ศ呵ภพยุโรป และสหรัฐอเมริกาตามลำดับ โดยประเทศไทยได้รับผลกระทบสูงเป็นอันดับที่ 11 ซึ่งสาเหตุสำคัญมาจากการหดตัวลงของกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ในขณะเดียวกัน เมื่อพิจารณาผลกระทบของรายได้จากการท่องเที่ยวตามข้อมูลของสมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (International Air Transport Association: ATA) ยังพบว่ากลุ่มประเทศในทวีปเอเชียได้รับความเสียหายจากการปริมาณการเดินทางทางอากาศที่หดตัวอย่างรุนแรงมากที่สุด

ภาวะเศรษฐกิจต่อจากนี้ไปขึ้นอยู่กับความสำเร็จของมาตรการควบคุมการระบาด มาตรการพื้นฟูเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ความสำคัญกับประสิทธิภาพของวัคซีนและความสามารถในการจัดสรรวัคซีน โดยในระยะเริ่มต้น มีแผนแม่บทเฉพาะกิจภายในให้ยุทธศาสตร์ชาติอันเป็นผลมาจากสถานการณ์โควิด-19 พ.ศ. 2564 – 2565 เป็นการระบุแนวทางการพัฒนาจากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญเป็นพิเศษ และประเด็นการพัฒนาเพิ่มเติมที่จำเป็นต้องเร่งดำเนินการเพื่อให้สามารถรับมือและเตรียมความพร้อมในการเยียวยาช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบพื้นฟูกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมให้เข้าสู่ภาวะปกติ รวมทั้งนำเงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงมาเป็น "จุดเปลี่ยน" ในการขับเคลื่อนประเทศไปสู่หมุนหมายใหม่ ที่ดีกว่าในอนาคต

การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศเพื่อให้มีความเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงสามารถรับและลดความเสี่ยงขณะเดียวกันยังมีศักยภาพในการสร้างสรรค์ผลประโยชน์จากการที่เกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยให้สามารถ "ล้มแล้วลุกไว" (Resilience) อันประกอบด้วย มิติการพัฒนา 3 ประการ ได้แก่ 1) การพร้อมรับ (Cope) หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการภัยใต้สภาวะวิกฤต ให้สามารถยืนหยัดและต้านทานความยากลำบากรวมถึงพื้นดินกลับสู่สภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว 2) การปรับตัว (Adapt) หมายถึง การปรับตัวทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดรับกับความเปลี่ยนแปลง พร้อมกระจายความเสี่ยงและปรับตัวอย่างเท่าทันเพื่อแสวงหาประโยชน์จากสิ่งที่เกิดขึ้น และ 3) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (Transform) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานให้สอดรับกับความเปลี่ยนแปลงเพื่อผลักดันให้เป็นโอกาส สำหรับการพัฒนาประเทศต่อไป ทั้งนี้ แนวคิดดังกล่าวมีความสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นหลักการสำคัญในการพัฒนาประเทศตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 จนถึงปัจจุบัน แผนแม่บทเฉพาะกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติฯ มีเป้าหมายสำคัญ คือ "คนไทยอยู่ดี มีงานทำ กลุ่มประจำบ้านได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง สร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น เศรษฐกิจประเทศพื้นตัวเข้าสู่ภาวะปกติ และมีการวางแผนฐานเพื่อรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่" โดยได้ระบุประเด็นการพัฒนา 4 ประการ ที่ควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษในระยะ 2 ปี เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนา และขับเคลื่อนประเทศให้สามารถ "ล้มแล้ว ลุกไว หรือ Resilience" โดย 4 ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย

- การเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากภายในประเทศ (Local Economy) เพื่อลดความเสี่ยงในการพึ่งพาต่างประเทศ

- การยกระดับขีดความสามารถของประเทศเพื่อรับการเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว (Future Growth) โดยมุ่งเน้นด้านการเตรียมความพร้อมและส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ที่ประเทศไทยมีโอกาสและมีศักยภาพภายใต้ภูมิทัศน์ของเศรษฐกิจโลกแบบใหม่

- การพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของคนให้เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (Human Capital) โดยการยกระดับและปรับทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและโครงสร้างเศรษฐกิจพร้อมทั้งเยี่ยวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤต และจัดสวัสดิการทางสังคมให้เหมาะสม เพียงพอ กับความจำเป็นในการดำรงชีวิตโดยเฉพาะในด้านรายได้และสุขภาพ

- การปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการพัฒนาประเทศ (Enabling Factors) ให้สอดรับกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่จะส่งผลกระทบต่อศักยภาพของประเทศ อาทิ การเร่งรัดพัฒนาและใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ การปรับปรุงกฎหมายและการดำเนินงานของภาครัฐให้ทันสมัย การพัฒนาและประยุกต์ใช้อุปกรณ์ความรู้และนวัตกรรม การเสริมสร้างความมั่นคงและศักยภาพในการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมถึงการส่งเสริมการมีร่วมภาคีเครือข่ายการพัฒนาต่าง ๆ เพื่อลดอุปสรรค ข้อจำกัด และส่งเสริมการพัฒนาประเทศด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

3.2.2 สถานะของประเทศไทย และผลจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก

ข้อจำกัดและความท้าทายที่สำคัญหลายประการซึ่งประเทศไทยยังคงต้องเผชิญและรอที่จะได้รับการแก้ไข ประกอบกับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 และการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในระดับโลกที่ข้างต้น จะยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในระยะต่อจากนี้ การนำเสนอข้อมูลภายใต้หัวข้อนี้จึงมีจุดมุ่งหมายที่จะฉายภาพสถานะการพัฒนาของที่เป็นอยู่ พร้อมทั้ง การประเมินและคาดการณ์ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทย ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 โดยนำเสนอผ่านสถานะของประเทศไทยที่ครอบคลุมในมิติการพัฒนา 6 ด้านหลัก ประกอบด้วย ความมั่นคง ความสามารถในการแข่งขัน ทรัพยากรมนุษย์ โอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

ความมั่นคง การเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีในด้านความมั่นคงกับประเทศไทย มหาอำนาจและประเทศที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ เป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงและสามารถรับมือกับความท้าทายจากภายนอกได้ทุกรูปแบบ ในระยะต่อจากนี้ ประเทศไทยยังให้ความสำคัญในการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงกับประเทศมหาอำนาจและประเทศที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ให้เป็นไปอย่างสมดุล โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ร่วมกันและผลประโยชน์แห่งชาติ เป็นสำคัญภายใต้แนวโน้มการลดการพึ่งพาทางเศรษฐกิจ การณ์การเสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยในการกำหนดทิศทางและส่งเสริมเสถียรภาพของภูมิภาค จำเป็นต้องพิจารณาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ โดยเฉพาะแนวโน้มเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศและประเด็นระดับโลก โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดท่าทีให้ไทยสามารถแสดงบทบาทนำในภูมิภาคในประเด็นที่ไทยมีความเข้มแข็งและ/หรือมีศักยภาพ ออาทิ การท่องเที่ยว อาหาร บริการทางการแพทย์และการรับมือกับการแพร่ระบาดของโควิด-19 การเสริมสร้างและ強化ความเป็นปีกແຜ່ນและความเป็นแกนกลางของอาเซียน เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกบังคับให้เลือกข้างระหว่างประเทศไทยและประเทศมหาอำนาจ การบูรณาการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาค (Regional Integration) เพื่อใช้ประโยชน์จากภูมิรัฐศาสตร์อย่างเต็มศักยภาพในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจร่วมกับประเทศไทยในภูมิภาคท่ามกลางกระแสการลดการพึ่งพาทางเศรษฐกิจในระดับโลก ตลอดจนการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศในประเด็นระดับโลกที่สำคัญ ออาทิ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือสิทธิมนุษยชน โดยการดำเนินการดังกล่าวยังต้องอาศัยการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐอย่างเป็นเอกภาพเพื่อร่วมกันพิจารณาประเด็นปัญหาอย่างรอบด้านและเสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศ

ความสามารถในการแข่งขัน ผลกระทบของการแพร่ระบาดของโควิด-19 ยังทำให้เศรษฐกิจไทยเติบโตติดลบในปี 2563 และคาดว่าจะต้องใช้เวลาถึงปี 2565 จึงจะทำให้เศรษฐกิจกลับมาเติบโตอยู่ในระดับใกล้เคียงกับในปี 2562 ซึ่งเป็นช่วงก่อนการระบาดได้ นอกจากนี้ ยังส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพเศรษฐกิจภายในประเทศในระยะต่อไป (Scaring effects) โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อตลาดแรงงาน ตลอดจนความสามารถในการชำระหนี้ของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจให้มีความประาะบางมากขึ้น ซึ่งอาจกระทบต่อการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในระยะยาว

ในช่วงประมาณ 30 ปีที่ผ่านมาโครงสร้างการผลิตมีการเปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น แต่การเปลี่ยนแปลงสัดส่วนเป็นไปอย่างช้า ๆ ในช่วง 2-3 ทศวรรษ ที่ผ่านมา แม้ว่ากิจกรรมทางเศรษฐกิจในภาคอุตสาหกรรมและบริการที่เป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญของเศรษฐกิจไทย แต่ภาคอุตสาหกรรมยังถูกขับเคลื่อนด้วยกลุ่มอุตสาหกรรมดั้งเดิม และยังต้องพึ่งพิงการนำเข้าวัสดุดิบจากต่างประเทศในสัดส่วนที่ ดังนั้นการขับเคลื่อนเพื่อปรับโครงสร้างเศรษฐกิจในระยะต่อไป จึงควรต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการเพื่อยกระดับเข้าสู่การผลิตภาคอุตสาหกรรมและบริการในยุคแห่งอนาคต

ที่ผ่านมาเศรษฐกิจไทยต้องพึ่งอุปสงค์ต่างประเทศในสัดส่วนที่สูง ส่งผลให้ไทยต้องเผชิญกับความผันผวนตามการเปลี่ยนแปลงของความต้องการในตลาดโลก ในปี 2563 ภาคการส่งออกและการห่องเที่ยวของไทยยังได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากการระบาดของโรคโควิด-19 การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการเพิ่มศักยภาพของการผลิตสินค้าส่งออกให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่การผลิตโลก ควบคู่ไปกับการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการห่องเที่ยวโดยเฉพาะในช่วงหลังวิกฤตโควิด-19 เพื่อให้กลับมาเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญ รวมทั้งการเพิ่มสัดส่วนภาคบริการอุตสาหกรรมเทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น

การกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสภาวะการแข่งขันระหว่างผู้ประกอบการ SMEs จะมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น แต่กลับพบว่าผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการเติบโตทางเศรษฐกิจยังคงกระจุกตัวอยู่ในธุรกิจขนาดใหญ่เป็นหลัก ที่ผ่านมา ภาคการเงินของไทยมีความก้าวหน้าในการพัฒนาระบบการให้บริการให้อยู่ในรูปแบบของอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นผลดีต่อการลดต้นทุนของธุรกิจทางเงินและช่วยให้ภาคครัวเรือนและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินได้มากขึ้น โดยในช่วงหลายปีที่ผ่านมาจำนวนบัญชีและธุกรรมการเงินในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะ Mobile Banking เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ครัวเรือนสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินในภาพปรับตัวเพิ่มขึ้น จำนวนครัวเรือนที่มีหนี้อกรอบปัจจุบันเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ชาติให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคการเกษตรใน 5 รูปแบบดังนี้

(1) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น โดยการนำอัตลักษณ์พื้นถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์การเกษตร

(2) เกษตรปลอดภัย คือ การมุ่งเน้นพัฒนาสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานความปลอดภัยในระดับสากล

(3) เกษตรชีวภาพ เป็นการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทยในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ภาคการเกษตร

(4) เกษตรแปรรูป โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาพัฒนาต่อยอดสินค้าเกษตรขั้นต้นให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง

(5) เกษตรอัจฉริยะ โดยการนำเทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่มาใช้ในการผลิตเพื่อเพิ่มคุณภาพของผลผลิตและปริมาณผลผลิตต่อพื้นที่ และรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ซึ่งการพัฒนาภาคการเกษตรในทั้ง 5 รูปแบบจะช่วยสร้างและส่งเสริมความเข้มแข็งของภาคการเกษตรในระยะยาว ทั้งในมิติของการยกระดับผลิตภัณฑ์ และการสร้างมูลค่าเพิ่ม นอกจากนี้ อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปมีแนวโน้มการเติบโตที่ดีในอนาคต ด้วยกระแสการคำนึงถึงสุขภาพและการดูแลรักษาเชิงป้องกันที่มีมากขึ้นของผู้บริโภคภายในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนการเข้าสู่สังคมสูงวัย และการเติบโตของชนชั้นกลางและชุมชนเมืองในประเทศไทยเพื่อนบ้านที่มีแนวโน้มต้องการบริโภคสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ

การห่องเที่ยวรูปแบบของบริการการห่องเที่ยวที่ยุทธศาสตร์ชาติให้ความสำคัญ ประกอบด้วย การห่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ห่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ห่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทย ห่องเที่ยวสำราญทางน้ำ และห่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อย่างไรก็ตี นอกเหนือจากความท้าทายในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบริการการห่องเที่ยวแล้ว เหตุการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ยังส่งผลให้การห่องเที่ยวทั้งในประเทศและระหว่างประเทศในปี 2563 ชะลอตัวลงอย่างมีนัยยะสำคัญ และอาจทำให้รูปแบบของตลาดการห่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปในระยะยาว ในขณะเดียวกัน ความกังวลด้านสุขอนามัยและมาตรการด้านการเว้นระยะห่างทางสังคมที่ยังคงเหลืออยู่ภายหลังจากที่การแพร่ระบาดสิ้นสุดลง จะทำให้การเดินทางเป็นหมู่คณะลดน้อยลง และปรับเปลี่ยนรูปแบบไปสู่การห่องเที่ยวเป็นกลุ่มนัดเล็กที่มีความต้องการเฉพาะเจาะจง เคลื่อนไหวและเดินทางคู่ล่องตัว อีกทั้งนักห่องเที่ยวจำนวนมากที่จะคำนึงถึงคุณภาพและมาตรฐานของผู้ให้บริการมากขึ้น ดังนั้น การพัฒนาอย่างต่อเนื่องและการห่องเที่ยวและการปรับเปลี่ยนรูปแบบและคุณภาพการให้บริการที่สอดคล้องกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไป จึงเป็นความท้าทายสำหรับการพัฒนารายได้ในภาคการห่องเที่ยว

อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจรประกอบด้วย การให้บริการทางการแพทย์ การผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ และการผลิตยาและเวชภัณฑ์ รวมทั้ง กลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ อาทิ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นการขยายผลจากธุรกิจพื้นฐานด้านการรักษาพยาบาลและการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพซึ่งเป็นสาขาที่เป็นจุดเด่นของประเทศไทยอยู่เดิม ให้เกิดเป็นโครงข่ายกลุ่มอุตสาหกรรมและบริการที่ เกี่ยวข้องตลอดแนวห่วงโซ่มูลค่า ในด้านของความสามารถในการแข่งขัน ประเทศไทยมีบริการทางการแพทย์และ สุขภาพที่หลากหลายและมีคุณภาพติดอันดับโลก โดยมีสถานพยาบาลเอกชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานนานาชาติ แบบ JCI (Joint Commission International)มากที่สุดในภูมิภาคอาเซียนและเป็นอันดับ 4 ของโลก มีค่ารักษาพยาบาล ที่ถูกกว่าประเทศอื่น ๆ โดยเปรียบเทียบ และในปี 2560 ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวต่างชาติใช้จ่ายในบริการ ด้านสุขภาพเป็นมูลค่าราว 18,000 ล้านบาท ซึ่งสูงเป็นอันดับ 5 ของโลก นอกจากนี้ แนวโน้มการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ของไทยและหลายประเทศในโลก ประกอบกับกระแสการให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพที่เพิ่มสูงขึ้น จะส่งผลให้ ปริมาณความต้องการบริการทางการแพทย์และสุขภาพเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในอนาคต

การเป็นศูนย์กลางด้านโลจิสติกส์ระดับภูมิภาค ที่ผ่านมาประเทศไทย ได้ลงทุนด้านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานด้านการขนส่งเป็นจำนวนมาก ทำให้ปัจจุบันไทยนั้นเป็นประเทศที่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานสำหรับ การคมนาคมขนส่งสูงเป็นอันดับต้น ๆ ในภูมิภาค เมื่อประกอบกับจุดแข็งด้านที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และการเดินทาง เศรษฐกิจอย่างรวดเร็วของหลายประเทศเพื่อนบ้านและพัฒนาการของความร่วมมือทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ภายใน อาเซียนและระหว่างอาเซียนกับภูมิภาคอื่น รวมถึงแนวโน้มการหันมาลงทุนภายใต้ภูมิภาคเดียวกันแทนประเทศไทยที่อยู่ ห่างไกล ทำให้ไทยมีโอกาสที่จะถูกใช้เป็นเส้นทางการขนส่งสินค้าผ่านแดนและจุดกระจายสินค้าเพิ่มมากยิ่งขึ้น อย่างไร ก็ตาม ประเทศไทยยังมีความจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ของประเทศไทยเพิ่มเติม เช่น การสร้างความเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่โดยเฉพาะระบบ รางและขนส่งหลายรูปแบบการพัฒนาด้านบุคลากรโลจิสติกส์ที่มีทักษะขั้นสูง (Advanced Skills) และการสร้าง ความยืดหยุ่นของระบบการขนส่งในทุกสถานการณ์ (Resilience) เป็นต้น เพื่อสร้างความเชื่อมั่นด้านประสิทธิภาพ ระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทยให้แก่ผู้ประกอบการ และสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีต่อการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้ สามารถสนับสนุนการพัฒนาสู่การเป็นศูนย์กลางทางการค้าของประเทศไทย

ทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) ได้กำหนดเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและ ในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิธีชีวิตในศตวรรษที่ 21 และสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่ เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยและทรัพยากรมนุษย์ของไทย อย่างไรก็ตาม ด้วยแนวโน้มและบริบทการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว รุนแรง และนับพันล้านรายยิ่งขึ้น ประกอบกับปัจจัยทางมนุษย์ขาดคุณภาพที่มีอยู่แต่เดิม ส่งผลให้ในระยะต่อจากนี้ การพัฒนาทุนมนุษย์จำเป็นต้อง พิจารณาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ โดยเฉพาะการเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ภายในปี 2566 ซึ่งเป็นปีเริ่มต้นของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 คาดว่าจะมีประชากร สูงวัย สูงถึงประมาณร้อยละ 20.1 ของประชากรทั้งหมด สร้างทางกับประชากรวัยเรียน(อายุ 3 - 21 ปี) และ วัยแรงงานที่มีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะ การลดลงของประชากรวัยเรียนส่งผลให้ความจำเป็นของการขยาย สถานศึกษาในเชิงปริมาณลดลงในภาพรวม และเป็นโอกาสในการยกระดับคุณภาพ ความเสมอภาค และ ประสิทธิภาพทางการศึกษา หากสามารถบริหารจัดการทรัพยากรการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมี ประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามประชากรวัยแรงงานที่ลดลงและประชากรสูงวัยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลกระทบ ทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความสามารถในการแข่งขัน และ ผลิตภัณฑ์แรงงานรวมถึงอัตราการฟิ้งของผู้สูงอายุต่อวัยแรงงาน และภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของผู้สูงอายุที่มี แนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น นำมาซึ่งปัจจัยขาดแคลนกำลังแรงงานในประเทศไทย และแนวโน้มความจำเป็นในการฟิ้งพาและ นำเข้าแรงงานต่างชาติมากขึ้น รวมทั้งความต้องการงบประมาณเพื่อเป็นสวัสดิการรองรับวัยเกษียณ อย่างไรก็ตาม การเป็นสังคมสูงวัยนับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการรูปแบบใหม่เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของ ผู้สูงอายุที่มีกำลังซื้อสูงด้วยเช่นเดียวกัน

โอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

1) ความยากจน ในช่วงเวลานี้กระแสการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญต่าง ๆ จะส่งผลต่อสถานการณ์ และการแก้ไขปัญหาความยากจนในระยะต่อไปอย่างยิ่ง โดยมีการคาดการณ์ว่าการแพร่ระบาดของ โรคโควิด-19 จะส่งผลให้ความยากจนเพิ่มสูงขึ้นมากในปี 2563 ต่อเนื่องถึงปี 2564 เนื่องจากผลกระทบ ด้านรายได้และการว่างงาน ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัยจะส่งผลให้ อัตราการพึงพิงในครัวเรือน(จำนวนเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี และผู้สูงอายุ ต่อวัยแรงงาน) โดยเฉพาะครัวเรือน ยากจนซึ่งมีอัตราการพึงพิงสูงถึงร้อยละ 98.6 อยู่แล้ว ยิ่งเพิ่มสูงขึ้นอีก คนจนในวัยแรงงานจึงต้องรับภาระ การดูแลผู้สูงอายุมากขึ้น และมีโอกาสสนับสนุนในการหลุดพ้นจากกับดักความยากจน การเปลี่ยนแปลงทาง เทคโนโลยีอย่างพลิกผัน ซึ่งจะทำให้คนจนที่ไม่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตหรือเทคโนโลยีที่จำเป็น และไม่มี ทักษะความรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมสำหรับการทำงานในรูปแบบเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป มีโอกาสสนับสนุน ในการขับสถานะให้พ้นจากกับดักความยากจนจนกระทั่งเกิดการส่งต่อความยากจนไปสู่รุ่นลูกหลาน และ เพิ่มปัญหาความเหลื่อมล้ำในที่สุด

ทั้งนี้ พบร่วมกับครัวเรือนจำนวนมากโดยเฉพาะครัวเรือนยากจนไม่สามารถเข้าถึงคอมพิวเตอร์ จากข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ปี 2562 พบร่วมกับครัวเรือนที่มีรายได้ต่อปีน้อยกว่า 2 แสนบาท ไม่สามารถเข้าถึงคอมพิวเตอร์ที่เขียนมติที่บันทึกไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ ติดต่อสื่อสารกับครัวเรือนร้อยละ 96.1 ในเขตเทศบาล และร้อยละ 98.1 นอกเขตเทศบาล หรือมีครัวเรือนที่ เข้าไม่ถึงคอมพิวเตอร์ที่เข้าถึงคอมพิวเตอร์ที่ต่อเนื่องกัน 10 ล้านครัวเรือนทั่วประเทศ

2) ความเหลื่อมล้ำ การสร้างความเสมอภาคและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ถือเป็นประเด็นเดียว ของการพัฒนาที่ประเทศไทยให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาความเหลื่อมล้ำ ในหลากหลายมิติ ทั้งในส่วนของ ความแตกต่างด้านรายได้ ระหว่างกลุ่มประชากรยังอยู่ในระดับสูง ด้านความมั่งคั่ง ความเหลื่อมล้ำในการถือครองทรัพย์สิน

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับปัญหา ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ ด้วยโครงสร้างเมืองที่มีลักษณะ โตเดี่ยว โดยมีอิทธิพลของโครงสร้างเศรษฐกิจในเชิงพื้นที่รายภูมิภาคของประเทศไทย พบว่าเศรษฐกิจใหญ่ยังคงมี การเจริญเติบโตและกระจายตัวในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล เป็นหลักของลงมา คือ ภาคตะวันออก ความเหลื่อมล้ำในเชิงพื้นที่ยังนำไปสู่ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสาธารณูปโภคที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะการศึกษาและ สาธารณสุข ซึ่งในด้านการศึกษานั้น พบว่ามีความเชื่อมโยงโดยตรงกับความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ และ ความเหลื่อมล้ำเชิงรายได้ โดยในปี 2562 ผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาติชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ปีที่ 6 พบร่วมกับนักเรียนในเขตเทศบาลยังคงมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าคนนอกเขตเทศบาล ขณะที่นักเรียนใน กรุงเทพมหานครมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดในทุกวิชา และแม้ว่าโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาตามช่วงวัยของนักเรียน ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ก็ลุ่มตื้กที่มีฐานะต่ำที่สุด ยังมีอัตราการเข้าถึงศึกษาต่อในระดับสูงมากกว่า เด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำที่สุด อีกทั้งยังปรากฏความเหลื่อมล้ำในการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาระหว่าง กลุ่มโรงเรียน อาทิ ระดับมัธยมปลาย (ซึ่งกลุ่มคนรวยมีโอกาสเข้าเรียนสูงกว่าคนจน) ขณะที่ในระดับมัธยมศึกษา ตอนต้นขาดแคลนบุคลากรทางการศึกษาถึงร้อยละ 31

สำหรับความเหลื่อมล้ำใน ด้านสวัสดิการสังคม พบร่วมกับ การเข้าถึงสวัสดิการของคนที่มีฐานะ ทางเศรษฐกิจต่ำเพิ่มสูงขึ้น ขณะเดียวกัน แม้ว่าจะมีแรงงานอกรอบบ้านเข้าร่วมกองทุนประกันสังคม (ผู้ประกันตนตามมาตรา 40) และกองทุนการออมแห่งชาติเพิ่มขึ้น แต่มีสัดส่วนแรงงานอกรอบบ้านที่สามารถ เข้าถึงระบบประกันสังคมอยู่ที่เพียงร้อยละ 27.4 ในด้านกระบวนการยุติธรรม พบร่วมกับ มีความเชื่อมโยงกับ ความเหลื่อมล้ำด้านกฎหมายที่ไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างฐานะของบุคคล และประชาชนยังขาด ความเข้าใจในสิทธิและกฎหมาย ขณะที่กระบวนการยุติธรรมมีการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม รวมถึงระบบ เส้นสายและพวกพ้อง อย่างไรก็ตี กองทุนยุติธรรมซึ่งได้ดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่อง ยังถือเป็นกลไกสำคัญใน การลดความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรมในกลุ่มผู้มีรายได้น้อย

ในขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี อาจเพิ่มอุปสงค์ต่อแรงงานที่มีทักษะและการศึกษาสูงกว่าโดยเบรียบที่ยืน (Skill-Biased Technological Change) นำมาซึ่งความเหลื่อมล้ำด้านค่าจ้างและรายได้ที่ถ่างกันมากยิ่งขึ้น ในขณะที่การเปลี่ยนผ่านเข้าสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) อาจนำมาซึ่งปัญหาความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล (Digital Divide) กลุ่มคนที่ขาดความพร้อมทางด้านทักษะเครื่องมืออุปกรณ์ดิจิทัล และ/หรือไม่สามารถเข้าถึงโครงข่ายทางโทรคมนาคม โดยเฉพาะคนจนผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบาง จะยิ่งขาดโอกาสในการมีส่วนร่วมหรือได้รับประโยชน์จากการทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ การศึกษา/ฝึกอบรมทางไกล หรือการทั่งมาตรฐานช่วยเหลือของภาครัฐ เพื่อให้สามารถยืบสถานะทางเศรษฐกิจและลดปัญหาความเหลื่อมล้ำไม่ให้หัวใจความรุนแรงมากยิ่งขึ้น

ยิ่งไปกว่านั้น สังคมสูงวัยอาจส่งผลให้ความเหลื่อมล้ำหัวใจความรุนแรงมากยิ่งขึ้น เนื่องจากกลุ่มผู้สูงอายุมักจะมีความเหลื่อมล้ำทางรายได้ภายในกลุ่มสูงกว่ากลุ่มผู้มีอายุน้อย เป็นผลจากรายได้ที่ถูกกำหนดมาจากการแตกต่างด้านการศึกษา ประสบการณ์ และความมั่งคั่งที่สะสมมาในชีวิต นอกจากนี้ บริบทการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ อาจส่งผลต่อสถานการณ์และแนวทางการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในระยะต่อไป เช่นกัน อาทิ การขยายตัวของความเป็นเมือง (Urbanization) การพัฒนาพื้นที่ในรูปแบบเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งนอกจากจะเป็นการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจลงสู่ระดับพื้นที่แล้ว ยังเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะที่มีคุณภาพในเขตพื้นที่เมืองใหม่ ๆ มาเกียร์ยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และลดความเหลื่อมล้ำระหว่างเมืองและชนบทได้มากขึ้น

3) ความคุ้มครองทางสังคม การสร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะ และทุกกลุ่ม เป็นหนึ่งในนโยบายสำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างโอกาสและความเสมอภาคในสังคม โดยที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อขยายความคุ้มครองทางสังคมให้ประชากรไทยในหลากหลายกลุ่มเป้าหมาย อาทิ เงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด หลักประกันสุขภาพล้วนหน้า และเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ แต่สิทธิประโยชน์ของความคุ้มครองทางสังคมหลายประภัยยังอยู่ในระดับต่ำ ไม่เพียงพอต่อความจำเป็นและความต้องการของบางกลุ่มเป้าหมาย และไม่สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้รับได้

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมสูงวัย ยังนำไปสู่ความท้าทายด้านความยั่งยืนทางการค้าสังคีดี ในการจัดความคุ้มครองทางสังคม จากการทางการค้าสังคีดีในการดูแลผู้สูงอายุ ทั้งในด้านการสร้างความมั่นคงด้านรายได้และด้านสุขภาพที่เพิ่มสูงขึ้น และความสามารถในการจัดเก็บรายได้ของภาครัฐที่มีจำกัด นอกจากนี้แรงงานนอกระบบหรือผู้มีงานทำที่ไม่ได้รับความคุ้มครองหรือไม่มีหลักประกันทางสังคมจากการทำงานมีสูงถึงร้อยละ 53.8 จากจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด 37.9 ล้านคน ยิ่งไปกว่านั้น แรงงานนอกระบบดังกล่าว อาจมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ในอนาคต เนื่องจากแรงงานในระบบเดิมอาจต้องออกจากระบบประกันสังคมไปเป็นแรงงานนอกระบบจากผลกระทบของวิกฤตโควิด-19 ในขณะที่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี รูปแบบเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป และการเลือกประกอบอาชีพของคนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะเจนเนอเรชันวาย ซี และอัลฟ่า ซึ่งมีทัศนคติ พฤติกรรม และการให้คุณค่าด้านต่าง ๆ แตกต่างจากคนรุ่นก่อนอย่างมีนัยสำคัญ อาทิ การให้ความสำคัญกับความสมดุลระหว่างการทำงานกับชีวิตส่วนตัว อิสระและความยืดหยุ่นในการทำงาน รวมถึงมีความเป็นผู้ประกอบการสูง อาจส่งผลให้การทำงานที่มิใช่รูปแบบมาตรฐาน (Non Standard Form of Employment: NSE) และรูปแบบการทำงานที่ยืดหยุ่น(Flexible Working Arrangements) อาทิ การจ้างงานชั่วคราว (Gig Economy) การจ้างงานบางเวลา และการทำงานอิสระต่าง ๆ มีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว อาจส่งผลให้เกิดการขยายตัวของแรงงานนอกระบบ เนื่องจากเป็นรูปแบบการทำงานที่ความล้มพันธ์ระหว่างลูกจ้างและนายจ้างที่ไม่ชัดเจนผู้ทำงานจึงไม่ได้รับความคุ้มครองตามระบบประกันสังคมในรูปแบบเดิม

ทั้งนี้ แนวโน้มการขยายตัวของแรงงานนอกระบบแบบใหม่ (Gig Workers) และกระแสความเป็นปัจเจก (Individualization) จะผลักดันให้ระบบประกันสังคมและความคุ้มครองทางสังคมในระยะต่อไป จำเป็นต้องเร่งปรับตัวให้มีความยืดหยุ่น และเพียงพอเหมาะสมกับรูปแบบความต้องการที่เปลี่ยนไปรวมถึง สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการเฉพาะรายบุคคลยิ่งขึ้น (Customized/Personalized Welfare) นอกจากนี้ กระแสการตระหนักรู้ของสาธารณะ (Public Awareness) และความต้องการมีส่วนร่วมใน ประเด็นสาธารณะต่าง ๆ ยังนำมาซึ่งโอกาสในการขยายการมีส่วนร่วมในการให้ความคุ้มครองทางสังคมไปยัง ภาคส่วนอื่น ๆ นอกเหนือจากภาครัฐส่วนกลาง อาทิ การจัดสวัสดิการชุมชน การเพิ่มสิทธิประโยชน์ใน สถานประกอบการเอกชน รวมไปถึงการจัดตั้งวิสาหกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise) ซึ่งมีแนวโน้มที่จะส่ง ผลดีต่อประสิทธิภาพและความยั่งยืนทางการคลังภาครัฐในการระยะยาว

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สภาพภูมิประเทศของไทยซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ประชากรจำนวนมากดำรงชีพด้วยการพึ่งพิงภาคการเกษตร รวมทั้งมีระยะเวลาของพื้นที่ชายฝั่งทะเลยาวถึง 3,100 กิโลเมตร จึงมีโอกาสสูงที่ไทยจะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากกว่าหลาย ประเทศ โดยพบว่า ที่ผ่านมาพื้นที่ร้อยละ 23 ของประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนสภาพภูมิอากาศใน หลากหลายรูปแบบ เช่น น้ำท่วมฉับพลัน ภาวะภัยแล้ง และการรุกล้ำของน้ำทะเล เป็นต้น ซึ่งรายงาน Global Climate Risk Index ของ German watch ได้จัดอันดับให้ประเทศไทยมีอันตรายต่อความสูญเสียจากภัยพิบัติที่ เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศในช่วงปี 2542 - 2560 สูงเป็นอันดับที่ 8 จาก 181 ประเทศทั่วโลก ในช่วง 10 ปีที่ผ่าน มา ประเทศไทยอยู่ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ซึ่งเป็นภูมิภาคที่ได้รับความเสี่ยหายนะเศรษฐกิจสูงที่สุดในโลก ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา

นอกจากนี้ ความเสื่อมโทรมของแหล่งน้ำตามธรรมชาติทั้งจากการกระทำของมนุษย์และปัจจัย ตามธรรมชาติ การเพิ่มขึ้นของปริมาณความต้องการใช้น้ำอันเนื่องมาจากการขยายตัวของกิจกรรมทาง เศรษฐกิจ จากการขยายตัวของเมืองและกิจกรรมในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั่วประเทศ โดยการคาดการณ์ พ布ว่า เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีความต้องการการใช้น้ำ เพื่ออุปโภค บริโภค การผลิต ทางอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ตลอดจนเพื่อรักษาระบบนิเวศ โดยรวม ทั้งหมดเพิ่มมากขึ้นจาก 2,904.91 ล้านลูกบาศก์เมตรในปี 2560 เป็น 2,977.55 ล้านลูกบาศก์เมตร ในปี 2580 ความแปรปรวนของฝนและ อุณหภูมิที่ เพิ่มสูงขึ้นอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะยังคงมีอิทธิพลและส่งผลกระทบต่อระดับ ความเสี่ยงในการเกิดภัยแล้งและอุทกภัยของประเทศไทยย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของฝน ที่ทำให้แหล่งน้ำต้นทุนหายใจแห้งมีปริมาณน้ำที่เก็บกักได้ในแต่ละปีลดลงจากในอดีต ส่งผลให้ปัญหา การขาดแคลนน้ำยังคงเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี อีกทั้งแบบแผนการผลิตของผู้ประกอบการและพฤติกรรมการ บริโภคของประชาชนที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันยังขาดการคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและ ทรัพยากรธรรมชาติที่นับวันจะเสื่อมโทรมลงและอาจก่อให้เกิดเป็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในระยะยาวที่ ทวีความซับซ้อนในการแก้ไขได้ ปัจจุบันมีพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 ที่บูรณาการเกี่ยวกับ การจัดสรร การใช้การพัฒนาการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การพื้นฟู การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ และสิทธิในน้ำ รวมถึงการป้องกันและแก้ไขปัญหาในภาวะน้ำแล้งและน้ำท่วมของทุกกลุ่มน้ำเพื่อให้ทุกหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องสามารถบริหารทรัพยากรน้ำให้มีความประสานสอดคล้องกันในทุกมิติอย่างสมดุลและยั่งยืน ร่วมทั้ง วางแผนกิจกรรมที่ในการประกันสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในการเข้าถึงทรัพยากรน้ำสาธารณะตลอดจนจัดให้มี องค์กรบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ไว้ 3 ระดับ คือ(1) ระดับชาติ คือ คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (กนช.) (2) ระดับกลุ่มน้ำ คือ คณะกรรมการการกลุ่มน้ำประจำกลุ่มน้ำ (3) ระดับองค์กรผู้ใช้น้ำ เพื่อสนับสนุนการมีส่วน ร่วมของประชาชน เพื่อร่วมกันบริหารทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศภาคี UNFCCC และได้มีการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินการของตนองตามความเหมาะสม หรือที่เรียกว่า Intended Nationally Determined Contribution (INDC) ซึ่งต้องมีการบททวนและเสนอเป้าหมายการดำเนินงานใหม่ทุก ๆ 5 ปี พร้อมทั้งมีการนำเสนอรายงานติดตามประเมินผลการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าวอย่างโปร่งใสสำหรับ INDC ที่ประเทศไทยเสนอในปี 2558 ได้กำหนดเป้าหมายสำหรับการดำเนินงานภายหลังปี 2563 ในกราฟที่จะลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างน้อยร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ประมาณการจากกรณีปกติภายในปี 2573 ซึ่งเท่ากับว่าประเทศไทยต้องควบคุมปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปี 2573 ไม่ให้เกิน 444 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า จำกปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปี 2556 ที่เท่ากับ 319 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ปริมาณการปล่อยก๊าซส่วนใหญ่มาจากการผลิตไฟฟ้าและภาคการคมนาคมขนส่งจะมีบทบาทที่สำคัญอย่างมากต่อการควบคุมปริมาณก๊าซเรือนกระจกของไทยเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ใน INDC

ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ประเทศไทยมีพื้นที่ชายฝั่งทะเลรวมประมาณ 3,151 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 23 จังหวัด โดยพื้นที่ชายฝั่งทะเลเป็นที่สำคัญทั้งในด้านการรักษาสมดุลและความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ และการรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบต่าง ๆ ทั้งทางด้านการคมนาคมขนส่งระหว่างประเทศ การท่องเที่ยว และเป็นพื้นที่ท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การรุกร้าวพื้นที่ ตลอดจนการปล่อยของเสียงลงสู่ทะเล กำลังเป็นภัยคุกคามสำคัญต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่สำคัญ ป้าชายเลน ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป้าชายเลนในอดีตเพื่อเป็นพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และเพื่อการท่องเที่ยว เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้พื้นที่ป้าชายเลนของไทยเกือบครึ่งหนึ่งไม่สามารถคงสภาพเป็นป้าชายเลนได้ดังเดิม พื้นที่ป้าชายเลนคงสภาพมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยเป็นผลมาจากการตรวจสอบเชิงรุกและการปลูกทดลอง ขณะที่แนวปะการังประเทศไทยที่ได้รับความเสียหายจากการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมน้ำทะเล รวมถึงความเสียหายจากการของมนุษย์ ที่สำคัญได้แก่ การทำประมงและการท่องเที่ยวจากการจำกัดการเดินทางท่องเที่ยวของไทยและประเทศไทย (ทัวโลกเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19) ได้ส่งผลให้ทรัพยากรทางทะเลหลายประเภทพื้นตัวขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แนวปะการังในหลายพื้นที่เริ่มมีการลดลงของการฟอกขาวกลับเข้าสู่เกณฑ์ปกติ (มีการฟอกขาวน้อยกว่าร้อยละ 1) ขณะที่ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งยังมีแนวโน้มที่ความรุนแรงตามระดับน้ำทะเลที่เพิ่มสูงขึ้นอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ปัญหามลพิษ ประเด็นปัญหาในด้านมลพิษที่กำลังส่งผลกระทบบัตรูนแรงต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติเป็นอันดับต้น ๆ มี 3 ประการ ดังนี้

- 1) ขยาย การขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและรูปแบบการใช้ชีวิตของประชากรที่ปรับเปลี่ยนไป ได้ส่งผลให้ปริมาณของในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปัญหาปริมาณของชุมชนตอกด้วยไม่ได้รับการจัดการที่เหมาะสม ซึ่งขยายส่วนนี้จะก่อให้เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพแหล่งน้ำและสิ่งมีชีวิตในน้ำ ตลอดจนแหล่งน้ำผิวดินและทะเลในที่สุด การขาดการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทางจึงทำให้การนำขยะไปใช้ประโยชน์ซ้ำไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มรูปแบบ ทั้งนี้ ขยายพลาสติกเป็นประเภทของขยะที่มีอัตราการเพิ่มสูงที่สุด การเติบโตขึ้นของธุรกิจการใช้บริการซื้อขายออนไลน์ และบริการส่งอาหาร (Food Delivery) จากสถานการณ์การระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ต้องใช้ชีวิตส่วนใหญ่ในบ้านยังเป็นปัจจัยที่ทำให้ปริมาณของขยายพลาสติกมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นกว่ากรณีปกติ ซึ่งจะยิ่งทำให้ปัญหาขยะตอกด้วย ขยายพลาสติกอุดตันในท่อระบายน้ำ รวมถึงขยายพลาสติกที่เหลลงสู่ทะเล ที่ความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น พัฒนาการของเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าส่งผลทำให้ขยายทางเทคโนโลยี ขยายอิเล็กทรอนิกส์ ขนาดแบตเตอรี่รักษาน้ำ และชาแพลงเซลล์แสงอาทิตย์เพิ่มจำนวนสูงขึ้น โดยองค์การสหประชาชาติ ได้ประมาณการว่าขยายอิเล็กทรอนิกส์ทั่วโลกจะเพิ่มขึ้นประมาณ 18 ล้านตันในช่วงปี 2563-2573 (ค.ศ. 2020-2030) โดยขยายกลุ่มนี้มีปริมาณโลหะหนักจำนวนมากที่ใช้เป็นส่วนประกอบ ซึ่งหากเกิดการรั่วไหลและปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อมจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพและระบบบินเวศที่ยากต่อการฟื้นฟู

ปัจจุบัน วิธีการฝังกลบยังคงเป็นวิธีการหลักของการกำจัดขยะในประเทศไทย แต่ด้วยแนวโน้มการขยายตัวของพื้นที่เมือง ทำให้การขยายพื้นที่ฝังกลบจะเป็นความท้าทายที่เพิ่มขึ้นในอนาคต แต่ในขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าและต้นทุนที่ลดลงของเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีรีไซเคิลและอัพไซเคิล และเทคโนโลยีสะอาดสำหรับการนำขยะไปผลิตเป็นพลังงาน รวมทั้งความนิยมที่เพิ่มขึ้นของการนำขยะหรือวัสดุเหลือใช้ไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ อันเนื่องมาจากความตื่นตัวต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้นของภาคธุรกิจและผู้บริโภค จะเป็นโอกาสต่อการแก้ปัญหาขยะที่ยั่งยืน อย่างไรก็ได้ การคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทางจะเป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อให้เกิดการนำขยะไปใช้ประโยชน์ในสัดส่วนที่สูงขึ้น

2) มลพิษทางอากาศ ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM2.5) ที่คงเหลือจากการกระบวนการเผาไหม้ของยานพาหนะ การเผาวัสดุการเกษตร ไฟป่า และการปล่อยก๊าซเสียในภาคอุตสาหกรรมเป็นมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นและมีปริมาณเกินค่ามาตรฐานเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะในพื้นที่เขตอุตสาหกรรม และเมืองใหญ่ที่มีประชากรและการจราจรหนาแน่น ทั้งนี้ ด้วยขนาดอนุภาคที่เล็กมาก ทำให้ PM2.5 สามารถแพร่กระจายเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจ ถุงลมปอดและกระแสเลือดได้โดยตรง และมีโอกาสที่จะสร้างผลกระทบร้ายแรงก่อให้เกิดโรคที่ส่งผลในระยะยาวต่อสุขภาพ อาทิ ปอดอักเสบ มะเร็งปอด และหัวใจขาดเลือด ซึ่งเป็นที่มาของการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร อย่างไรก็ได้ การใช้ประโยชน์จากยานยนต์ไฟฟ้าและพลังงานหมุนเวียน รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร เป็นผลิตภัณฑ์ประเภทต่างๆ อาทิ บรรจุภัณฑ์ ปราติเคล็บอร์ด ไบโอลอกอิชอร์ จะเป็นโอกาสให้ประเทศไทยสามารถเร่งลดปริมาณของ PM2.5 ลงได้ในระยะยาว

3) มลพิษทางน้ำ การระบายน้ำเสียที่ไม่ได้รับการบำบัดที่ได้มาตรฐานลงสู่แหล่งน้ำและทะเลโดยตรงเป็นสาเหตุของการสำคัญของความเสื่อมโทรมของคุณภาพน้ำ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ทั้งนี้ ระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนในปัจจุบันยังมีจำนวนและศักยภาพไม่เพียงพอที่จะรองรับปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้น ขณะเดียวกัน แนวโน้มการขยายตัวของเมืองยังทำให้ปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นในแต่ละวันมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ เพื่อแก้ปัญหาผลกระทบทางน้ำอย่างยั่งยืน พร้อมกับเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้มีการนำระบบการนำน้ำเสียกลับมาหมุนเวียนใช้ใหม่ (Water Recycling System) เพิ่มมากขึ้น อาทิ หลายประเทศในตะวันออกกลาง สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ จีน และสิงคโปร์ แม้ว่าที่ผ่านมาต้นทุนของการผลิตจะเป็นอุปสรรคสำคัญของการนำน้ำเสียกลับมาหมุนเวียนใช้ใหม่ แต่ในปัจจุบันต้นทุนของการนำน้ำเสียกลับมาหมุนเวียนใช้ใหม่ได้ลดลงมากไปแล้ว เนื่องจากต้นทุนของการผลิตน้ำประปาปกติแล้ว

การบริหารจัดการภาครัฐ ระบบบริหารจัดการภาครัฐในภาพรวมมีความก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญในหลายด้าน อาทิ การปรับปรุงกระบวนการให้บริการประชาชนจำนวนมากให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล การจัดทำแอปพลิเคชันเพื่อให้บริการที่เป็นประโยชน์กับประชาชน และการพัฒนาระบบสารสนเทศในการสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบกับประเทศอื่น พบร่วมไทยมีความโดดเด่นในการพัฒนาไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลและการอำนวยความสะดวกให้กับภาคธุรกิจ แต่ในด้านประสิทธิภาพของการบริหารจัดการภาครัฐในภาพรวมยังไม่มีการปรับตัวที่ดี

ยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ มุ่งเน้นให้ภาครัฐสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว โปร่งใส ผ่านการมีหน่วยงานภาครัฐที่มีโครงสร้างและภารกิจที่เหมาะสม การทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ และการเปิดโอกาสให้ทุก ๆ ภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการบริการสาธารณะและตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยกำหนดเป้าหมายไว้ 4 ประการ ได้แก่ (1) ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว โปร่งใส (2) ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง (3) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลด包袱การทุจริตและประพฤติชอบ และ (4) กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศไทย

สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทยพ.ศ. 2563-2565 เพื่อสนับสนุนการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานและการให้บริการภาครัฐของประเทศไทย ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระบาทบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ.2562 รวมไปถึงแผนยุทธศาสตร์ชาติแผนแม่บทยุทธศาสตร์ชาติแผนปฏิรูปประเทศ โดยเฉพาะแผนการปฏิรูปประเทศไทยด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ได้มีการปรับเปลี่ยนในเรื่องของความปกติใหม่ในหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทย อีกทั้ง แผนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมที่มุ่งจะพัฒนาให้ประเทศไทยมีการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจดิจิทัล จนนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

ในส่วนของสำนักงาน ก.พ.ร. ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาระบบราชการเห็นว่า การพัฒนาระบบราชการไทยในอนาคตต้องก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น เพื่อมุ่งสู่การเป็น "ภาครัฐที่น่าเชื่อถือ" ผ่านการพัฒนาระบบราชการเพื่อให้สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกวัตถุในบริบทโลกที่เต็มไปด้วยความผันผวน (Volatility) ความไม่แน่นอน (Uncertainty) ความซับซ้อน (Complexity) และความ含混(Ambiguity) ซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการ (พ.ศ. 2564 - 2565) ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาระบบราชการไว้ใน 3 ประเด็น ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการบริการภาครัฐเพื่อประชาชน มุ่งเน้นให้ภาครัฐมีบริการที่เป็นมาตรฐานสากลตอบสนองความต้องการของประชาชนในฐานะผู้รับบริการได้อย่างทันที ทุกที่ ทุกเวลาผ่านการเชื่อมโยงบริการของทุกหน่วยงานแบบเบ็ดเสร็จ โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัล ระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) และนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการให้บริการประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การปรับบทบาทภารกิจ และโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐให้ทันสมัย ยึดหยุ่น รองรับการเปลี่ยนแปลง มุ่งเน้นให้ภาครัฐมีความทันสมัย มีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีการจัดรูปแบบองค์กรให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัว และสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการเข้ามาช่วยจัดทำบริการสาธารณะภาครัฐ มุ่งเน้นการทำงานในลักษณะของเครือข่าย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานภาครัฐ มุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการบูรณาการการทำงานและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data)

3.2.3 การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย

ช่วงต้นปี พ.ศ.2564 นี้ ประเทศไทยโดยคณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้ โมเดลเศรษฐกิจ BCG' หรือการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy Model) เป็นวาระแห่งชาติ ที่จะพาไทยไปสู่เป้าหมายของการเป็นประเทศที่มีรายได้สูงและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGS) ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564-2569 ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ใช้ศักยภาพของพื้นที่โดยการเบิดจากภายใน เน้น "ความหลากหลายทางชีวภาพ" และ "ความหลากหลายทางวัฒนธรรม" ยกระดับมูลค่าในห่วงโซ่การผลิตสินค้าและบริการให้มีมูลค่าสูงขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจBCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืนด้วยความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาให้ความสำคัญกับระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แบบ "ทำน้อยได้มาก"

ยุทธศาสตร์ที่ 4: เสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก สังคม คุณภาพ และความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างท่าทันเพื่อปรับเปลี่ยนผลกระทบ

ทั้งนี้ การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG W.S. 2564-2569 อยู่บนพื้นฐานของ 4 + 1 ประกอบด้วย 4 สาขayุทธศาสตร์ คือ 1.เกษตรและอาหาร 2.สุขภาพและการแพทย์ 3.พลังงานสุดและเคมีชีวภาพ และ 4.การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และ 1 ฐานความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมซึ่งเป็นทุนพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศและการเพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชน

ถึงแม้ BCG จะไม่ใช่เรื่องใหม่แต่จำเป็นที่จะต้องนำมารสู่การปฏิบัติให้เกิดขึ้นจริง เพื่อเตรียมความพร้อมปรับตัวต่อความท้าทายของโลก อาทิ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พลังงาน และอาหารที่เข้มข้นและส่งผลกระทบต่อกัน และเพื่อปรับให้ระบบเศรษฐกิจมีความสมดุลและความยั่งยืนมากขึ้น

- เศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) หรือ เศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Biobased economy) มาจากฐานคิดของการใช้ประโยชน์จากการใช้ประโยชน์จากความเข้มแข็งของการมีทรัพยากรชีวภาพ (biological resources) ภาคการเกษตรและผลผลิต ซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนที่แท้จริง (engine) แต่การผลิตแบบเดิมจะต้องมุ่งหน้าสู่โจทย์ใหม่ของการสร้าง “มูลค่าเพิ่ม” ซึ่งทำได้ด้วยการนำความรู้ องค์ความรู้จากท้องถิ่นเอง เสริมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้สามารถสร้างรายได้ให้เกิดขึ้นตลอดห่วงโซ่ของการผลิตนี้ พร้อมกับที่จะช่วยแก้ไขปัญหาของภาคการเกษตรที่มีแต่เดิมแยกเป็นพืชผล (ที่ไม่มีการเพิ่มมูลค่า) มีราคาผ่านผวนอยู่เสมอและสร้างรายได้น้อย

- เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) เข้ามาช่วยไข่วงจรปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรมลพิษและของเสียที่เป็นผลจากระบบเศรษฐกิจแบบเส้นตรง (linear economy) หรือการผลิตแบบใช้แล้วทิ้งซึ่งก่อขยะมหาศาล โดยเศรษฐกิจหมุนเวียนจะให้ความสำคัญกับ “การจัดการขยะ” ภายหลังจาก การบริโภคแล้วและ “การลดปริมาณของเสียให้น้อยลงหรือเท่ากับศูนย์ (Zero Waste) ให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมากที่สุดและคุ้มค่าที่สุด ตั้งแต่การผลิต การออกแบบที่ให้เกิดของเสียน้อยที่สุด การใช้วัสดุทางเลือก ตลอดจนการนำวัสดุกลับมาใช้ซ้ำ (Reuse, Refurbish, Sharing) และแปรสภาพกลับมาใช้ใหม่ (Recycle, Upcycle)

- เศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) เน้นให้ความของการพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปกับ การพัฒนาสังคมและรักษาสิ่งแวดล้อมอย่าง “สมดุล” ให้การใช้ทรัพยากรมีประสิทธิภาพโดยลดหรือไม่ให้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับปกป้อง-อนุรักษ์-ฟื้นฟูแหล่งธรรมชาติ ตั้นน้ำ ผืนดิน ความหลากหลายทางชีวภาพบนบกและท้องทะเล การควบคุมมลพิษและของเสีย การลงทุนสีเขียวและงานสีเขียว ตลอดจน การส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน โดยที่มีความเป็นอยู่ที่ดีของคนเป็นเป้าหมาย

จะเห็นได้ว่าตามหลักการของทั้งสามการพัฒนาเศรษฐกิจได้สอดรับกับ “ความยั่งยืน” ตาม SDGs ทั้งยังเป็นโมเดลที่เรียกร้องให้ต้องสำรวจความเข้มข้นของแต่ละประเด็น (Interlinkage) ระหว่างกัน มองเชิงระบบและให้มีการบูรณาการการทำงาน (integrated) กับหลายภาคส่วน โดยคำนึงว่า การดำเนินการหนึ่งคราวมีผลลัพธ์ที่สมดุลและลดผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ เป็นการเสริมพลังกัน “Synergies” ลด “trade-offs” “Circularity และ Decoupling” โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่โมเดลเศรษฐกิจ BCG จะเป็นการกระจายรายได้และโอกาสไปยังชุมชน ส่งเสริมเศรษฐกิจจากรากที่จะทำให้ความมั่งคั่งครอบคลุมทุกคน หรือ Inclusive Growth อันเป็นหลักการการไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังของ SDGs

รายงาน Sustainable Development Report และ SDG Index 2021

การติดตามและประเมินผลเป็นหนึ่งในกระบวนการที่ทำให้การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) วาระการพัฒนา 2030 (Agenda 2030) เกิดขึ้นจริง และเป็นกระบวนการที่สะท้อนสถานการณ์ ความก้าวหน้า และความท้าทายที่โลกเผชิญเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ หนึ่งในเครื่องมือติดตามประเมินผลที่จัดทำขึ้นมาอย่างสม่ำเสมอและท้าโลกให้การยอมรับ คือ Sustainable Development Report และการจัดอันดับ SDG Index ที่จัดทำโดย Sustainable Development Solutions Network (SDSN) ซึ่งเป็นเป็นดัชนี SDGs หนึ่งเดียวในโลกที่ดำเนินต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี ค.ศ.2016 เป็นต้นมา

ประเทศไทยนับว่าเป็นประเทศที่มีความกระตือรือร้นในการนำ SDGs เข้ามาพนวกเป็นเป้าหมายในการพัฒนาของประเทศไทยในแผนพัฒนาระดับประเทศไม่ว่าจะเป็นยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 12 เป็นต้นมา ตลอดจนความต่อตัวของภาคเอกชนภาคประชาสังคมส่งผลให้อันดับและคะแนนของประเทศไทยอยู่ในระดับที่ดีเมื่อเทียบกับประเทศในภูมิภาคเดียวกัน

ในปีนี้ (2021) ดัชนี SDGs ของประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 43 จาก 165 ประเทศ ตกลงมาจากเดิมในปี ค.ศ.2020 ที่อยู่ในอันดับ 41 จาก 166 ประเทศ คะแนนดัชนีของปีนี้ (2021) อยู่ที่ 74.2 คะแนน ต่ำกว่าปี ค.ศ. 2020 ที่ได้ 74.5 คะแนน เพียงเล็กน้อย แต่ถือว่าสอดคล้องกับทิศทางของทั่วโลกที่มีคะแนนดัชนี SDGs ลดลงจากปีก่อนหน้า ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบอันดับกับประเทศไทยที่วีปเอเชียพบว่า ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 3 ของเอเชีย รองจากญี่ปุ่น (อันดับ 18) และเกาหลีใต้ (อันดับ 28) ตามลำดับ และยังคงเป็นประเทศที่มีคะแนนดัชนี SDGs สูงที่สุดในอาเซียนติดต่อกันเป็นปีที่ 3 (2562-ปัจจุบัน)

สถานการณ์รายเป้าหมายในปีนี้ เป้าหมายที่ประเทศไทยบรรลุแล้ว (สีเขียว) คือ

SDG 1 ยุติความยากจน โดยตัวชี้วัดของเป้าหมายนี้วัดจากจำนวนประชากรที่อยู่ในภายใต้เส้นความยากจนต่ำสุดที่เกณฑ์ของธนาคารโลกกำหนดไว้ที่ 1.9 долลาร์สหรัฐอเมริกา หรือประมาณ 60 บาท/วัน อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาตามเส้นความยากจนภายในประเทศปัจจุบันถือว่าผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท/เดือน เป็นคนยากจน ข้อมูลจากรายงานสถานการณ์ความยากจนและเหลื่อมล้ำในปี พ.ศ. 2562 ซึ่งเป็นการรายงานสถานการณ์สุดของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พบว่า ประเทศไทยจะยังมีคนยากจนอยู่ราวร้อยละ 6.24 ของประชากรในปี ค.ศ. 2019 (พ.ศ. 2562) ส่วนเป้าหมายที่มีความท้าทายสูง (สีแดง) จำนวน 5 เป้าหมาย โดยเมื่อพิจารณาระดับตัวชี้วัดจะพบว่าประเด็นที่เป็นความท้าทายของประเทศไทยได้แก่

SDG 2 จัดความทิวท雍 ประเด็นที่มีสถานะท้าทายสูงคือ ดัชนีการบริหารจัดการในโตรเจนที่ยังยืนและปริมาณการส่งออกสารกำจัดศัตรูพืชที่เป็นอันตราย

SDG 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี ประเด็นที่มีสถานะท้าทายสูงคือ อัตราผู้ป่วยวันโรค และอัตราการตายบนท้องถนน

SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ ประเด็นที่มีสถานะท้าทายสูงคือ สถานการณ์ความเหลื่อมล้ำระหว่างรายได้ของผู้มีรายได้ และสัดส่วนพัลมา (Palma ratio)

SDG 14 การใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล ประเด็นที่มีสถานะท้าทายสูงคือ พื้นที่ทางทะเลที่ได้รับความคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพ ความสะอาดของน้ำทะเล และการจับปลาในปริมาณมากเกินกว่าประโยชน์ที่ได้รับ

SDG 15 การใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศน์ ประเด็นที่มีสถานะท้าทายสูงคือการคุ้มครองความหลากหลายของระบบนิเวศในพื้นที่ชั่วนาน และดัชนีสายพันธุ์สิ่งห่ายาก

ในเบื้องต้นมีข้อสังเกตว่าประเด็นที่มีความท้าทายมาก (สีแดง) นั้นเพิ่มขึ้นจากเดิมปี ค.ศ. 2020 มีเป้าหมายที่ถูกจัดให้อยู่ในระดับความท้าทายสูง (สีแดง) เพียง 2 เป้าหมาย คือ SDG 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ ในจำนวนนี้มีเป้าหมายที่มีการดำเนินงานโดยลงจากปีก่อนคือ SDG 15 การใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศน์

ข้อมูลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจากการรับรวมแบบสอบถามของประธานชุมชน 47 ชุมชน
และทางเว็บไซต์ของเทศบาลเมืองบ้านสวน

หัวข้อ	ปัญหา	ความต้องการพัฒนา
1.การใช้ประโยชน์ที่ดิน	สภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินไม่เต็มศักยภาพ เนื่องจากที่ดินบางส่วนยังไม่ได้รับการพัฒนา	ต้องการให้เทศบาลเมืองบ้านสวนจัดสรรงบพื้นที่สาธารณะให้เป็นสถานที่ออกกำลังกาย ศาลาประชาคมสำหรับการประชุมกับประชาชนในพื้นที่
2.สภาพภูมิทัศน์เมือง	- สภาพภูมิทัศน์เมืองบางส่วนไม่เป็นระเบียบเกิดอุบัติเหตุ เป็นแหล่งม้วสุน เกิดการก่อเหตุความไม่สงบ - สภาพพื้นภูมิทัศน์ในบางพื้นที่กร้าง ตันไม้สูง ลึกล้ำ ไฟ ต้นหญ้าปกคุณ化แน่น	- ต้องการให้มีการจัดระเบียบตรวจสอบความเรียบร้อยให้แหล่งม้วสุน และพื้นที่ที่เกิดอุบัติเหตุ - ต้องการให้ดูแลตัดต้นไม้ ต้นหญ้าให้ดูสะอาดตา
3.ถนน ทางเท้า	ถนน ทางเท้า มีสภาพชำรุด หรือบางพื้นที่ยังไม่ได้ดำเนินการ ก่อสร้าง และซ่อมแซมฝ่าท่อที่ชำรุด	ต้องการให้ดำเนินการปรับปรุงถนน ทางเท้า และฝ่าท่อที่ชำรุด
4.ไฟฟ้าแสงสว่างและสายไฟ / สายเคเบิล	ไฟฟ้าแสงสว่างไม่เพียงพอ ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และสายเคเบิลสายไฟที่พันกัน ก่อให้เกิดไฟฟ้าลัดวงจร	ดำเนินการติดตั้งหลอดไฟฟ้า LED บริเวณพื้นที่ที่มีดีเปลี่ยว และนำสายไฟ สายเคเบิลลงใต้ดิน
5.น้ำประปา	การให้บริการน้ำประปาอย่างไม่สะอาด และมีกลิ่นเหม็นในบางพื้นที่ น้ำประปาก่อซ้ำในช่วงโmont เร่งด่วน	ปรับปรุงเรื่องของกลิ่น และความสะอาดของน้ำประปา
6.การจอดรถและการจราจร	- การสัญจรติดขัดในช่วงโmont เร่งด่วน เช่น สีแยกบึง สีแยกชลชา ฯ และในบางพื้นที่ - การจอดรถในที่ห้ามจอด กีดขวางการจราจร เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุจากการสัญจรบ่อยครั้ง - การขับขี่ยานพาหนะสัญจรไปมา รวดเร็ว ก่อให้เกิดอันตรายต่อเด็กและประชาชนในพื้นที่	จัดระเบียบการจราจร และการจอดรถในบางพื้นที่ และจัดตั้งป้ายลดความเร็วในชุมชนบางพื้นที่
7.ขยะมูลฝอย	ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ขยะล้นถังในหลายๆ พื้นที่ ในชุมชน จำนวนถังขยะไม่เพียงพอต่อประชาชนในพื้นที่	ต้องการให้เทศบาลดำเนินการเพิ่มจำนวนถังขยะและรอบการเก็บขยะให้เพียงพอต่อประชาชนในพื้นที่ และมีวิธีจัดการกับขยะมูลฝอยที่เพิ่มมากขึ้น
8.美观ภาวะ	美观ภาวะเป็นพิษ เช่น น้ำเสีย ควันพิษ ฝุ่นละอองและกลิ่นเหม็น	ต้องการให้เทศบาลดำเนินการหาวิธีจัดการกับ美观ภาวะเป็นพิษในชุมชนเนื่องจากเป็นชุมชนเมือง

หัวข้อ	ปัญหา	ความต้องการพัฒนา
9.ระบบรายน้ำ	ระบบรายน้ำไม่สามารถระบายน้ำได้ทันในช่วงที่ฝนตกหนัก เกิดปัญหาน้ำท่วมขังบริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำซึ่งเป็นจุดรองรับน้ำ และให้คลองมีต้นไม้และหญ้า ส่งผลให้การระบายน้ำไม่ดี	ต้องการให้เทศบาลดำเนินการปรับปรุงระบบระบายน้ำให้ดีขึ้น และการจัดการต้นไม้ในคลอง และคุณภาพในท่อระบายน้ำ เพื่อให้น้ำระบายน้ำได้ทันเวลาฝนตกหนัก
10.กีฬาและ นันทนาการ	สถานที่ออกกำลังกาย/สวนสาธารณะไม่ครอบคลุมพื้นที่ในเขตเทศบาล	อย่างให้เทศบาลดำเนินการจัดสรรงบประมาณ สร้างสวนสาธารณะ และสถานที่ออกกำลังกายให้กับประชาชนบางพื้นที่
11.เศรษฐกิจ	ประชาชนและผู้ด้อยโอกาส ขาดรายได้มีรายได้น้อย ตกงาน เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19	ส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชนและผู้ด้อยโอกาส ได้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น และส่งเสริมการปลูกผักสวนครัวให้กับชุมชน เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในปัจจุบัน
12.สุขภาพ	ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ ใน การรักษาสุขภาพการดูแลตนเองจากโรคติดต่ออย่างแพร่หลาย อย่างเช่น การดูแลตัวเองจากโรคระบาดโควิด-19 ในปัจจุบัน	ต้องการให้ทางเทศบาลดำเนินการส่งเสริมสุขภาพให้กับชุมชน เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องสุขภาพที่ถูกวิธี สามารถรับมือกับโรคระบาดที่เข้ามาในปัจจุบัน
13.การแพร่ ระบาด ของโรค	ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจใน การป้องกันและควบคุมโรค ทำให้เกิดการระบาดของโรคต่างๆ เช่น โรคไข้เลือดออก โรคติดต่อโควิด-19 เป็นต้น	เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การป้องกันเรื่องโรคระบาดโควิด-19 อย่างถูกวิธี และท้วงทุกชุมชน
14.ยาเสพติด	มีบางพื้นที่ มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด ทั้งผู้เสพและผู้จำหน่าย และก่อให้เกิดความวุ่นวาย	ต้องการให้เทศบาลดำเนินการเข้าตรวจสอบในพื้นที่เสี่ยงในชุมชนมากขึ้น และบ่อยครั้ง เพื่อลดปัญหาของยาเสพติดในบางพื้นที่
15.การบริหารงาน / การบริการของเทศบาล	การบริการของเจ้าหน้าที่มีความล่าช้า	อย่างให้มีการปรับปรุงการบริหาร จัดการ และการบริการ และแก้ไขปัญหาที่ประชาชนร้องเรียนให้รวดเร็ว ยิ่งขึ้น
16.คุณธรรม จริยธรรม	ประชาชนขาดคุณธรรม จริยธรรม ใน การดำรงชีวิต เช่น การไม่เคารพในสิทธิของผู้อื่น	ต้องการให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม ในการดำรงชีวิต เคารพในสิทธิ์ต่อส่วนรวม
17.พื้นที่สาธารณะ	มีการรุกล้ำที่สาธารณะเป็นที่อยู่อาศัย หรือ ประกอบอาชีพ และบางชุมชนไม่สามารถใช้พื้นที่สาธารณะในเขตชุมชนได้	ต้องการให้เทศบาลดำเนินการจัดการ กับประชาชนที่รุกล้ำพื้นที่สาธารณะ และคืนสิทธิ์การใช้พื้นที่สาธารณะ ให้กับคนในชุมชน

หัวข้อ	ปัญหา	ความต้องการพัฒนา
18.การประชาสัมพันธ์ / เสียงตามสาย	- การประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสาย ไม่ดัง ช้าๆ - รถประชาสัมพันธ์วิ่งเร็ว พิงไม่ทัน	ต้องการให้เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการแก้ไขเสียงตามสายบางพื้นที่ ที่ไม่ดัง และดำเนินการแก้ไขให้รถประชาสัมพันธ์ขับช้าๆเวลาเปิด ข่าวสารให้กับประชาชนได้รับทราบ
19.กล้องวงจรปิด	กล้องวงจรปิดไม่มี/เสียบีนจำนวนมาก ทำให้เกิดอุบัติเหตุและขโมยบ่อยครั้ง	ปรับปรุงซ่อมแซมกล้องวงจรปิดให้ ใช้งานได้เต็มประสิทธิภาพ และ ติดกล้องวงจรให้ครบถ้วนที่
20.สุนัขจรจัดและ อุจจาระ ของสุนัข	สุนัขจรจัดในบางพื้นที่มีจำนวนมาก และส่งผลกระทบต่อการสัญจรไปมา และอันตรายต่อเด็กในพื้นที่ อีกทั้งยังมี ปัญหารื่องของอุจจาระที่ส่งกลิ่นเหม็น รบกวน	ต้องการให้มีสุนัขจรจัดได้รับการ ทำความสะอาด ฉีดวัคซีนพิษสุนัขบ้า และ สร้างศูนย์พักพิงให้กับสุนัข

ส่วนที่ 3 การนำเสนอพัฒนาห้องเรียนในสู่การปฏิบัติ

(1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการคุณสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 - 2570

ข้อ	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	เป้าหมายการพัฒนาที่ SDGs เป้าหมายการพัฒนาที่ 13	ร่างแผนพัฒนาภาคตะวันออก (พ.ศ. 2566 - 2570)	ยุทธศาสตร์จังหวัด ที่ 1 ร่างแผนพัฒนาภาคตะวันออก	ยุทธศาสตร์จังหวัด ที่ 2 เทศบาลเมืองบ้านสวน	กลยุทธ์ ในการพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด	แผนงาน และการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ที่ 1 และยุทธศาสตร์ที่ 2	แผนงาน และการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ที่ 3 และยุทธศาสตร์ที่ 4	แผนงาน และการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ที่ 5 และยุทธศาสตร์ที่ 6	แผนงานบริหารงานที่ 1 และแผนงานบริหารงานที่ 2	แผนงานบริหารงานที่ 3 และแผนงานบริหารงานที่ 4		
1	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความเจริญเต็มที่ 1 ที่ดึงดูดความมั่นคง ด้านความมั่นคง ด้วยการเป็นศูนย์กลางทางการค้า และเทคโนโลยีระดับโลก	เป้าหมายที่ 1 เป้าหมายที่ 2 เป้าหมายที่ 3 เป้าหมายที่ 4 เป้าหมายที่ 5 เป้าหมายที่ 6 เป้าหมายที่ 7 เป้าหมายที่ 8 เป้าหมายที่ 9 เป้าหมายที่ 10 เป้าหมายที่ 11 เป้าหมายที่ 12	ประเทศไทยเป็นประเทศไทยที่มีความเจริญเต็มที่ 3 ที่ดึงดูดความมั่นคง ด้านความมั่นคง ด้วยการเป็นศูนย์กลางทางการค้า และเทคโนโลยีระดับโลก	ประเทศไทยเป็นประเทศไทยที่มีความเจริญเต็มที่ 4 ที่ดึงดูดความมั่นคง ด้านความมั่นคง ด้วยการเป็นศูนย์กลางทางการค้า และเทคโนโลยีระดับโลก	ประเทศไทยเป็นประเทศไทยที่มีความเจริญเต็มที่ 5 ที่ดึงดูดความมั่นคง ด้านความมั่นคง ด้วยการเป็นศูนย์กลางทางการค้า และเทคโนโลยีระดับโลก	1. ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรม อยู่ได้ในประเทศไทย 2. ส่งเสริมการเชื่อมโยง และสร้างทักษะ 3. ส่งเสริมยกระดับ เศรษฐกิจในประเทศ 4. เสริมสร้างความภูมิใจ ทางสังคม	1. ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรม อยู่ได้ในประเทศไทย 2. ส่งเสริมสร้างความภูมิใจ และสร้างทักษะ 3. ส่งเสริมยกระดับ เศรษฐกิจในประเทศ 4. เสริมสร้างความภูมิใจ ทางสังคม	1. ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรม อยู่ได้ในประเทศไทย 2. ส่งเสริมสร้างความภูมิใจ และสร้างทักษะ 3. ส่งเสริมยกระดับ เศรษฐกิจในประเทศ 4. เสริมสร้างความภูมิใจ ทางสังคม	- กิจกรรมศึกษา - กิจกรรมสร้างสรรค์การและสังคม “ฯฯ”	- กิจกรรมศึกษา - กิจกรรมสร้างสรรค์การและสังคม “ฯฯ”	- แผนงานบริหารงานที่ 1 และแผนงานบริหารงานที่ 2	- แผนงานบริหารงานที่ 3 และแผนงานบริหารงานที่ 4

ลำดับ ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	เป้าหมายการพัฒนาที่ SDGs ฉบับที่ 13	ร่างแผนพัฒนาการติดตามออก (พ.ศ. 2566 - 2570)		การพัฒนาของ อปท.	นโยบายที่ปรับตัดตาม เป้าหมายที่ 7	แผนงาน
				ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์จังหวัด			
3	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ดูแลคนสูงอายุ	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ไทยเป็นปูชนียสถานฯ	เป้าหมายที่ 1 ชั้นดูดซึมน้ำดื่มที่ 5 ไทยเป็นปูชนียสถานฯ	ประดิษฐ์การพัฒนาที่ 1 พัฒนาดูดซึมน้ำดื่มที่ 5 ให้ดูดซึมน้ำดื่มที่ 5 ให้ดูดซึมน้ำดื่มที่ 6 ไทยเป็นปูชนียสถานฯ	ประดิษฐ์การพัฒนาที่ 1 พัฒนาดูดซึมน้ำดื่มที่ 5 ให้ดูดซึมน้ำดื่มที่ 6 ให้ดูดซึมน้ำดื่มที่ 7 ส่งเสริมการดำเนินไปต่อ ทางเศรษฐกิจที่ดีเด่นๆ	ยุทธศาสตร์ที่ 7 พัฒนาค่าน้ำดื่มที่ 5 ให้ดูดซึมน้ำดื่มที่ 6 ให้ดูดซึมน้ำดื่มที่ 7 ให้ดูดซึมน้ำดื่มที่ 8 ส่งเสริมการดำเนินไปต่อ ทางเศรษฐกิจที่ดีเด่นๆ	ยุทธศาสตร์ที่ 7 พัฒนาค่าน้ำดื่มที่ 5 ให้ดูดซึมน้ำดื่มที่ 6 ให้ดูดซึมน้ำดื่มที่ 7 ให้ดูดซึมน้ำดื่มที่ 8 ส่งเสริมการดำเนินไปต่อ ทางเศรษฐกิจที่ดีเด่นๆ	สำนักปลัดเขตเทศบาล สำนักช่าง ฯลฯ
	ดำเนินความมั่นคง	ยุทธศาสตร์ที่ 11 ไทยสามารถต่อต้านภัย และผลประโยชน์ทางการ การบริโภคและเตือนภัย	เป้าหมายที่ 9 ส่วนราชการร่วมฟื้นฟู ที่ทันทนาฯ	พัฒนาที่ 9 ส่วนราชการร่วมฟื้นฟู ที่ทันทนาฯ	พัฒนาที่ 9 ส่วนราชการร่วมฟื้นฟู ที่ทันทนาฯ	พัฒนาที่ 9 ส่วนราชการร่วมฟื้นฟู ที่ทันทนาฯ	พัฒนาที่ 9 ส่วนราชการร่วมฟื้นฟู ที่ทันทนาฯ	สำนักปลัดเขตเทศบาล สำนักช่าง ฯลฯ
	การบริโภคและเตือนภัย	การบริโภคและเตือนภัย	เป้าหมายที่ 12 ส่วนราชการร่วมฟื้นฟูที่ทันทนาฯ	พัฒนาที่ 12 ส่วนราชการร่วมฟื้นฟูที่ทันทนาฯ	พัฒนาที่ 12 ส่วนราชการร่วมฟื้นฟูที่ทันทนาฯ	พัฒนาที่ 12 ส่วนราชการร่วมฟื้นฟูที่ทันทนาฯ	พัฒนาที่ 12 ส่วนราชการร่วมฟื้นฟูที่ทันทนาฯ	สำนักปลัดเขตเทศบาล สำนักช่าง ฯลฯ
	จัดการภัยแล้ง	จัดการภัยแล้ง	เป้าหมายที่ 13 ไทยมีการรักษาทันสมัยฯ	พัฒนาที่ 13 ปฏิบัติการอย่างรัดtight เรื่องต่อสู้ภัยแล้งแบบ	พัฒนาที่ 13 ปฏิบัติการอย่างรัดtight เรื่องต่อสู้ภัยแล้งแบบ	พัฒนาที่ 13 ปฏิบัติการอย่างรัดtight เรื่องต่อสู้ภัยแล้งแบบ	พัฒนาที่ 13 ปฏิบัติการอย่างรัดtight เรื่องต่อสู้ภัยแล้งแบบ	สำนักปลัดเขตเทศบาล สำนักช่าง ฯลฯ
	ส่งเสริมความมั่นคง	ส่งเสริมความมั่นคง	เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งน้ำ	พัฒนาที่ 14 อนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งน้ำ	พัฒนาที่ 14 อนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งน้ำ	พัฒนาที่ 14 อนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งน้ำ	พัฒนาที่ 14 อนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งน้ำ	สำนักปลัดเขตเทศบาล สำนักช่าง ฯลฯ
	จัดการภัยแล้ง	จัดการภัยแล้ง	เป้าหมายที่ 15 ปกป้องที่ดินฟุ่มฟูนุ่น	พัฒนาที่ 15 ปกป้องที่ดินฟุ่มฟูนุ่น	พัฒนาที่ 15 ปกป้องที่ดินฟุ่มฟูนุ่น	พัฒนาที่ 15 ปกป้องที่ดินฟุ่มฟูนุ่น	พัฒนาที่ 15 ปกป้องที่ดินฟุ่มฟูนุ่น	สำนักปลัดเขตเทศบาล สำนักช่าง ฯลฯ
	แม้กระครุฑ์	แม้กระครุฑ์	เป้าหมายที่ 16 การใช้ชีวะเป็นเครื่อง	พัฒนาที่ 16 ส่งเสริมความมั่นคงที่สูงสุด	พัฒนาที่ 16 ส่งเสริมความมั่นคงที่สูงสุด	พัฒนาที่ 16 ส่งเสริมความมั่นคงที่สูงสุด	พัฒนาที่ 16 ส่งเสริมความมั่นคงที่สูงสุด	สำนักปลัดเขตเทศบาล สำนักช่าง ฯลฯ
	ส่งเสริมความมั่นคงที่สูงสุด	ส่งเสริมความมั่นคงที่สูงสุด	เป้าหมายที่ 17 การสืบทอดภารกิจ	พัฒนาที่ 17 ส่งเสริมความมั่นคงที่สูงสุด	พัฒนาที่ 17 ส่งเสริมความมั่นคงที่สูงสุด	พัฒนาที่ 17 ส่งเสริมความมั่นคงที่สูงสุด	พัฒนาที่ 17 ส่งเสริมความมั่นคงที่สูงสุด	สำนักปลัดเขตเทศบาล สำนักช่าง ฯลฯ

ชุด	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	เป้าหมายการพัฒนาที่ SDGs (พ.ศ. 2566 - 2570)	ร่างแผนพัฒนาภาคตะวันออก (พ.ศ. 2566 - 2570)	ยุทธศาสตร์จังหวัด การพัฒนาของ อปท.	ยุทธศาสตร์จังหวัด การพัฒนาของ อปท.	แผนงาน	หมายเหตุที่รับผิดชอบ
4	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ใหญ่เป็นภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 4 ใหญ่เป็นภูมิภาค	เป้าหมายที่ 4 สังคมยั่งยืนในภูมิภาค	ประชุมทางพัฒนาที่ 1 พัฒนาภูมิภาคท้องถิ่นที่เป็นมิตร	ประชุมทางพัฒนาที่ 6 บริหารจัดการ	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การอนุรักษ์/ ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม	1. ฐานรากฯ ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนฯ	-ดำเนินการตามสัญญา สิ่งแวดล้อม "ฯ"
	ดำเนินการสร้าง การติดตาม คุณภาพชีวิต ที่ดี	ยุทธศาสตร์ที่ 8 ยุทธศาสตร์ที่ 10 ยุทธศาสตร์ที่ 11 ยุทธศาสตร์ที่ 12 ยุทธศาสตร์ที่ 13 ยุทธศาสตร์ที่ 14	เป้าหมายที่ 4 สังคมยั่งยืนในภูมิภาค	ประชุมทางพัฒนาที่ 2 ไทยเชื่อถือและอนุรักษ์ “บ้านชีวิตริมแม่น้ำ” และชุมชนท่องเที่ยว เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโต และการลงทุน และสังคมอาชญากรรมเชิง นานาชาติ	ประชุมทางพัฒนาที่ 3 การศึกษาและต่อยอด คุณภาพในแหล่งท่องเที่ยว ทางเรือฯ	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การอนุรักษ์/ ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม	-แผนงานสถานีฯ แผนงานการคุ้มครองฯ "ฯ"	-ดำเนินการตามสัญญา สิ่งแวดล้อม "ฯ"
			เป้าหมายที่ 7 เป้าหมายที่ 9 เป้าหมายที่ 10 เป้าหมายที่ 11 เป้าหมายที่ 12 เป้าหมายที่ 13 เป้าหมายที่ 14	เป้าหมายที่ 2 ชุมชนชาวไทยที่ดี และชุมชนท่องเที่ยว เป้าหมายที่ 9 สังคมยั่งยืนในภูมิภาค ท่องเที่ยวฯ	ประชุมทางพัฒนาที่ 3 รักษาและยกระดับการท่องเที่ยว คุณภาพในแหล่งท่องเที่ยว ทางเรือฯ	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การอนุรักษ์/ ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม	2. เศรษฐมิตร ประดิษฐ์ฯ การอนุรักษ์ฯ	ประชุมทางพัฒนาที่ 3 รักษาและยกระดับการท่องเที่ยว คุณภาพในแหล่งท่องเที่ยว ทางเรือฯ
				เป้าหมายที่ 11 เป้าหมายที่ 12 เป้าหมายที่ 13 เป้าหมายที่ 14	ประชุมทางพัฒนาที่ 3 รักษาและยกระดับการท่องเที่ยว คุณภาพในแหล่งท่องเที่ยว ทางเรือฯ	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การอนุรักษ์/ ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม	จัดกิจกรรมชุมชน และทัศนศิลป์ฯ	จัดกิจกรรมชุมชน และทัศนศิลป์ฯ
							จัดกิจกรรมชุมชน และทัศนศิลป์ฯ	จัดกิจกรรมชุมชน และทัศนศิลป์ฯ
							จัดกิจกรรมชุมชน และทัศนศิลป์ฯ	จัดกิจกรรมชุมชน และทัศนศิลป์ฯ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	เป้าหมายการพัฒนาที่ SDGs	ร่างแผนพัฒนาภาคตะวันออก (พ.ศ. 2566 - 2570)	ยุทธศาสตร์จังหวัด	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
5	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์ชาติ "ไทยมีน้ำดื่มที่ดี มนต์เสน่ห์ ด้านการปรับเปลี่ยน และพัฒนา ตลอดจน ระบบบริหาร จัดการภาครัฐ"	ยุทธศาสตร์ที่ 13 "ไทยมีภาคธุรกิจที่มั่นคง แข็งแกร่งที่เกิดจากผล ผลิตของชาติ ตลอดจน สถาบันการเงินที่มั่นคง และเชื่อถือได้"	เป้าหมายที่ 16 "ส่งเสริมสังคมเพื่อสันติ และครอบคลุมที่ครอบคลุม" เป้าหมายที่ 17 "ตอบโจทย์ประชาชาน และร่วมกับ จัดการภาครัฐ"	ประเด็นการพัฒนาที่ 4 พัฒนาเมืองและพื้นที่ชนบท ให้มีความทันสมัยและยั่งยืน เป้าหมายที่ 17	ประเด็นการพัฒนาที่ 5 พัฒนาคนและชุมชน ให้เกิดความยั่งยืน และร่วมกับชุมชน ให้เกิดความยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาล สู่นวัตกรรมสมัยใหม่ รวมทั้งภาค เศรษฐกิจฐานราก	1. พัฒนาบริษัทฯ และการบริการ ประชาชน ให้มี ประสิทธิภาพที่สูง และได้มาตรฐาน ภายในต้นทุน	-สำนักปลัดเทศบาล -กองกรุงเจ้าหน้าที่ฯ "สตา"

รวม 5 ยุทธศาสตร์ 13 พฤศจิกายน 17 ปี พุทธศักราช 6 ประชุมทางพัฒนา 7 ยุทธศาสตร์ 5 ยุทธศาสตร์ 11 กุมภาพันธ์ 2565 ทุกหน่วยงาน